

Franckesche Stiftungen zu Halle

Cithara Sanctorum, Zgew. 5, 8. aneb Zal'my a Pjsné Duchownj staré y nowé, kterýchž Cýrkew Ewangelická ...

Walther, Samuel Benjamin

Lipsk, 1737

VD18 10750436-001

II. Potřebách tělesných

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permission, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228574](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228574)

nj, a z těch při každě Angel!
těž nápis pokolenj každěho, se
na nich stwěl: na swěta čtyry
strany, po třech stály ty brány.

14. Žeď pak měšťká, zákla-
dů dwanaćte mēla, s gměny
dwanaćti Apostolů beráňko-
wých: staměny ty brány z pe-
rel byly, až se stwěle blosťily.

15. Chrámů sem newiděl tam,
stunce ani mēšce: Chrámem
semu gest Bůh sám, beráňe-
geho swjce: přistělych k spasenj
lidi čest gest, že w tom swětle
chodj.

16. Bran tam nezamjragi, neb
nenj žádne noch: bāžnj se nez-
swjragi, nic tam nātisť činich,
sami w knjích zapsānj, swě tam
magj plēsānj.

17. Těž mi potok vlāžal, z

trānu nebe plynāny, žiwě woz-
dy, co Křistāl čistý, přega-
sně stwāny, wůkol rynka dō-
mů, hognost rozkossnych stromů.

18. Genž owoce k žiwotu, dā-
magj každj mēšce, ljsj k ždra-
wj nārodů, prokletj tam nenj
wjc. Sami Bōhu slaujčj,
gsau tam gž kralugich.

19. Kralugich na wěty, s
Krysem na Bōžim trānu, bez
konce po wse wěty: neb kdožby
tam odměnu galsau učinil?
Wěcně tam rāg stane, přes
wěcně.

20. Twāř tam wždychj wj-
dětj swěho Bōha, těž na swých
gměno geho nosyťi rozkossně
budau čelich. Wěcně tam kra-
lowānj, wěcně bude plēsānj,
Amen.

II. O Cyrkwě swatě Potřebách tělesných.

Zpěwý k každodennjm Modlitbām
takě k wsseligakým

Obecným y obzwlāstnjm připadnostem.

A. Každodennj.

1. Za wssěcky stawy a potreby wездеgšsjo
Žiwota wūbec.

(1395.) Mot. 40 d.

Za přibodné počasy.

Wde! kterjž slāncy swěmu
welis swjstiri každěmu, a
gjm ten swět oswěcugeš, zem
dēsťem, rosau skropugeš.

2. Horn z wysosti swlāzugeš,
trawu k žrānu přimozugeš, k
pohodlj wssěmu dobytku, y ku
potřebě člověku.

3. Ty chleb z země wywoz-
ugeš, hognost wina wděluges,
h h h potr.

počrtem naš nasycegeš, tak
život lidšy zdrúgeš.

4. D prošyme twé milosti,
popatř na nás; wysokosti, vro-
dy zemské zachoweg, a požeňua-
ně leto deg.

5. Popřeg nam časť pobo-
dlých, vchoweg nečasu škod-
ných, snih, dešť, witr, také
slunce konagj rozkaz twúg
prudce.

6. Hausenky, kobyčky, brau-
cy, gšau tma merka hříchů mstí-
cy, rač ty žízaly vzdaliti, ne-
deg gim vrod kazyti.

7. Pomni, že sme twé stwo-
řenj, a sřez Krysta wykupenj,
na tčz my očekawáme, z słowa
twého tebe známe.

Ja Gasno.

8. Deg at switi slunce gasně,
rozkaz at wšse rose krasně, by-
chom magic žiwnost zemškau,
chwalili twau milost božškau.

Ja dešť.

9. D wyslyš naše modlenj,
sešli nam dešť bez problenj, ko-
rundg roř swau milosti, deg
požeňuaj z wysosti.

10. Ty gšy Bůh mocny a
solny, w milosřdenstwj nesmir-
ny, protož pomoz nam w tč do-
bě, deg at wždy slauzime tobě.

(1396.) Mat. 223.

O dobré Swědomi.

G. Pořog, zdrawi, požeňuaj.

S Swědomj gest negdraž-
šj poklad na tomto swě-
tě, to pořog sřech přinášj, řdy
se w hřichu neplete: to se y předl

saudem hrozny m nebogi, řdy
smrt bezbožnym w sřec wygde s
swau žalobau.

2. Měšj řážko zde na země
nemůž byti k pořogi, gafo gest
dobře swědomj, w tom se duše
spokogi. Ten gest wždy k smrti
ochotny, řdož nenawidi hřích
žlostny, a má swědomj čistě.

3. Dobře swědomj nedbá nie
na gazyky žlobiwě; prawdu sobě
libuge mč, neb ta žahanj řstí-
we. Dobře swědomj nezhyne,
řdy wšecko gine pomine, blázej
tomu řdo ge má!

4. Megwěšjř pak gest trápe-
nj, nečistě swědomj mč; řdo toř
ho nenj sproštěnj, nemůžez we-
seřy byt: Řdy gen ze stromu
list padá, gž strach na toho přiz-
padá, tobož swědomj hryje.

5. Žle swědomj s swau ža-
lobau trápi wjc než katowě;
mnohych wwodj do hrobu, běda
duši takowě! Žle swědomj žau-
řfa brzy, řde strach nenj, tuť se
hrozy, nemá odpočinutj.

6. Chraň, o Bože milosti-
wě swědomj mě od žleho, deg
žiwu byti cnořliwě, podle roz-
kazu twého: bych wědomě pro-
ti tobě nie nepáchal w řadně do-
bě, než w čistotě se chowal.

7. Ach wdě mi Duchu twého,
řterý by mne zprawowal, a k
tomu co gest dobrého, v wšre
pomžbužowal: bych y pořom y
wěčnosti bydlel s tebau w bez-
pečnosti, a radosti vžjwal. Am.
(1397.)

(1397.) Not. 31. d.

Gaf. Prospewägmež s radoſti.

Prospemež spaſytele, ať w
nássich obecch obywatela,
y každeho, chrání z nás, od zlé-
ho, přege bytu zdrawého.

2. Žádegmež ho spoledně,
zwoplegme k němu takto srdečně;
ó Dče náš, genž wſſe w mocy
swé máš, co chceš, komu chceš,
dáwáš.

3. Wyleg swé požeňnánj, na
náſſe w tomto miſtě ſebránj, na-
kloň ſe k nám, a deg swau mi-
loſť nám, buď náſſim ochrán-
cem sám.

4. Poſylň ždegſſj wrchnoſti,
w wjře, w láſce, w etnoſtech,
ſpramedlnoſti, ať twé lidi, po-
kogne wždy rjdy, kteréž oko twé
widj.

5. Deg nám dobré paſſýře,
kněžj, genžj w chrſew twau
ſtrž dwěře přicházejí, paſtwu
přináſſejí, pramdě twé l. d. wčili.

6. W obecch lidem wěradným,
pomoz býti etnožným, ſpra-
medlným, ať dobrého hledj
obecného, ſaudje práwě každeho.

7. Wſſemu lidu rač dáti, w
řádú, w bájni, w pobožnoſti
ſtáti, aby tudy, láſka roſtla
wſſudy, lſti udegeť nám niſudy.

8. Oſtřihěžj w nás pokoge,
zbaw rŕžnic, nepřáteleſtwj y bo-
ge, přeg z miſoſti, poctiwě ži-
wnoſti, zbaw wſſi neppřimnoſti.

9. Popřeg zdrawj dobrého,
nemocným pomoz pro Syna
ſwého, náhlě ſmrti, y wſſe-

ho neſſeſťj, wchoweg z ſwé mi-
loſti.

10. Dbděl z též miſoſti, pokr-
mu, nápoge, potřeb doſti, aby
tělo, opatřenj mělo, z toho te-
be chwálilo.

11. * Słowo twé, ſwoje pra-
twá, ať w obecch náſſich předeľ
wždy mjmá, tjm zprawüg náſ,
při wſſem na každy čas, byť ža-
dný nezhygnul z náſ.

12. Toběť ſe poraučjme, we
gměnu Wezu Krysia proſhyme,
ty žádoſti, wſſyň na wſſoſti, napl-
ňuge z ſwé miſoſti.

(1398.) Not. 40. d.

Tebeť geſť darů doſti, Pás
ne hognoſť nad hognoſti,
ze dwau ryb a z pěti chlébů,
nakrmilſ pět tiſíce lidu, to swau
mocy božſkau.

2. Po druhé čtyřj tiſíce, z
ſedmi chlébů: kdežto wjce drob-
tů zaſ po gible žbylo, než chlé-
bů před giblem bylo: D pře-
ſlawně diſlo.

3. W tebeť nic nemožného,
aniž co nepodobného, poněwadž
gſy wſſech wěcy z ničebož rá-
čil ſmořití, dobré wčinití.

4. Nad toť mižěſ způſobiti,
náſ hrſſně w ſwětě žiwiti, neb
gſy lidu židowſkému dal na
pauſti libau mannu, z uebe ku
poſrmu.

5. Těž Eliáſſe ſwateho, toho
muže pobožného, w čas hlada
ſy neopuſtil, přáť mu chléb y
maſſo noſol, nebs ty mu poručil.

h h h 2

6. W

7. Ty gsy počatek dāti rāci, y vřazati, w vrodach zemřch polj, k potřebuemu pohodli.

8. O rāciž včiniti, aby moh: lo přigiti, y k swému dokonā: ni, škrze twé požeňnāni.

9. Popřeg času gasněho, také lēta teplého, deg zřist obilj, trāwām, wjnu, zemřch vrodām.

10. Negprw k potřebē lidem, potom dobytkūm wsechnēm, kterychž potřebugeme, z nich swé pohodli māme.

11. Pro nesmjrnuu dobrotu, zpraan āg nāšsi robotu, škrze swé požeňnāni, nām wssēm ku potěšenj.

12. Pro Křsta Syna twého, swatau přimlūwu geho, wšlyssij nāšse hlas, a deg nām do brē časj.

13. Tak gest nāšse důwěrnost, že twā Božskā welebnost, rāci nās wšlysseti, což potřebugem dāti.

14. Y budem tě chwāliti, s radostj dělowati, nynj také y wždycky, Amen Bože welikj.

(1400.) Not. 40. d.

G. Chrañ nās Pāne pti slowu.

Esemohauch, ō Bože nās, kterj wsecko w swych rukau mās, a slibugeš daru dosti, dāti wěřchym z milosti.

2. Budauitiž krālowstwj twé, ho wphledāwati wěčného,

prwe než tělesně wěch, že gjm chceš mile spomocy.

3. Y prošme tedy tebe, wphlědnu z wysokého nebe, wděliž rošsy nebeskē, na nāšse au: rody zemřkē.

4. By země nāšse wyprahlā, rošsau twé milosti wřahhlā, wydāwālā nām žiwosti, z daru twé dobrotiwosti.

5. Tak my z twého požeňnāni, tobě Pānu děkowānj bus demčiniť wřawěně, zde y také potom wěčně.

6. Gařžo Dtec nebeskēmu, a Pānu dobrotiwēmu, kterj mā byt od nās chwālen, nynj y na wěky, Amen.

(1401.) Not. 107.

Gal. Chwāliz Pānagiz nynj re.

Proč se tak rmutiš ō srdce mě, starosti mās a trapš se, pro to časně zboji, mēgž naděgi w Bohu swého, neboť gest stwōritel wšeho.

2. Wřať wu tebe nechce opustiti, twūg nedostatek dobře wj, nebem, zemj wřādne: Dtec a Pān Būh twūg milj, genj s tebāu gest kajdāu chwāli.

3. Poněwadž ty Būh mūg a Dtec gsy, neopauštěgž mne dītě swē: Ach Dće mūg milj, gā bjdnē zemřkē stwōrenj, w swētē nemām potěšenj.

4. Bohatj danřā w časně zboji swē, gā pak (mūg Bože) gen w tebe, ať gsem zde potus pen, wřať wždy wjnm a wěřim synē,

*Lib. Lind. n. 107. zu B. 107.
Kreuzberg Dominica 1401.
ve j. m. 1401. H. 1. et 107.*

šlyně, že neráčíš opustit mne.

5. Eliášse etněho kdo živil gest, když tak dlouho nepršel deště, w welmi drahém čase? Ty žena w sydonšské zemi, když byl od Boha poslán k nj.

6. Tak také když pod galowcem seděl, Angel Boží k němu přišel: giblo, pitj přinese, y šel na dalekau cestu, až k wrochu Dřeb samému.

7. Na Danjele Bůh nezapomněl, když mezy lwy w gá: mě seděl, Angel k němu přišel, kterjž mu představil jídlo, šrz Abakuka měrného.

8. Tak Jozeff do Egypta byl prodán, a tu y do wězenj dán: Bůh, strážce pobožných, welkym ho Pánem učinil, že Dtee y bratrj živil.

9. Neopustil také Pán Bůh milj třech mládenců w oném pecy, Angela k nim poslal, kterjž ge dimně ošřihal, a od spálenj zachoval.

10. Ach Bože, po dneš hochs dosti, gals sy byl kdy od wěčnosti: w tebež naděgi mám, gen na dušsi obohat mne, dosti budu mjeti wěčně.

11. Chwálu časnu chcy rád opustiti, gen rač wěčnu obdařiti, kteranz nám zaslaužil. Gejissi, swau hořkau smrti, a šrz krwě swě wyliti.

12. Wšecdo co kde gest na tomto sa čte, kato, strjbro, y penjze, y to časné zboží, ro wšse na malý čas trwá, a k spasenj neprospjwá.

* 13. Děkujit, ó Kryste Synu Boží, že sy mi to dal poznati, šrz slovo swě swaté: rač dáti w tom setrwánj, mé milé dušsi k spasenj.

14. Chwálu y čest, y díků činění, wzdávámě za twá dobrodini, a prošym pokorně, od twě swaté twáři gasné nezamjz teg na wěky mne.

(1402.) Not. 273. b.

Gál. Tak Bůh tento swět re. Daj newjš, jes klowel marny, y což chápaš těch wěcy, gež sám ždi Bůh twág wěrný, jdaž gemu chceš wteč? * dauffáš w rozumu ostrošti, máš mnoho tisíce starošti; myšle w srdce bolešti, gals se (přp) bude wesi? * Jon. 1, 3. 8.

2. Darmož gest, nie newyž konáš, wšim twým wšloma: njm, gen se wjc a wjc wkonáš nemrny m pečowanjm: twá těšnost, strast y starošti, wysussiti wšecky kosti; tak twau šly potratjš, ba co wjel život stratiš.

3. Gestli chceš po něčjm taužit, co se má libit Bohu, a tobě k wjetku slaužil, sloj na něg twax peč mnohan; a deg w geho swaté ruce život twág, šratko y šedre; onť wšecky twě těžkosti skonči ble twě žádosti.

4. Kdož pečowal, když twa dušse při počátku wšech dnů twých, w mrzkym těla mdeho rausse, pod srdcem byla m led: wjch?

wjch? fdož tām na tē pamato-
wal, fdož tē Būh mocny for-
mował, fdož Duch twūg, mysl
y žiwot wzał od něho swūg
pławod?

5. Kdož twē kosi w tom
pořadku, w kterém gsau nyni,
skotil? fdož dal očim od po-
čátku zrak? Kdož žilw rozmno-
žil? fdož ge po těle twým
roztahl? Kdož kuži tělo twē
obtahl? fdož tak rozličně au-
dy, oždobil krasau wssudy?

Gob. 10, 8-13.

Wraš pak w těle twým 260. kosti, genž
gsau co podpory, a pevnost y byla tē-
la twého, předuwě rozdělene. Wraš
tate diwe žilw pulstowni neb žiwotni,
genžto frew po celým twým těle z tře-
ho srdec wstowdi, a až do torchu hlawy
a do pat nosi twých diwě rozliwagi; a
tři žilw frewni, genž frew z cefeho těla
y ze wšech geho wnitřních y zewnitř-
ních ardi zale žromajdugice, w srdec
twē wliwagi: tēchto per žil se po wše-
cem twém těle, obwolagře diwe z nich
na mnoho tilye tilye žitk deli a wssu-
dy protahag, wše proutagice. Ze-
te maž w twým těle 80. nerwů aneb su-
chych žil welitých, genž tate přez cefe
tělo probihagi, a na mnoho tilye tily-
ch odnožek se deli, wše wssudy prout-
tačice, a tak cywni a hybani twē w řá-
dném řádku, a y neqmenšim mšičku
těla twého pusobje. Wad to masfo
těla twého gest wy než na 500 kustu
aneb myslf rozdělene, z nichžto geden
kajdu od druh ho oddeleny, swūg spū-
sob, formu, welitost a wřad ma. Tak
hle! celw, gšw diw mistrwsky Boha ži-
weho! gak pak mu žato děluješ? gak
mu slaužs? gak ardu twých wšiwáš?

6. Kdež twē srdec s duši by-
lo, fdož obloha nebeska přikry-
wala Boží dílo, wody, žwřa-
ta zemská? fdož běinil slunce,
měsnc, želi, stromů mnoho tilye?
Kdož rozkázal by tobě slaužili
w řadě době?

Gšw se pak nad 24000. kmenů aneb
rozličných posoleny bylín a stromů wy-

naselgo. Wraš se nad 500. rodů;
žiwat čtweronohých nad 200. plodů,
ryb a plawů mšičků nad 1000.
hmyzů pak a zeměplazů nad 20000.
rodin aneb plemen počita.

7. Pomozdwihi wjchřu twē
hlawy, a ohledni se tudy, na
řizeni Boží slawě, ktera tē cho-
wā wssudy: přw chleb, woda a
oděw byl, nežli sy se ty naros-
dil: y to mleko, ktere gšy neg-
přw wžil, nasel sy.

8. Plenky, gimiž tē powila
matka twa w twē kolibce, dām
twūg y lomarka mila, obědli a
swětnice; to gž bylo připras-
weně, přw, než sy měl otewře-
ně oči, aby sy hleděl, o skut-
cch Božích žwědel.

9. Předce wssak se podle oči
twých wjdychy chceš řiditi;
wěřiti nechceš řech řeči, aichž
nemuješ widěti! fdož co dělaš,
tuž chceš mšiti, bys mohl wse-
eko pochopiti: co nestiha twūg
možel, to wsseko činš bezděk.

10. Než pohled gen, gak
mnoho krat se tobě ginač swe-
dko, než bys ty byl chřel mšiti
rad; to twau naděgi snědko:
naproti tomu se stalo častio krat
skutků nemálo, ktere pochopit
člowěk nemůž wtipny gak kola
mél.

11. Gak častio gšw do potupň
z twē wlasni wšle wpadl, fdož
wolil twūg rozum hlupy, na
mšio stějš žly pad? a fdy by
byl Būh dopustil, na což sy se
ty sám spustil, fdožs začinal
twē dílo, gžtby po tobě bylo.

h h h 4

12. Ale teu genž nās miſu: ge, co žlě, w dobre wywodi; smutek w radoſt proměnuje, w vžitek to, co ſſlodi: k tomu geg geho oteowſſka dobrota nutj a lāſtā, niž on nās bjdnych lidi, co miſě djetj řjdi.

13. Ach! gaſ mnoho frat Būh mlěj, a dāwā co geſt do: brě; mezy tym ſe ſam tam točj ſrdce naſſe nemaudrě: hledā a nenaležā nic, chce znāt, a blau: di wjdnych mje, chce ſy ſamo ſpomocy, a nemā žādně mocy.

14. Būh paſ w ſwěm diw: nēm řjzeni, gde přjmo po ſwě ceſtě; wywodi nās z poblauze: nj, a ſlawj w ſſaſtnem mēſtē: Potom teprw když ſe ſtāwa, ſlepy ſlowěſ to poznāwa, co Būh w radbě ſwě mjniſ, když mu taſ dobře činiſ.

15. Protož, o ſrdce přemilē! odwrž wſſecty ſtaroſti; Būh mā ſrdce, ktere cyle netrpj w

ſwě ſſedroſti: on tē nemūže opuſtit, nechtěg ſe gen geho ſpuſtit: on nās wſſectch miſu: ge, lāſkau ſwau zapaluje.

16. Dnī hořj mſtoſti wrau: cy, obtud mūžeſ zawěſti, gafo: wau mā boleſt w ſrdcy, když ſe nechcem zapřiti: když darem: njm pečovānjm, ſtaroſti a ſre: ſowānjm, ſrdce naſſe trapjme, pomoc geho tupjme.

17. Tē wrž daleko od ſebe, nedeg ſe taſ māmiti; ačkoli ne w každě době mūžeſ weſelj mjo: ti; wěſ wſſaſ, že ſe giſtē ſtane wſſecto, co geſt wāle Pānē: Kdož mu mūže zbraniti, co ti on chce popřiti?

18. Buď co djeſ, a vlož ſe do lūna Dce twěho; proſ gen, doſud ſmiluže ſe nad tebau ſrdce geho: Taſ tē ſr: Duchā ſwateho wweđe do rage ſweho, po ctnēm ryččowānj, w bež: pečně kralowānj. Amen.

Piſně Rannj.

(1403.) Not. 52. b.

Přikřap k Rannjm ſlužbam Božim.

Přemoc nāſſe hudiž Hoſpo: dine, wſſemohaucy gediz: ny nās Pāne, bychom začali, hodně ctili, a tebe chwālili.

2. Degž ceſtym ſrdcem tebe wjdny ctiti, tobě ſwatě modlitby zpjwati, nās poſylniti, deg nām taſe ſſaſtně deſtonati.

3. Abychom hodně začnane twau chwālu, trwali w ni, zpj: wagje twau ſlawu, ay ſpomō: nyž nām, zpraw ſrdce, blaſy nāſſe (Pāne) ſām.

4. Œlužba Boži ſwatā ſe giž začne, nāſſe ſrdce chwāliti tē počne, degž milý Pāne, by: chom tobě zpjwali ſrdcečně.

5. Ke cti gměnu twěmu we: lebněmu, duſſem naſſim k vžit: tu

u prawemu, posylaj sam nás,
neb k své chwale stwořil gsy
sobě nás.

6. Degž nám děkowati z do-
brodinj, wděčnu býti z twého
wykaupenj, hlasem žmužilým,
srdecem k tomu chwáľiti wdat-
ným.

7. Začniž ty w nás tu chwá-
ľu sam Bože, otewř vsa naše
k své chwale, swatá Trojice
degž serwati, chwáľe tě do
konce, Amen.

(1404.) Ros. 26. d.

Gato. Dřky Bohu wzdegme.

S Alnem piseň nowau, pro
sláwu Krystowau, w ge-
bož gšme se gměnu šhromaz-
dili sem w tuto chwili.

2. Každý s ochotnosti, wěd-
le své možnosti, chwáľ. cti, we-
leb Gejssie milého, z srdce ce-
lého.

3. Dwazugje sobě, kterak w
každě době nám welika dobroz-
dinj činil, a gessť činj.

4. Mělitbyjom wždycky dě-
kowati wssicknj, poněwadž on
nám wssě dobře dává, a nepřes-
slává.

5. Slusťte tedy gisť, a wyláste
w tomto mjestě, geho milost
swatau welebiti, dřky činiti.

6. Tak také y doma, galy
galy dar kdo má, děkugme
obwylásteň y společně, wssicknj
srdečně.

7. Krystu Pánu Králi, od

něhož gšme wzali tělo, dusť,
to wssě darmo dosti, žpaubě
milosti.

8. Mnogo wie giněho nám
dal potřebného, což tělu, žiwos-
tu y dusť, galkolwěť slusť.

9. Protož tjm se wzbudme,
a tak wděčnj budme, a Pán
Bůh swau dobrotau rozmnožj
nás statek, zbožj.

10. Milugmež ho prawě,
wssicknj k geho slawě, žpiwagic
gemu pjsničky radj, statj y
mladj.

11. Sláwá tobě Otče, nebe,
země tworče, sláwá tobě Synu,
Duchu swatý, gedně podstaty.

12. Genž gsy trůg w oslo-
bách, slyš nás w našsich pros-
bách, řed, žprawug, a ochra-
nuž w tento den, Bože náš
geden.

13. Ráciž nám to dati, až
my děkowati nepřestáwáme to-
bě srdečně, y zde y wěčně,
Amen.

(1405.) Ros. 87. a.

Ach přenegdobrotiwěgssj
Bože, můg stwořiteli, genž
hceš odemne mjsť, čisťau ran-
nj oběti, že srdce vpřimného:

2. Naklon se mně wěha swes-
ho, a wslýš mně hřissného: náplá
srdce olegem, až mu obet wple-
gem, před tebe Pána mého.

3. Dř činenj tobě wdáwám,
zeleého srdce swého, že gsy mně
těto noci, swau předusthogнау
H h h s noci,

mocy, zachoval svého zlého.

4. Račiz odpustit winy mé, hřešy a nepravosti, kterých sem této noci, z vnuknutí ďábla moci, dopustil se z křečkosí.

5. Ty račiz mne svou milostí sám na dale hraniti, braň manžela (kav) v dítky, čeladtu v dobytky, vsesky nasse na bytky.

6. Úněl swatý náš ořiz, heg, dusi v tělo nasse, zachoweg z nás každého, od ďábla sskaredého, w tebe daušagichho.

7. Sám ty budiz pomocník náš, ždatiz v práce nasse, pospíš rák k pracování, deg nám své pojeňnání, a radost k powolání.

8. Raď, syty, své pomoci, račiz nám přispěti, abyhom co dobrého, své milosti libého, mohli chutně žiti.

9. Ach daremně gest stavení, dům, hospodářství nasse, nebudeli Bůh s nami zůstávat s swými darmi, daremnai práce nasse.

10. Darmo gest ráno twá: wati, a gšit chleba s bolešti, nebudauli od Pána, pojeňnání nám dána, nenj w nás ni sytosí.

11. Deaj tedy své pojeňnání, nebeský Hospodář; po přegj nám w pracích štěstí, od vrát od nás nesešší, at se nám dobře daří.

12. Soj vyznáváš potřebné:

ho, tělu v take dusi, o sešší z svého nebe, wraucně prošme tebe, deg co dítkám přisluší.

13. Protož každá věrná dusse, konec své powolání, we gmezu Krysta Pána, bude twá práce zdárna, dat z nebe pojeňnání. Amen.

(1406.) Mat. 61. a.

Galo: Mlatože gdance, tobě.

Mlatože ráno z svého lože, swatá Trojice, geden věčný Bože, té vyznávámé, gmezo své wzywámé, gwalut wzdávámé.

2. Chwála čest v moc z twých hogných milostí; také tuto noc od ďáblůch zlošší žes nás zachoval, smrti zle vchoval, k gítru dochoval.

3. Poraučimeť se své Božské milosti, deg žiwu býti we dne k své libosti, bud nás ochrance, milostiwých zprávce, mocný obrance.

4. Překaz skutkům zlým, zažen satanásse, zpravuť Duchem swým vsesky cesty naše, také myšlení, žádost v mluwení, deg etně skončení.

* 5. Chwála buď tobě Páne Králi světů, přigmiž gj k sobě od swých služebníků, v od nás hřešných, bídnych a nehodných, sblad wšelikých hřeš.

6. O Gezu Kryste pro tře vmučení, račiz nám dáti hřešchů odpustění, at nás nepálí ten

ten pekelný plamen, rcemž
spolu, Amen.

(1407.) Not. 9. a.

G. Wšsemobaucy Bože náš.
Všijit se čas ku powstání,
Dusse probud tělo z spá-
ni, blížít se smrtání.

2. Wstáníž wžhuru dusse
wěrná, chwaliž wděčně Hospo-
dina, mįjít temnoti nočná.

3. Wstáníž a nechtěg messka-
ti, z dobrodinj dělowati, nebo
bude smrtati.

4. Gįž Fury pęaj k smrtání,
rozpomeň se na mltuwnj, Kry-
sta přikázanj.

5. Wšemě Pán prawj, by-
hom bděti, geho přichodu čes-
tali, geq na pěti měti.

6. Času geho newědauce,
horotwj wždycky slogice, se oz-
dobugice.

7. Wzbudij, dusse, tělo z spá-
ni, wřcházj deannice nynj,
srdce k objiwnj.

8. Noc welmi hroznych tem-
notj, pomigj s nebezpečnostj,
y s mnohou teskneštj.

9. Zpomenij na swěho Boha,
kterhj dobrodinj mnohá čině,
wždy spomáhá.

10. Chwaliž geg dusse pow-
stanauc, nan srdcem se rozpo-
menauc, přsně chwály začnane.

11. Chwála tobě Božewědnj,
žeš dal předčati čas nočnj, byw
nás strážce moenj.

12. Bud tobě dikůw činěnj,
za mnohá twá dobrodinj, k
nassemu spasenj.

13. Kterěž gšy w Křstu spů-
sobil, w něm gšy dāti k wše-
stjibil, skutečně naplnil.

14. D dáwegj ge wždy z mi-
losti, Syna swěho w wěčnosti,
přiwedij k radosti, Amen.

(1408.) Not. 173. b.

Dje mľg! opět swětlo
widjm, a noc tmawá
gįž odcházj, nynj aako znoun
se rodjm, wšak tēž y starost
přicházj: wstávámě, nebo gįž sem
přestal, a gā sem na swětě žustal.

2. Na swětě: kde gest pau-
há marnost, kde řadj den
swan bjdu ma, kde wždy nowa
přicházj starost, kde hřich a lošt
se rozmáhá: O Bože! gehož
chleb gđám, co gā tobě za to
wšse dām?

3. Tyš mne dal nnoj k lože wstá-
ti, řed mne, řes podle wšle
swě; newjm, co se mi mľž přis-
dāti; běiň semnan tak laskawě,
aboch ochranu twau spatřil, a
twľg žijy y mrtwř byl.

4. Otče odpust mi mé hřj-
šnosťi, které wždy na sobě nos-
šjm, a deg mi dogiti mľlosti,
šřš mne, řdyž tě wraucně pro-
šjm, neb řdyž se tobě gen lį-
bjm/ nedbām, ač y něco trpjm.

5. Bud sám we wšech wěcech
mľg radce, neb sobě sám radit
newjm; štľg při mně mľg
moenj obrānce, necht žādně
šřkody nechťjm: deg mi ten
den dobře šřawit, a we wšem
twě gměno šřawit.

6.

6. Zachoweg tělo mě v dušši, manželsku, dítky, (přibuzných, známých) v gměni; nechť požehnání z nebe přišli, když ružka dílo své činí: deg at wisse, čo dobře konám, wyslyššis mne, to dobře znám.

(1409.) Not. 159. a.

Dže nebes tatě země, tys Otce, Synu, Duchu swatě, genž dni nocy státi weljš, y slunce blesk dáwati, twé wšemo hauch rameno, zdržuge což geš stworeno.

2. Bože! děkugi srdečně, žeš mne minulé noci, od sfloby, bydy rozličně chránil swau božskou moc, takže y lest Sata nowa, přístupu ke mně neměla.

3. Degž at s noci pomínulau přestane mě hřešení: Kryšle, vlaš zásluhu twau, w niž celé spomoženi pro hříchy možu nágti, rač mne také w nižawřiti.

4. Deg at také s dnešním gítrem mohu powstat duchowně, o swau dušši peči wedem, by když ten den nastane, twého obecného sandu, w hrůzy postizen nebudu.

5. D Páne meš mně a zpra: wšig obeowání w slowu twém, buď dnes wůdce y strážce můg, poslyš w powolání mém: nez wjm o lepši obraně, než w sa: mém twém swatém křine.

6. Tělo mé y s milau dušši, wůli, rozum y s myšl, porau:

čím tobě, Bějšši, by k zmaření nepřišli. Tys Páne, můg ššist, čest, gměni, přigmiz mne své mdrě stworeni.

7. Sesli své swatě Angely, by křnau zlost nepřitele odes mne pryč zapanzeli, a mně chránili stále: po zdegšim pak těla bogi, wnesli do nebe w pokogi.

(1411.) Not. 9 a.

Při prvním ráno procytěni.

Bud čest tobě Bože wěčný, žeš dal překlat ten čas nocni, byw náš strážce mocný.

2. Bud wděčně díků činěni, za wšecku twá dobrodiní, k našemu spasení.

3. Kteráž sy w Křistu zpusobil, a dáti swým wěrným slibyl, y skutkem naplnil.

4. D dáweg ge wždy s milostí, Syna swého w věčnosti, přiwediž k radosti.

(1412.) Not. 258.

Shwála buď na wšosti, Otce, Synu, Duchu swatě: Ze sme zdravj w čerstwosti, w tu ranu hodinu. Z lože swého powstali, noc tmawan též iž sme z daru twého přemohli, D Bějšši krásně.

2. Prošme z wprjmnosti tebe Bože swatě: Bud při nás s twau milostí, w životě y w smrti: Opatrž tělo, dušši, wrochnost, obec, školy, w ty nez bezpečně časy, po své swatě wůli.

3. Zachoweg nás při zdravé
a čistotné pastvě: A chraň nás
od šfalešně, twémaličké štáde:
Zať abychom wesele, wždy-
chy w gednom duchu, mohli
zjswati směle, čest, chwála buď
Bohu.

4. Deg tělu za dušiw nassich,
drawj, žiwnost, pokog: Za-
žen roztržehy pyssných, mor, hlad,
nemoc, rozbrog: Wyhom každy
w swém stawě, tobě mohli
slaužit, ať twě nebeské sláwě,
w tomto swětě taužit.

5. Deg w prácech pojeňná-
nj, ať podle twě wůle Kráčin
w tom putowánj, činje wšse k
twě chwale: Popřeg, ať každy
swau syt rozestě w twém gme-
ně, s Petrem, gestlize chce mje
prospěch w prácech, w domě.

6. Co k twě, Páne, cti slauží,
tež obey k dobrému: To diá-
bel swau lži a lži, chce bránit
každému. Než nemůž to do-
westi, neb ty o Gejssí, bráňš
nás wšsedy k milosti, gať Pán
negšlněgšsi.

7. Tys náš winný kmen, Pá-
ne, my twě ratolesli: Degž ať
w tobě zrůstáme, žigje k twě li-
bosti. Duchem twým nás po-
sýláš, w prácech, genž k twě
chwále slauží, a potom da-
růg žiwot w wěčné sláwě. Am.

(1413.) Prot. 258.a.*

Ešfugit mišy Páne, i daru
otcowské pomocy, mně o-
pět profázaně, této pomínulé
mocy. Kdežto sem byl tmau

obšlčen, y nebezpečnosti, wšsal
šstiasně sem wytržen, twau
panowniče mocnosti.

2. Chwáliti budu wděně, tě, o
Bože a Páne můg, gať jde tať
potom wěně: w tento den mne
tjm gen darůg, Zať tebe budu
prositi, wšsal podle wůle twě:
Kac mne k swě cti řjdi, a šroz
cug žádost wůle mé.

3. Abych se neodwrátil, od
twě (Páne) pravě cesty: Aby
mne nezachwátíl, nepřitel na
swě rozcestí. Obránůg mne
swau milosti, prošm tě sřede-
ně, proti šabelské křosti, s niž
na mne gde wstawěně.

4. Kac wjru mau slyti, w
Gezu Krysta Syna twěho, hři-
chy mě odpustiti, jde w swě-
ř pro rány geho: Wímž že mne
proš nezahabňš, neb šwědčš
w slowjch swých, že hřičhy mě
wneš na křiž, a mne šprošil
těžkosti mých.

5. Naděgi tať mi deg, ktes
ráž nedá zahynuti, zrůstu pať
lášky popřeg, y k tomu kterž
mne rmanjš. Abych se k ně-
mu šlonowal, nehledage swě-
ho, geg gaťo se milowal, podle
přikázanj twěho.

6. Degž mi, abych wyznawal,
před žhm swětem twě slo-
wždy: Ať tobě se přiznáwal,
nehledě na moc neb zbožj: což-
by mne mohlo trazyti, od pra-
wždy twě giste: D nerať mne
šaučiti od ctyřwe swě w slo-
wy čisté.

7. Ten

7. Ten den mi dokonati pomoz, te cti jména tvého, abych mohl v dobrém státi, do konce života mého: Dussi, tělo rač chrániti, v vrodě zemiště, cožkoli mohu míti, vssecko gest w ruce tvé božské.

* 8. Dělugjé Křyste Páne, rač vssecka tvá dobrodinj, kteráž mi z lásky hogně, tvá pravice wždycky činj. Tvé jméno chci welebíti, nebs dobrý rač slusj, rač tělem swým krmíti, křowj napageť mau dussi.

9. Tvé gest královstwí, sláwa, tvá čest, v moc, zpráwománj; pomsta tvá na zlé práwá: na nás příd tvé požehnánj. Abychom zessli w pokogi, přispěg, swau milostj, obdať nás wjry zbrogi, proti ďábelské chytrosti.

(1414.) Mat. 205.

Dělugjé můg Páne, tvé samé, welebuostj přestawné, rač vssecka tvá dobrodinj, kteráž mi, w tomto dni, tvá milost činj.

2. Že gšy mně tě noci, swau moc, ráčil sstiasně pomocy, rač je nemohl sfloditi, Sata nás, swůdce nás, mne pohltiti.

3. Nebo rač sem mčera, z wečera, leh w lože se berá, rač dnes we zdrawj wstáwám rač tobě, můg Bože, čest, chwálu wzdáwám.

4. Prošym o Bože můg! při mně slug, wstak sem gá služeb-

níř twůg, a rač mně v dne tohoto chrániti, brániti, od wšeho zlého.

5. Ať w hřích nespádám, té žádám, opatrůg mne mocně sám: hříchů pak gž prw spáchaně, odpust mi, w tomto dni, můg milý Páne.

6. Ať tež nepřátele, rač směř le mogi nademnuu cele mocí své neprowozugi, můg statek rač zmatek nepřiwozugi.

7. Zoláššřten pefekný, wkrutný, nepřitel náš wšlawný, rač dussi v tělu mému neskodj, swau zbrogi, braň Páne genu.

8. Neč se gá každý čas, Dsťe nás, kterých o nás peči máš, oddáwám w tvé swatě ruce, v s mými milými, w každě své púte.

9. Sessij Ducha tvého swatého, chůry do srdce mého, genžby rozum v smysly mě zpráwował, stwřował, podlé wůle tvé.

10. Rač, by mé činěnj, myslenj, slowa také mluwenj, mohli se libiti tobě, rač wať gen, každý den, mohl slaužit tobě.

11. To wšse rač mi přjiti, splniti, dokudž mně zde česť miji, a potom popřeg z milostí, přjgiti, a wjiti do tvé radosti.

12. O dež to Bože sám, té žádám, čehož w nádegi čekám, býti s tebau slawným Pánem, w sláwě neskonaké, na wěky. Amen.

(1415.)

(1415.) Not. 191. d.

Gaf. Hospodin ratiž sám

Děfugit Dče, genž w nebi přebýwás, a w Krstu Pánu Synu swém rozkoš máš, že gšy mne této noch (toboro dne) opatrowal, a před nestěšim každým ochraňowal: Wždy prošym, rač mne w tento den (w tuto noc) chrániti, před hříchem, hanbou, y což můž škoditi.

2. Nebož gá tobě poručím w twé ruce, duši y tělo, y cožkoli wice: Zwůg swatý Angel budiž wždycky semnan, mage od tebe k strážu mne moc danau, aby nepřitel, genž mne chce škliti, nemohl ke mně ni přistupu mti.

3. Odpusť mi také, ž sstědrě swé milosti, wšecky mé hřichy a nakazenosti, kterýchž gsem se proti tobě dopustil, a tebe Pána hněwal a opustil, ō degž ať činim ž hřichů swých pokání, ty wyleg na mne swatě požehnání.

4. Wždy prošym dále, račiž wšecky lidi, okaušegich wšelizgale bdy, prawě křesťau, zná: mé y přátely, buď že gšau se mnau, aneb w cožj zemi, přede wšim žlym mocně opatrowati, a srdcy lidských k nim naklonowati.

5. Z nášich žagaté, truchlé y nemocné, kterjž se k tobě vřj: řagj wraucně, rač Duchem swatým sám potěšowati, a ze

wšech strasných bdy wtrhoswati: též wšecky hřisné sám k sobě obraceg, a w prawě wjře blaze skonati deg, Amen.

(1416.) Not. 258. a.

Gaf. Děfugit milý Páne.

Děfugit Páne milý, Bože Dče na wysošti: Chráš lmi tě w tuto chwili, ž twé božské dobrotivosti: Že sy ty mne této noch, sám swau božskou moc, s tělem, s duši zachowal, milostiwě ochraňowal.

2. D kterak sem byl wšel w welikém nebezpečejstoj: A gako mrtwý ležel, obkljčený gsa temnostmi: Ty pak Bože ž twé milosti, ze nšech mých též: kosti, pomohl sy mi wygiti, ž toho tebe chcu chwáliti.

3. Ktomuž gá prošym tebe, ō ty Bože a Páne můj! Deg mi swau pomoc ž nebe, w tento den mne též ochraňug: Vych mohl vůli twau činiti, rač mne prowoditi, w dobrém obyčejectném, žrussiž vůli mau w těle mém.

4. Rať abych k twé cti chwał: le wšecky skutky swé zprawowal: A od cesty twé prawě w ničemž gá neodstupowal: k bludům, žlostem neswolowal, prawdu twau milowal, nikdy od ni nezblaudil, od ďábla ofkámán nebyl.

5. D žbam mne geho žlosti: Bože pro twé dobrodinj: Ža to se wšsi snajnostj prošym tě dluwě:

wěrně nyní: Zachoweg mne swau milosti, před geho chystrosti, kteráž stawj přede mne, a škrje ni pokaussi mne.

6. Rač mne wjrau daržiti, kteráž gest w Křistu Synu twém: Hřichy mi odpustiti, zde w tomto žiwotě bjdněm: Wěřim je mi neodpomyš, což zaslíbil, splniš, neb on nese mě hřisnost, wykaučil mne z té těžkosti.

7. Milostiwý Bože můj, za toť té mé srdce žádá: Laskau swatau mne daržiti, kteráž nikdy newypadá: Abych vždy času každého, tebe Boha svého, nade wšecko milowal, mysl, skutkem oslawowal.

8. Ať též nepřátelům svým, kterážto mne potupuj, lasku, dobrodiní k nim, rád srdečně protazugi: Abych bližnj mé pro tebe, tak jako sám sebe, po vůli tvé milowal, k spasenijim přisluhowal.

9. Auka twá nechť mne bráni, od nepřátel obhaguje: A deg mi to dauffani, kterážto nezahanbuge: Ať mám tu naděgi slnau, w Křistu neomyl: nau, že w geho zaslauzenij, doždu wěčného spasenij.

10. Tvé slovo mi wznati deg, Bože, před tím světem žlým: A ge zachowáwati, ať gsem vždy služebnjkem twým: Bych se mocj lidské nebál, oklamal se nedal, nigaž w bludy wěřiti, od twé čisté prawdy swěsti.

11. Bůh tvé milosti Božské žádám: rač mne zprawowati, od chřtwé tvé Křesťanské nedeg mi odstupowati: den tento deg ctně stráwiti, a w něm žiwu býti, bez hřichu smrtelného, ke cti sláwy gměna twého.

12. Redopauštěg bych se w něm, měl od tebe odwrátiti: A deg mi při slovu twém až do konce státi býti: Láska duffi y žiwost mau, y aurodu země stau, o zachoweg pro swau čest, neb to wšecko w tvé mocj gest.

13. Laskawý Páne Křiste, negmilegšj Boží Synu: Genž ghy trpěl zagiše, těžké muky pro mau winu: Spasiteli můj gedinj, za twá dobrodinij, wšecku mne včnuená, welebj tebe duffe má.

14. Blazugie ti wděčnost, wšudy gměno tvé chwáliti: Chcy vždycky až na wěčnost, nebo ráčíš dobrým býti: Láska swým mne nakrmiti, rač číž nasytiti, krwj swau nasogiti, a duffi mau občerstiwiti.

15. Těšiteli sladky náš, do brotíw swatý Duffe: Twau milostj zprawug náš, wšecky kře žádosti zruše: O přispěg swau pomoch k nám, a stje wjry deg nám, obdar duchownj zbranj, před šabelskými střelami.

19. Ewangeliium swatě, rač číž při nás rozhogniti: A wěřni falešně rozptyliti a zrusiti: deg nám zde své požeňnání, pobožně

pobožně skonánj, w tvé w Kr-
sta Gejisse, přived do nebeské
říše.

20. Rozkossná, a melebná,
důstogná Trogice swatá: Wssi
cti a chwaly hodná, gedinká
božská podstata, twát gest gedi-
ná sláva čest, twá wsecka chwála
gest, twát gest pomsta s mocno-
stj, přived nás do své radosti.

(1417.) Not. 7. c. d.

6. Probuť se w myslí wěrný
šlůgmej Pánu Bohu, za
geho milost hognau/ giž
činj, z nás gednomu každému.

2. Ze nás ostríhal w noci,
hrozne šábelské moci, račiť
být přitomen s swau pomocí.

3. K tomu srdcem prosyče,
před ním se pokorjce, a to wssi-
čni spolu takto řkauce:

4. We gměnu twém wstá-
wáme, Bože, tebe prosyme,
we zdrawj, ať tento den strá-
wjme.

5. Zbawjž nás wšeho zlého,
dussi, tělu škodného, nedeg nám
padnauť do hřichu zlého.

6. Deg nám štasně choditi,
po tvé vůli krácti, a šaršich
náššich též poslauchati.

7. Amen ať se tak stane, zať
my tebe žádáme, Bože náš, to-
bět se poraučjme.

(1418.) Not. 26. d.

Šly Bohu wzdegme, Krá-
li nebesěmu, kterjž nás
dowolowě dochowal, i gstru
dnešujma.

2. Budjžž toho chwála, čest,
moc, syla, sláva, wšemohauch
Páne Bože wěčný, sd nás
wzdáwána.

3. Stačjž yw tento den nám
býti přitomen, ode wšeho zlé-
ho nás chrániti, nebs toho
mocen.

4. Dussi rač přigiti, w své
opatrowánj, tělo ať gest rozu-
mu poddáno, w etném obro-
wánj.

5. Tak abychom býti i twé
cti, chwále žijí, i prospěchu
bljžnjm a nám i spasenj, ať do
skonánj.

6. Po smrti pak časně, degž
králowštwj wěčné, tdež bychom
tebe hodně chwálili, na wěky,
Amen.

(1419.) Not. 37. a.

Šly činjm, ō negwýšši!
za twau lásku otcowškau,
můg Bože! řes mne w Gejissi
chráníť před šli šábelškau.

2. Když w noci sem byl ob-
šlěen, twrdým snem a temno-
stj, též od wšech hřichů mých
šlěen, pachanych od mladosti.

3. Přitom prošjm tě srdečně,
sprost mne mých nepravostí, kte-
rěž sem páchal wšetečně, proti
tvé welebnosti.

4. A rač mne též dne dne-
šního, w strážj své božské mši,
by šábel práwa žádného nemohl
ke mně uagiti.

5. K vůli své řed mne Du-
chem swým, nedeg mi w hřich
přiš

Žiii

pligiti, wšim žiwotem y skut-
kem mým, dež mi w twé pásce
býti.

6. Neb dussi mau, y tělo
mě, gá w ruce twé oddávám,
ach spomáhaj mi můj Páne,
když gá w těžší ošlawám.

7. By swěta knize nade mnau
nemělo mocy žadně, ach nebu-
dessi ty se mnau, mě diko bu-
de marně.

8. Znáš to z samého zkuse-
ní, že lidská moc gest marná,
sam ty bad mě potěšeni, nade-
ge, pomoc wěrná.

9. Duš tobě chwała Otče
náš, z twým Synem, nášim
Pánem, genž s Duchem swým
rownau čest máš, na wěky wě-
ků, Amen.

(1420.) Not. 37. a.

Modlitba Ranní a Wečerní.

G. Hospodin rači sam Pasyt.

Ežy čimjím z sedce (Bože!)
celého, sřez Krysa twého Syn
na přemítěho, žeš toho dne z
swau prawich mne chránit, ob-
wšeho zlého wšludy wůkol
bránit. Rač winy (žádám)
mě mi prominanti, a mne y
dál k swé péči přiwínaniti.

2. Neb w ruce twé gá wšlecko
swé poručím, což mám, neb
což gšem, Duchem cele wrau-
chím: Rač at semnau gest wšlu-
dy w každé straně twůg swatý
Angel, mne od zlého chráně,

swého at zlostinik, (genž stále
obchází,) práwa nademnuu sobě
nenachází.

3. Rač Bože (žádám) lidi
wšlechy miti, zwlašť pak ja z
wěrné w swé Božské paměti:
Přátelek swé gá tobě odevzdá-
wám, buďto kterěz zde neb w
cizých krajích mám, Chrániti
wšlech rač odevšeho zlého, dá-
ti jim hognost wšleho prospě-
šného.

4. Když w tvezení, neb w ne-
mocy a nauzy, po twé milosti
wzdychaj a tauží, přitomen
wšlechněm gsa, potěšowaní
swých wdělaj, též wšwobožo-
wání: z hříšných obrátě k sobě
wšelikého, popřeg skonání
wšlechněm blazeného.

(1421.) Not. 173. c.

Gako: Žalm. 19.

Zirnau Boží slávu nebes
sa w swém řádu wšlecho-
něm oblassugj: Ano y obloha,
gál gsau geho mnohá díla, též
netagj. Den po dni když běží,
gislé žeť se Boží moc dirná
w tom seznává, noc gedna za
druhou, mařdrost geho drahuu
žřetebně znáti dáwa.

2. Megmařdřegšj mšřě,
genžs předirně byšřě nebesa
řformowal: Dřugem řředně,
chwałime tě wděně, že sy nám
žiwot dal. Dřřsem řřakem
gasným obdátěš, bychom nim
mohli mile patřiti na obřřob
gasnost,

gasnosti, a tmých nebes krásnosti, též se jim v diviti.

3. V za to ti, Páne, čest, Chválu vzdáváme, žeš minulé noci nás chránil od zlého, Dávla, lécel geho swau ocom: Kau moč: tak, že mile opět krásné nebe a svěť spatruj: oči naše; tak to zdravj, čerstvostj, k práci, powinnosti své krásj každý zase.

4. Mocný Hospodine, geni nebesa divně zdruges slovem svým: Prošmet důvěrně, rač své stádo věrně to pravdě své držeť nim. A již z nás každému, Křesťanu věrnému, tu milost vdiniti, bychom wje k nebeským wdcem, nežli zemským své zření mohli míti.

5. A ať na wšlosti, w nejsilně slawnosti, slawný manifest máš: Wšak y z krausseými srdcy, snijzenými, bydlí se zamlaňwáš. Ach příd, přebh: weg to nás, nyní y w každý čas, wnítčnost srdce našeho posmět za chrám sobě, at slauží. me tobě, až do skonání svého.

6. Bud také y dále, nám přítomen stále, též y našim wšechněm přibuzným y krewnjm, gínym milým bližnjm: zvláště pak w nastalý den pomoch, ochranau obdar nás y strawau, wyleg své požehnání na naše žiwnosti, práce, powinnosti, y wšlecka předsebrání.

7. Zachoweg od pádu, od přichu, uerádu, dusi y těl

nassich; od Dávla wšlektosti, od lidké chytrosti, y wšech věch škodných. Deg šťastně den přečkat, degj w zdravj y dočkat zase večernj chmle, a po zdegssí strasti, w té nebeske wlasti s tebau přebh: wat mile. Amen.

(1422.) Mot. 52. c.

G Ak překrásně slunečko ty. Chásh, a tmáwa noc přej od nás odchásh, že jsme zdravj z lože wstali, wdegmej z toho Pánu Bohu Chwalu.

2. Angelé swáti, Cherubínové, w nebi zpíváji Seraffínové, swaty, swaty Pán Báh swaty, y my wšicknj Chwalmež Bohu takj.

3. Nebeská ta, y zemská slawění, slunce, měsíc z gasnyimi hwězdami, wšlecko svého slawčitele Chwali každý den rano wesele.

4. Hned w půl noci tohuc Boha Chwali, křídly třepe wedle své powahy, w prsu se bige a zpívá, gať máže, tak Pána Boha wjhmá.

5. D gať pěkně y ti ptacy mali, časem gítním Pána Boha Chwálj! geden každý z nich svým hlasem zpívá: slychamj ge když gdeme lěsem.

6. Snimau, wšlecko Chwáli slawu Boží, co gest na nebi, w zemi y w moři, zwířata, ptactwo y ryby, kdekoli twor galj w světcě bydlí.

3iii 2

7o

7. Poněwadź nerozumna homadka Boha chwali, y lesni zmjratka; ey ty rozumny čłowěče, nebudiž zatwardileho srdec.

8. Ey pamatujž ty rano každy den, že gšy k obrazu Božimu stworen, mäs stwóritele chwáliti, že té račil w nocy ostríhati.

9. Rano hned s radosti wšicknj wěrnj wzdawegime Pánu Bohu chwálenj, w gakém koli pomohánj, wrchnosti, tež y také poddani.

10. Krasně parny, wdomy y mladency, dítčy malé, y sšedzi starcy, chwáltež Pána Boha swěho, na wěky wěků požehnaněho.

11. Křauc: buď z toho chwála Páne Bože, že gšme wšicknj zdrowi wšali z toje, ostríhež nas miły Páne, až se nám dnes nic zleho nestane.

12. Katiž, take rod wrchnosti nass opatrowat (Bože!) po wšě čas: řed náklady gich s staránj, rač gim dat wět dlanhy s požehnanj.

13. Saudčim rač wđelit z nebe swych rad, a gich řed sprawedlnost a dobry řad, deg pofog mezy Křestany, až té twůg lid chwáli na wšě strany.

14. Také nám wšsem rač přitomen byti, a nás w nass pracy posyliti, s manžellami y s dítčami, žiw nás Bože, a bđj sám nad nami.

15. Gakož žiwil, s wdomu Eliasse, řdyž bylo sucho a hlad w tom čase, manhy gim nebywalo, a olege wđyckj přibyl walo.

16. Pomoz chudym, omwšleg ge Páne, wdomy, syrotky mēg w swě obraně, wězně rač sám potěšiti, wšech wofagich prosby sšossiti.

17. Tež pomoz nemagich pomoc, ošlam opowřeně swau moey, ždaž geš ruka twa sra cena, aby pomoc nemohla zemdlena? Izaj 50, 2. ř. 59, 1. 2.

18. Nassich lauk, winnic, žah rad, y roli požehneg, y osenj na poli, tež y dobytečkj nassich, neb ty to miš sam račiš w rukau swych.

19. Wšsem buď přitomen wmiragich, y ženám k porodu pracugich, s tělem s duši rač ge chranit, až gim newůž nic zleho wšfodit.

20. Gezu Křyste! rač při nass smrti řřz Angeky, dušy w nebe wzyti, do lůna Abrahamowa, řdež bywa žpřiwana pisen nowa.

21. Amen, deg až se to wšefko stane, zač tebe w této písni žadáme, pro Křysta Syna miřleho, napln žadost každěho wězněho. Amen.

(1423.) Mat. 9. a. Rano, řdyž wstáwati čas.

Šlsny den giž přibral bliz se

se k nám, kdo práci má, neb
cestu kam, vstaň a Boha po-
chval.

2. A pros, ať w světle dá
hodit, Duchem té svým ráci
vodit, po cestách spasení.

3. By což w pracích začneš
koli, Bohu tvému bylo k vůli,
a bližnjm k vzdělánj.

(1424.) Not. 29. a.

Galo: Kdež mám hledat ic.

Sejšsi milosrdný, ochran-
ce nás milý: té prosíme
srdečně, buď nám milostivý.

2. Gal stunce každého dne
dává blesk od sebe, od rána do
večera, z spanilého nebe.

3. Tak, stánce spravedlnosti,
o Kryste Sejšsi, dávej blesk
své milosti, vši Křesťanské
Říšsi.

4. Na dušich y na tělech
rač y nás žehnati, mnoho roků
w bázni tvé deg štíastně pře-
žítí.

5. Wřchnosti Bohabogně,
přátelstvo y dítky, ochraň a
posvěcuj, Jezu Kryste, wšechy.

6. Od moru, hladu, boje,
ohně, hanby světské zachoweg
gak dobrý Pán, o nás vždy sta-
rost mēg.

7. Krole, handle, řemesla,
wšechy práce lidské, Hospodine
požehneg, i lasty své otcowské.

8. Takť se my poračme,
tvé svatě milosti, po šurti nás
přived sám do věčné radosti.

9. Kdež tebe nás Sejšsi,

Dceem, s swatým Duchem, bu-
deme ctně chwaliti, až na věky,
Amen.

(1425.) Not. 66. c.

Seu sladké světko, hle,
giž noc pominula, a twé
lasty gasnosti znoru mně ob-
šaupila: Gižť ze sna, co wě
mně, gešit procitilo, w žado-
stech po tobě se teč roztažilo.

2. Což tobě ja oběť o Bože!
mám strogiti? Mey se gen
našerze w milost twau vložití,
s dušsi, Duchem, tělem, dně
toho celého, to buď mau oběti,
němám nic giněho.

3. Protož an! můg Bože,
dušsi swau ti oddávám; ja wlasti-
ni přigaw gi, spog se s nj, o
toť žádám: Duch můg teč twé
žádá sladké včastnosti, obzmla-
stně w něm se sám osláv, tobě
se cti.

4. Budij y tělo mě za chrám
oddáno tobě, za stan y za dům
twůg wem ge můg Gezu, sobě.
Ach buď, ach žig we mně! y
hybēg mnau vždycky, tak budu
celý twůg, y mě audy wšechy.

5. Račem se odjwám, na-
menjm padu mého, sformůgž
ty w dušsi mě krasnost obrazu
tvého: w žatě wry ždobě, a
w twé spravedlnosti, genž gest
wšechněch dušsi račem poetiz-
wosti.

6. Můg Gezu vždob mne
lastau, tichau mandrošj, střed-
mosti, čistotau, slau trpěliwos-
ti;

stj; Předewšim pokorau necht sem ošrāšlennj, tak budu pře-
draze a dost ozdobenj.

7. * Celé oděnj twé, rač Bo-
že také dáti, ať proti autokám
diabelským mohn stāti: Vās
pravdy, wjry šstít, meč Duchā.
sprawedlnost, y lebkū spasenj, k
modljbām horliwost.

8. Degj by mi w tento den
wjdy před očima byla twā wssu-
dypřitomnost, twé důstognosti
syla: by zprawowāni mé, srd-
cem, myslj, wšly, oslawowālo
tě, mŭg Bože slawnj wjdy.

9. Dobrořeč štěstām mým,
mluwenj a myšlenj, degj abych
wjdyckj byl Duchem swatým
wedenj: by wšecko co dělām,
stalo se k slāwě twé, bych žiřtal
wlastnj twōg, po wšeckj wěky
mé. Amen.

(1426.) Not. 66. c.

Gaf. Už Bohu děkŭjme:

Ežu! twé wěrnosti wzdā-
wām srdečně dŭk, kterěj
slawil dosti n mŭj gazyl wšeli-
ckj! děkujti, že sy se prawým stal
člowěkem, a mne sobě žwolil, giž
před frěta wěkem.

2. Žejřost srdce meho bhwā
xřpokogena, řdyj mne ta spani-
lost pronika twého amena, nic
nenj milšijho nad to potěšeni,
gegj twé ameno dāwā, toť gest
dražě gmenj.

3. D draby poklade! tys mā
gedinka radost, tys negypř-
mnejšij, geu k tobě gde ma žā-

dost. Nebudu se rmantit, neb
Gejřā žnamenā Spasitele swé-
ta! o šťastina nowina!

4. Rdyj mne kabeľ žlořny
čyťrosj swau pokussj, ay gme-
no Gejřisse potěšuge mau duřš!
to gest mau obranau, mandros-
stj, lékařstwj, nebudu se ba-
ti před žlořnjckj množstwj.

5. Že sem gā Syn hñewu,
to přemřky hřjch dowedl, ty
pal Spasyteli, žāř sy mne; smř-
ti wywedl, čině mne ditětēm
negryššijho Boha, spasenj př-
nāřšš; o gāl radost mnoha!

6. Protož očistj mne, dusse
mā gest ořklivā; twé gmeno,
Gejřissi! necht hřjchy me přikř-
wa; odwrat žlořčenstwj, po-
žehnānj připjř, bych také mé
mdloby sprořstěu byl co negjřš.

7. Twé gmeno budj mým
swětkem, řdyj sem w temnořti:
bud rořau nebeskū, řdyj mne
pāl jhorřostj: budj mau ochra-
nau, pawezau a řijnem, hra-
dem a bohatřwj, newjm nic
o ginēm.

8. To budj mau eřřau, mau
prawdau a žiwotem: To neč mē
při smřti gest do nebe pruchos-
dem. Deg šťastině řkonānj w
poslednj hodinu, ať wřnu w pos-
řogi, a w twēm řladěm gmenu.

9. Přitom neč twé gmeno
mně pomocy wřlji, dokud žiwj
budu: abych činil twau wāl-
i we wřsem před se wřetj: rač mne
posřlānowat, bych gmenu twé-
mu čest a čhwatū mohl wzdāwat.

10. We gmenu Gejisse wstał sem dnes i Poje meho, w tom konám mau prácy tohoto dne celého: We gmenu Gejisse začal sem dělati, w něm také prospiwam, s njm chcu dokonati.

11. Žito sem tobě w tobě, tobě chcu y vměřiti: Páne tobě vmru, potom chcu s tebau byti w králowstwj nebeském, gež sy mi sam dobył; té cti sobě přegi, a: bych twym slauhu byl. Amen.

(1427.) Not. 30. a.

Gal. **A**ť chwalu wzdegneš Ji denní světlo vychází, a měsíčně zachází, noční temnota přestala, ranní gasnost nastala.

2. My w našem powolání, než začnem pracowání, tebe Boha wzywáme, a za pomoc žádáme.

3. Aby poznal svět wsecken, že ghy ty toho mocen, w olamžení zliditi, to což chcem před se wytyi.

4. Aby wšem známé bylo, gal marné naše djlo bez twé pomocy bywá, a nám nic nez prospjwá.

5. Daremní gest stavení, kdež twé pomocy není: daremní straž wsselika, kdež nechrání twá ruka.

6. Ty wssedch, objiwugeš, twor každý naswucueš: od tebe berem Páne, cožkoli w světě máme.

7. Ty nas hladu zbawugeš,

a slowem objiwugeš: kdož w té naděgi magj, a twau wůli kosnagi.

8. Ty mocných ponizugeš, pokorných pomysšugeš: dáwáš těm potěšení, genž byli w zármauceni.

9. Ty me wšem dostatečně činjš nas, kdýž srdečně k tobě, Bohu, wolame, a w té dautšťanj máme.

10. D wzhledniš na nas Otče, prawdaž sám naše prace, kterej dnes y každý čas konané budau od nás.

11. Degj ať gsau k zvelebesni aměna twého na zemj, k chwálě tebe sámého, a Krysta Syna twého.

12. Degj nám Duča swatého, ať on wšpu našeho posylá hugu k dobrému, a k zvelebesni twému.

13. Zajeň od nás wsseliké nezprátelej; a bídě střely diabla lítého odwraž od lidu twého.

14. Samému tobě, Otče, buď chwála wzdana věčně, genžs ghy w Trogich s Synem y swatým Dučem, Amen.

(1427.b) Not. 30. a.

Gal. **K**áždy Duch chwálí Ji gest čas wzhůru wstał ti, tělu nedati spati, aby se nemocnilo, ducha nedusylo.

2. Swát gest Páne noc y den, máš byti dnem, noci ctěn, genž ghy přikázal bděni, noční y také denní.

Žiti 4

3.

3. Dne noci zloženj přislo skř; probřeseni: wšeho gš; jas pojeňual, tēm kterež gš; Krystu dal. Jan. 6, 37. 40. 44.

4. Pastryře, tdyž gšau bděli, stáwu Boží widěli, Angel se gšim vlážal, radost w Krystu zvěstowal.

5. Krystus Pán na wšwité, šel na hřru k modlitbě, k swým po moři w plawenj, přišel za tmy w switánj.

Mat. 14, 23. 25. 599.

6. Bdicich Pán nawššěwuge, sebau ge ošwěwuge, tdyž na něg wzpominagi, šib geho rozgimagi. Matt. 28, 9. Luk. 24, 36.

7. Na wšwité w radbě stal, dobré wyznáni wyznał, že gest w prawdě Syn Boží, geg; wš; w šlawě Boží.

Mat. 26, 63. 66.

8. Tuť za hōdného šurři vsauzen masył byti, aby wěřicy w něho byli wčastni; geho.

9. A gsa Božim berankem, rano stal před Pilatem, tuť na něg žalowáno, hřichů wyhlédawáno.

10. Nic k gim neodpowěděl, co beranek oněměł, nevjíwal swé mocy, by mohl hřissajm špomocy.

11. Wšak přitom prawě wyznał, že on gest nebeskř Král, proto na swět narozen, aby skř; něg byl špasen, Jan. 18, 33. 36. 54.

1. Tym. 6, 13.

12. Ten, tdožby w něg wměřil, s Bohem Dcem se smiril, by;

semu obětowal, potom pak s njm králowal.

13. Rano po swém wzkřisse; nj, vlázał se w switánj, ano tdyž ho swaté hledaly.

14. Protož my se postawimě, Pánu Bohu wšajme w wčastuost; Krystowě, přigatě Boží smławimě.

15. Rozsaudie swé swědomj zakonem wjry, čtenj, poklonj, pocty čjáme, Pánu se wyznawegme.

16. Geho wšech dobrodinj, y nassich protiwěnj, pomocy y milosti, hlédegme s důwěrnostj.

17. We gměnu Pána Krysta, magic swědomj čisá, že smě geho, a on nās, genž se přismławá za nās.

18. O dež se, Páne, ctiti, rač; na nās wzejčiti, toběť se oběztugem, a wšeho důwěrugem, Amen.

(1428.) Mat. 137. a.

Sž widjim s plěsánj, s žlatým plápolánj, gal slunce wychodj: temná noc pomjaje, mēšček se kryge, den blešk rozwodj.

2. Ruž wšycknj děřagme, wesele p;wegme, močnosti bož; šk: kterež nās z milosti od wšeho neštěstj držel w šrážj swě.

3. O Dče tě prošym, budiž ochráncem mým, y dušsajho dne: od šfody, neštěstj, štras;

4. Žaž

4. Bajeſi Satanáſſe, oſwěti ſmryſy náſſe, ať tebe Pána wždy chwáliti hleď, a že gſau twé, wěď, weďer y z rana.

5. Mac též probuditi, že ſua brjchů, ſmrti, ſrdce y oči: a deg mi tak žiti, ať mne do ſwětyti, Babel newtočj.

6. Man duſſi y tělo, a což zde mám malo, časného zbyti, y wſſech mých přibuzných, lidj dobročinných, ať twá moc drží.

7. Emilůg ſe nad wſſemi. Bože ſaujenymj, a gich poſylůg, w láſce, twé znamoſti, a wjry ſtáloſti, mocně wtorůg.

8. Napoſledy ſwatých, Angeľů duchů etnych, deg k náſſi ſtrane, genjby bogowali, diábľa přemáhali, k náſſi obraně.

9. A kdych w mém bogi, a twé přewatě wůli, fu koncy doſſel, degž abych ſřz tebe, do krásného nebe, radoſtne přišel.

(1429.) Rot. 60. b.

Gako: O Bože náš Trojice
Dſpordine, náš Páne neg-
Milegſſi, gměna twecho
ſláwa geſt negdimněgſſi, neb je-
mi y moře naplňuje, ano y ne-
beſa přewyſſuge.

2. Ty gſy ptaetwo, w powě-
tjž létagjch, ſwym časem w há-
gich ſladce pſjwagjch, též ryby
w mořſké hrozne propaſti, ſwo-
zim, táčil w moc lidem wweſti.

3. O neſtělá, ó weliká mi-
loſti, proti naděgi y zaſlaužilo-
ſti; Ach čimž ſe ti máme odpla-

titi, nemožné owſſem ſe odmě-
niti.

4. Protož tobě za wſſecta do-
brodinj, kteraž nám činil, a
činjſ y nynj, deſt, chwálu, a
wdečné děkowánj, wzdáwati
chceme až do ſkonánj.

5. Y za toť též činjme chwá-
lu wdečnau, žeſ nám dal pře-
člati noc nebezpečnau, chránj
nás w nj od neſtaſtných přjſhod,
náhlě ſmrti, ohně y giných
ſškod.

6. Toběť my ſe y dál ode-
wzdáváme, nebo gſauc bjdnj,
žádneho nemáme, kdoby mohl
tať mocně chránit nás, gako ty
ſám ó mocný Bože náš.

7. Wem nás tedy, ó wem w
otcowſkau péči, chraň od diábľa
y geho chytřých léčj, od pádu,
aurazu, každe ſškody, negwj-
walky moru, ohně, wody.

8. Deg w gměnu twém den
ſtaſtne započjti, degž geg ſe cti
a ſláwe twé ſtráwiti, žehneg na-
ſſich pracj wſſech gednánj, buď
dnes wždycky do wečera s námi.

9. A poněwadž w tomto
zbaureném ſwětě olauffeti mn-
ſyme w zpmě w létě, mnohých
ſtrachů, rozličných nečejſi, co
na moři odporneho ſtěſj:

10. (Swět zagisě gſauc co
moře zbaureně, wlnami ſwymj
ſfužuge twé wěrně, ſem y tam
kodičkau twau zmitagje, ty ſpřj-
coby toho nem ažil nie.)

11. O pročěť, brj, ó nechtěg
béle ſpáti, probud ſe, pohroz,

Iiii 5

a rač

a rač přikázati moři světa, ať se zas vstíjí, a nespokojí již nikdy tvé kříži.

12. Táhni k sobě, ó magnez, tě nebeský, nás, plavící se v bouři idející zemi, ať z pravé cesty tvé nezbloudíme, nýbrž k portu života treffieme.

13. Vychoť, zničnauc světa strastných bouření, a gšauc tak k tobě mocně přitčení, s tebou měnny býti a rozkoš mti mohli, a tě na měly chváliti.

14. Mebs ty sám náš Pán, a Bůh neqmilejší, twá čest a sláva gest negdušnognější, na tě sširokosti světa všeho, nenj nad tvé gμένο slawnějšího.

(1430.) Not. 258 a.

Ranni w Sobotu.

G. Král wěčný nas požehne.

Wspodine Páne náš, genjs nebe y zemi ráčil stwořit w gíšy čas, my, twé mdké stwoření, widauc slawné skutky twé, diwit se musíme, z nich tě z powinnosti své přislussu y ctíme.

2. Buď též zwláštnej chwálenj, Stworiteli, tobě, žes lidské pokolenj, k podobenswoj sobě, mandře zformowat ráčil, daw dussi rozumnu, tělos také opatřil spšijrnau přehognau.

3. W ja tož gestě dítj powinné wzdáwáme, žes nás, Dče, své dítj, w této uocy tmawé takšawé opatrowal, daw pokogně pospat, strz Angel y wartowal, dať sy w zdrawj powstat.

4. Prošme tě pokorně, odpust nám hříšnosti, gež přestěho téhodně, y gindy z křehkosti, nestaudně sme páchali, (střkem myslj, řečj, pohružel twých nedbať, y šabelských lézj.

5. Mějž nás, Páne, y dále w swém opatrowánj, gať dnes y potom stále, w mocném sprawowánj, chraň na dussi, na těle, od nestlastných příhod, zwlášt šabla, nepřitele, ohně, meče, y wod.

6. A ne toliko nás chraň, y s wěcmi nassimi, ale buď též ze wšech stran, s přátely mislými: twé božské požehnánj, o dea, ať se wynássi, nad nimi y nad námi, wšudy, po wšech časy.

7. A poněwadž, náš Dče, na tento dnešní den, přestals od díla, (tworče) a odpocínals w něm; my pak přebde dílo své, mame w něm konati, ty rač ge z milosti své, zdatje požehnati.

8. Dea wšak při hmotné práci w tobě odpocínat, skutky twé přerokostně w myslj své rozjímat, přitom y přestáwati, od díla hříšného, twau wůli brž konati, času každického.

9. Vychoť tak tento dnešní den šťastně přečkali, w zdrawj chwyte večernj, wšicknj dočekali, což by nám ráčil dáti, prosíme, náš Páne, za což my chceme wzdáwati, čest a chwálu. Amen.

(1431.)

(1431.) Not. 60. b.

Gaf. **O** Bože náš, Trogice
Ospodine tvojch diwnych
 skutku, slawa, z vcineni
 ctowcka se poznawa. Aly gest-
 liž hoden take waznosti, zes geg
 poctil tak mnohau milosti?

2. Neb sy geho, ac ne we
 wsem, rowneho Anaelum
 stworil, wssal z bohatslwj swet-
 ho: twym pozhnansim stredtes
 darowal, k podobenslwj swemu
 geg zformowal.

3. Dila rukau tvojch wssecta
 sy mu poddal, byt ge, gakž se
 mu dobrezda, zprawowal, wsse-
 cko sy nosham geho podmanil,
 aby mu kazdy twor possussen
 byl.

4. D gaf mnozy diwni, a
 prewelich, wsscho sweta rozum
 přewyslugich, skutkowě twogj
 glau. Hospodine, žadny smr-
 tedlny gich newyslišne.

5. Kterezto my wděcně při-
 pomjname, gim se diwje chwá-
 tu ja ne wzdawame, zes nás
 nad wssecta ginā stworenj, z swē
 stredrosti opatřil na zemi.

6. A posawad nás krmjē y
 napāgš, odjwās, odewssch žlych
 přjshod chrānjš, tebau sme živi,
 tebau slogjme, o ginēm tobē
 rowněm newjme.

7. D nauē nás negēh to do-
 bře zuāti, ale srdečně ja to dē-
 kowati, coš nám činil ob nassi
 mlādosti, dosawad mimo nassi
 hodnoxi.

8. Dudiž také při tom chwā-

la wzdawāna, že ghy nám daš
 dočkat dnešnjho rāna, a chrā-
 nils nás w pominně noci, ob
 žlych suš, dābelssk chytřemocy.

9. D prošjme opatřug nás
 y dāle, buš, nám přstomen
 swau pomocj stāle, degž nám
 dnes k strāzi swatē Anaely, byš
 od nás wsscho žlē odhānēli.

10. Předswjetj wssch naz-
 ssich pozhnāweg, pomocj w
 pracech y slyh dodāweg; degž
 deň strāwit se eti gmēna twē-
 ho, a k prospěchu bližnjho nā-
 sscho.

11. Chraň ob ohně, meče, a
 smrti nāhlē, wody, y každe ssos-
 dy nenadāle, deg nám wečera
 w zdrawj dočfati, a w něm ja
 twau strāž chwālu zpřiwati.

12. A poněwadjs lu poho-
 dlj nassemu, a k wyžiwēnj ži-
 wotu časnému, coš koli ráčil
 na swēt stworiti, poručil wsse-
 mu nám k službě býti:

13. Což lyc také gednofajbě
 stworenj, konā ochotně wždy
 bez oblewenj, coš kterému ráčil
 poručiti, neobiměssāwā toho
 činiti.

14. Gsanc wsse pro nás, my
 paš pro tě sameho: pročez proz-
 šjme, rač ducha nasscho Du-
 chem twym k tomu nastrogoz-
 wati, ai se snažjme nasledowati.

15. Tē wolnosti nerozumnych
 stworenj, slaujse ti ochotně bez
 přimjssenj cyž slaužby, tobē ge-
 dinému, stworiteli na nás las-
 stawému.

16. Rásky k tobě zase dokazu-
gice, mždrch bez potřpslwi z
pravého srdce, že wšsedy moch
swých a dobrovolně, wšsem
nechť se worugem, swetvolně

17. Krásný obraz podoben-
stwj božského, dušsi, kterauž
wlil do těla nasseho, nečistým
hříchem ohřditi, tobě tudy ne-
vctu činiti.

18. Mžbrž bychom, Howa-
gic ai w čistotě, zachowat gi
mohli, tratic gi pro tě, maaje
gi od tebe danau sobě, k wůli
twě oddali gi jas tobě.

19. D naplně to, náš Páne
negmilejší, pro sláwu twau,
genž gest negdšfognější, pro
gměno twě, nad než slawně-
jšího nenj na okřstku swěta
wšsého.

(1432.) Not. 4c. d.

Dšpodine všlch hlas mžg,
předšfogně obličeg swžg,
raci, že mne nakloniti, a prosb
mě wyslyšeti.

2. Kterž čini Duch mžg
wraucy, prvé nežli slunce
střwaucy, náš w přibytchch o-
swěuce, dobrým y žlým přis-
sluhuge.

3. Před tebanť se postavu-
gi, twau dobrotu rozwažugi,
bžs mžg strážce této noci, před
štimau diabelskau moch.

4. Gehož ty štem odporu-
geš, nepravosti nemilugeš,
šlým wděluges milosti, náš
bezbožně w nenáwisti.

5. Před nimiž buď ochrance
nás, neb ty marně gich srdce
znás, ale naše krotky zprawi-
na twých cestách nás postawi-
g.

6. Ať w tobě mždy daušsa-
gice, wěrně w dobrém pracugi-
ce, pojeňnanj obdržíme, w ne-
besch se weselíme.

7. Degž to; milosti otcow-
ské, z plně zásluhy Křstowě,
štedrý dárc Duse swžty, Bo-
že nedsluě podstaty.

8. Bychom obraz Boží ne-
šauc, a w Křstu wločeněnj gšauc,
tak po práci zde mžnější wžali
w nebi žiwot wěčný.

(1433.) Not. 6c. a.

Gal. Co gšy učinil Gehšši.
Dž tobě, Bože, rannim
časem žpiwam, degž at tě
wraucně, Otce swžho, wžywám:
Milost kterauž mi račil proz-
kazati, deg ted hlasiati.

2. Ty gšy mne račil na swě-
to wžwesti, škrž Křest do twěs-
ho kralowstwj přiwesti: dāwās
mne w Křstu hřichů sprošštwā-
ti, rozwažowati.

3. Při tom mī dāwās y Du-
cha swžého, by šam byl wūdce
opcowānj mēho: bych se wčil
gen k tobě žčenj mīti, tobě wě-
řiti.

4. Ty gšy mne mždy otcow-
šty opatrowal, co potřebného,
šale propugčowal: přiššelli šdy
štrach, bjda a nestěšj, račilš
wžwesti.

5. Y nyní gšy mne škrze stráž
An.

Angelſkau ſam opatroval před třím w věčným obderſtvenj,
 kſi nepřatelſkau: tak je ſtraſt ſwjtězyc nyní.

žadna mne nepřeſtraſſila, ni poruſſila.

6. O Pane! tuto miſoſt tſkau neſmírnú welebím, moſſi poſor: nau a wěrnau, giž ſem přigal na kterým ſoli miſtě, z ruk twých žagiſtě.

7. Proſím, rač o mne y dal přewati; rač mne y toho dne opatrowati: by mne kſau wabel ſſipý ohni wyimí neſtkobil ſwými.

8. Nechtě žiſſamám, gaſ křez ſtíannu příſluſſi, liſty od ſwěta, at ti čiſtau duſſi ſlaužim; žado: ſti těla gimagjce, neſplungjce.

9. Rač w tſkau ochraň, Pá: ne mſg, zawěti wiſſe, čimš, mne račil ſtědře oddařiti: Du: ſſi, tělo mé, přibuzné, přateky, y nepřateky.

10. Rač wchnoſt w dobrém ſtawu zachowati, poſog a ſtě: ſij w zemi naſſi dati: Chraň, Páne, každe neſtaſtne přibody, haňby y ſſlody.

11. Rač mne tſkau moč, y w mém powoľánj poſhláowati, a deg požeňnánj w mé prach, bych ſe tobě mohł libiti, rač gi ždařiti.

12. Když pač z wdoſj pláče propauſſený mām dneš neč zeh: tra bñ wyſwoboženy: deg bych blaženě w Křyſtu mohł vměiti, a s njm děditi.

13. Tak tělo s duſſi bude zachowane, tak mi ſe giž zde dā: le dobře ſtane: Tam poſog ſpa:

14. Račij mi k tomu z laſky dopomocy, ſwata Trojice, ne: rozdiľné moč: degž toho, rač ſem nyní ſměl proſyti, ſtaſtne vžiti. Amen.

(1434.) Kol. 258. a.

Gaſo: Křyſtus přiklad poſory.

Troſte ſwětko prawdine, ſlunce twých wěticých, o ſrdce miſoſtiwé, wěcho křag: cých! twé dobroty libeznoſt každe gitro tečé, w tobě mām prawau radoſt, bez truchliwé peče.

2. Probud mne z oſpakoſti, žiwote mſg miľy, k obnowenj wiřitnoſij popřeg Duchu ſſhý. Když ſy ſwětu ſwětko dal, by geg okraſſiľo, kteraž bys mne tak nechal, by mne nezdobilo?

3. Bez ſwětka w tmě maľa: me: kdy nám Bůh neſtoji, ſwětka, Křyſta, nezuáme. Du: muſy ſwlažiti náš ſwau roſau nebeſkau ſladčěho wčenj: Křy: ſte hled na duſſi mau, a mēg gi w ſwém ženj.

4. Dobrotau ſwau nawoſſěw mne, obličeji miľy, at ſe cele mé ſrdce w tobě tak poſhli: bych z rozkoſſi nebeſtých cytil poteſſenj, a hledal gen w nich ſamých ſwe obweſelenj.

5. Odwraťij pryč odemne těleſné žadoſti, teč y giné křam: liwé ſwětaťu marnoſti, gimij ſe ſwět ſam ſwody, a wěcně ſe ruſſi;

ruffi: neb kdo podle nich chodj, ztracuge duši.

6. Duže, žukau světlém mým, Gezu má radosti! až tam w věčným světle twým, po zdegssi žalostí mne swan krásau vjdojš, w ni budu přefati, a že mi dobře činiš, tobě děkowati. Amen.

(1435.) Mat. 87. c.

Gafo: Wzdegmež chvásta 1c. **S** Jnuka nočnj hodina, po slepau na kolena, we gmienu Dce y Syna, tež y Duha swatého, wšech gednoho Hospodina.

2. Děfugemež o Bože náš, žež s své kásky otcowské této noch byl strážce náš, a že nad námi swau moc, neprowedl váběl fatanáš.

3. Tebeť my Dče proshme, žež nás swým swatým Duchem, až před tebau nehrěssime, degj až tento celý den k twé cti a chwále stráwjme.

4. Žažen od nás váběl zlého, wzdal od nás y člowěka kstiwého a nepravého, possj k oslěžhánj nás Angeka swého swatého.

5. A poněmadž w potu twári, swúg chléb gisi musíme, Bože dobrý hospodáři, pozechneg prácem nassim, až se nám dnes dabrě daři.

6. Ma twau kásku zpoleháme, tobě se poraučime, se wssim což od tebe máme, degj až we

zdravj času wečerního dočeláme.

(1436.) Mat. 26. a.

Súg milý člowěde, blíž se k switánj, slyšij mile fohautky, gaf wešele chwálj

2. Swého stwořitele, Pána Angelského, ano y ti ptačkowé giž welebj geho.

3. A ty pak gfa obraz, bisko rukau geho, mage wšati k poschwále stwořitele swého:

4. Degdele lenugeš w tom krásném switánj, ey Angel Pánek čeka wždy s tau zlatau bani.

5. Zdaby co wonného mohł od tebe msti, a do té zlaté baně tobě to zchowati.

6. Nebo tak swatý Jan práwoj w swém zgewenj, že gest wšel Angelj s zlatými baněmj. Zgew. 8, 3. 4. Žalm. 141, 1. 3.

7. An ty wonné wěcy, genž gšau prosby swatých, před vábly zchowawaggi, do těch bani zlatých.

8. W tom krásném switánj do nebe letjce, a milému Gezišsi ge oběrugjce.

9. Dd těch swatých duši, (že gšau gich na brati,) kterež gšau oslěbali, tať genu prawili.

10. Pán Gežiš milostiwý mile ge oblibil, a kralowstwí nebeské wšechněm dati sibil.

11. Ten kdož rano wšlawa, a na wšwité bdi, daru hogných nabýwa, tež y pozechnanj.

12. Jakob sľauha Boží, s
Angelem zapasyl, on paľ tan-
by bož s nim měl, žlu mu
obrazyl.

13. Nechtěl se zpusťiti, Ange-
la swateho, až mu požeňnanj da
Krále nebeského.

14. Wrogj. 32, 24, 26. Dž. 12, 3, 4.

14. Wěrna mla dusle, nez-
pauštěg se swěho Jakoba ne-
beského, Dce křtáného.

15. Ať pro Krysta Pána on
tobě požeňná, a s swymi wole-
njmi, ať wěrnau radost dá.

16. Gij oko newidalo, wcho
neslychalo, ni člověku na srdce
nikdy newstapilo.

17. Gata radost w nebi
každého wěrného, kterž pravě
milowal Pána Boha swěho.

18. Pro tu wěcnau radost,
(odplatu welikau) smrtj Páne
newinnau přetěžce dobytau

19. Zde sobě newažme hdy
podslapiti, hladu, žizně y hor-
ta radj potrpěti.

20. Nebudem na wěky toho
litowati, když w twař Syna
Božího budeme patřiti.

21. Tuť bude swě dworstw,
wěcně pasowati, a forunu wj-
tějšíw swym chce darowati.

22. Ey nuž geho milj! po-
spěšněj gij k němu, pro tu od-
platu wěcnau, forunu nebeskau.

23. Swatý, swatý, s Angelem
w nebi zpíwagjce, čest, sláwa,
požeňnanj, tak geg wždy chwa-
lice, Amen.

(1437.) Not. 73.

Gato: O třeřkoti, o žalostire.
De minula, dusle mla,
mėg te dni tomu ženi,
před nimž wstupil muly temnoř
a trapeň.

2. Den přichaz, swěslo
wyzhaz, temnořti k zapuženj:
tobě, Gezu, mě swěslo, nie
temněho nenj.

3. Swětkost slunce wyraži
se; o nestworěné slunce! oswěs-
cug mne swětkem swym, k ra-
dosti bez konce.

4. Blesť mēřyce gij trati se,
nemůž před wěřšim stati: tobě
nie, blesťu slawy, nemůž se
strownati.

5. Swězd čest s mory muly
s nocj s nebes se odebrati:
nassi hwězdy gijti čest nikdy se
netrati.

6. Lidřky zastup, genž byl gat
trup, saba tēd k dylu swěmu:
degj, Páne, při mě pracy hle-
dēť k řutku twěmu.

7. Každj za tīm s pokogem
swym chce rozlancenj wyti:
degj mi, Gezu w pokogi twěm
žiwot můg miji.

8. Nebt y ga chcy gij k mě
pracy, dle swěho powołanj:
gen nech ať měho srdce pokog
swyg wždy chraň.

9. Drž ty straž sám, gat
mocy Pán, ať mi nie nemůž
střodit: rač mne y celý žiwot
můg rukau twau wodit.

10. Když, (ach když!) paľ
stane se tak, že se den s nocj
změní?

jmění? Ty! když ten den na-
stane, genuž rovný není!

11. Když zhyne svět, v němž
leželo lid Boží musy kvi-
lit? potomť sedmkrát gasně-
den s sluncem má svítit:

12. Tam již více dnům
svých svéce Jeruzalem nesira-
ti: neb beranek to město chce
okrášlovati.

13. Hallelujah! Hallelujah!
Křiž sem tám, kde mě slunce!
Kdež práce času toho plati se
bez konce.

14. O Gejssi! genžs neg-
gistfi světko, svoj nám v tem-
nostil a vyved z přeho světa
f radosné věčnosti. Amen.

(1438.) Rok. 40. d. 137. c.

S De temnuu překawse,
welich y mali, gitra du-
čefawse, we zdramj gsme wstali,
wzdegnez z toho chwálu, ne-
bestěmu Králi.

2. K čemuž nás wzbuzej,
y ti ptacy mali, kterjž prokri-
tugi, Pána Boha chwáli,
wesele zpjwagi, gakž gitra
dočkagi.

3. An y ta howádka Gtje
poběkowati, Tworen swěmu
rāda, čest chwálu wzdāwati, na
folena flekagi, když magi wstā-
wati.

4. Kohant zpjwā hlasem,
aby ten křozhy spal, rāno
gitrajm časem probudil se a
wstal, Pānu Bohu swěmu z
přhrany dity wdal.

5. Protož y my Bože, ted
prozpěwugeme, wstawse z swé-
ho lože, čest chwálu, wzdāwā-
me, a s wděčnosti za to wssidni
dēfugeme.

6. Žes minulé nocy ráčil
strážným býti, před diabelskau
kostí nás hrjssně hāgiti, y od
wsscho přeho nás mocně zbawiti.

7. Neb my chrāniť sebe ne-
mohli sme sami, byť nebylo
tebe, twých strážcůw nad námi,
byloby nedobře snad se žwed-
lo s námi.

8. Děk žes Pāne milý, sám
o nás starost měl, a na každau
chwili, wždy sy nad námi bděl,
abychom we zdramj wstali, tomu
sy čtěl.

9. Wstawse, žádāme žās twé
swatě milosti, račiž w tento den
nās, z twé Božské wýsosti, spra-
wovati, wesi, swau swatau mau-
drosti.

10. Abychom my předně tes-
te nehněwali, smrtedlně y wssed-
ně hrjchy nepāchali, přeho nez-
mysli, skutkem nefonali.

11. Potom žiwušíku swau
wedli sprawedliwě, s pomocj
twan swatau žtoj gsane swjili-
wě, přikāzani twých ošřihali
bedliwě.

12. Dīgakž w swém obchodu
bljžnjm neskobili, wybrž bez
podvodu wěrně se žiwili, ctnau
wěrnau swau prácy, statčel
swjig množili.

13. Kteréhož žádāme, rač
nām pojebnati, a cožkoli māme,
wždy

vždy ochraňovati, nás y čeledi
nassi, sám opatrovati.

14. Přidávaje syh, nám všem
k pracování, Páne Bože milý,
rač dáť požehnání, jednomu
každému w geho povolání.

15. Neb bez tvé pomoci, ne-
bývá platno lyc, byt pak we
dne w noci člověk pracoval
wše, nebude vsak moci sobě po-
moci nic.

16. Ale když ty dáváš ga-
rau pomoc tomu, a sám pože-
hnuáš geho pracem w domu,
vsacek dobře stíastně vždy se
webe tomu.

17. Protož Páne y nám po-
žehueg žádáme, w životosti nassi
sám, (vsak w tebe dauffame.)
dnes y vždycky deg at twau po-
moc poznáme.

18. Nebo se všim tobě po-
raďme se teď, magie wjru k to-
bě, prosíme zpravu, řed, o
chránug, opatrug, k tvé cti a
chwále wed.

19. Abychom bez hříchů, ten-
to den strávili, a w něm k tvé
ljbosti vždycky živi byli, do-
čelagie wečera, zas dly čimili.

20. Gezu Kryste pro tvé
swaté drabě rány, slyš spíwá-
nj woraueu, odpust nám všem
winy, po smrti deg radost, s
twými wolenými, Amen.

rozkošně má své obhýwání, aeg
na moři sám zalovil, řekami
maudře otočil, byt stal vždy
bez pohybování.

2. Maudrý všeho stvůrite-
li, mocný světa staviteli, bu-
diž chwála wděná wdávána,
takého nás opatření, gejs
nám zřásobil na zemi, tejs
dal w zdrawj dlekat rána.

3. Chránils nás noch minu-
le od ďábla, geho zberí zle, od
smrti náhle, smů strastlivých, od
ssudců křivých, od pomodně, od
meče, pádu, od vhae, y všech
nessiastných přihod giných.

4. O rač také y w tento den,
nám býti Páne přítomen, je-
hneq vychazeni nášeho, zehueg
y zas přicházení, pracj a wsech-
něh řízení, a chraň nás odwšse-
ho zleho.

5. A když k pohodlj nášše-
mu, y ginemu tworu twému,
obdařil zemi bohatě dost, rosau,
trawau, winným kmenem, omot-
cem, olegem, chlebem, ptractwem,
iwěři, zajs wsse má swůg rost:

6. Ach bohatá gest welicě,
tvé sředrosti poskladnice, ktes
řežto weliké sředrosti, nijs nás
bářiš, negsme hodni, gsauč řez-
cem twým nepowolaj, ač
mnohéi gsau nášše hřijsnosti.

7. Však ty gsa milosrdný
Pán, neráč zpominat hříchů
nám, odpust wšech nášše po-
stlých. Prawicy swau brž ot-
wjreg, těch twých darů nám
Rrrr vřileg

(1439.) Mat. 163. g.

Galo. Žalm. 24. 2c.

S Kriste země gest Páne, y
coj w každé geho strane

vdileg, k potřebe nassi dnes y
wždych.

8. Deg gich střidně vjíwati,
za ně wděčně děkowati, přitom
y to w paměti míti, že země gest
matka naše, z níž sme possli,
a w ní zase swym časem máme
se wrátiti.

9. Pomoz ať den předešlý,
k twé cti a chwále geg stráwje,
můjem zas w zdrowj dočekati
šťastně času večerního, a z o-
patrowánj twého wděčným
srdecm wděčnou čest wzdati.

10. Amen napliť zač žádáme,
neb k tobě své zrenj máme, te-
bau gíme žiji y srogíme. Ty
nás wem z zemské bídnošti, do
twé nebeské prawnošti, ať tě tam
na wěky chwalíme. Amen.

(1440.) Not. 54. 2.

Rozwážowánj Božské proste-
řednošti w rozmětenj nam
času.

Galo: Stworiteli wděnému i.
Negimilostiwěgšj Otče náš,
ty wždy wstawičnau pěči
w nás maš, opatruje duši y
tělo, aby oboge spaseno, na wě-
ky wěků w nebi bylo.

2. Echowáš nás wždy w swem
milosrdenstwj, a w předrahém
Křistowu wčastenstwj, hříchů
nassich nepočítaje, a w nás dje-
la spasytelná, dnem, nocí Du-
chem swym dělage.

3. Tobě z toho čest, Chwálu
wzdáváme, na tě se s milostj
rozpomínáme: D rač to s ná-

mi wždy činiti, a deg nám se
hodně ctíti, celý den wůli twau
činiti.

4. Daš nám Páne noc k
odpočiwánj, ale den duši, tělu
k pracowánj, ráges přikázal
ostřihati, milostj twých vjíwati,
králowstwj wděného hledati.

5. Db dábla pak chytře swes
benému člověku, a z zahrady
wyhnanému, rozkázal sy žemi
děkati, chleba sobě dobíwati, w
potu twáři své se žiwiti.

6. Kterýmž, aby bídne tělo
krmil, w bolešti a w zlořečen-
stwj se žiwil, nesl pokutu hřicha
do smrti, a hledal Boží milos-
ti, y spasenj w Křistowě smrti,

7. Tyš Páne Gejissi práci
dennj pro nás wedl přes celý
den w zlořečenstwj: kdyžs od-
gitra až do večera, podstaučil
trpenj tělka, pro wylaupenj z
nich člověka.

8. Poswétile práce Ducha y
těla, aby wsechněm k spasenj
prospíwala, buď žebó se nám w
ní dařilo, neb co zlého přihá-
zelo, wše k dobrému pomocno
bylo.

9. Abychom wždy we wšem
Boha ctili, dobře y žlě, wše z
rukau gebo brali, čnjc gemu
dobrořečenj, w geho nás opa-
trowánj, měli své celé potě-
šenj.

10. Tebeť w tom s milostj
přigimáme, důvěrně za Ducha
twého žádáme: rač nám w pras-
cech býti přítomen, ať gest den
k twé

! tvé chvále stráven, věin to
pro gmeno své, Amen.

(1441.) Not. 271. b.

Gafo: W náramné své vzkosti.

S Klunce spravedlnosti,
můg Páne Gejissi, osvěti
mne svou milostí, w tento čas
nynějšsi, ty genžs ta hvezda
gitrni, jakžwěg se w srdech mien,
degž potěšenj wnitrni, w Duchu
dobrotiwem.

2. Ty gšy to světko světa,
genž w temnoslech switj, w tato
poslednj leta, sám račšs swititi:
Swým prawdiwym věenjm, a
žiwotem swatým, v wnitrnjm
obnowenjm, slaužšs swatě swa-
thm.

3. D degž mi twého slova
wždy následowati: Ať mohu
podlé toho wisse dobře konati:
Králomšwí nebeského, ať neg-
prwě hlédám, a spravedlnosti
geho, pomoz, tebe žádám.

4. Pomoz mi dnešniho dne,
poctiwě choditi. Dwoce mřn
hodně, twau mocj pľoditi: Ať
tebe následuaj, můg Páne Ge-
jissi, v tělo nepečugi, wje nežli
o duši.

5. Poněwadž tento žiwot
gešt rytěrowánj, mage mnoho
bjd a pľot, w tomto putowánj:
D Kryšte rač mi dati, dnes y
po mřsečen mľ, dobrý bog
bogowati, bych s swatým Pa-
wlem řekł:

6. Dobry sem bog bogowal,
do mľho řkonánj: Ať wjru sem

zachowal, y dobře smědomj, na
posledy fortuna wěčného dľ-
djetwj, bude mi darem dána, w
nebeské radosti, Amen.

(1442.) Not. 257. f.

Gať. D celého srdce svého re.

S Dřihog mne bjdného w tuto
chvili rannj: Bože od
něho přěho, pro Krystowě
rannj, a gať mne z milosti wa-
rowal přěššě nocj: rač tej mne
dneš svou mocj sprost wšsi
nešťastjnosti.

2. Dřihog Bože duši, neg-
dražšj poklad můg: ať gž wje
neruši přěswaty přikaz twůg:
Řterau ga poraučjm w ruce twě
negswatějšsi, Bože negľasľas-
wějšsi, modlenjm mřm wrau-
čjm.

3. Dřihog Bože mľho Du-
cha, dľm, tělo mľ: Rač bych
času řžděho wyřkonal ochotně
práce powěľánj, tobě Bohu
slaužice, bližniho milugice,
podle přikázanj.

4. Dřihog Bože, můg wřip,
smysľ, rozum rač: Ať do mľ-
ho ředce wřřip etnosti wřřeliga-
ľě: Bych řwěta marnosti, řterě
čľowěku řřodj, do bjdných
přiwodj, mľ wždy w ořřľis-
wosti.

5. Dřihog Bože audy mľ,
nohy y očj: Ať od tebe neľřlau-
dj, ni we dne, ni w nocj: Mľg
gáňľ y wřta, ať tobě prořpě-
řj, a ruce mľ pracugj, řjnie
dobře z hřřta.

Řřřř 2

6.

14. Hlad, mor y krve pro-
liti, oheň, škodná hromobiti,
zrady, mordy, y rúznice, o-
wrať twá božská pravice.

15. Brody zemské, ofeni, za-
choweg od porussenj, wšak deš-
t y gasno lbyj gen chceš, nám k
vžtku dáti můješ.

16. We wšem pal Dče twá
wšle buď gať w nebi tak zde
dúle: gen se k nám škon swau
milostj, a budeť nám na tom
dosťi.

*18. Páne w tuto rannj chwj-
li, zač sme dšwěrně prosyli, gsa
wšech dobrých wěch pramen,
rať to věniti, Amen.

(1446.) Not. 40. d.

Gaf. O blahostlawenyellowet
Drogice neas wěteggss, ged-
soto negwelebnegss! D-
če, Sonu, Duchu swatý, žeh-
negj mi ten den začatý.

2. Degj, ať w mém těle y
dušš škoda žádná nic nezrussi:
a dabel mě eti a statku ať ne-
přiwójuge k matku.

3. Dče! štekřj mne, dítě
twé! dobrota Syna ohrad mne:
Duch swatý ošwěť wnitřnosti
srdece mého swau gasnostj.

4. Slůg při mne, můg stwo-
řiteli! pomoz mi můg spasite-
li! přigď se mne, můg Těšite-
li, pokorných wětan přiteli!

5. Pán mne žehneg, Chraň a
zprawuň, Pán mne swau milo-
stj daruň: Pán mne rať přikry-
swau twať, a swěho pokoge žati.

*6. Wšedlo toto pojebnánj
Chy mjt dle Božjho ždánj: pal,
bych dnes y wždněch takě, prost
byl štody wšeligakě.

7. Rať mi tež twé potěšenj,
Bože, dati w mém žsanženj:
žprost mne wšech newiditeln-
ných nepřatel, y widitedlných.

8. Zbaw mne wšelikě težko-
sti, hanby, pošněchu, lehkosti:
a gai činil budu dšh, zde časně,
potom na wěky. Amen.

(1447.) Not. 9. a.

Wšemohaučj Bože náš,
dšwěgem tobě každy čas,
že nás sám ošřiháš.

2. Od hřichů y dšbela žlěho,
y w nocj od šnu škodněho, bu-
diž chwála z toho.

3. Tobě Bohu stwořiteli, kras-
lucigymu na nebi, z twěho do-
brodinj,

4. Kterěj nám činjš z milo-
sti, mimo wše naše hodnosti, z
swě paně štedrosti.

5. Ošřihegj nás tohoto dne,
ať w něm chodjme bezpečně, neb
w tebe wěryme.

6. Žeť nás nepotka nic žlěho/
žadněho w tě wětečjho, ošři-
háš každeho.

7. Tyš naše obrana Páne,
myť tobě chwálu wdawáme,
nyň y na wěky.

8. Wšlyššj hlas wolačjch,
a tebe wždy žadagjch, smj slůg
se nad námi.

9. Pro žásluhj swěho Syna,
Geju

*Alleluja! De Friede
Im Herrn! Amen*

Jezu Krsta Hospodina, přivedeš w něm wěčná bydla.

10. Kdežto přebýwáš s tými Synem, spolu také s swatým Duchem, wěky wěků Amen.

11. Dítě náš genž gly w nebesích, posvět se gměno twé w wěrných, přigď k nám králow: swj twé.

12. Budiž twá wůle wždy s námi, gať w nebi tak na zemi, mocně wšudy wladneš.

13. Chléb náš vezdejší deg nám dneš, pokoj, zdrawj, a což sám chceš, k wšitku nassemu.

14. V odpust nám naše winy, gať odpauštíme y my, našim protivníkům.

15. Nezmoh nás w pokušení, wšedko lidské pokolenj zbaw od wšeho zlého.

16. Nebť gest Páne twé králow: swj, čest, moc, sláwa, y Chřístw, wěky wěků Amen.

(1448.) Not. 9. a.

Ku práci přistupujíc.

Gaf. Bůh čest tobě Bože

Ane Bože wšemohauč, buď přstomen swau pomocy, dennj wšitk práci.

2. Dašš mdkoby sám posylá, maudrosj swau rozum zprawu, dobrota naplnu.

3. Wychoj z gitra do mece: ra, činili to což chce wjra, odstupj newěra.

4. D degž Páne pomoc swatau, činili wždych wůli twau, giti tak k životu.

5. Ke dni tomu budaucému, přichodu twému slawnému, s přivedij k němu.

6. Degž w své pravdě wždych státi, y život náš dokonati, s sebau přebýwati.

(1449.) Not. 9. a.

Na osvět.

Powstaniž člowěče z spánj, vycházej dennice nynj, srdce k oswěcenj.

2. Noc welmi hrozných temnotj, pomigj s nebezpečnostj, y s mnohou tefnostj:

3. Zpomenj na swého Boha, kterjž dobrodinj mnohá čině. wždy spomáhá.

3. Chwalj geg dusse powstanauc, srdcem se naň rozpomenauc, píseň chwály začnauc.

(1450.) Not. 40. d.

Powstana, a stroje se.

G. Hospodine oslyš hlas můj.

Powstaw nynj z swého lože, dižte činjm wěcný Bůh, z twých přehogných dobrodinj, kterjž mi twá milost činj.

2. Neb kdož mne z něčeho stwořil? Kdo pode mnau peklo zbořil? Kdo k životu poswęcuge? Kdo swjcy mau rozswęcuge?

3. Kdo nahoťu přiodjwá? Kdo chléb každodennj dáwá? Kdo předešlým ochraňuje? Wšse to twá milost zprawuge.

4. Zafáz pominulě noč, chranila swau božkau moc y mne, y stráž Angeli swých,

Křt 4

od

od vábľa n wšech škůdch; kých

5. Rač o Páne, prošim, dá: le žustawati se mnau pále, chraň mne n dne našelého, od přehod y wšeho; kého.

6. Maudrošij obdař mau dušsi, a k dobremu klon galslusi: at má w sobě ništo hošsi, žašup wšech slechetných etnošij.

7. Chraň mne. obně n wo: dy, moru, hladu, wšelké škůdch: propugčug ždrawi, pokoge: na práce naše oboge.

8. Požehnánj své mylweg, a cokoli činime, beg, at wšelkšíné geit w twém gměnu, b Gejissi Boji Synu.

9. Deb ať gal s tělem tak s dušsi, n se wšim což mi přislusi, tobě se w moe ozdábám, tebe svým Panem poznávám.

10. Panužj tedy milostiwé, nabe mnau, a gá rád čtímé, gal té každe ráno wzywám, tať ti wečer chwálu wzdávám.

(1451.) Rot. 356.

G. Gať pěkněšwici dennice.

Přawá swětlost a blest aasný, gšy ty můg Gejissi krásný, Syn Boha Dtee wědný: Který wšelké temno, šli zahánis; paubě milosti, gal stunce tmaowit noční: Wěcné, wědné, twé chcy chwálit, a welebit, gměno swaté, w tomto y w druhém žiwotě.

2. Tyš mne prominulé noey, křutné wšelké moey, od pádu

šfodlimeho; Tyš od hrůz, strachu také, od nemocy wšelké, galké, nakajeni mornišo Chránil, bránil, milostiwé, a kaskarwé, galkto strážce, který wěrně pase stáde.

3. Ba takowau twau ochranu, sedcem y myšli wprjmann, chcy tobě děkowati: Twau moe božskau, genž geit dīmā, wpr chwalowat chcy hued z rāna, rač pomoe k tomu dāti; Tyš sám, (to inām) můg hrad pewny, a Bůh wěrný, šyla mocná, srđey mēmu radost wjačnā.

4. Gal krásná žāre w ošwité, ošwēnge wšelko w swētě, swēz losij swau rozkošnan: Tak ty b Gejissi swatý, ošwītij můg smysl tmaow, tvaau milosti, prospěšnan. Bych té w swēz té mohē znāti, a chwāliti, Pāna wěho, dobrodince kaskarwěho.

5. Chraň mne také y w tens to den, bych nebyl od swēta sweden, k páhānj mnoho žlēho: Dbagūg tělo y dušsi, žiwot y což k němu slusi, od wrazu škůdněho: Degj to, wšelko činil smele, co k twé chwāle, mně k spāsenj staužit můje po wšechy dni.

6. Pašli hodinka poslednj přibližj se mně den dněšni, degj gi čelā s radostj: Kedyž hřich, peklo, smrt, wābeľ, swau chytrošij mne swēsti čtěl, od twé Pāne žnāmošti: Břān mne, pemož, bych z twé cesty, do zaušalšiwj,

salšimj nevlizel, než korunu
slávy došel, Amen.

(1452.) Mat. 185.

G. Gát wzkładam w Bohu.

Mobud se duše, ze sna
těžkého, hled se postavít
před Pana svého; Záře světla
chce swítiti, hled proti Panu
wngiti: Ženich wolá, bud ho-
towá, deg se w pravdě nagi.

2. Sam potwzrge swau
swatau řeč, řka: blaze tomu
kdož mne má w peči, w hoto-
wosti mne wždy čelá, oleg w
swě lampě zachyť; řázi genu
k stolu swému, sednaut, praw-
dat geť gíť.

3. Protož duše má, nechťeg
mestati, ze sna těžkého rychle
pomstati; k wálám Bojim
čas nastáwá; nowchán, jaswi-
táwá! wýchází slunce spramedl-
nosti, wýchob swúg znáti dáwá.

4. Blížít se, blížít se dni Kry-
stowú, patřme řády z nás k
dřewu šifowú, ono w pravdě
swúg pupen má, nebo giž léto
nastáwá. Wstápeni, y spa-
seni, wěřejm giž pomstáwá.

5. Ach pro gmeno twé, ó
má Gexissí! přispěg milosti
mne w čas nyněgš, abych
mohl dne řádeho; estí té Bo-
ha sameho: Tak w té době,
slauží tobě, tak došel chle
swého.

6. A. Když w den soudny
wstáwati bude, wzejm swé tě-
lo z poslele hrobu, k hlasu tran-

by Archangelá, kdeito wšedla
lidská těla se hromadí, nás
saud Boží, slyšet poslednj slo-
wa.

7. Ach co wbohn tehdá; věi-
njm, rozhněwaného řdy tebe
vzřim, twá řew a twé swaté
rány, ty budau mé duše schra-
no: tu se sklonjm, a připogjm,
žadage smilowánj.

8. Tehdáž mne Páne, mág, ne-
zawrhúg, od milosti twé, a
neodlučg, wzpomeň na twau
smrt newinnau: řew z boku
twého wylitau, tak w té době,
wem mne k sobě, přigmi mne
na milost swau.

(1453.) Mat. 30. a.

Mochť srdce mé, zpřewg, a
Boha swého wzřweg,
wšech wěch darce etného, a
ochrance našeho.

2. Neb on w temnostech noč-
nich, držel mne wrukách moci
ných, řdy mne chtěl dábel swés-
ti, nedal mu klost přowěsti.

3. Když on mne chtěl seřři-
ti, ráčil mne Bůh zawřiti, a
wzty pob swá řějda, do bez-
pečného bydla.

4. Ty mne dnes těšjs Bože:
škon se do svého řoje, mág
Synu, co se bogjs, řdy w mé
milosti slojs?

5. Epi bezpečně mě bjře,
truc, kdo mň podměni ře, spi,
nedeg se zřassiti, máš zas
swětlá spatřiti.

6. Tento twúg řib sy splnit
řlll 5 řdy

Halleruzai Paulus
Mein Herz und Sinn

řdyš tmu w světko proměnil: at slauje zde Bohu wděně, po řdyš mne nesešší žbawil, f tom gsem s nim w nebi wděně. novému dni připrawil.

7. Echeš za to obět miji, přigmi žeť mohu býti, mē ka- didlo a mirra, gest modlitba a wjra.

8. To wjm že nepotupš, neb sám w mē srdce patřš, a znáš že tobě le cti, nemám wjact: nēgšši porcy.

9. D rač se mne vgati, a mne dnes požeňnati, nechť mne twūg Angel wobj, at nepadnu do škody.

10. Zprawūg ty sám me práce, a buď mūg wěrný rádce, což dnes budu dělati, rač swau pomoc w to dáti.

11. Tak zmocněn twau milo- sti, a slow swatých ži mosti, to- bě pjiwati wjdnych budu wěky po wšechy, Amen.

(1454.) Not. 94.

Wstāwage/ f Trogicy swatē. **A**nnjē obět nesu opēt. Bo- že, za štastně powstānj. D at mne dnes také chrānj twā prawice ode klēho, y každého slauhy twého.

2. D Gejšši, světko dussi, wjeadij mi papršlky swými! at chodě cestami cnyimi, práce své dnes konām štastně, sobě y bližnjm prospěšně.

3. Duchu swatý, w srdce wsa- ty, wywolenu srdce mého! stráž- nym kuď dnes y wjdny mdlēho: Būh wědy.

(1455.) Not. 92. e.

G. Pospěš, pospěš pokanj ic. **P**āno wstāwage i swého vstlānj, w němž tělo mē- lo odpociwānj, pod ochranau Boha mého, a strážj swatých Angelū geho.

2. Dde wšeho klēho Būh mne chrānil, tak že mne dābel w ničem neranil, na dussi, ani na těle, a wšak sem w dobrém zdrawj wesele.

3. Za tot geho bojškē welez- bnosti, na profāzani prawē wděčnosti, w pokoře a w ponj- ženj, wzdāwām srděně dobro- řečenj.

4. Gať negwice giž mūješ mā- dusse, ostarvāg wjdnych Pāna Gejšše, žeť naklonil Dce swē- ho k té strážj, tot se stalo pro uēho.

5. Negmilegšši mūg Pāne Gejšši, poraučimē mē tělo s mi- lau dussi, ty sám buď zástupite- lem mým, před každým kři- stým nepřitelem.

6. Ubých tohoto dne nastā- pēho, od dābla y od šlowēta klēho, wjdny žstāral w bez- pečnosti, Pāne plny lāsty a mi- losti.

7. Budij také mūg lāstamý dārce, požeňnāweg mē žiwušt- ky práce, dělujš, y wšji čele- di, at to wšicknj, žeš ty mūg Būh wědy.

8.

8. V tu roli se wšim oseni-
tlem, jahěweg w čas milost-
ným slunečkem, a když by hor-
len vprahlá, napágeg gi zas ti-
chým deštěčkem.

9. Sám gšy ty ten Hospo-
dár negstaršš, nepotřebugeš nic
rady nášši, než chceš za to pro-
ssn býti, cožkoliv mať ži-
vosti přigisti.

10. Twémul ga se těššim
smilowánj, a wzpoleham na
twá zaslíbenj, že mne s mými
domácmi naplníš swým Bož-
ským požehnánjím.

11. Před a zprawug sám má
předsewjz, at gsau konánať
twé chwále a cti, a cožkoliv
žácnám, tebe Boha at přito-
mného mám.

12. Gafj ty ráčš, co fde, a
w čem čtiti, pomozj mi w to
šleachně treffiti, aibj s ničimj
drážden nebyť, pročby se na
mně w hněwu popudil.

13. Cožkoli proti vůli twé
swatě, šrz wnuknutj šabelské
proklatě, čtěloby se w nás zro-
diti, nedopaušteg se tomu zplo-
diti.

14. K chwále žwelebenj gmě-
na twého, Duchem swatým
wzbuzug Duchu mého, at zač-
nauc tě jde čráliti, možu tě
y w nebesch slawiti.

15. Amen, degl at se to
wšedco stane, negmileššj Gezu
Kroste Páne, wdě nám jde swé
milosti, potom pogmiť sobě
do radosti, Amen.

(1457.) Not. 30. a.

We Čtvrtek.

G. Wzdegmej Bobo slaffnan.

S. Pánjme tě s wděcnosti,
Páne plný milosti, nebo
twá dobrotiwost twá wždy ať
na wděnost.

2. Slunce gasné swětlosti, ó
slunce sprawedluosti, činjmeť
děkowánj, za twé opatrowánj

3. Náš noch pomínulě, od
šablá, přjshody žlé, od smrti,
snú šrassliwých, y wšech nečes-
stj giných.

4. Tež, jes dal šrz twau
milost spatřit dnešni sluneč-
nost, ach! welkát to láškať nám,
w nīj gšy wšsemu swětu z nám.

5. Tys dnes swětla věinil,
na nebi ge postawil, slunce,
byť deň činilo, wšedco oswě-
cowało. 1. Mojš. 1, 14 : 20.

6. Tys dnes y noc opatřil,
měšyc, hwězdyť nj šwotil, wšse
ť pohodlj našsemu, tež y tworú
každěmu.

7. Wyvě nás milj Páne, at
odtud poznáwáme nesmirnau
twau dobrotu: a odwrhauc
mrátoťu,

8. Mrátoťu hřissných žlostj,
ť sluncy sprawedluosti, (totižť
tobě) běžjme, swětlem twým se
řjdjme.

9. Ošwěcug náš Duchem
swým, at tobě, a swětům twým
nedáwámeť zatměnj přičin, šrz
swá hřessenj.

10. Pořánj brž činjce, hněw
twug předčágegice, w swětle
twém

tvém ctne chodjme, život ctuž
obláčjme.

11. Rač v dne nastaleho,
chráníš od všeho zlého, nás s
přáteleš milými, také s věcmi
nastlými.

12. V pracech nám poje:
hnáweq, zdrawj, syly dobáweq,
zapuď mor, hlad, a boje, vďel
svého pokoge.

13. Deg den ktwé eti stravi-
ti, k noč w zdrawj přigiti, za-
čej ti svěmu Králi, wjdáme bj-
ty a chwály.

14. Čehož gšy ty hoden sám,
gafšto všeho swěta Pán, kte-
réhož dobrotivost trwa wždy
až na věčnost.

(1458.) Rok. 144.350. a.

Gal. Ma daffe se nespáššeg.

SWata Trojice Bože, genž
mi račil dáti, že sem dnes
z mého lože mohl zdrawy po-
wstati. Mácíš mne stwóřiti,
padlého wykupiti, y na křtu po-
swětití, za dědice wjiti: Slu-
šně tě chwáliti mám, z dobro-
dinj čjsti, srdečně děkowati, to-
bě wždy slaužití.

2. Chwalte Pána společně,
městane nebesstj: A crete ho
srdečně, národowě zemistj.
Chwalte Pána, hwězdy, nebe, je-
mé, y wody, ptactwo, zwěr y
kořenj, také wšě stwórenj: Že
wšech dobrodinj, genž on mně
y wšem činj, wěj, zprawuge,
chránj, w pracech y we spánj.

3. Debož mohlj přigjti roj-

ličné přjshody: Smrt y kwe
prolitj, nemoc, oheň, škody.
Ty dobře ošřiháš, pokog y
pokrm dáwáš, k žiwosti mi po-
máháš, aad hřichy schojwáš:
Člowěka hřdného, mnohým
břšchem winného, strážj Anaela
swého, chránjš wždy od zlého.

4. Tobě se winěu dáwám,
Bože spravedliwý: K milosti
odwoláwám, Dče litošiwý.
prošm by odpustil, čeho sem se
bopustil, wšli twau sem opustil,
tak setebe spustil: Rač se smiloz-
wati, hřichů nezpominati, ale
mně pomoe dáti, gich sewarowati

5. W prácy mne y každého,
Duchem swatým zprawug: Hře-
šenj wšelikého milostiwě zbaw-
wug. Haňby, pádu, škody,
bábelského swedenj, zauššanj,
zatracenj, každě zlé přjshody:
Wšřekaj z důwěrnosti, k twé
milosti hledjme, pokorně tě pro-
šjme, spas nás na wysostj an-
gelů.

6. Máše milé přáteleš, robiz-
nu, wechnosti: s gegich bušes-
mi, těly, dobrodince, hosti. Y
po školách djetj, sausedny dor-
bctj, wšecj naše přjbytky,
také w nich nábytky: Cos nám
račil dáti, rač ďaleg ošřihati,
z milosti pojehnati, to rozmno-
žowati.

7. Deg se nám slowa swého;
welebných swátosti, žiwota po-
božného, držeti s pilnostj.
Nechť twé slowa máme, w wj-
ře tě wzhwáme, šťastně w to-
bě stonáme, s tebaw přebhwa-
me:

me: Swate obcowati, y kdy
budeme mēsti, rač nám swē
slauhy dāti, a sábsy zahnati.

8. Amen aij zaspjwegme, Bo-
hu se dšwēme: Práce wērně
tōnegme, genu se pokōme.
Pro Gejisse Křysta, buď mysl
nāsše čistā, nebo w nebeské mž-
sta, on gest cesta čistā: Budiž
Bohu chwāla, čest, y slāwa
nemalā, gals se w nebi wždy
dāla, degž se neskonalā, Amen.

(1459.) Mot. 333.

W Nedeli areb w Pondeli.
Gal. Gal. 67. **O pane smilāg.**

SWētko switich bez přenā-
uj, zaiwēt se w gītēj ža-
ti nám: Swōm swētkem žustā-
weg wždy s nāmi, každa přī-
nās tmu rozptyl sam. Byť to
každž žnāti, mohl tobě čest dā-
ti, žes o hrānce nās, že se wždy-
cky swēmu, halsfecku wērně-
mu, w lāsce podāwās.

2. Tebe oswētkiteľe s dēho my,
ač nehodně tme dštky, Chwā-
lsme ž gruntu sedce swēho, a
wzdāwāme wēlně dšky. Deb
gen za swētko tme, kterejš dneš
snajho dně ráčil stwořiti, ale
žes chēl y swōm swētkem spa-
sytelným nās též poetiti.

3. Budiž y dalšj děkowānj,
twe božské otcowské moc: Za
milostně opatrowānj, nās mi-
nulě této mōch. Y že gsy od
alēho, y dābla křiwého, moc.
ně zachowal, a k swētku dne-
šnjmu, se dni swatecānjmu, w
idrawj dochowal.

4. Tys stwořil ráčil k poho-
dlj nám přewšlechtilē swētko-
dneš: Gsy nybrž to wēlně swēts-
lo sam, njmž wšecken swēt w
swēcugeš. Swēt nám, swētko
krāsne, swēt o swētko gajně,
swaš přitomnosti, swōm potě-
šsowānjm, hogným požehnā-
njm, w ždegšj bjdnosti.

5. Degž ke cti twe strānit
tento den, dle twych swatych
přikāzanj: Deg, přjgemně ti
sladžit w něm, tak gals sme
tjm žawāzānj. Prowāzeg w
swētle twēm, ať wždy chodjme
w něm, gal dšky swētkā, ne
w tme swāru stwořinē, nej, co
we dne, etnosinē/ po wšeckā leta.

6. Ktobět my se hrnem, co
k šale, prosyče, rač při nās
býti: Dnešního dne, y potom
dale, nedeg nám w ničem sšos-
diti. Chraň přjshod nesšas-
ných, nās y přátel nassich, na
dušsi těle, neb se oddāwāme,
se wšim co kde māme, wērně
a cele.

7. Degž ať dneš slovo twe
sšysšice, sšlādāme ge pilně w
srdcích: Dle něho život swūg
žjďjce, neb to gest swētko noh
nassich. Degž den ctně přēčfa-
ti, wečera dočkati, ať wzdāme
chwāly, za twa dobrodini, sed-
cem y cty swōmi, wēlnému
Krāli.

8. Když pak swētko pomjge-
gich nám wje switil nebude
chtj: Ty, swētko wēlně trwagj-
cy, přjgdi, a rač nās s seban
wypē.

mžte žteto bjdne strasti, do sláwm, pokornau prosbau
nebeské mlasti, řdej sláwa Vá: té sláwm: nerač odemne
ně, a ty swau světkoj, swějš hřisného řkřwat oblidge
na wěčnosti, na wěky, Amen.

(1460.) Not. 40. d.

Gaf. Nikda Bůh spravedliw.

Synu Dce nebeského, w ro:
wně ctj a slawě geho, a
swětlo z swětla prawého, Bože
z Boha gedineho.

2. Hle již noc tmáwa odcha:
žh, žate dennj k nám přicházh,
nebe, zemi oswěćuge, tmu od
swětla odděluje.

3. Ale tma nevěřlosti mysl
nassj swau hustostj wždy nám
předce zastěnuje, že bludim
žlym powoluge.

4. Wjegdij slánce negasně:
ssi, nawrat swětu den milejší,
osvět noc myslj zatmělych, roz:
raz stj bludj škodliwých.

5. Dteplj y žemi tuhan,
ředco nassjch způrnost sylnan,
horkém swě stwauch milosti,
odnimage žlě wlkosti.

6. A žaliwegž gi rosau swau,
tau milostiwostj mnohan, aby
stj wžitel nesla, a symě mnohé
přinešla.

7. Tobě Křyste budiž chwá:
la, s Dcem nebeským čest slá:
wa, spoku takě s Duchem swa:
tým, w bytu božstwj nepoča:
tým, Amen.

(1461.) Not. 40. d.

Gaf. Rozžebnegmež se s tim

Ed se před twym trůnem

2. Tyš mne, o Bože Dce
můg, sám učinil na obraz
twůg: tebau gsem žiw, při
twém chlebě, žhynu bych mu:
syl bez tebe.

3. Tyš mne wždynech opatro:
wal, často diwně wyprossio:
wal: gesttož o krot, neb o wlas
gen, žiwotem od smrti byl sem.

4. Rozum y čest mám od
tebe, y wisse k žiwota potřebě:
k tomu wěrného přitele, k ně:
muž se možu mjt sněle.

5. Bože Synu! tys řkř swau
řrem wřkrotil Boha Dce huěw:
račils mne peřla sprossiti, ža:
řon za mně naplniti.

6. Když mnau šabel neb
hěch klati, a řdce mé čce ži:
rati, mám na tobě prořředni:
řa, genž mi žiwot swůg při:
řiká.

7. Ty gsy Pán můg, můg
přimlucce, má rozkoš, hrad,
můg žastupce: W twém gá sa:
mém žaskauženj mám zde y wě:
ně řpaseň.

8. Duchu swatj, řylo Božj!
genž we mně wřseřko žlě božj:
gestli na mně co dobrého, to gi:
ně gde z řkutku twého.

9. Twět gest, že Boha po:
žnawám, Pánem a Dcem wy:
žnawám: že řlowo twě y swat:
řosti gestte wždy mám w swě:
řelosti.

10. Že nelesám w pokussenj, w žiwotě ctněm, wssudy we nehyňu w muohěm zšauzenj: wssěm, ač tělo své křijugi.

11. Protožě srdcem, wsty, dšj činjm, o Bože weliký! ja přived k koncy ždarněmu: a k twě slawě, bližnjm prawě k wzdekanj prospěšněmu.

12. A prošjm, by twa prawice semnau byla, čjm dal wice; neb můg staw, čest, tělo, duffi, poraučjm tobě, gač sluffi.

13. Degž mi w twě bazni wždy stati, w Křestianstwj rač wssak wprímě: pak bližnj mé ač nic neobčejugi.

14. Ddpust hřich, ač nehodněmu, a poshowěg slauze twěmu; wjru, kasku deg hogněgi, deg i nebi chwatač w naděgi.

15. Deg spasytelně skončej, w den sandny sstiasně wzkřisťenij: pak té w nebi spatřowati, Amen, Bože, rač to dati, Amen.

16. Degž i twě wůle, ač jde dšle té, Bože můg, milugi, wssak wprímě: pak bližnj mé ač nic neobčejugi.

17. Wěda dale, že mám stale setrwač w té milosti: ty, gsa můg Pán, semuž sem dān, přeg w wjře stalosti. Jan. 6, 37. 39.

18. Dodeg syh, Bože milý! ač mám owoce hogně: a ač k lěmu y dobrěmu rač poma-hām pokogně.

19. Zprawužj mne sám, (wssak sem ti znám,) w žiwotu mým y stawu: bých snad z swodu, ač z swau sflodau, nessel cestau nez prawau.

20. Ach odwrač gen odemne wen, wsse což nenj křestiansky: řdyž se wša chlubj z husla, žiz wot pak wje pohanský.

21. Pokřesťwj, lež, žpārnost, falež, gšau ošydlā dāblowě, gimiž sflodi, a brz swodi duffe k lěmu hotowě.

22. Wit ten zradce, že na kratece swět dogde k koncy swěsmu: Antykryst zas z swými w ten čas musy k peklu brožněmu.

23. Protož prudce sřez swůdce a fa-

24. Ach Bože můg, ga skauba. ES z wysosti, swau swětlosti, slauce swjti přegaf: čije to přimě, Křestianstwj mé by se teč sflwělo krasně.

25. Gā pak, ač twůg, gsem (Bože můg!) mrtwy k wssěmu dobrěmu: ač wzkřis to mne, wč mne pewně ku Křestianstwj prawěmu.

26. Drž mě ždenj w twěm řj: ženj, ač wždy w tobě obcugi:

27. Ach odwrač gen odemne wen, wsse což nenj křestiansky: řdyž se wša chlubj z husla, žiz wot pak wje pohanský.

28. Pokřesťwj, lež, žpārnost, falež, gšau ošydlā dāblowě, gimiž sflodi, a brz swodi duffe k lěmu hotowě.

29. Wit ten zradce, že na kratece swět dogde k koncy swěsmu: Antykryst zas z swými w ten čas musy k peklu brožněmu.

30. Protož prudce sřez swůdce a fa-

a falešné věcnj poslední svě-
tce živiš spěť, dle vůle, t' za-
wedenj.

14. Plač, a sstě se, milé
střice! plač nad wšij ohawností,
gij wrah stawi sem tām. Dawi
mnobě w své zlobiwosti.

15. Slo wo Váně čiň podda-
ně, to buď podklad twüg mih;
a swatosti w twé křehkosti do-
dagit nové syly.

16. Bože z nebe! prořhm te-
be, dež mi pravě wěriti: vpe-
wňüg mne w milosti twé, bñch
mohl wěné twým býti. Amen.

(1463.) Not. 30. a.

G. R. idy Duch chwalij Pána.
E gmeno Pána sláw,
genj gest Duh, ekowěť
pra y, wstáwám ted z lože
swého, gsa w bjdách swěta
zleho.

2. Genjz mne řez swau smrt.
Řepte, mé potěšeni giste, z
gha smrti wyswobodil, ze sna
hřichu probudil.

3. A tomu neduhů mych tji,
bera se na trpky křij, na swās
wlozjil ramena, a mnes zpro-
stjil břemena.

4. Zemlils swau moch boj-
slau moc y chytrosti šabel-
slau, co obr w potyřání, dwo-
gijho přirozeni.

5. Ty mne řed dnešního dne,
posylňüg každého dne, poswě-
cūg dnešního dne, ochranüg
každého dne.

6. Nadobu své dobroty věin

mne z své štědroty, swore
gram své milosti, w mého
ředce wnitřnosti.

7. A w každém řentfu do-
brém gať w Duchu tak w těle
mém, dež chut a moc konánj,
řez své lásky žehnání.

8. Bych bez strachu swědomj,
zniknauč ždegšij trápenj, z
potěšenjm odsud šel, wěné ra-
dosti došel.

9. D Řežissi z Dawida Gya-
nu possly řdo mi da wstáti
zdraw z mého lože, krom tebe, o
müg Bože?

10. Toběť gā se w moc dās
wām, w tobě lehām y wstāz
wām, gať w žiwotě tak w smrti,
twüg wjdych žadām býti.

11. Protož táhni, řly duše,
wstāwām, odegdi spisse! wstāz
wām, gdi pryč ode mne, te-
beť potřel Pán z nebe.

12. Pán, wywoda žiwota,
swětlo, prawda, dobrota, w
swětě mě potěšeni, w nebi mě
oslaweni, Amen.

(1464.) Not. 132.

Pokorné oddámj se Bohu.

E gmeno twém, Bože
Děte, Synu, Duchu,
od něhož sem stworen, dusi
tělo sy mi dal, w lānu matky
sformowal, beže wšij posslweny.

2. Bože wěrnj, Syna swého
dals milého, za mně na řejž
strašný, on smrt za mně po-
slaučil, a mně sobě wykaučil,
řemj swau předrahan.

*Das halt uns Gott
hat er sich nur freil. gibt
Halle*

3. Za čej tobě, z srdce svého
Strausseného, čest wydávám
tě době, dělugie w ponizenj, za
wsecka dobrodinj, celý čas ži-
wota.

4. Také zwlášť, buď tobě
Chwála wydávána, žeš mne tak
milostně, z své lásky dobrotiwě,
chráníš nocj minulě, strážj An-
gelů swých.

5. Prošim dále, rač mne u-
nj, a po wse dni, oštrjhati stále,
před lší Dávla zlostiného, y
wsecky ankladu geho, nimiž mne
škazil chce.

6. Pro swau milost, chraň
Páne dusi, tělo mě, odpusť
mau nepravost: hříchů, škody,
y hanby, porodně, ohně, was-
by, rač mne sprositi Páne.

7. Tež trofy mě, a což w
gměnu twém dnes začnu, řidiž
po vůli své, buď z rána začát-
kem mým, štěstím, a požehná-
njm, ó napln žádost mau.

8. Prácy wsecku, kterauž
w gměnu twém dnes začnu, ob-
racej k vžitku, dusi, tělo, a ži-
wot, gegjs mi ráčil darowat,
at tě ctj na věky.

(1465.) Not. 257. f.

Gak. Z celého srdce svého 2c.

S Elebit tebe Páne, budu
bez přestánj: Chwálit
tě newstane duch můj po wse-
cky dni. Žes mne z paubě lá-
sky, tě nocj opatrowal, od wssj
škody warowal, gajž Dtec ne-
bessy.

2. Neb řeknys ty, ó Bože,
swau stráž při mně neměl: Wel-
mibys snadno z lože byl mne
wybauřil ďábel. Zač tobě sa-
mému, čest chwálu mám wyda-
wati, srdečně děkowati, swo-
čitelu mému.

3. K tobě tebdy můj milý
Páne, se vřikám: Od tebe řaz-
dau chwili spomoženj čekám.
Rač času dnešního, wsecko
žle odvrátiti, ďablu bráníš
škoditi, y hošomkům geho.

4. A řdyž řkowěš od sebe, nic
nemůž činiti: Tobys, ó Bože, to-
bě mohlo se libiti: Protož rač
nás stále, Duchem swatým ři-
diti, a deg wždy to konati, co
řlaujž k twé chwále.

5. Oštrjhej tělo, dusi, wtip,
mysl y žiwot: Práce, wselikě
zbojž, warůž od řbh přjchod.
Chraň od wssého žleho, wklaz-
důw, kauzům y lší, wssj nes-
prátelské zlosti, pro Syna mis-
leho.

6. Bran od nestydatého oči
mě wyhleděnj: Ddegmi z srdce
mého, wselikě žle čtění. Ob-
žerstwj škodného vchoweg, tas-
kě smilstw, zapuď přeč y os-
pilstwj, genž množi moc žle-
ho.

7. Tobě se gij oddávám,
dnes y wždycky. Páne: Neos-
pausťteg mne žadam, dokud
duch můj we mně: Zač tebe
chwáliti, zde w této smrted-
losti budu, někdj w radosti,
wěčně welebiti, Amen.

¶ III

(1467.)

(1467.) Not. 150. b.

Gaf. Přisli sme o Geziři.

S Aťe gasna věčnosti, světko
z světkla nesištěho: sešli
nam z své milosti papřstly
světkla pravěho: ať zapud škrz
tvé lasky moe, hned rano mrz-
tych hřichů noc.

2. Nech ať tmy roztažené
světku tvému vstupuj, genž
nas (ach!) nakážené, co malý
svět obstupuj: bychom škrz tvé
oswícenij, Pane, zas přisli k
spasenij.

3. Nech rosa tvé dobroty na
svědomij nasse padne; obživ nas
z tvé štědroty, řdyž život náš
smutkem madne: rač nas lid
tvoji, zastawati, a mweně po-
těšowati.

4. Nechť plamen tvé milo-
sti vmřtvi, což vřhďěho; pro-
bud nasse wnitřnosti, času to-
ho přihodněho: nechť prw, než
zřad pomine, ze sna hřichů
powsaneme.

5. Degž nam raucha hřisně-
ho škrz krew sunlawy wřikati;
a což spráwedliwěho, gafo plaš-
ti na sebe brati: Bychom tak wse-
ho trapanj svědomij byli spro-
štěni.

6. Ach! Wywode z wysosti!
degž aby y dne saudněho těla
nasse z radosti štiasně wřtaly z
řizka swěho: Deg se k tobě ra-
dowati, a z tebau rozkossowati.

7. Swiřt nam sám, a spro-
wod nas, (slawně slance spra-
wednosti!) škrz ten bjdně hřis-

řny čas, do přeswatyh twých
wěčnosti: Řdej rozkoš, genž
nas wysfuge, niľby se tyc nez-
menšfuge. Amen.

(1468.) Not. 257. f.

S Celěho řdce swěho, dľk
wzdawám tobě: Bože spa-
senij mého, w této rannj době.
Žes mne wřěho řěho, wchowal
teto noch, swau předřřogau
moe, pro Syna milěho.

2. Deboť mohľy přigiti, roz-
ličně přihody: Wřte, oheň,
bromobiti, od řľhľ libj škody:
Řřadeže, mord, kaupež, w
hanbu swěťkau padenij, nemoc,
těla trápenij, smrt žľa a nářľa
těž.

3. Nad to paľ řábel řřimý,
genž gafo lew chodj: A wřsem
negsa leniwý, řde gen máje
řřkody: W maň řřkoditi řřtel,
wřřaks mne řřřžji osadil. Un-
geřřkau, y ohradil, že přřřřu-
pu neměľ.

4. Nezařřauřřit sem toho,
řřřřľ mňh řřodnosti: Že mi řř-
niřř tak mnoho, wřřřř geřř z tvě
milořři: Řřřřhľ swě pořřřřřřřř,
gichř řřřřně řřřřř, řřřř na řř-
be řřřřř, a za milořř řřřřř.

5. Řřřř mňg negmilegřř y
dnes mne opatrřř: A řřřřž ži-
wot řřřřř potřřřbuge, řř-
řřřř: Žřřřřř, řřřř, y řřřř,
řřřřř mi řřřř řřřřř, obrá-
mě nepřřřřřř, a řřřř gegich
řřřřř.

6. Poraučimj w ochranu
řřřřř,

swau, dussi, tělo, včel: Prá-
co, a žiwňastku swau, y wisse
což mého geit: Dbee také ce-
řau, wrchnost, sansedy, djtky,
manželky, y přibytky, s potře-
bau wisselkau.

7. Degž maudrost zpramu-
gichm, hříšným obrácen: Dea-
řku praengichm truchlým po-
těšen: Chudým lidem žiwnost,
nemocným vyzdraveni, mračným
swatě skončen, wsem wčerným
swau milost.

8. Budij twůg swatý Angel,
dnes y wždycky se mnau: Mě ne-
prowede šábel mocy své na-
de mnau: Rač mi pomoc dáti,
abych swěta marnosti, těla mē-
ho žádosti, mohl přemáhati.

9. A ldyž w den soudný ž
kože, hrobu mého wšau: Degž
ať se w twě (ó Bože) přibytky
dostanu: Kdež bude wčerný den!
Bůh swatý, swatý, swatý, Dtec,
Syn, y Duch swatý, věmiž to,
Amen.

(1469.) Not. 257. f.

Ginat brack, českých.

S Wnitřnosti srdce svého
wzdámám dšky tobě, ted
gicra přítomného, Bože, mage
sobě opět dobrodiní nowá pro
Krista Pána, tebau ay profa-
žaná, a přigata nyní

2. Že chráně mne z milosti
pomínulé noci, wjiti dals ža-
losti, žlch přehod, swau moč.
Siž pak prošim tebe, odpust

promianěnj má, pro něž mne
twůg strach zjímá, swatý Páne
z nebe.

3. A Chraň y dál nešťělý,
sám svého slauhu mne; w ces-
tách woš y w bezceři, také to-
hoto dne. Hřích, pād, oheň,
wodu, nemoc, owšem smrt ná-
hlau odwrať, y nenadálau taje-
bau žlau přibodu.

4. W ruce gátie oddámám
žiwot, tělo, dussi, y wjc což ž
řádky twé mám, wč peče mi šlu-
ši; manželku, djtky své, ces-
leš, wšlecky přibuzné, b žnj
gině, žwláři mžné, w otcow-
šlě ruce twé.

5. Angel s' aty se mnau buď,
genž wjc než gā wjdí; Satan
daremne se řuď, sám, neb řez
žle lidi. Žadného přisťupu ať
se mne nemá žadny, škowel a
neb duch žradný, buď sám neb
w žasťupu.

6. Šlaupost naše netořšimā
nástrah z předu z žadu: Na wšes-
čo neglepši má Bůh sám wč-
ně radu. Protož necht sám ra-
dij, necht tak wšse naše kráč,
gak miji sám on ráčij: pūgdem
za nim rádi.

7. Na čež y gā žpolehna,
djm důwěrně, Amen: Wčte
žel mne žožehná, woma se geho-
ramen, t pracem šahām šmēle,
t nimž mne w swem pomolā-
nj Bůh swau nālž dohānj, žač-
nul ge wesele.

3. Písně před Gidsem.

(1470.) Not. 272. a.

Sejši Králi Angelští, tys nad každý střed sladší: Rozkousný chlebe nebeský, nasotitý duffi náši: Také tělu nášmu deg pořm nápoř gemu, daného rač pořehnati, deg bez břichu pořjmati.

2. Dče náš genž gř w nebesch, posvětiž se gměno twé: Králáží ty sám w našich srdcích, buď vůle twa y w nás de: Chlěb wezdegšši deg nám sám, odpust náše winy nám, newod nás w pokuseni, zbaw zlého, přiměď k spaseni.

3.) Amen Dče, rač to dati, tě důvěrně wyháme: Kryste, rač se přiměřovati za nás bříšně, žádame: Duchu swatý sprawug nás, nynj y na každý čas, degž at náše powinnosti tonáme k twé chwále a eti.

(1471.) Not. 40. d.

Slgje pořm přigjmati, skusit nam to rozgjmati, i čich rukau my geg beřeme, i slowa Božjho to čtíme.

2. Že prace náše daremni gest bez geho pořehnání; v něho toho hledegme, a takto k němu zwolegme: Pořehněž nam milý Páne, což pořjmati budeme.

(1472.) Not. 212. b.

SDče náš negmocněgšši, te bant wse stwočeno: Twé gměno negslawněgšši tudy věčneno: K tobě se vřkáme, poř-

řluňej hledáme, za pořm žas dáme:

2. Pro něž swřajugeš horn, i obřatů přediwně, rowiny tas té dolhy, pro wrody žiwne: i wrostu přiwodis tráwy, žiwocichům potrawy, nám w wřitel prawy:

3. Wřiwodis y chlěb i hnoř, náš w hladu k syceň, wjno, gize nápoř, žizně k zapuženj: Twări obweselugeš, řdyž náš rač nashcugeš, mocně opatruř geš.

4. Wřeť na té očekáwá, dobrotiwý Páne, pořm swěho řadá, bez něhož nestane: Řdyž otwřas swau ruku, řtjř i zemřěho řuku, a zbawugeš řmutku.

5. Neb řdyž dás milý Dče pořm k pošluňej: Chwáli tě swěho tworce wřfeco twě řtworěň: D degž nám chlěb wezdegšši, náš Dče negmleřgšši, w potřebě nřněgšši.

6. Pořwěť tohoto řtolu, w Kryřtu wmučeněm, at pořjwáme řtolu, w pořehnání wřěčněm k syceň těleřněmu, degž řhodnoř y k wřěčněmu řbytu nřbeřěmu.

(1473.) Not. 30. a.

SDče náš wřřemohaučy, genž wřře žiwis swau mořch, pořehněž nás wřřech řtolu, nynj při tomto řtolu.

2. Pořehnání Sejři, Králi řkráli negwřěři, důwěrně tě wřřj:

vzhnámé, pozehnání žádáme.

3. Předobrh swatý Dusse, ob-
živiteli dusse, zpravugj ty srdce
nášše, nyní y w každém čase.

4. Posvětiž nám pokrmů,
pozehnaj y nápoju, ó gediny
Bože náš, kterých wsecko w ru-
kau náš.

(1474.) Not. 26. a.

Galo: O Páne Gchissi negm.
D Těe wsemohauč, tworče
přežádauch, dobroto
stworowaná, wěcně pozehnáná.

2. Tys stworenij wsecka stwo-
řil pro člověka, by gsa opa-
třen plně, skaužil tobě pilně.

3. A wšak když w tom ne-
stál, a w rági neostál, ygals
mu opatření, wyhnaw ho na
zemi.

4. Aby w kwalkowání wedl
pracování, chlebem se těšce ži-
vil, pokawadžby žiw byl.

5. Protož w potu twáři chléb
swág mladj, starj, mame na ze-
mi gjsj, gakožto nečistj.

6. A wšak tobě chwála buď
od náš wzdáwána, žeš wěcného
prokletj zase od náš k sněti

7. Slovo své semj poslal,
by nám w něm pozehnal, Sy-
na sobě rovného gednoroze-
ného.

8. Kterých swau obětj ó necht
nás posvěti, aby giž pozehnání
tvé bylo nad námi.

9. Skrz něho žádáme, čehož
nynj máme z twých darů w gjd-
le, pitj, společně vžitj.

10. Pozehnaj nám toho;
swatý dárce wseho: a deg ctně
požiwati, mrawů ostrihatj.

11. Zbaw nás lakotnosti,
gidla přelissnosti, y pitj nestěd-
ného, mkumenj marného.

12. Dbrat dussi k sobě, ať w
svě wnitřnj mdlobě, wnitřnjho
rozwlazenj hledá, w twém spa-
senj.

13. Když se tělo nášše dary
twými pase, rač pásti také dussi,
nebeskau rozkossj.

14. Pozehnaj w pozehnáném
Synu nám poslaném, náš, y
tohoto stolu, tět žádáme spolu.

(1275.) Not. 54. c.

Alne Bože, Dče náš ne-
besky, pozehnaj nám tyto
pokrmj wsecky, kterých nám
předložil z paubě milosti, degž
ať gich vžiwáme se wšsi wděč-
nosti.

2. Z milosti twé ruku swau
otwíraš, opatření skusně swým
wěrny dawaš, degž ať sme w
počtu těch, kterých gšau twogi, a
kterých darů twých wděcně vži-
waj.

3. Dobrořečij Kryste chle-
bům nassim, kteréž gsy nam
předložil chudým dítkám twým:
zachoweg nas středmých w naz-
pogich, pozehnaj nám słowem
twým wsech věcy stolnjch.

4. Odstupij od nas wsecka
oplakost, w spůsobu twém Kry-
ste, přigdiž k nám twág host,
byť byl wčastníkem pokrmů
nassich,

LIII 3

nassich, at sšeděe vdělugem chu
dým darů twých.

5. Sednauc k stolu s poetiz-
wau waznosij, chowegmež tělo
swě bez obžernosti, magie s
Krysa půwod, geho modlitbu
za pokrm duše, těla: modlmež
se Bohu ic.

(1476) Not. 64. b.

Gaf. Ať kdy bude při smrti.

Bůh Sežis aby byl pokrm
lidu swému, ráčil se gest
k zrau obilnému přirównati, y
k kořenu mianému, pro nápos
swému wěrnému.

2. Rebe y země pokrm magi
od tebe, ó mých Sežissi, žiž
člebe, wšecky krmis, a sám pro
to nechneš, ó člěb wezdešši
deg nám dneš.

(1477) Not. 40. d. 92.

Bůh obháemž swě mysl
yžbůru, k negwěššibo
Krale trůnu, kterž wšecky opa-
truce, diwně chowá y daruge:
rcemež k němu:

2. Odemžž Páne ruky swau,
wšlňš prosbu žádostiwau, k to-
bět my nynj woláme, wezde-
ššich darů žádáme, k očerštwenj.

3. Požehněž nás s swě mi-
rosti, at požiwáme w hodnosti,
k životu přidaných darů, ošřej-
hacie dobrých mravů, k twě cti
chwále.

(1478) Not. 2. b.

Gaf. Welechduše má Pána ic.

Těch pokrmů, gichž budem
požiwati, račiž nám gich
sám Bože požehnati.

2. Aťbychom gich w dobrém
zdravj vžili, sšlechtně, etnostně,
swatě, živi byli.

(1479.) Not. 40. d.

Gaf: Bůh ohněm swatě ic:

Tímto pokrmům, y wšsem
nám požehneg Bože Otče
sám, aby s twého požehnánj, tě-
la wžaly nasyecni.

2. Rebe ne samým člěbem
člowěk žiw gest w swěťě kternj-
kolwět, ale s slowa, s wš twých
Páne, které pocháží přehogně.

3. Protož pokrm nám poze-
hneg, a swých darůw božských
dāweg, at gsme wždy w nich
nasyecni, chwālic tebe po wšes-
čny dni. Amen.

(1480.) Not. 223.

Gaf: Dělugemet Obrance.

Sšechněch wěcy stworiteli,
slyš nás w nyněšši
mili: W Synu swém wřku-
piteli, degž at se Duch náš
žhlj: Poswět nám wěcy wez-
dešši, abychom byli splněšši,
w powianosji nyněšši.

2. Verance od tebe žiwnost,
wě nas wāžiti milost: at
odwrhnuć wšelikau žost, oblj-
bime swatau etnost: Ať twě po-
žehnánj sáme wděčně ja swě
žboji máme, k tobě wraucně
wolame Amen.

4. Po

4. Po Gidle.

(1481.) Not. 173. b.

Dje! od něbož wšsecko
máme, swěť tentot gest
dům prostrannj, w něm mnohě
dary nalezáme, které dáváš,
gať se ljbj: Za ně buď gměnu
twému čest, Bože! kdo tobě
rowný gest?

2. Kdo může lbi wšsecky sčj-
sti, které duc přj twem stole
gsau? a wšak každemu dáváš
gisti, ty frmjš ge dobrotau
twau, a pšsobjš, že fragina ge-
dna každa swau žiwosti má.

3. Ty činjš, že libe w nadě-
gi, ošwagi zem pro zbožj, kte-
ré časem swým šhromajduj,
když ruka twá to rozmnožj:
gasno, wštr, y dšst eanuj, roz-
kaž twůg ochotně činj.

4. A tak roste libem potrawa,
zem gsme, a zem nás tež frmj;
role samým hlěbem se stawa, co
mrtwě gest, to nás žiwj: mno-
hem wjce tehdy těle to powsta-
ne, genž zemřelo.

5. Co tehdy wje máme mlu-
witi? Páne twě diw gsau mno-
hě; kdo můž to wšsecko pocho-
piti, gať gsau twě skutky welj-
ké? neb wždy wjce přejímáme,
něž w našich zřřstahách máme.

6. Wždy wšak nechceme to
tagiti: twě požeňnáj nás žiwj,
coholi můžeme vžiti, má slawy
twěbž znamenj: rty, y srdce ma-
gi tobě dšj wydáwat w každě
době.

(1482.) Not. 30. a.

Ubiž slawně weleben, Pán
Bůh w Trojicy geden,
že nás mdlých posplunge, i lá-
sky swě opatruje.

2. Diwně i tučnosti zemské,
také i rosy nebeské, dawage poz-
žeňnáj, swým vrodám na zemi.

3. D nestihla maudrosti, buď
chwała twě milosti, i nashcenj
časného, i twých rukau přiga-
těho.

4. Degž hodně požjwati, w
dobrem wšdy pracowati, tak
dogiti štylosti, w radosti na wy-
sosti.

(1483.) Not. 212. b.

Gafo: Wzdegmez čest Bohu.

Buď Pán Bůh náš pos-
chwalen, za pokrm a napog:
gimž hlad náš teď gest wyda-
len: Toť wšse gest twůg nastrog,
byhom štedrosti twau znali, w
wjce posylu brali, w tě Boha
dauffali.

2. Gesli sme to vžili bez-
mirně, i rozkosti; (šřz, což by-
hom škodili tělu, žwlasti pak
dussi:) rač nam to odpustiti, a
nebeg škody wyti, rač pak nás
řiditi.

3. Žiw nás také budaucně,
frm dusse y těla; obrať nás k
sobě wraucně, a k Křystu do
cela: ať gsme hladu zbaweni,
mocni w každém trapanj, wěcně
ljbžiwenj.

LIII 4

4.

4. Otče! Chcéjž Otcem byti, posvěť se gměno twé; kralow-
stwj tweho přiti rač nam dle
wšle twé; deg chleb, odpust
hřisnosti, srdce sprost každé
křosti, žbaw wšechy vtrpnosti.
Amen.

(1484.) Not. 61. a.

S Chwalte radostně; swatj
Boha swého! Zpiwegte žal-
my i sláwě gměna geho;: Chwá-
lat slusji ozdoba na sameho,
Chwalte geg wděně, Chwalte
geg měně.

2. Swau ochranau on;: mě-
sto swé bezpečj, rozptyleň lid
swůg mage na pěti;: zarmauce-
ně těsji, žraněně lěj. Chwalte
geg wděně, Chwalte geg měně.

3. Swědž žnage gměna;: wšechy
on powoláwá: nad po-
kornými rad se smilowáwa;: než
žaz pšsnými rád o zemi dáwá.
Chwalte geg wděně, Chwalte r.

4. Zpiwegte žnučě;: chwá-
lje tak dobrého wšickuj hlasem
y harfau Boha swého;: Nebí
gest přemocný, slawně činy ge-
ho. Chwalte geg wděně,
Chwalte geg měně.

5. Dní tmawá mračna;: pod
nebem wpmodi, krůpěgmi
děště wyschlau zemi chladj;: a
tjm rostaučy wšechy wěcy mla-
dj. Chwalte geg wděně,
Chwalte geg měně.

6. Dn žiwodichy;: wšechy opa-
truge, žwičakům polnjm pokem
připrawuge;: a ž y mládě křlawce

sám stawuge. Chwalte geg
wděně, Chwalte geg měně.

7. Wšle koiš Pán;: náš ne-
má kocháň, ani w refu, genj
žmužile se branj;: Kdo w něm
wšá, ten bēde požehnáň. Chwal-
te geg wděně, Chwalte geg
měně.

8. Žiw Hospodin buď;: Bůh
překlaskawý náš. Ach Chwalj
ho každj gměno geho řdo náš;:
srdcem žiwým ge řdož sobě daně
máš. Chwalte geg wděně,
Chwalte geg měně.

(1485.) Not. 61. a.

Ginal.

S Chwaltež giž Pána;: nebi
gest giste dobrý, gest wěc
slusná Chwaliti Pána Boha;:
Chwala geho wěššená y krásná,
Chwaltež giž Pána, Chwaltež giž
Pána.

2. Zpiwegmež spolu;: Dělna
ajice Pánu, zpiwegtež na har-
fach Pánu nášsemu;: neb gest
Pán mocný, genuž budjž chwá-
la, Chwaltež giž Pána, Chwala-
tež giž Pána.

3. Kterýž nebesa;: oblaky
přikřýwa, swlazuje zemi, děště
řdýž ráčj dáwá;: po něm tráwu
na horách wpmodjwa, Chwaltež
giž Pána;:

4. Dn wšelikému;: tělu
pokrm dáwá: Tafe howádkům
roste gich potrawa;: wolagich
hawránků wyslýcháwá, Chwal-
tež giž Pána;:

5. Renj mu w žáděm;: aně
w šle

w syle koně, ani w legtkách muž-
le libost přigemuá:; dauffagi-
cým w Pána, hognost ophywá:
Chwaltež giž Pána, Chwaltež giž
Pána.

6. Chwaltež wesele:; srého
stworitele, z něhož k spase-
ní wěrného Křesťana:; dáma se mi-
lost wěného jiwota: Chwaltež
giž Pána, Chwaltež giž Pána.

7. * O Jezu Kryske:; tebež
my žádáme, degž ať y s námi
milost twá přebývá:; pro sła-
wu twého welebneho gměna,
Chwaltež giž Pána, Chwaltež
giž Pána.

(1486.) Not. 2. c.

Gaf. Pri skonání dne tobo.
Chwaltež Pána nebož gest
dobrotin, w lásce a w
pravdě wěčně trwánlín.

2. Až gako milosrdný Báh
stworilw nás, dáwánám pokrm
a nápoj, w každý čas.

3. Zpíwemež gemu z sedeb
swých wnitřnosti, chwála buď
tobě Bože na wysošti.

4. Genž gako Dtee bohatý
a štědrý, Chwás, odjwás,
Chráníš nás své dítly.

5. O degž abychom tě wždy
dobře znali, po tobě taujic, k
tobě se dostali.

6. Pro a sřz Jezu Kryska
Syna swého, před trůnem twým
prostředníka našeho.

7. Kterýž nám pomáheg zde
wssem společně, a deg ať gsme
w geho kralowstwj wěčně.

8. Wsse k sláwě gměna geho
přeswatého, kdo to žádá, rech
Amen z srdce swého.

(1487.) Not. 26. a.

Gaf. O Páne Gežísi negmil.

W, Dobu nassemu, Chwá-
ly cti hodnému, po wži-
wání stolu, Chwálu wýdegme
spolu.

2. Kfance, buď wždy Chwá-
la, čest, sláwa wzdáwána, z
darů od tebe daných, w Křistu
požehnanych.

3. Chwálime tě Dtee, nebe,
země tvorče, z dobrodiní oby-
gich, časných y duchowných.

4. W nassil mocj není, ža-
dné odplacení, než tebe milo-
wání, w děčné děkowání.

5. Přigimž ae w Synu swém,
w Křistu wmučeném, pro geho
zastauzení, mež w nás zalíbenj.

6. A odpust prošime, w čenž
nestatečnj gsme, tebe hodně
Chwaliti, twě štuky slawiti.

7. Wžiteho stolu degž nám
požit spolu, k prácy jiwota ctive-
ho, a potom slawného.

(1488.) Not. 30. a.

Gaf. O Bože milostiwý.

Náli wšemohaemy,
negmilostiwěgšimu, nez-
proměnitelnému, wždycky Bo-
hu wěnému,

2. Pomstauec od stolu, ree-
mež s poskonau spolu: Ewa-
ty, swatý Dtee náš, genž w nez-
besých přebývá.

¶ III 5

3. Toz

3. Toběť chválu vzdávame, sláve, f pohodlj
z toho což pozivame, f pohodlj
těla swěho, štěťje w tom daru
twěho.

4. Nebo čím se sytime, srd-
cem tomu wědjme, že wssecko w
chudobě swě mame gen z ště-
drosti twě.

5. Protož Páne Bože náš,
genj myšlenj nasse znaš, degj
ať sme žijw tobe, a ne swě wu-
li w sobě.

6. Přijmij modlitbu od náš,
a swým darem budiž w nás,
rozmnož lásku y swornost, a w
zemi deg pobožnost.

7. Toběť seporaučjme, krom
tě ginám newjme; toběť škrz
Krysta Pána čest, chwála budiž
wzdana Amen.

(1489.) Not. 30. a.

S Už chválu wydeame Bo-
hu, za geho miłość mno-
hau, kterauž f nám profazuje, z
lásky swě dokazuje.

2. Neb ať f obrazu swěmu,
y f żywotu wědněmu, stwořil
nás a wyloupil, y Duchem
swým posvětil.

3. Dává nám pokrm, ná-
pog, oděw, zdravj, y pokog,
mnozi nám ptactwo, ryby, ho-
wádka y vrody.

4. A když činj tak mnoho/
w wůli swěta toho, kdo dary
ty wymysluj, kterěž nám sročil
w nebi?

5. Ach olo newidalo, a vcho
neslechalo, co připravil těm f

sláve, kterjž mu slaujž práwě.
6. Otče za dobrodinj, kter-
ráž miłość twá činj nám hřis-
šným, budiž chwálen, nynj y
wždycky Amen.

(1490.) Not. 2. b.

Gal. Těch pokrmů, gichž
Otrmem, nápojem a smie
nasycenti, a časnými wěc-
mi zde obdařeni.

2. Z tohoh dělugem Bože
twě miłości, rač náš sytit chle-
bem wědným z wyhošti.

(1491.) Not. 40. d.

Gal. Koť starý mgl w té
Stikladem Pána Gežisse,
zpjweg radostně má duše:
Děbt y on Otce tak ctjwal, po
stole pjsničky zpjwal.

2. A gislě hoden gest chwa-
ly, ten Otce náš neskonah,
neboť, gsa dobrý, má tu čest, že
miłość geho wědná gest.

3. On náš žijw, wpatruje,
on wšim dobrým nasycege, ga-
kož nám pak opěť unjž učinil
to dobrodinj.

4. Slůnce welj wšsem slau-
žiti, na zřě y dobré wylouditi,
dává děst na spravedlině, y
na ty nespravedlině.

5. Wywodj chleb f poshlněs-
nj, y wjno f obweselenj: A kdo
může wmysliti pokrmj, náš
poge wssecky.

6. D by člowěk to rozzjmal,
a dohře wsseho wjžwal! neboť
wsseč

wšeccko gest pro něho, on pro
Boha, ke cti geho.

7. O dalšij opatrowánj za-
nechegmej pečowánj, wšak Syn
Boha negrowěššijho sšaffar gest
domu Božijho.

8. Ten koho w prošbách osly-
šel? a neb kdo o něm nesly-
šel? gak předimně wěcy činil?
Gak s každým wprjmně mjuil?

9. Ze dwau ryb a z pěti chlé-
bů nasýtil pět tisíce lidí, a jaš,
mocy swé prawjce, gen sedmij
čtyřij tisíce.

10. Sšetřmej králowstwj Bo-
žijho, a w něm sprawedlnosti
geho, tak nám wšse přidáno bu-
de, dobrých wěcy nebude.

11. Bůh Dtec, Syn y Duch
swatý, Bůh náš swatý, swatý,
swatý, buď od nás nynj chwá-
len, y na wěky wěků, Amen.

(1492.) Not. 272. a.

Gak. Gak žiwých wod gelen

Sláwa buď tobě Bože náš,
y swatě děkowánj: Zeš
naskrmil, napogil nás: to z
twěho požehnánj. Mac chlé-
bem słowa swěho, sytiti z nás
každěho, degž též w nebeskem
králowstwj, gisli chleb blahosla-
wenstwj.

2. Dťce náš genž gšy w nebe-
sých, poswětj se gměno twé:
Kralůž ty sám w nášich srd-
cích, buď wůle twá y w nás jde.
Chlěb wezdegšj deg nám sám,
odpušť naše winy nám, nevwosť
nás w pokusěnj, žbaty žěho,
přiwedť k spasěnj.

(1493.) Not. 92.

Dbět slusj diť činěnj, sa-
mému dobrořečenj, neb
ty o wšecch pěti náš, opatru-
geš, diwně chowáš, Králi wěcný.

2. Ny myť z přigatých pokř-
mů, k žiwotu přidanych datů,
tobě wděně děkugeme, čest,
chwálu oběkugeme, ó Bože náš.

3. Budiž tobě Bože chwála,
čest, moc, sláa, gasnost, slawa,
neb gšy ty wšecch wěcy Pánem,
wěčně požehnánj, Amen, Hal-
lelujah.

(1494.) Not. 30. a.

Szegmej Bohu slusnau
čest, neb Dtec předobřj
gen, a geho dobrotiwost, trwá
wždy až na wěčnost.

2. Stworil nás milě k swé-
mu obrazu důstojnému, neb
geho dobrotiwost, trwá vždy až
na wěčnost.

3. Dává nám pokrm, náš
pog, oděw, ždramj, y pokog:
neb geho dobrotiwost, ic.

4. K našemu potěšěnj, slauz
žj wšeccko stwořenj: neb geho ic.

5. Slunce, měsice, y hwězdy,
wjtr, země, oheň, wody: neb
geho ic.

6. Ptactwo, žmžrata, ryby,
owoce y vrody: Neb geho doz-
brotiwost ic.

7. Z otcowské geho wůle,
slaužj nám y Angelé: Neb ge-
ho dobrotiwost ic.

8. Dopaušj žějchj naše,
pro

pro smrt Pána Běhisse: Neb geho
ho dobrotivost ic.

9. Milost wždycky k wýcho-
du, hněw geho gde k západu:
Neb geho ic.

10. Když to činja zemi, vci-
nit wje na nebi: Neb geho do-
brotivost ic.

11. Gakož slibil k milosti,
wžij nás k věčné radosti: Neb
geho ic.

*12. Budiž Bohu wdána
čest, neb Dtec předobry gest, a
geho dobrotivost, trwá wždy aj
na věčnost. Amen.

(1495.) Not. 212. b.

Gál. Kryste Synu přemily.

Sdegmež čest Bohu své-
mu, k geho dobrodinj,
wžacnát gest chwála gemu, od
geho stwořen: Protož my nje-
ni spolu, věnujmež mu poklo-
nu, škauč po tomto stolu.

2. Chwála buď tobě Bohu,
kteržto oblakem zaslěnuješ
oblohu, dáváš děst swým ča-
sem: Welikomocný gsa Pán,
činj to k vžitku nám, čtě od
nás býti znám.

3. Ptactwu, wsemu dobyt-
ku, pokrmi připravuges, potom
ge ku požitku lidem přimozuges:
Z opatření takého, té Pána la-
skawého chwálíme dobrého.

4. A giž tebe žádáme, při-
gamse pokrmy, degž at gich
vžijáme bez hrýsné poskwrny,
w práci dobré y w ctnosti, či-
nje své povinności, zde w času
milosti.

(1496.) Not. 91. b.

Gako: Minula noční hodina
Sdegmež chwálu, děkowá-
ni, Pánu Bohu mocné-
mu, kterž nás darj na zemi,
pokrmý y nápogi, také slawný
mi oděvy.

2. Kterž nám wšse co stwo-
řil, dal, aby člověk tučnosti
zrostu zemského oplýwal, pod
tjm šsiroky nebem nade
wšsim mocně panowal?

3. Nad to wšs, gměno poeti-
wé, mjslo koruny žlité, dal, by-
chom slauli Křestáné: rozkázal,
aby y nám posluhowali An-
gelé.

4. K wůli životu nassemu,
musy každě bowádfo vměsti
smrti náshlau, ptactwo, zwj-
řata, ryby, nám k přechutně-
mu pokrmi.

5. Y wšsečo gině stwořenj,
nepřicháží k vžitku, bez wlasti
njho vmrtwenj, wjtr, woda,
y oheň, hotowý ku poskauženj.

6. K tomu rozličnost owoce,
k děwj, k bylin poslého, a chu-
ti, wšně rozličné, a to wšse vci-
nit životu nassemu pohodlué.

*7. Nemůž se to wymyslwi-
ti, wypsati, wychwáliti, a ni-
kterak wyslowiti, co nám ráčj
dobrého Pán Bůh posawad
činiti.

8. Wšak je wšsi nášsi mož-
nosti, posleknauc w nášich srd-
cích, děkugmež geho milosti,
vžijwagje těch darů, k báznj a
se wšsi wděčnosti.

9. Chwála tobě ō Dče náš,
kterž o nás péči náš, pože-
hnáním svým darjš nás, ač
po tomto životě, w život věč-
ný vvediš nás.

(1497.) Mot. 30. a.

S Zdegamež Pánu Bohu čest,
kterž dobrotný gest,
ja geho wšech dary, genž
sme hogně přigali.

1. Tělo y duši on sám, ži-
vot, milosti dal nám, a to wše
obhaguje, nie neobmeššawage.

3. On tělu žimnost dává,
dusse nasse zastává, ač pať smr-
tedlně rány přišly ja nasse
winý.

4. Lékař gest poslaný k nám,
ten pať gestí život sám, ja
nás vmeš Kristus Pán, tak
spasenj dobyl nám.

5. Slovo, křest, a swátosti,
slauží proti neštěstí: w pravě
twě Duch swatý, věj nás w
něg dauffati.

6. Skřž něho hřích odpu-
štěn, život nám zas nawrácen:
a w nebi msti máme, ō Bože,
dary slawné.

7. Prosíme twě dobroty,
rač dále zachowati nás, weliké
y malé, ty nemujš s námi
žle.

8. Zachoweg nas w swě pra-
wodě, přimeš k věčné swobodě,
k slawenj twěho gměna, skřž
Gezu Krista Pána Amen.

(1498.) Mot. 214. a.

S Píweg dusse ma Bohu, zpí-
weg s wděcností mnohou,
necht geho dobrodinj, dnes we-
selým tě činj, ten kterž wšech
stworil, maudře wšech nás spů-
sobil, y nynj nás posylil.

2. Chwalmež geg, geho slau-
hy, a platme Pánu dkuhy, řduž
on tak nás miluge, a štědre
opatruge, hned gaki nás sobě
stworil, w matce z kři, žil,
ležil, massem a kři odil.

3. Hned gak žit začnuáme,
kuchyni celau máme, y w
matek swých životě, dobrým
nás štj škypě, neb ač sme tru-
pel malý, wšak Bůh náš ho-
ben chwály, chránj nás ne-
zahálj.

4. Na smět přigdauc, wšse má-
me, čímž život nás chowáme:
Neb wše Bůh připravuge, a
nam z lasty daruge! oblač,
dělš, slunce, teplo, dawa ro-
stlinam swětko, byť wšse rostlo
a kwětko.

5. Odkudž chlěb y wjno nám,
wymodj ten dobrý Pán, ptacy
wegce snassej, z ných mlade
wysedaj, nám w pokrm; ryby
z vody, wšech zwjrat diwné
rody, dawagi chutné hody.

6. Ach prosmež ai Pán sla-
wy, da wšechněm rozum zdra-
mž, těch věcy k vjzwanj, a ja
ně děkowanj, byť mysl w doz-
brém stala, ctný život wyda-
wala, řkuc: Bohu budj chwa-
la, Amen.

5. Pf.

5. Pisně poslednj a' nespornj.

(1499.) Rot. 9. c.

Gaf. Powstań powstań z pro-
Swał dusse mǎ Hospodi-
 na, přislat nespornj bo-
 dina, a wni aisse ta nowina :

2. Ze se gij den nachyluge
 Pán k sandu se přibližuge, moe-
 ně wsecký probuzuge.

3. By je sna hěchli powsta-
 li, na smrt swau pamatowali,
 a k počtu se gij chystali.

4. Geaj při smrti mudy dǎti,
 y na sandu wsecký stati, ortel
 gisty z činů brati.

5. Tuť pobožné Pán do nebe
 pogme, bezbožné od sebe přiz-
 sně do pekla zajene.

6. Rdež mudy wěčné trpěti
 mudy, s dǎbly byt swǔg mji,
 listkap wěčný hoře piti.

7. Lěh mul, Krysle, nas
 wchoweg, skončenj dobrehu po-
 přeg, z milosti žiwot wěčný deg.

8. Na to reč mǎ dusse A-
 men, Krysle genj gsy žimy pra-
 men, buď od nas na wěky chwa-
 len, Amen.

(1500.) Rot. 40. d.

Truelins bohobogny, mi-
 losrdny a pokogny, mo-
 dlil se gest Hospodinu, prawě
 w nespornj hodinu.

Skutk. 10. 1. sqq.

2. Angel Páně žaewil se mu,
 milosfině oznamil gemu, coby
 měl před sebe wyti, hceli k
 spasenj přigiti.

3. Tak milý Pán Bůh posla,

wad prosby swých wěrných sly-
 šǎ rad, žadoš gegich naplǎu-
 ge, k spasenj ge přimozuge.

4. Hle nespornj gest bod-
 na, w kteraužto obět gedina,
 Syn Boží se obětował, za nas
 Dcey posvěcował.

Matth. 27. 46. sqq.

5. W kteraužto sladkǔ spa-
 sytel, aatžto možný wplupitel,
 otevřel kotru z milosti rag, s
 předimnanu ochotností;

6. W kterauž ten beranek ti-
 chy, čine dost za nasse hěichy,
 modlil se za protivníky, wsecký
 řagjcy hěijníky;

7. W kteraužto s plačem
 wolage, za nas těžce vmjrage,
 wpuštil dusš a skonak, tak wse-
 cký wěcy dořonal.

8. Takowěho dobrodinj této
 nespornj hodiny wděčnj gšau-
 ce, chwálme Boga, srdcem,
 wšly, gak kdo moha.

9. Sláva Bohu Dcey, z ge-
 ho milosřdenstwj mnohého, že
 za nas Syna na smrt dǎl, s
 nim nám wsecko dobre přidal.

10. Chwála tobě Sezu w ten
 čas, žeš smrti swau objiwil
 nas, dǎš krew swau pro nas
 wyliti: ach rač nas s ni očis-
 liti.

11. Budiž čest Duchu swatě-
 mu, Dcey y Synu rovněmu,
 kterýž nám to dǎl poznati, wj-
 rau prawau požíwati.

12. Bože w Trogiey gediny,
 degš

degj nam toho dobrodinj na vě-
čy auctastu byti, zde y w nebi
tě chváliti, Amen.

(1501.) Not. 40. d. 163. b.

G. Slawa Boha na wysocti.
V. Ochwalmej mñ Boha ny-
nj, spolu w tento čas
nеспornj: * mládency y malé
dětj, dnes, ytra, a pefom wždy-
čy. Křauc: buď tobě Bože
chwała, a w nebi na věky
sláva.

2. Y my státi nemeššegme,
ale s dětmi mu žpiweme: 3
takowěho dobrodinj, kterěž nám
činj zde nynj. Křauc: buď to-
bě Bože chwała, a w nebi na
věky sláva.

(1502.) Not. 156. c.

G. Wšaupil geš Křystus na.
V. Omožj nám milý Dče,
tebe milowati, srdeem,
možj y z dusse znati, w křži,
w bide, w psotě, twě lasee, do-
brotě wždy se radowati.

2. Pomozj nám milý Křys-
te zde pro tě trpěti, pro twě
gmeňo y prawdu, wzkost, křžj
zarmauceni, w swětě pohaněnj
trpěšiwě nesi.

3. Pomozj nám swatý dusse
při twěm slovu státi, tebe s
Dcem, s Synem wzywati, zde
w našsem sauženj, při swatěm
wyznánj, stale setrwati.

4. Pomoz nám, swata Trogi-
ce, swatě žiwu byti, pomoz spa-
sytelně zemčiti: když bog do-

kaáme, ať korunu máme, 3
Křystowá wstěšiwj.

(1503.) Not. 162. b.

G. Takot wola sám Syn ic.

V. Pasyteli Boží Synu, genž
gly w nespornj hodinu
trpeš za nas bolešně, (těšče
mužj pro hřisniky!) modliš
se za křžowniky, skonals s pla-
čem žakostně.

2. Gatožto pastyř neglepššj,
položilš za nas swau dusi, a
proliš swau swatau krew: a gsa
obět litoštiwa, za nas hřisně
miloštiwa, wlogil gly Boží
hněw.

3. K tobě my se wtišame, a
pokorně tě žadáme, rač nám mi-
loštiw byti: Křwj swau nas
očistiti, od hěščů naššich obmy-
ti, našj winu z nas šniti.

4. Emilž se, smilž nad
námi, w zarmauceni budiž s
námi, a deg swě potěšeni, když bu-
dem wzywati tebe, nezamitež
nas od sebe, přigmi nasse mod-
lenj.

5. Twě newinně vmučenj
necht na nas žnačeně neni, pro
nasse neprawosti: deg mji srdee
řagich, wěšcy, tě milugicy,
deg warowati se žlosti.

6. Posylni nas swau milošti,
proti šabelské chytrosti, bychom
mohli ošati: před ošdly kow-
ců žlostnych, a řechy šablů
polednjch, rač nas obžago-
wati.

7. Rozmahež w nas swatě
ctnos

etnosti, zájena hříchů v zlosti,
mocně od lidu svého: aby dā-
bel, svěť v tělo tvě lásky w nas
nerušilo, deť nám Ducha swa-
těho.

8. Abychom s pomocy geho,
držugice se od zlého, tebe na-
sledovali: W twém životě,
vžte cestě, kteráž mede w nebe
gíší, kříž twůg na sebe wžali.

9. Za wšecká twá dobrodinj,
kteráž nám twá milost činí
wzdáwame chwałů a čest, tobě
Kryste, Dtcy twému, milemu
Duchu swatému, kterýž geden
Pán Bůh gest.

10. Slavně swatě Pane
gměno budiž měně melebno,
odemšeho stworenj: Boží pře-
brojnj laudowě, y geho slawnj
stutkowě, gsaut dimně zwele-
beni.

11. Kterak pyšných ponižo-
wal, a pokorných powyššowal,
bohatě prazdně pustil: ale který
se ho bali, w swatěpokore trwali,
těch nikda neopustil.

12. Gakož račil zaslíbiti, že
w paměti své chce míti wše
svě milosrdenstwj: kdožby od-
staužil od zlého, wzywál swa-
tě gměno geho, dogde blaho-
slawenstwj.

13. Amen pokorně zpjweg-
me, srdcem, hlasem jawolegame:
Bože náš na wšostj, pro swě-
ho Syna milého, na křížj
vmrtwěného, popřeg nám své
radošti, Amen.

(1504.) Not. 40. d.

Gal. Příkladem pána Geisffe.
Tento nyní polednj čas,
přigmi Bože chwałů od
nás, prosby naše, djl činěj,
pro Krystowo zaslauženj.

2. Gakož gsy nám od switās
nj dosławad dal požehnānj, w
dobrém štastně prospjwati, y
tělesně pracowati.

3. Kacíž do wečera dāti, za-
se štastně pracowati: posyl-
tūgž nás swau milostj, dáweg
prospěch y žimnosti.

4. Gistotně tomu měřime,
že to wšecko obdržime, pro
žásluhů twého Syna, Gezu
Krysta Hospodina.

5. A pro twě prawdivě sliby,
gežs wždy plnil bez pochyby,
wšak gsy ty sám wšeho Pánem,
až na wěky wěšām Amen.

(1505.) Not. 62. a.

Přiweg gž duse milá Pánu
swému; wzdeg chwałů
gměnu geho přeswatému, zwe-
lebug duse Pána y na wšwítě,
ráno, w polednj, wečer y pospolitě.

2. Genž odpaušfej wšecky
twě neprawosti, zahānj nebuhy
y twě křehlosti, život z smrti
lakomě twůg wytrhugě, a mi-
losrdenstwjm swým tě korunugě.

3. Genž tobě wšecky wěcy
dobře dáwā, w twě mladosťi
gako orla ozdobařā, obrance
neomylný zle odsauzených, a
saudce sprawedlný wšech ne-
slechetných.

6. Pf

6. Písně večerní.

(1506.) Not. 146. b.

G. Světe, s tebou se zebnam
Ach gal vssecko předivně
 spocívá v noci mile, li-
 de, hory, pole: my pak milý
 smyslově, těla mého slauhomě,
 powstaňte k Boží pochvalě.

2. Kde se světlíci poděla
 sluneční? Noc zahnała, tma:
 má a odporná: Ach pow-
 staň slunce gine, Gejissi světlí-
 plně, osmětí srdce zatměne.

3. Tělo gdi spocívati, zlo-
 obův tvůg v sťaty, obraz
 smrtedlnosti: neb Gejiss v gi-
 nau sukni obleče tě v den saud-
 ný, večernau swau spravedlnosti.

4. Hlawa, nohy, v ruce,
 gsau wděné, že od prace gdu
 gij k spocívání: Erdee v Pá-
 nu wesel se, že on bjd vssech
 sprosťi tě, v hrěchůw sřodných
 páchání.

5. Nu gij mltě audy gďte,
 na swě křžto se zkládte, geg-
 gste žádostiw: přigde čas y ho-
 dina gilla od Hospodina, w
 hrobě dogdete kže swě.

6. O Gejissi můg Páne,
 rossiť twě křžda na mne, ku-
 řátko zemdené: Nebeg dāblu
 sřoditi, s Angelŷ rač brániti,
 ať ležim neporušeně.

7. V nás milý domāch, nech
 nepotřa tě nocí žabná zlo-
 protiwost: Bůh popřeg sřasťně
 spāti, strážj swau ohraditi po-
 kogiŷa nebezpečnost. Amen.

(1507.) Not. 146. b.

Ginač.

Ach gij vssecko sřmočení, li-
 de, dobytek, lesnj ptactwo
 odpocívá: Wy pak mogi smys-
 lowě, těla mého žiwlowě, či-
 te w čemž Bůh zalíbenj má.

2. Ach slunce, kdejs jāsťalo?
 světlíci hmwěd tě zahnało, noc,
 co dne nepřitel: Ty, nad slun-
 ce gasněgssi, má rozkoš, můg
 Gejissi, wzegdi, nebs duse mě
 spasytel.

3. Den musyl konec wžiti,
 ať hmwědy se gij tēpitj, oblohy
 nebesťe: tak y se mīau se stane,
 kdž na rozkaz twůg, Páne, mu-
 sŷm wygij z bídnoti země.

4. Tělo gde k spocívání, oděw
 se dá k sřowání; Obraz smrtedl-
 nosti z těla mého gij zkládām;
 wssat wčim, že Křstus Pán
 obleče mne w plāstě spra-
 wedlnosti.

5. Hlawa, nohy v ruce těssi
 se, že gij práce dnes konec swůg
 wžala: Erdee y ty se wesel, že
 řesunel twůg zassel, hrěch wžal
 překážku, buď Bohu chwāla.

6. V my audowé mogi, gdes
 tež gij spat w pokogi, po křžku
 dychtite: Neč, deň se přibližu-
 ge, (nechť se Duch připrawuge!)
 že se do křžka hrobu wložite.

7. Děi se jawiragi, pokogiŷa
 žadagi, co pak tělo s dussj?
 Přignij ge zas na milost, od-
 puš

M m m m

pustť wšecku nepravost, Izrael.
šty strážce Gezišsi.

8. Roztáhni obě křídla, po-
přeg kušátku bydla, můg hrad,
ma obrano: Satan mne chce
šhltiti, degž Angelům twým
bditi; dítěti nemá byt překa-
ženo.

9. V wás, milý přátelé, ne-
má rmautit té chwile pád, nebez-
pečenstwj: Bůh wám wšsem
deg dobrau noc, při lůžku slůg
božska moc, tež Angelštych za-
stupů množstwj, Amen.

Wrog. 32, 1. 2. 2 Král. 6,
16. 17.

(1508.) Not. 34. a.

Ny nyní se den nachylil, a
slunce zapadá, giž každý
tož se vnawil, spi a odpocíwá.

2. Ty wšsal ō můg Hospodi-
ne, nespíš a nedřímáš, temnost
ti swětla nevwme, neb sám
swětlo slugeš.

3. Pomni tež na mne můg
Páne, w této tmawé noci, a
wezmi mne milostiwě, pod sijn
božske mocy.

4. Odwrat šabelškau vkrut-
nost, háuffem twých Angelů,
tať gsauce mnohých pětj zprosti,
sen budem mít spolu.

5. Entjm špe množstwj hřj-
chů mých, genž na mne žalugi,
wšsal ō Gezišsi w ranách twých
gá se wvplacugi.

6. Toho za rukowmé stawim,
když pŭgdu k saudu tam, ont se
přimkuj, o tom wjm, w nĕg
šplnau wjru mám.

7. S tjm Dĕj své giž zawj-
rám, a vsnu s radostj, Bůh drží
straž, ga pokog mám, beže wšsi
žalosti.

8. Přeč gďete marnā myšles-
nj, kam chcete, nic nedbám, neb
w srdcy mém gest stawenj, sa-
mého Boha chrám.

9. Gesli ta noc gest possed-
nj, w tom smutném audolj, ach
přiwed mne k wĕčnému dni,
mezy twé Angelj.

10. W tobĕt glem žiw w wjs-
rám, ō Bože zástupů, w smrti,
w žiwotě spomoz sám, w bydě a
w žarmutku.

(1509. a.) Not. 223.

Tanĕbný blas Choti po swém
ženicku.

Žgeo. 22, 17. 26.

Šafo: Kryšle, wjm že vmĕsti.

Shwála Bohu! kroť k
wĕčnosti opĕt gedem přeš
bĕhnul, w tom se Duch můg s
tanĕbnosti, k tobĕ wzháru
pozdwihnul. D prameni mĕz
ho žitj! z něhož wšsecka milost
šwjtj, mĕ duffi k objiwenj.

2. Štu roň, dni y hodiny,
a wšsal mi to předlauie, doš
kudž ten čas bude uynj, když tĕ
obgimu tanze! D žiwotě! by
šmrtnost žhleena giž byla w
wĕčnost, abyh byl nesmr-
tebným!

3. Dheň twé pášty páli me
srdce, až se zahřjwá, což we mne
mám a w myšli swĕ, wšsecko s
sebau spogimā. Alĕs ty we
mne, a gá w tobĕ: wšsal
wraucněg

vráncně mždy žadam sobě,
bych hlubší w té proniknul.

4. D kdy by ty gen neprod-
lel! počítám okamžení. Ach
přid, dokudž by nevidlel hlas
můj a mě tanženj. Přid po-
gednau již w tvé slatvě, ay
choť twa říj w přípravě, be-
dra gsau přepásána.

5. A poněwadž Ducha tve-
ho vleg we mně rozpustten; y
té mám vvnitř blížteho, níkdy
negsa opustten: Tak blesť s
tmau nemá proměny, již sem
s lampu připraveny, bych té
s radosti přigal.

6. Přid! gest hlas mře
choť tvé, prid, wolá twa vprí-
mna, wolání paustij hlasytē:
přid spíš, žadany; danna; prid,
oklž mi obličej twa, wšak ty
mne znáš beranku můj, že gsem
gá twá suaubená.

7. Bud wšak poručeny tobě
třesný čas y hodina; ač znám,
že lžuges sobě, když tebe. (Ho-
spodíná!) me srdce wolá, a be-
žic, wráncně pospíjám tobě
wštřic, abyh se s tebau potkal.

8. Doš mám, že mne od lá-
sky tvé již nemáš odlaučt nic;
znáš se se mně gal k choť své,
což směle w oči smím řic: twá
mne, o života lžije! Láška s
tebau w nebj swjže, oddáš mi
dědictwí tvé.

9. Protož té chválím s todeč-
nosti, že se tento den (tedyden,
rok) strawil; a tak že z této
časnosti opět se frot odbawil:

gát wšak chwatám na mě cestě,
dokudž nebudu w tom městě,
wrchajm Geruzalemu.

10. Když me ruce vnaweně,
a kolena klesáji, tu saheg ru-
kau twau spěšně, když w jamod
běžic, kláji: Aby řez moe
twau me srdce zmocnilo se,
a gá prudce w žhuru se k nebi
wznassel.

11. Ey nuž, gdi, dusse, w
tvé mře, uedeg se odstrastiti;
žůstaň spěšna w gisté mře, ne-
deg se omamiti: Geslit se běh
nezda spěšný: wznasseg se gal
orel bystry, fřidky přespádké
lasky.

12. Giž dusse má, o Gežissi!
k tobě se wštrogila, giž se, o
lásko negwššji, wráncně s te-
bau spogila. Gdi giž, cožkoli
časnosti, již sem v mře mře-
nosti; poněwadž w Křistu žmo
gsem. Amen.

(1509. b.) Not. 223.

Modlitba večerní.

Sřugemeť obránce náš, že
sy nás opatrowal w tento
den, měm pěti o nás, od ne-
staké tělesných, dusši, tělu sřod-
liwých, gměnu twému odpor-
ných.

2. Odpustij nám, též prosíme;
nášse w něm proviněný, tobež
se srdcem řojíme, sřladij y lá-
myšleni, pro Křista Syna mi-
řeho, a předrahan smrt geho,
beránka newinného.

M m m m 2

3.

3. Odstihbegi nás Hospodine, také v této noci, a zachovej, těž žádáme, brozue dáblowy mo-
cy, byt nás wrať nepoderho-
wal, k vůli nepřiprawowal,
swědomi nezpránowal.

4. Nebudelit ochrany twě
stráží lidšá neostojí. D ať se
přemocný Bože, zli duchové tě
bogí: Drž pravici swau nad
námi, zůstáwage wždy s námi
deg ctěné odpowánj.

5. Angely Duchy přecistě
sestliž k nassj obrané: my ma-
gice slyb gisté, wzhwáme tě dū-
wěrně: Neb neopauštíš žádne-
ho, kdož; srdce wprjímého, dau-
fá w tě Pána swěho.

6. Ey tobět se poraučime, s
tělem y také s dušj. Wšemo-
hauch wěcný Otče, wšlyšjž ja-
dost nassj: W swědomi dobrém
nás choweg, swa těžkého zach-
weg, k bezpečnosti dochoweg.

(1510. Not. 159. c.)

G. Ach cože gšme bez Geissf.
En nedělnj (swáteční)
se skonáwá, podme! Bo-
ha nasseho ctěme, neboť nám
podáwá dobrodinj mnohoého;
protož obět nabožnosti obětug-
mez mu s wděcností.

2. Páne! při němž každo-
deunně, rada, pomoc hotowá,
slyš gať wolám k tobě wrauc-
ně, nechť gšan platná má slowa,
nie wzactněgšjho nemám zde,
gen tě chwaliti wprjímne.

3. A kdo by to směl tagiti, že

wšech lidj milugeš? we dne w
nocy to spatriti můžeme, že
nám přegeš, nebo w každém
okamženi, wyléwáš swě poze-
hnánj.

4. Gine dne w tēhodni strá-
wjn, z rána až do mratoty, w
prácech a w starostech, stawjm
w tento den twě gměno wždy:
nebs ty w něm dšlo swě konal,
nám vůli swau poznati dal.

5. Wykupiteli wšech lidj,
Gejssj, má naděge, gať sy ty
dneš mnohě bjdy vlemil skř-
slovo twě! tu potressal, tam
potěšil, tu naučil, tam polepsil.

6. Páne! gā chwáljm gmě-
no twě, nynj tež y na wěcnosti,
že sy to Šymě twě dobré dal
rozšywat hogně dost: tobě se cti-
ono wzegde, k wšitku swym čas-
sem přigde.

7. Rynj opěť k spánj lžhám,
odložie swě starosti, na milost
twau se spolžhám, která weliká
dost: nechť ať dábel, swět, bo-
guge, pravice twá mne zdržuge.

8. Mámli w gítě zdráw
powstati, a tobě Bohu skaužit,
wjn že ráčš milost dáti, bych
možl y w tom wěrný bý: to wjm
a wějim srdečně, wjra mne
spasj konečně.

(1511.) Not. 73.

En se fryge, dušje má twě
k Bohu, a žijz času, w
němžto budem sproštěnj bjd y
brjchů kwasů.

2. Noc se slyj, Gezu milý!
bud

bud při mne s svou gasností: lem vždy bude světko msti, neb vypudí osvětlení temnosti z vlasti sam beránek, světko, bude geg žných mých vnětnosti.

3. Slunce nyní při nás není, o slunce spravedlnosti, vzegdiž mi jde tvé světko, k mé stále bezné spivagi: Swatý, swatý, radosti.

4. Blesk měsícný nam noční, tmý poněkud vmeššuge: o křiž rač mne tam k sobě vzíti, kdež mne proměnnost vše nezanepráždňuje.

5. Hvězd nesčíslný počet v noci zgeruge slávu Boží; blaže tomu, kdož v nebi Boží chvaly množí.

6. Z denní práce každých zase, genž vstal, odpočívá. Nechtě, Páne, dšta tveho mi v noci přibývá.

7. Každý sobě v této době odpočinný přegé. Nechtě nás bauré těch časů, Gezu, dyl nechvátá.

8. V gá také teď minim se do lůžka položiti: rač mé srdce ke tvému, tvé k mému skloniti.

9. Drž stráž, ať se nijadně žle ke mně nepřiblizuge. Nechtě rytířstvo nebeské mne vždy ochraňuje.

10. Když pak cela ta proměna dnů v noci pomine? D křiž mně ouen věčný den k sobě přivine?

11. V věku věčném, po tom časném, v němž teď mušm šviliti, bude slunce sedmkrát gasněji svítiti.

12. A tehdyž v něm Geruza:

lem vždy bude světko msti, neb sam beránek, světko, bude geg frassiti.

13. Halleluja! o křiž tam gá do křtu giž sem vzaty, kdež liž bezné spivagi: Swatý, swatý, swatý.

14. O Geziš, má rozkoši, rač mne tam k sobě vzíti, kdež té v tvé vlastní slávě budu věčně ctiti.

(1512.) Not. 60. b.

Gaf. O Bože náš Trojice.

En pomínul; Gezu! gen s nami jstán: Swětko pravé! před tman hříchů nas jstán: Vzegli we mne, slůnce spravedlnosti, osvět mne, (čas gest Páne!) z milosti.

2. Gest a chwala bud, Hospodine, tobě, že se nam vše podařilo v té době, dle tvé rady: ať sem tuhy k tomu; spravedliv gšy, dšg se gadež tomu.

3. Jedno však gest, co mi děla želenj: gestte při mne slůsti v dobrém není: To dobře wšj, Spytateli srdcy, klesám co nemluvnatko ať nechcy.

4. Odpust, Páne, proť mne svědomj wini! svěť, dabel, hřích mnohau mi křivdu činj: Teď v gměnu tvém proti nim pomstávám; ty můg, ga twůg, na toť ruku dávám.

5. Izraelšy strážny, a ochraňce můg! k potěšenj mne wem

M m m m 3

wem rjstěšy meč swůg : chraň
mne moč swau, a zastup w
bogi, w němž Belial dusi sfo-
du srogi.

6. Ty nebrěmš, ač my suem
gšme šličenj ; degž nam spi-
cym mjt w tobě zalibenj : šlin-
ce dusi ! ač občerstwěj mne gen,
nepustim tě, šalo mǎ ! minul
den,

(1513.) Not. 322. b.

En s swětkem giž odchazj,
mnohých tež prac nesna-
zj ; Giž ticha noc nastawa,
Bůh spočiwǎnj dawa každemu
šiworenj : W mǎg se den dofo-
nal, bñh srdce mě Bohu dal,
genž dněm y noch řidi, bděnj
y spǎnj widi ; wšse k měmu
špasenj.

2. Cy nuž, duchu ospaly !
špěš se, wzdeg Bohu chwalj,
genž y řeku y dusi, mnohém
wjě než mi slusí, dnes proka-
zał račil : w prawděl žadneho
nenj w tomto dni ofamženj, w
němžby on swě milosti nebyl
žgetil w hognosti, zwlastě řdy
mne hřěch tlačil.

3. Gaš pastyř w tom mǎ ra-
dost, řdyž omečka mǎ swůg
wzrost, a přes pastwisse rozce-
řl se dá bez bažně wěsti, y na
něg se spustil ; šdrawým šo kwi-
tim řyti, a žijeti wodau kroti :
Tak mne račil dnes wěsti Bůh
mǎg, ano y něsti, w této swěta
paustli.

4. Pán Bůh mi wždy la-

šaw byl, než ga sem se nebro-
žyl w hěch sem y tam křesati,
an y srdce hněwati Dce tak
wěrného : Ach Dče ! neopu-
štěg mne proto, a nepuštěg
mne od twě wěrně ruky : Gle !
s pláčem cyřim muly žiwota
hřissného.

5. Bože ! šlyš mě wpenj :
wvrž mě přestaupenj, se wšsi
hřěchů mých šraši do hlubokě
propasti, ai mne wje nezauzi :
nech pak šroz swau Angele řři
wůkol mne šněle ; tak s tebau
budu spati, s tebau tež chcy
powřati : Po tomě duch mǎg
tauži.

6. Protož se giž položim,
hlawu y ruce složim, chcy spa-
ti bez šarǎnj, až mne šarě šwǎ-
tǎnj swětkem šwým probudi :
Rač gen ty mne přikryti, tak
mne nemůž děřti šabel, genž
na wšse štrany mne y gině kře-
štiany dnem noch rad traudi.

7. Duš ležim aneb ředim,
šlogim, dělám neb řodim, twým
chcy byt šlužebnikem, ty pak
mým šlitownikem : tot sem mlu-
wil w prawdě ! Co myřim neb
pracugi, buď špm, buď procy-
řugi, přebýwǎm, co w pewno-
sti, w twém lůně bez šlarosti,
špasen sem tǎm y žde. Amen.

(1514.) Not. 52. c.

Gaš. Rano wšlǎwage řswěho

Obrodinen swěmu podě-
řugme, Pánu Bohu chwa-
ly oběřugme, s neshmǎně geho-
mis

milosti, kteráž k nám dořazoval w hognosti.

2. Od mládosti až do této chvíle, jakožto Dtec ditky své mile, opatroval, jímil, chránil, před wsseligatým neštěstím bránil.

3. Kaddy dobawal, y nabáždánj, při wsselikým nassem pozwolánj, bychom proti wůli gež ho nečinili toho, což gest zlého.

4. On nassim pracem tej prospech dawal, a předimně wsselho požehnowal, by wssudy gež ho dobrota sšwěla se, maudrosti též y sšedrota.

5. Tobě Dtece budiž i toho chwála wzdawana od nas diťek nemala: a twě předustogně gměno za twau lásku budiž welebeno.

6. Několikw gme my nebyli hodni (hřešice proti tobě den po dni) takowých darů twých množstw, wssak se to jako i milosřdenstw.

7. Při wssem! gme ho y dnes wžíwali, degž bychom ge w sedech rozgimali, a wděcnj gsauc té milosti wssleřbali se wsselike křosti.

8. Ach Dtece! k brěchům se přiznawáme, na milost pokorně se dāwame, odpust nám pro Syna twého, co gme řdy, y dnes, pachali zlého.

9. Litořt mēg nad námi, mizřly Pāne, y řdyž čas sprawedlnosti nastāne, w němž nekāgicy s přisnosti třeřtati budeš

ja gegich křosti. * Mal. 3. 17. 18.

10. Těto nocy deg nám etnā kochānj w milosti twě, at tě bez přestānj znāme přitomněho byřti, a tak můžem pokogny sen mřti.

11. Nepřitelē šābla wřrutně ho řapud od nas, s Towaryřři gecho, řzřš gegich sřkodliwě řazdy, w nic přiwēř y sřloženě wřklady.

12. Gatož pak oni wřdy wřřřlugj, a s pilnosři dnem nocy pečugj, by nas do sřkody řawedli, ano k řatracenj wřřřch přitwedli:

13. Ty brān tak řām nas řwě diťky mile, přisřpēg nám na pozmoc řāždě chwile: degž at ge y této nocy můžeme s twau pomoc y přemocy.

14. Nēdeg řřřze řny řěžřē sřřkōditi řēřlūm nassim, ani nas řřřkōditi řřřze nēřřřā mýřřlenj, wřřwřd w nas i řřřbūw twých po řēřřenj.

15. W obludy přisřřernē wen wyřřen, i přibýřřřw nassjch sřřřkudce řēž řāžen: popřēg nám řnu pokogněho, řu posřlnēnj řēřā nassēho.

16. Dhrād nas řřāřřj Angeřřlū řwātřch, wyřřřř i řřřřdel šābla prořřřřřch, at gsauc w twēm opatrowānj, wřřlānem wesele k řřřac řwých řonānj.

17. Wdēcnj gsauc prořřřřřanē milosti, at wzdawme chwālu twē welebnosti: a řdyž k řřřřřacem

M m m m 4

přiz

přistoupíme, ať také tvé gme:
no welebíme.

13. Amen, Děde! tu důvěr-
nost máme, že, což polorně
wiry žádáme, naplníš z hogně
mílosti/ pro Kryka, y přigmeš
do radosti, Amen.

(1515.) Rot. 258. a.

W Sobotu.

Dřkonawšeten týden, Bože
dobrotivý: W němž gme
hogně každý den, měli chléb
powsjednj. K tomu tělo y du-
ši, katel, žiwnost wšecnu, za-
chowals gako slusí, sam swau
mocy božskau.

2. Zač tobě Páne milý, dě-
lugem srdečně: Žes nás až k té-
to chvili, chowal wždy bezpe-
čně. Od hrůzy y téžkosti, y
od pádu zlého, od wšeliké ch-
trosti, dábla vřutného.

3. Tobě se z hříchůw nassich
Bože wyznáváme: Které sme
dnůw minulých páchali wědo-
mě. Odpusť ge nám prošyme,
Děde strý: Gejisse, dea ať potom
chodime w ctnem Křesťanstwem
rausse.

4. Deg nám w nastáwagich
týden nowě zdrawj: W; dal wšec-
ně nemocy, lékari laskawý.
Požehneg wšecno naše, co z
tvé ruky máme, zapuď přec
Satanasse, neb w tobě dau-
ffáme.

5. Od pádu sřkoblivého mi-
lostitwě nás chraň: Od člowěta
sřstiwého zachoweg nás y bran.

Choweg zdrawých a čerstwých,
wšecch nás pospolitě, nebs ty
Dtec twých wědrých djel, w
tomto swětě.

6. Dřky tobě wzdáwati bu-
deme wždy Páne: Gen nedo-
pusť zblauditi, od tvé cesty
pravé. Při žiwota řkonauj,
čbyž hodinka přigde, deg sřstas-
ně wykročenj, duch ať k tobě
dogde.

7. Deg noc nastáwagich, po-
kognau a tichau: Ať spocjwáme
wšecy, pokogně bez hřichu. Za-
jeň chytrost dábelřkau, člowěta
sřkowného: Sěsli k nám sřá-
ž Angelřkau, ať brání od zlého.

8. Amen wšickni společně,
rcemež ať se stane: Čožkoli těb
sřdecně, w twém gměnu, o Páne
Gejissi! zde prošyme, rač y D-
ce swěho, wšsem žyřkař, kterj
řceme, wgtě do ráge twěho,
Amen.

(1516.) Rot. 40. d.

Gal. Kdož chce žalosti ogiti.

Ey noe se až přiblížila,
sluncená swětlost odesla:
Weg k swětlu měcnému, Bohu,

bežmež swau myšli pobožnau:

2. K přigetj sna se chystagje,
sřáže nad sebau žádagje, wo-
řegmež k tomu sřážněmu, nad
swjati nezděmalému,

3. O důřtogah lidřkř sřážnj,
smilřg se w tento čas nočnj:

4. bnd přjstomen pomocy swau,
ochraňuaj nás sřážj swatou:

4. Dřbot nám bez tvé po-
mocy,

y což kde milého mámi zachoweg.

5. Marní snově, o ať smyslu mých neobtěžuj, ani w spáni mně nepředešluj, ty mysl mau, ty duši mau zprawu, ať w tobě bdí, řdyž gá spím sľauha twu.

6. Řechť mně y twuž swatý Anael s twau pomoch chránj, nepřitele diabla přeč zahauj, kterýž o to negwice pečuje, že toho z twých mŕže, podwójuge.

7. Gá pak gešli dočlám ráno swětla milostného, gaž se tomu těšim z srdce swého, to běi Bohu rad chci dělowati, a te cti twé y chwále psiwati.

8. Gij na růžno mě wseřy marné starosti gďte, a smyslowé gij se vpologte, ty přid te mně mŕg Páne Gejissi, řdyž zawře oči sen negligěssi, Alm.

a strážj Angeľa swého ostrěh od wseřho zľeho.

5. Zajeň přeč hějchů temnosťi, oswěću nas swau milostí: nedopauštěg přeliz spati, ale w hotowosti stati.

6. Wychoť, řdyž račiž přigiti, mohli w stěje tobě wygiti, magice lampy zpraweně, a olegem naplneně.

7. D věm to z swě milostí, přispoř wiry, dobrých ctností: Deg swatě w swětě skončej, w nebi wěčně vtěšenj.

8. Blahoslaweny sľauhaten, kterýž hotow bude w ten den, řdyž přigdeš, Páne, sanditi, mať on wěcnau radost miti.

9. Kryste pro twě vmučenj, degž nám hějchů odpustčej, ať nas neže wěčný plamen, y bazwiz nas geho, Amen.

(1519.) Not. 40. d.

G pul nocy.

Gij se noc na poly děli, Krystowa řeč bdiťi meli: gľauce sním poobčerstweni, powstanmež wžhřuť modlenj.

2. Al reemj: budijťi chwála Bože, že stoge při nas y řože, chraniľ nas od wseřho zľeho, duši y tělu sľodněho.

3. Bez twě ochranně pomocy my bjdně hynem dučm noc: řdyž tebe strážného máme, bezpečnj s teban bywáme.

4. D zdrŕgž nás milý Páne, y budačně w swě ochraně, přjstomen býti.

(1520.) Not. 40. d.

Gij se přiblizil čas nočnj, chwála tobě Bože wěcnj, žeš nás dne pomínulěho zachowal od wseřho zľeho.

2. Odpust naše provinčej, kterej tobě tačno nenj, obbaľgž nás této noch, od wseřch nešťestj swau moč.

3. Zapuď duchy zľe, z našeřho, kterej se radugi zľeho, připořť nám swatě Angeľy, aby nad námi stráž meli.

4. Degž ľibh a pokognj sen, gľa myšlenj od nás zajeň, w tobě deg řochánj miti, a rač nám býti.

5. Alť

5. Až bychom když den vrá-
tí se, a noc sluncem rozráží se,
za twá hogná dobrodiní, vzdá-
wali dobrořečení.

*6. Zůstaň s námi Kryste
milý, nebt se svět k večeru
chýlí. Diábel se na nás rozlící, a vše-
cken svět již podnití.

K uhlazení hauffu twého, a k línění
všeho zleho, vdegněš-liž od nás Páne, y
když před ním pozůstane?

Prorok zůstaň, Kryste s námi, do vo-
sledního stonání: slovo tvé, to
světlo gasné, degž at v nás
nemyslasne.

7. V této převleš vzkosti,
popřež nám pravě štálosti, by
tvé slovo y svátosti, čisté již
stalo w celosti.

8. V nás y nášich potom-
ků, k sláve tvé na věky věků,
Amen, Amen, degž to Páne,
at se to všescko tak stane.

(1521.) Rot. 40. d.

Tdyž slunce nás již odho-
dí, temnosti večerní nad-
chodí, svět nám slunce spravedl-
nosti, blauidě nedeg nám w
temnosti.

2. Rádít my dáme chválu,
čest, žeš dnes zabnal od nás
neřest, Angely swými toho dne,
gať Pán zastáwal nás mocně.

3. Milostně nam odpust to
všse, čím kdo protivný byl to-
bě, nechťeg toho wzpomínati,
pokogně deg spočívati.

4. Angely swými nás ohradí,
byť nás spatřil dábel, gať hrad,
před přistrahem, škodau, w
mocy, chraň nás ty, swau bož-
skou mocí.

(1522.) Rot. 40. d.

Kryste genž gšy světlo den-
ní, před tebau nic tagno-
není, tys blest otcomské světa-
losti, wyvě nás pravě zná-
mosti.

2. Mgt prošme božkau
moc twau, ochraňug nas noc
přítomnou, wšij bdy a škody
nás sprost Boha Dce dobro-
tiwosti.

3. Zajeň těžký sen, Gejssli!
at Satán neschodí duši: tělo
nech gest w nášních čisté, tak
gšme prosti péce gště.

4. A když oči vsnau nássi,
degat srdce bdy w Gejssli, chraň
nas swau božkau prawič, wy-
swobod od hřicha mocy.

5. Páne, Křestianstwa o-
chrance, náš hrad at gest twá
prawice, pomoz Kryste ze všescký
zlosti, pro trpké twých ran bolesti.

6. Pomni na časy žlé, Pá-
ne, gimžto gest tělo poddané:
kterauž sy wykupil duši, tě-
ssij gi sám, o Gejssli.

7. Bohu Dcey buď chvála,
čest, y Synu genž Bůh rovný
gest, Ducha swatého dobrota
chraň nás celý čas žiwota, Am.

(1523.) Rot. 40. d.

Kryste, genž gšy světlo y
den, zajeň od nas žlý
močny sen, wěřme, žeš světlo
swětel, swětla wěčného kazatel.

2. Páne, genžs nestihlé mo-
cny, obhagugž nás této noci,
deg

degj w sobě odpočínauti, a bez-
pěcně wyzpolehnauti.

3. Aby ďábel nepřítel náš,
swým lákáním nesklamal nás,
wezma sobě ku pomocy tělo
nášše, škodně mocy.

4. Degj věcma ctně vsnau-
ti, w srdce wleg čistá myšlení,
ať tě můžem milowati, rač nás
swau rukau hāgiti.

5. Popatř na nás obrance
nás, neb se ďábel chystá na
nás/ nedeg nás gemu přelstíti,
wšaks nás račil wykaupiti.

6. Rozpomeň se Páne na to,
že gest člowěk popel, bláto,
rač nassich dussi hāgiti, a nám
mždy přistomen býti.

7. Bohu Dcey buďž chwā-
ka, Synu geho čest nemalā, a
Duch swatý rovně mocy, wcho-
weg ďábelské mocy.

8. Amen wšickni zajpwegme,
Bohu se swému radūgme, po-
ručme se mocně gemu, on sebe
přege každěmu.

9. Kryste pro twě vmučenj,
deg nám hříchůw odpustěnj,
ať nas nezje wěcný plamen,
wchoweg nás Kryste, Amen.

(1524.) Not. 93.

Kryste směklo wšech te-
mnošj, děkugeme twě mi-
losti, žeš nás račil zachowati
w tento den od náhlě smrti, y
od wšech nesčestj.

2. Dd přepadnosj škodli-
mých, hanby světské, věcnů
žlých, y od hřichu smrtebného,

změkšstě ďábla vřutného, wšech
chytrosti geho.

3. Poněwadž se spāt srogjme,
tobě se w moc poručjme, ob-
hagūgž nás swau prawicj,
wšechy odpočiwagjch, w tebe
dauffagjch.

4. Aby ďábel nepřítel náš,
swau chytrostj nesklamal nás,
za obrance berem sobě, wšem-
hauchy Bože tebe, genž kralus
geš w nebi.

5. Křauc, Bože náš neg-
mocněgšj, ostřjhegž nás této
mocy, abychom w pokogi spalt,
a w tobě odpočiwali, welicj y
malj.

6. Amen spočēně zpjwegme,
času raunjho čekegme, abychom
we zdrawi wstali, pomoz Kryste
slawný Králi, Amen, slawný
Králi.

(1525.) Not. 272. a.

Mlé očj se zamiragj,
gšauce snēm obtjženē:
Audy mé se tež škloūngj na
lūžko, gšauc zemdenē: Neb se
noc nakloūnge, a gasnost dnē
zstupuge do neghlubššjho geze-
ra, měščen, hweždām otwīra.

2. Ach! pomaž dřjw než
gdeš spāti, ty hosti těla mého,
w čemž sy dnes mobil rozbñeš
wati stwořitele wěcného? Čin-
ach čin hned pokāni, a k nohām
geho padni, žadagje, by z swě-
milsti wydālil pomstu za hřj-
šnosť.

3. Kry: Páne! tobět gest
známē,

známě, což koliv sem dnes či-
nil, ginač, než mi přikázané by-
lo, abych to plnil; nepovážil
sem předce povinnosti mé kon-
ce, často sem zběhl od tvé cesty,
a přidržel se marnosti.

4. O degž mi dogři milosti,
poblé žaslub mých neplat: chceš-
li, smiřeg? gen s litostí, na Syn-
na svého popatě; On dost vči-
nil za mne, přigmiz toho ru-
kogmē, on na křiž nepravost
mau wnesl, w niž sem se tak
marně poklešl.

5. Blaž mi své lásky lice,
fessli swatě Angelj, ať obludy,
(a co wice,) ať hrob smrti stra-
šlivý, ať zlé w noci šlodjch,
tělo pohřžugjch, mne w spěku
swau nepolapi, hrozuhm suém
na mne nekwapi.

6. Ach drž mne, mēg mne
při sobě, w tobě libě zpoč-
wám; deg mi přemýšleť o to-
bě, též y když sen tuhý mám:
deg ať Duch můj y w spánj w
tobě má spočiwánj, až mne blesť
giténj oswjti, a smysly se sna
prochti.

7. Dče genž gsy na wšosti,
gehož amēno gest libě: buď
twá wále, twé králowstwj přib,
deg chléb každé chwile: Odpust
nám naše winy, deg libě zpoč-
iwánj, ať nás pokuseni mine,
život w spánj nezahyne, Amen.

(1526.) Mot. 40. d.

Sly Dče wylédniž na
nás, zwláště w nyněgšj

večernj čas, w němž světko
prawdy twé gasně, wšludy we
wšech libech hasne.

2. Rozmnožuj se temnosti,
pod zášterau spravedlnosti, zá-
wist, nenáwist panuge, y bratr
bratra zřuzuge.

3. Uníž kde ochrany wjme,
protož tě za ni prosyme, sám
oswěcuj nás každého, světkem
potěšeni svého:

4. Ať gisti gšauc twau miz-
losti, před swých nepřátel wšech
žlosti, dočekáme weseleho gitra
w čas přichodu twého.

(1527.) Mot. 119. a.

Sly kže gdauce tobě se
modljme; giž se kladau-
ce nás Páne prosyme, w poko-
gi spáti, deg odpočiwati, we
zdramj wstáti.

2. Diábly proklatě rač wd
nás zahrati, Angelj swatě k
ostřihánj dáti: dobrá myšlenj,
a čistá kochánj nám deg we
spánj.

3. Deg w sobě samém pokog-
ně vsnutj, wždych y tobě An-
gelška wnuknutj: ať což činjme,
bdjme, nebo spjme, wždy tě
chwáljme.

4. Chwála buď tobě, Páne
Králi wěků, přigmiz modlitbu
od swých služebníků, y od nás
hříšných, bdných a nebdných,
šhlad wšeliký hřích.

5. O Páne Kryste pro twé
zastauzeni, račiž nám dáti hři-
chů odpustění: ať nás nepálj
teč

ten pekelný plamen, reemž na to Amen.

(1528.) Rot. 137. g.

S De gest přede dveřmi, tmy obléšenci zemi, přigď k nám ō Gejssi! světko twé ať nás těšši, nebs ty ō Gejssi, to světko neglepšši.

2. Gā sem tohoto dne mnohě marnosti páchal, ty sy i wšech počet mně učinil a jasnechal, gā sobě předkládám ten těžký počet sám.

3. Magjli hříchové mogi zapřáti býti, necht gen gsau w trwi twé zbarweni a obmyti, neb toto zapřánj, od wšech pokut brani.

4. Gestliže hřichy mé někde zapřané stoji, wšak twá milost Páne, ty dluhy mé spočoji, twá křem rozpomá, wšecken počet zasnjá.

5. Uly giž se w tom čase spát beru w twém pokoji, begž ať zeytra zase twá milost při mně stoji, ty gsy dnem y noc při mně swau pomoch.

6. Nic sobě nežádám, gen o tobě sen miji, a tu naděgl mám, že w srdcy mém chceš býti, ach rečž, ať gest Duch můj w tobě žiw a tak twůg.

7. Řdyž vsnu, ty mne braň, řdyž vsnu we gměnu twém, mé oddechnutj chraň, a reč k swrzenj amen: tu solnau wjru mám, žeš wěrný strážce sám.

(1529.) Rot. 272. a.

S Dusse má rozpomen se, na dobrodinj Bojž, kterě

tobě w tomto čase, wždycky den po dni množi. Neb on tento celý den i mnohých hřid té wywedl wten, y od dábla vkrutného, chránil (Frz Angela swého.

2. Gest a chwála tobě Páne buď vzdána bez přestánj, že mi wšedho dnes sstasiliwé dālo se w mém konánj. Od hřichu smrtedlného bránils mne slauhu twého, od nepřátek mých zachotwal, a zdrawing dobrým darowal.

3. Žádná w světě lidská maudrost, twé přenesimrúe skutky, ani řečnjšw mysluwnost, nez můž žjsti na wěky. Twé dobrozty můg zworee, nenj počátku, konce, ty wšě řjdyš, sytjš, chowáš, a od upadku zastawáš.

4. Dika tobě, že den dnešnji sstasiliwé swůg konec wzal; a k tomu tento čas nočnj wšsem k odpocinnutjš dal. Buď při mně ō Bože můg, rozum slepý obdarůg swětkem prawdy sloz twa twého, toho swětka přegaz sného.

5. O Páne odpust i milosti wšedho mé prozinněnj, w kterém srdce mé s bolešti lež bez potěšenj. Y dábel swau chytrostj chce wvest do propasti: tyš gediny Bůh můg a Pán, ach prosim, ruť geho mne braň.

6. Ať právě řz mé mrzkosti, od tebe gsem odstaupeš; wšak twůg Syn hořkau bolešti opěť mne s tebou smjžil. Hřichy swé nezakřýwám, neb trau

wedeni byli, až k smrti zhřešili, připraviv tak o nebe, nás wšlech, y sebe.

3. Kdyby byl chtěl wěřiti, že do sřeky Krysa bude se smít wlaštiti ta hliza nečistá? Podwod y kstř dábka zlého, až z wvbraniých geho nakazj mysl křomstwjim, zradau y zadržal: swjm.

4. Ahy hlé! chytřj řemeslník, předce domedl toho: že Sidáz jly včedlník, prodal mistru swého? Ach proklata peněz žádost, cožs nebezpečný host! Kozhož se twá moc chytí, těžko dobrým býti.

5. D předobřj Gejzsi, Chraň nás od takého swodu, genž bigedussi, a deg Duchu swého, kterýž by nás sám zprawowal, hrdinstwjim darowal, k sřlnému odpjzrání, dáblovu wnuťání.

6. Buď při tom wděčně Chwálen dobrý Hospodine: žeš y w pomínulý den, nás stworenj biduě Chránil od lři dábka zlého, wšlech podwodů geho, tež y přjhod nestřastných, duchomunjch y časných.

7. Odpust nám milostiwě, co sme dnes zhřešili: a Chraň nás dobrotiwě, w přjště noční chwili. Dde wšleho podobného zlého, škodliwého, deg pokogně pospánj, w zdrowj zase wstání.

8. Měť se s tělem y s dussi, wšickej poraučime: se wšim což nám přjstussi, neb to dobře

wjme, že w twé pěti a ochraně, na každické straně, gme wždy bezpečnj sobě, ja to buď čest tobě. Amen.

(1532.) Not. 93.

B Schwälen buď Bože Otče, w Duchu swatém křz Gejzsi, žeš mne dne pomínulého, od nestřstj wšelikého Chránil stauhu swého.

2. Dd sřpřw dábka ohnivých, smrti náhlé, od rán škodných, y od giných zřých pokřstj, genž se walj na twár lidšau, bránils mocj božšau.

3. Prošym tebe Páne milý, odpust kř lřšky co gsem foli toho dne pomínulého, stutkem, řlowem, kř řdce zlého, spáchal neprawého.

4. Přigmi mne opět na milost, a nehled na mau nehodnost, než na drahě zassauženj, Syna twého Otče wzhledni, genž křaluge w nebi.

5. Ach popřegj nasřawagjch pokogně spočiwat noey, zessli twé swaté Angelj, by mne y mých ošřjhalj, zřým šřlodit bránili.

6. Ty gšy můg obřágce monej, šřla má y Pán můg wžactj: tys swětlo spasenj mého, proč nebudu se žádneho leřat strachu zlého.

7. Neb řby foli wolám kř tobě, Bože můg w mogi pozřebě, křřawě obřassuges se je wšlech

rozech bíd mne vždy refugees, a
i pokogi wedeš.

8. Tak je člověk zlý, v wo-
da, oheň, strach škodný, oblu-
da, i tomu žalost y sauzení, pře-
můž býti vzdáleni, na twěg
rozkaj pevný.

9. Zač tobě ó Páne milý,
povinen jsem každau chváli,
čest, chválu, díky vzdávati,
gměno tvé oslawovati, nyní y
na věky.

10. W tom pak mne zde cho-
weg sobě, bých po wsecky časy
tobě žil w skromnosti, střizli-
wosti, a w křesťanské pobožnosti,
i tvé Páne libosti.

11. Po zdejší pak smrtedl-
nosti, wšed mne Bože i milosti
do tvé slawy a radosti, kdež tě
twj s welkau wděčností chválí
na věčnosti, Amen.

(1533.) Not. 7. c.

W Chwalmež Pána Boha,
za dobrodiní mnohá, ge-
čínj, a w žlosti nám showjwá.

2. Je teď ráčil w tento den
býti wsechněm přjstomen, a váb-
lu nedopustil škodit w něm.

3. Protož ho srdcem prosíme,
před nim se upokorme, a wssick-
nj, takto spolu zwolegme.

4. We gměnu twém liháme,
Bože tebe žádáme, we zdrawjaj
ráno za wstaneme.

5. Ražen zlé suy strastliwé,
dussi, tělu škodliwé, odwrac
sám myšlenj nepoctiwé.

6. Rozkaj vábelské mouchy,

odstaupiť této noci, toběť gsau
posluffně wsecky wěcn.

(Wwedij Angeľy i nam, wstat gšy
ty sám mocný Pán, od vábka chraň,
y wsecky geho mocných bran.

Y od zlého tyranna chraň, a buď
nám ochrana, my bídny prosíme tebe
Pána.

Kryte spachtel nás, ty gšy prawý
Meštyš, wšyn nás w tento nebez-
pečný čas.)

7. Amen až se tak stane, zač
my tebe žádáme, Bože náš, to-
běť se poraučjme.

(1534.) Not. 30. a.

W Od wečer twá čeladka, co
i slepicí křátká, i ochraně
tvé hledjme, laskawý Hospo-
dine.

2. Ješ ráčil i své milosti,
dobrého zdrawj přjti, w tento
dnešní celý den, i toho tobě dě-
kujem.

3. Geslize pak galy hřích
nassel se w nášich tělich, odpust
swému stvoření, w Křystowém
zastaužení.

4. Pokogně noci nám přeg,
vábku škoditi nedeg, ale sám
nás oslějšeg, galyto obrance
slyny.

5. Až tělo odpožine, sen zlý
hrozny pomine, wsecka dobrá
myšlenj, deg nám Páne we
spánj.

6. Snám nedeg nas mami-
ti, pokoge rač popřjsti, abyhom
lehnau zdrawj, wstali ráno
weselj.

7. O Bože wsemohačy,
buď při nás swau pomoc, ne-
dáweg nás vábku w moc, oslějš-
beg nás celau noc.

Nnn

8.

8. Neb šabel vsyluge, diwauu
moc promožuge, přitrhuge nás
k sobě, bychom byli bez tebe.

9. Tobě se poračime, a
pokorně prosíme, při nás buď s
swau milostí, budeš nám na
tom dosti.

10. Běh to pro své gměno,
ať gest od nás chváleno, odsa-
wád až na věky, Páne Bože
weliký.

lošti, ať dá z své zaslaužilosti
nedostatků doplnění, y wiu
žběhlých odpustění.

5. A magie nepřátek mnoho,
o žadegmež Pána toho, genž
svě chová w bezpečnosti, ať nás
chráni swau mocností.

6. Zajena noční obludy, nez-
pauštěge w hřchy, bludy, dá
swatě odpocínauti, w gítě s
potěšením wsláti.

(1535.) Not. 18a.

Poračimež se twě, Páne.
ruce, my w tomto pláči-
tvém audolj: Poddawámež se
welebnosti twě, s tělem y dušsi
k ošřihání; Abychom, když
zefneme, byli w twém pokoji.

2. Protož pomocy, we dne y
w noci, žádáme od twě Božské
mocy: Zbaw nepřitele, nám
šfoditele, ať na dušsi ani na tě-
le nemilž nám vřfoditi; rač nás
sám brániti.

(1526.) Not. 40. d.

Práčy denuj wykonawše, a
k noci se přiblížiwše,
obratimež své ženy wzhůru, k
nebeského Krále trůnu:

2. Gemu wděčně děfugjce,
že geho swatá pravice, duše y
těla našeho chráníla mocně
od zlého.

3. Šhly w pracech přidawa-
la, boge wěsti pomáhala, při-
wedla w dobrém swědomi, až
do toho dne skončení.

4. Prosimež wřfati geho mi-

(1537.) Not. 61. a.

Přeslný Bože, Dče wřfch
welikých, děfugemž tobě
wraucně w nášich řdch: za
twau nesmírnau, newyprawi-
tedlnau, dobrotu hogneau.

2. Kteraužs tohto dne, z twě
pauhě milosti, prokázal hogně,
jač tobě s radostí chceme slau-
žiti, štále, té chwaliti, neb gme
twě dětky.

3. Odpust nám Páne wřfch
náše žlosti, které gme we dne,
páchali z řchžlosti; nech twá
prawice řdji náše řdce, ať nez-
hřešji wjce.

4. Chraniz prosíme, Dče
negmilegšji, wřfch co máme, s
tělem také s dušsi: Ať nám
neřfodj lew, který obchodj,
chtje swodit lidi.

5. Zajen geho moc, s nž
řfodit wždy patřj: wydal řlad,
y nemoc, morowě powěťj:
wřfch sauzenj, řrach, hrůzu,
trápenj, od nás odegmi.

6. Tys náš ochránce, pomoc,
šřřla, šřřana, tys také řřřce,
wečer,

večer, v noci, z rána: Měj
tedy zření, svoláště v čas ve-
černí, Páne nad námi.

7. Neb v tobě Páne, svau
nadějí máme, ó až se stane, zač
tebe žádáme: brž stráž nad ná-
mi, a zůstaň s námi, s Angely
tvými.

8. Deg sstaň se spáti, bez wšsi
protiwnosti: deg w zdrawj wsta-
ti, at tě s ochotností, ráno
chwálíme, ctíme, melebíme, do-
bud živi gsme. Amen.

(1538.) Not. a. b.

Při stonání dne toho, za
ochrau děkujeme tobě
večernímu Pánu.

2. Proštyce za wšech hříchů
odpuštění, pro Krysta Syna
tvého zasloužení.

3. D rač chrániti nás v této
noci, proti ďábelské, v zlych li-
di moci.

4. Angel twůg swatý budí
wždy s námi, ó wšlyš nás,
a smiluj se nad námi.

5. Wzďal od nás na zdrawj
v skutku škody, oheň, mord,
laupež, nestlaň přehody.

6. Deg nám odpocinauti v
swatém pokoji, wšak gsme vždy
welich v malí twogi.

7. Ach zstaň s námi náš
Páne Gejissi, a neopauštěg
swau Křesťanstau řissi.

8. Neb se světi k večeru gi-
nakoňuje, a ďábel wšelika
škost promozuje.

9. Redopauštěg zhasnauti

skoru svému, až právně přig-
deš sám ke dni soudnému.

10. Při smrti naší budí
nás wůdce, poraučmeť se w twé
přeswaté ruce.

11. Deg nám za sebou do ne-
be přigiti, at tě tam wěčně mů-
žeme chwáliti.

12. Amen, deg to wšechť náš
mily Páne, at se nám podlé wja-
ry naší stane.

(1539.) Not. 272. a.

Procht duše s ochotností,
probudte se smyslové, k
stavení Božské milosti, mně
prokázané w nové: Je mne sám
dne celého od wšelikého zlého
vchowal, a tak ochránil, je
mne satan nepodmanil.

2. Wzdávám tobě oběti
chwál, Dče plný milosti: Je
gšy mi prospěch k práci dak,
wtrhl je wšsi vzkosti: Od hře-
chu wšelikého zachovals mne
hidného, v nepřiteles prýc wzdá-
lil, je na mne zlého nesvalil.

3. Žádný gazyl nempřowí
skutků twých předústogných:
žádný řečník nempřowí slito wá-
nj twých hogných: swatých
twých dobrodiní mry, ni konce
není; ty Páne, takš mne ochrá-
nil, je mne žádný říz neranil.

4. Smělost denní prominula,
nastala teshlívá noc: gashost
slunce prýc se hnula, genž náš
řessiti má moc: řúgž při mně
wždy Dče můg, by byl přede-
mnau blesk twůg, a wšlydť mē
frdce

¶ ¶ ¶ ¶

sedce žhřeg, posogného spánj
popřeg.

5. Odpust mi, můg Otče m-
řy, wšechy hřichy w tu chwili,
kterej mě sedce zprznil, a tak
těžce zranil, že y dābel strz
swau lest do propasti mne chce
swest: ty pak můžeš mne zasta-
ti, pro hřich nerač mne trestati.

6. Pohrdal sem syce tebau,
wšak se nawracuji zas: neb
twůg Syn mne smiril s tebau,
řdyž smrt podstoupil za nás:
Wjmě že welká gest ma zlost,
ale twā Božská milost wšechen
můg hřich přewysšuge, genž
mne wždychy obličuge.

7. D ty swětlo wěrných dussj,
o sřance sprawedlnosti: dāwāmi
se s tělem y s dussj w tuto noc,
s dūwěrnosti: můg Bože! bu-
diž při mně, neb tma zachwati-
la mne, a potěš mě truchlé
sedce lāškau swau ohnirau
prudence.

8. Chraň mne před wšdyhly
dābla, řdyž připadne twrdy sen;
By mne zlost geho nestrādla,
přec ho ode mne zajeň: nedeg
mi (swětlo milé!) stratiť tē
které chwile, řdyž tē toliko w
řdch mām, na žadnau boleš
nic nedbām.

9. Řdyž se pak zawrau mě
oěj, a gā budu spocíwat, ty deg
bjiťi měmu řdch, a na tē wždy
zpominat: ať ma dusse w tē
době wždy žůstāwā při tobě,
bych měl w tobě své kočānj,
a twůg žústal y we spānj.

10. Dbať mne nocj nastāz
lé libým odpocíwānjm: Wšes-
ko žlě ode mne wzdāle, přis-
kryg mne požehnānjm: Zelo-
dussi, y statel, manžellu, (mān-
žela, rodiče.) tež přšbytel, dīz-
řy, přátel, čeled swau, porau-
čimě gā w ochranu twau.

11. Ach od strāchu mne vcho-
wea, a žbam wšsi žlě přšhody;
před nemocy mne zachoweg,
sprost těžkosti y škody: wzdal
přec wātku, powodeň, mor, nāh-
lau smrt, y oheň, nedeg mi w
hřisřich zeměsti, ani dāblu mně
požēsti.

12. D wysřšij mne Otče
můg, deg, zač twě dīťe žāda:
Ty, Gežissi, wždy při mně stāg,
buď mā Ochraň, rada: Y ty
wtěšiteli, Duchu swatý, přj-
teli, wysřš toto mé modlenj,
Amen! splň sřib bez prodlenj,
Amen.

(1540.) Not. 139. a.

Přemýšlujte smyslowě, den
swůg konec beře, Bůh
Děc žiwé milosti chce, bychom
sli s radosti k odpocínutj swē-
mu, poraučegje se gemu.

2. Bože! gā twau lāšku we-
lebim otcowškau, ktera dnes při
mne byla, mne w praey mě ři-
bila, žlě daleko wzdalila, po-
žehnānjm dāřila.

3. Wšak gestli starosti chcy
powāžit množstwj, hřichy tež,
genž sem pachal, mnoho sřlo-
dného žādal, wšle chce semnau
gjt

gjt spati, y zeytra zase wstati.

4. Protož wssj mě winy za-
wtrám w twé rany, a což mne
Hce trapiti, Hcy tobě poručiti:
neb ty prospěšny wssemu dās
konec, wěšm tomu.

5. Stam, tělo y dušsi, y co mi
přislussi, obec, chrám, take ssko-
ly, poračejm wsse twé wšli:
Chraň ge strážj Angelškau, před
žlosti nepřatelškau.

6. Gestli žiwot hñe, hrob
mā byt lůžko mě, pomoz ať ka-
dau chwili připrawugi se kcyli:
ať nad dušsi mau wždy bdjm,
tať swatwečer věijnm.

7. O šťastna mā aocy! do-
břeč mi, když gi Hcy pomazit;
zprošť gsa swěta, y vzdalen od
šlopota, nemám zapadu slunce
spatřowat w bjdě wjce.

8. Māmli zeytra wstati, deg
ať možu wzdati chwálu; ať mi
se dať; ať ctnostně před twau
twarj obcugi, y čest wzdámām,
že mne židj mocny Pān, Amen.

(1541.) Not. 158. b.

Slunce swěta nestwořeně,
genž swětlo z swětkla wěčného,
genž kazyš, co tmawého, deg
mi srdce ošwicene: wzegdiž
mé radosti gen, když se žika:
minul den!

2. Tuha temnost mřadne we-
mne, a Egyptška šťastna noc, z
niž pochazy pekla moc, tať mne
swiragi naramně, že nemohu
powstati, nechťellibys syl dati.

3. Protož gen ma dusse tanžil

z temnosti hřichu žlēho, f ga-
snosti swětkla trwého, genž mi k
potěšenj slauzi, když musym
šrach trpěti, a w tmě hřichu
seděti.

4. Hřich, hřich trapeň při-
wodi, když pochodi z propasti,
od toho, genž chytrau lšj nas od
tě lasky odwodi, kteraz se ně-
kda byla s nami wěrně spřjz-
nila.

5. Twé pak swětlo w žiwot
westi ma tčch, gež probuzugeš,
a w běhu posylugeš: co za ra-
dost po neřesti! tam gest pauha
rozkoš, tam, kdej ty gly co
swětlo znam.

6. Necht rozkossi tě ošym,
genž tať slyně swata gest, že od
sebe nedā žwest: gāt temnost
mau wyznat musym: ač roz-
ptyl gi, ať w brzce swětlo
swjti w mé srdce.

7. O by gen ten wečer při-
šel, w němž tať gasno mā by-
ti! každy, když swětlo ctyi, spě-
ssi se, by ti w štjce myšel; a co
wic, by mohl řicy: noc minu-
la, tys swicy.

8. Teď giž se ten den za-
stkwěl, giž, gemuženj rowného,
kdežto mēsta swatého slunce a
swětlo gest Gejz: wžbūr!
tryumff, gloria! den přissef.
Hallelujah!

(1542.) Not. 40. d.

G. Bāb nās wěkem nepočatý.

Slunce zapadā za horu, srdce

Snāsse zdwižněm žhūru,

Mnnn a den

den přistomný již skonawše, prosby obětugme nášše.

2. Chwalmež Boha předo- brého, při skonání dne již toho, z poljwání wěch dobrých, duchowních y také časných.

3. Na tohoto dne skonání, pomněmž na své pracowání, k Božímu wůli den stráwen, by Bůh škz nás byl ošlawen.

4. Z oštrihání Božské mocy chwálu wydegme, gdauce k no- cy, gšane od hříchu zmyslného zachowání strážij geho.

5. D večerní nášše prosba wstupij před tě, y modlitba, by odpustil prowinnění, nedostatky w pracowání.

6. D zstupij milosrdenstwí, z Křsta Pána zaslauženstwí, w němž nás poswěl y dokoneg, a své požehnání dáweg.

7. Na krátkost žiwota swě- ho, pomněmž času večerního, božské prosby welebnosti, at dá pomoc swau z wšlosti.

8. Bychom w pravdě nale- ženi, k smrti byli připraweni: ů prawdo božská a wěčna, wstaw srdce nestatečná.

9. Tobě buď chwála s wdě- ností, kterýž bydlíš na wšlosti, času náššeho skonání, ů přigmiž nás w kralowání.

(1543.) Not. 37. a. 273. a.

S Radugme se w tomto swě- tě, Bohu we wšem libiti: následugie geg w dobrotě, zwláště když se chcem modliti,

Hledme předně miru mlti, z blížim se rádi mšiti, chcemli, byt y nám z milosti odpustil Bůh hříšnosti.

2. A poněmadž, wědný Otče/ Hceš to tak od nás mlti: Abys, hom z wjry a z srdce wěili se modliti. Wš pak pro své porušení, neschopnj sme k tomu welmi, a protož woláme k to- bě, ty nás sam našroq sobě.

3. Darug nás dobrým Du- chem swým, spomož naši hlau- posti, at slibm prawdomlwa- ným twým, s pominnau poslu- šnosti, na potom wjduech wěří- me, modlitby nášše řídíme, wě- dě toho gáž Křstus Pán dal naučení o tom nám.

4. Předně, at prawau dů- měrnost k tobě z wjry mřwáme: Že pro Křsta zaslaužikost, wšstýchání bhwáme. Potom nechť též winy blížim odpau- stíme ochotně swým, a to z wprě- mného srdce, nemysle na ně wjce.

5. Y což kdo wje z powinnos- ti, od sebe má činiti: nechť ko- náme s ochotností, přestanaue až hřessiti. A což nám kdo kdo wblíž, nechť nás to přiliš netíž, hledie brž po Křstu giti, a mi- losrdenj býti.

6. Deqž at blížim nesaudj- me, podle gich prowinnění: pro Křsta ge odpauštíme, podle geho naučení: Wě- danc že se tobě libj, kdyžto bratři

bratři v Pasce bybli, mrt-
vice žlé náchylnosti, drží se po-
božnosti.

7. Přitom tvé božské milosti
čest poroučanou vzdáváme: Že
nás chráníš svou mocností, se-
vším cožkoli máme. Dne-
šního dne odeslého, od podvo-
du dábla žlého, v odemšlech přj-
hod gíných, dussi těžku škodlivých.

8. Co jsme koli proti tobě, v
dnešní den provinili: To (pro-
šme) k nassi mlobě rač při-
číst Páne milý, nemzpomínej
nassich zloží, gichž my proti tvé
milosti bez bázně se dopauští-
me, odpust nám se prošme.

9. Chraň nás v noci nastaré.
od dábla, lva vztekého: Genž
obcháze hledá nále, aakby mohl
kterého, z twých věřících vlo-
witi, a neb gakkoli škoditi, v ha-
můa ho w geho zlosti, a drž nás
w bezpečnosti.

10. Angely Duchy přecísté,
sešli k nassi obrané: my magice
liby gíšé, těšic se gim dšwér-
né: Prošme té Pána swého,
nás, též v přátel žádného, ne-
opauštěg swau pomoch, zvlášt
této tmavé noci.

11. Nebť setobě poraučime, s
tělem v také s dussi: Že nás při-
chráníš věšme, se všim což
nám přjssuši. Pro Krysta Cy-
na milého, a pro přehořkau
smrt geho, wšaks toho sám
mocným Pánem, Amen staň se
tak, Amen.

(1544.) Mot. 1.

Pasyž nás Hospodine, řdyž
my bdíme, a oštěh-
nás řdyž my spíme, aibychom
bděti w Pánu Krystu, a odpoc-
wali w twém swatem pokoji,
Amen.

(1545.) Mot. 137. a.

Dik opět z těch dnůw mých,
k věčnosti tak nablých, ge-
den pomínul: o gak prudkým froz-
kém, a neznámým tokém od nás
vplynul!

2. Že hned rano bylo, giž se
čas schylo k šinu nočnímu:
Řdyž čas w běhu tuhým gde ge-
den za druhým, řdož to zbrani-
mu?

3. He! čas nemesska nie, ne-
wrauce se wje, řdyž gednauc mi-
ne: česli geg vžiti, hled geg
wždy šetřiti, ai ti nezhyne.

4. Čas leti gak šlela k cpli
swému, z ceza, prw než myslime:
než sme se nazdali, w hrob sme
se dostali, toť cestu přimé.

5. V což čes messfati, dusse,
a dřimati? hled pospissiti: by z
času kratkého vžitku věčného
snad mohl nabyti.

6. O gak mnohý den giž tobě,
prw než sám zwš, předece včaz-
y! a tys k cpli swému nezačal
giž? k čemu pak twé nesnazy?

7. Páne, věčný Králi, genžs
prw, než se stali zde mogi duo-
wé, ge rač k zepsati, w kniž
znamenati: Slys mne hotowé.

8. Odpust k své milosti, gakžs
trpěti,

Amen 4.

trpělivosti ke mně vžíval : Že sem ; z nešetřivosti, často tebe bůgno-
si, v hříchu vmdliwal.

9. Deg pak prožtebldnost,
bych mohl mu smrtedlnosti pilně
vařiti, a času, ač přeho, k do-
gři věčného, slušně vžiti.

10. Buď y této noci mau šrey-
ssi a moci, buď mau radosti :
buď mým světlým pravým y w
vdolj tmavým mě smrtedlnosti.

(1546.) Not. 158. b.

ED můg Gezu gdu před te-
be, když se skončil dnešní
den, a blíž se noční sen : Zdvj.
hám srdce mé do nebe; ach sklon
se tebe ty ke mně, a deg smysly
vprámně.

2. Dni mé školem vřikagj, co
stěly, do věčnosti; ba y leta w
časnosti mizj, hynau, odlitagj :
wěk můg přyne co voda ; Wa-
čimli geg, toť sloda !

3. Ga pak bjdny, ga nembž-
čny, nestarám se srdečně o to,
gakbych statečně tebe hledal, Vá-
ne věčný ! gak mnohé dni po-
migj, w nichž ospalost swau čigi.

4. Smutny ! musym se styde-
ti, že mne vždy tak milugeš, co
dítě opatruges : ga pak nevímj
hleděti na tvé lasky vprámnosti,
o gak hrozna nembžčnost !

5. Bych pak w hříšich neza-
hnul, spěšim Gezu můg, k to-
bě : nelyd se mne w mě mdlo-
bě ! a když gafny den pomínul,
buď ty sám mau světlostí, a roz-
přyl mě temnosti.

6. Raue mne w etném obco-
wánj fratke mě dni počítat, ge-
mi gessé račš dat : tak mne w
tom světa zwíslánj nebude nic
šaužiti, když ty račš mým bpti.

7. Gezu ! rač mne zasliniti,
twau newysřihlau moci, bdi na-
demnau té noci : deg mi se w
tobě škloniti, a vždy w bděnj
trwati, ačolwěk budu spati.

(1547.) Not. 35. b.

Sšdych se sluffi modliti,
a nepřestávati, hlas Ge-
zisse šlyšeti, gegj wěrným ráčil
žustawiti.

2. Když po swě slawně weče-
ři, do zahrady se bral, tuž Dc-
cy y mateři, y wšsem wěrným
ku příkladu dal.

3. Aby dítky swě věli, s ni-
mi se modlili, we due w noci
prošly, bez přestánj tlauckli
wolali.

4. Časem večernj Gezš
Pán, bral se k modlenj sám,
pogaw Petra, Jakuba, Jana,
syna Zebedeoma.

5. Rka, smutná truchlá du-
še má, giž mi smrt nastává,
Duch gest hotow žagistě, tělo
mé čige muky těžké.

6. Wcedlnjším nedať spáti,
kázal se modliti, potrwegtež,
nspěte, Dcy nebeskému se
modlte.

7. Dče můg gestli podobně,
degj at mne pomine šalich,
vnučenj mé, šau se wile twá,
wžhledni na mne.

8. An-

8. Uangel ž nebe ho posylal, se swět chyli na nocleh, cín dus aby to vyplnil, proč ho Bůh se, co slusněho: k dverim nez Dtec poslal, aby se muš smrti be se mēg, a pisničky zpíweg, nelekaf. oči, srdce, smysly k twému

9. Petra s vědlníky trestal, wznēs Gejsslowi milēmu. 2, Wyē hwězdy blest wydās že se nemodlili, řka, bđete a wāte, na nebesy ch switice; řdyž modlte se, byšste w pokuseni, rozkaz k službě mē mate: ale tis newessi. sye krat wice gde do srdce meho

10. Y nám se slusši modliti, blest slunce wēného, Kryska. Pána wždy prosyti, ostrjheg genž dusse mē krasa, mūg poz nás sám Páne, tēto noch y kaz: klad gest y pawēja. dē chwile.

11. S smilūg se řdyž my bđi: 3. Giž brzy spānj přikwači me, ostrjheg řdyž spime, wssu ptactwo, zwēz. wsse stwōrenj; dpt na nás ošyđla poljkl dā. geden pak w nebi bđi raci, při beš, chē žbawit byđla. kterēmžto snu nenj: Gejss, genž

12. Bože k swē wēcnē rado: nedějme, swau straji Chrani mne, sti rač nám dopomocy, Dt. tak slusně, at duch mūg ne- če, Synu, y Duchu swatj. Pā: spi, at Gejss mūg ne gen sám ne nás milosiwj. bdi.

13. Tēto noch střez od hřichu, 4. Nezamitegž pisně lichē, dābla protiwjka, degž nám gijž, mūg Gejssi, zpíwām; rāno powstati, wesele tē wždy: srdce me nechce byt tichē, až s chj chwāliti. nim při tobē bywām: co mohu,

14. Krysse pro twē vmučenj, přinosj, mile to twem, pros deg nám odpustēnj, nášim hřj: sym, wssak wjž, žet wprīmne chūm přetěžkjm, pomoz k rado: minjm, ga pak, žes přítel wēz sti, nám wssem smutnjm. ny wjm.

15. Cessliž swē swatē Uangelj, 5. S tebau pugdu na postel byt nás ostrjhal, wssē dobre mau, tobž se dām samēmu; ty mne twem pod ochranu swau, zpominati, co sme sobē dues dussí pak wed k dobrému: proti rozgimali. klēmu slogjm, smrti se neboz

16. Slowo wēcnē, žiwot gjm, neb kdo s tebau, Pānem, wēcnj, Páne nás Gejssi, tys gde spat, s weseļjm rano mūže nás wssch mōcnjm Pānem, wstat. sám, a slowo twē spas nás, Am.

(1548) Mot. 271. a.

Slateho slunce krasny bēh wē, wy tu zprawy nemāte: to gijž došel cyle swēho; glž mīsto gest Gejsslowē, protož mu pokog dāte: Angele přeshlī k

Ann n s

fra

stráž mě gšau pilný; wogskočky, duffis, tělo, opatrowal, gich dām mūs obráží, trůc wām hognými dary darowal.
y každé nesnáz.

7. Nechť je teby gest w lůně konagje y práce mnohé, odpow
třem, mūs Gejssi, mě spánj: činaut se strogjme, tebe nās Pās
rāska twā gest přikrytjím mēm, ne proshme.
posel twē smilowānj: prp twē 4. Rač této přjtomně noch,
pošstař mūs, sen bleš a chrānit od vābelské mocy, nās y
pramen twūg, aenž z rān bofu každého wěrného, pro Gejisse
twého plyne, a k mēm u se srdec Syna twého.
wine.

8. Kolikrat pulš mūs gde, lých, vchoweg y od lidj zých,
slissi mě duffi tě ljbati: foli: ohně, baure, nāhlē smrti, deg
krat se srdec ruffi, tolikrat chytichē odpočinutj.
žadati: abych mūsol smēle wy: 6. D byt z nās každj zpomes
přiknul wesele: o Gezu. Gezu, aut, je gakož tento den minul,
ty gšy mūs, a ga gšem teč, y bu: tak žiwot nās časem mine, tělo
bu twūg. w zemj odpocine.

9. Nuž, mblē tělo, na poz 7. We dni saudněm zase s
fog gdi, a spi tobě bezpečně; wy duffi, spogeno gšauc, wstāti mus
zainfneće zrak twā, oči, nebi: šy, tuť spolu odpłatu wezme,
to Būh chce konečně: to pak ja: kdo gač před Bohem žiw byl zde.
wřete w něm: O Gejssi, twūg 8. Y poněwadž to widime,
gšem: dobrý konec, gšta poz: je blíž smrti než prwe gšme,
moc, nuž Gezu, Gezu! dobra: šwlečmež z sebe hřichy, zlosti,
noc. Amen. spēme w Křystowē milosti.

(1549.) Not. 40. d.
S Opatrowānj dobrého, bu: 9. Degž pomoc Pāne Gejja
dižt ch wāla od každého, to: ssi, myt tobě tělo y duffi moc
be Bohu stwořiteli, wšeho ja: ne se wšim poraučjme, ochrañ
chowāwāteli. nās, tebeť proshme.

2. Žes dnešnjiho dne y wždy: 10. Chwāla Dcy, geho Ch
čy, brānil od zlého nās wše: nu, milému Duchu swatému,
Bohu gednomu w Trogich, genž
wšē mā w swē božské mocy.

Čyš a pozorūg,
Že večerním časem předně a konečně potřebj gest, apytowati sebe samého, a wše:
cto swē obcowānj, činēnj, mēlwenj y myšlenj, obzřowati teč zanedchānj a
zameštanj dobrodc sturti, a gakož sy je apytobem dnešního pomínutého k večernj
žiwota twého chytat? Zahoť obzřete gšy pobanē některj s mnohym prospěchem
wzjwali: hleď bys se před nimi na dni saudnām zastindēti nemusyt! Protot se
ri k tomu na koncy této knihy příklad a doswědčowānj swědomj podāwa.

B. Žpě.

B. Spěwy w obecnych pokutách pro hřichy přichazegichých.

I. Wúbec.

Litánye Obecná.

Páne smilůg se:

Kryste, smilůg se:

Páne, smilůg se:

Kryste, vslyš nás.

Otce nebeský, Bože:

Smilůg se nad námi.

Synu wylupiteli swěta,

Bože:

Smilůg se zc.

Duchu swatý, Bože:

Smilůg se zc.

Swatá Trojice, geden

Bože:

Smilůg se zc.

Milostiwý nám buď:

Odpustiť nám, Páne.

Litořiwý nám buď:

W swobodě nás, Páne.

Od každého hřichu,

Od každého bludu,

Ode wšeho zlého,

Od wkladů dábelřkých,

Od zlé a nenadále smrti,

Od moru a hladu,

Od boge a mordu,

Od rozbroge a ossemetnosti,

Od hromobiti a baurě,

Od smrti wěčné,

Zachowegnás Páne.

Skrze tagemřtwi swatého

wtěleni a narozeni twého,

Skrze křest, půst, a pokusse-

ni twá,

Skrze truchlivosť a pot

twůg křowatý,

Skrze křiž a wmučení twé,

Skrze wzkřiřseni a na nebe

wstaupeni twé,

Skrze zeslání wěřřitele Du-

cha swatého,

W každém času řřěřři w ne-

řřěřři nášřeho,

Tě prořřme, vslyš nás.

W hodinu řřmrti:

Milostiwý nám buď.

We dni řřaudněm:

Litořřiwý nám buď.

My nehobni řřřřřnic

Tě prořřme, vslyš nás.

Abi cýřřew swau swatau,

obecnau, Křěřřanskau

zprawowati a opatrowa-

ti ráčil:

Abi wřřecký biskupy, pastý-

ře a řřužebniřř cýřřwe

řřvé, w zdrawém wěeni, a

w řřle:

w řřle:

Wtorek w sſlechtném žiwotě za-
chowati ráčil:

27. Aby wſſecky ſekty, roty, a
pohorſſeni z chrſtwe ſwě
wykořeniti ráčil:

Aby bſudné a ſwedené na
ceſtu prawdy přiwéſti
ráčil:

Aby ſatanáſſe pod noháma
naſſima potříti ráčil:

Aby wěrné dělſſky na žen
ſwau poſtati ráčil:

Aby zrůſtu ſlowa twěho, a
owoce Duchu ſwatěho
wſſem poſluhačům wdě-
liti ráčil:

Aby padlých pozdwihnau-
ti, a ſlogických poſylniti
ráčil:

Aby leſawým, a poſuſſen-
ſnáſſegickým potěſſeni, y
taſé pomoc dáti ráčil:

Aby Chſaři Křeſtianskému,
a wſſem Králům, Knj-
žatům (y wſſeličkým wrch-
noſtem) mjr, počog, a
ſwornost dáti ráčil:

Aby wrchnost naſſi domá-
cých, též dítſky a přátely
gegich chrániti, a gim-
ſſaſtněho panowánj
propuſtiti ráčil:

Aby oſob wěradnich, y wſſe-

liſkých zprámců obce ná-
ſſi, též libu obecněho po-
žehnati, a ode wſſeho zlé-
ho oſtríhati ráčil:

Aby na ſauženě a nebezpe-
čenſtſwí trpících wzhle-
dnauti, a ge wyſwobo-
diti ráčil:

Tě proſhíme, wſlyš náſ.

Aby ženám těhotným a ku
porodu pracugickým ſſta-
ſtně pomocen býti ráčil:

Aby nemſlſuwnátek, y wſſech
nemocných ſtrážcem a
pomocníkem býti ráčil:

Aby ſyrotků a wdow o-
chráncem a obhagcem
býti ráčil:

Aby nepřitele Turka dale-
ko od náſ zahnati ráčil:

Aby za dnů naſſich počog
dáti ráčil:

Aby (newinně) zagaté wěz-
ně wyſwoboditi ráčil:

Aby nade wſſemi lidmi ſini-
lowati ſe ráčil:

Aby dobrodincům náſſim,
rodicům y přátelům, za
náſ odplatiti ráčil:

Aby nepřátelům, protivní-
kům, y taſé hancům ná-
ſſim odpuſtiti, a ge k pra-
wě láſce přiwéſti ráčil:

Aby

Abys nám hogné vrodny ze-
mě dáti, a ge od poru-
ssenj zleho zachowati
ráciš:

Abys nás milostiwě vřly.
řeti ráciš:

Tě prosíme, vřlyš nás.

Synu Boží, Páne Gejssij

Kryste,

Smilůg se nad námi.

Beránte Boží, genž žsnj

máš hřichy swěta,

Smilůg se nad námi.

Beránte Boží, genž žsnj

máš hřichy swěta,

Smilůg se nad námi.

Beránte Boží, genž žsnj

máš hřichy swěta,

Rač nám dáti pokog,

Amen.

(1550.) Not. 163. b.

Rozmlauwánj člowěka nati-
řagicyho s Těssicym.

Člowěk natiřagicy.

Ach! ach! anweh žalostné-
mu, mně člowěku ztrá-
penému, ach zřessil sem!
ach zblaudil sem, Boha mě-
ho rozhněwal sem: a protož
mne přenáramně tresce, kára, y
řlussuge.

Člowěk těssicý.

2. Proč se rmantjš? proč na-
řtáš? a w sauženj swém zemj-
rás? w těžkosti své těžkost pro-

díš, konce toho nerozumíš: A
tak smutnau obwesel swau mysl
přebjdně ztrápenau.

Nat. 3. Pomysl mnohé
mushy ja mé hřichy přetěšce
spáchané, řest, žawíš, y wšě
pokuty, od nepřátel mých sná-
řeti: A protož mne přenáras
mně tresce, kára y řlussuge.

Těssicý. 4. Wřast negy sám
w pokussenj, genž snassjš; ne-
budeš prwnj: Každý kdo chce
do radosti wjiti, řlusty těch nes-
řessj: A tak smutnau obwesel řc.

Nat. 5. Smich gsem, bra-
gsem swětu zlému, a řachřstwu
přezřosinému; pyšně se mnau
nakládaj, y proti Bohu raus-
hagj: Žeť gž neni, žlostně mluz-
wj, na nebi, w něbož dāussagj.

Těssicý. 6. Dāh miluge y
řetuge, řterých protiwenswj mno-
hě pro Boží čest w swěte trpj,
žalost, wřkost mile snāssj; A tak
smutnau řc.

Nat. 7. Zemi matku přelaz-
řawau, wlast y žiwnostku
poctiwau; dām, řhrām, řstaleť
y rodinu zanechal mushy tru-
čliwau: Ach běda mně! ach
anweh mne! prut Páne přjliš
řwřjha mne.

Těssicý. 8. Řřžy se neřeseg
wjce, Antyřristowě prawice;
W ten mushy konce wjiti, přez-
uane čřřkwě trapiti: A tak
smutnau řc.

Nat. 9. D gať trāpj mne
řachřřká žběra, rota řaryžeg-
řřřā: wždy řhauř nesmjim, mlčēt
nerwjim,

nemj, y biacim neodpowjm:
Ach běda mně! ach auweh mně!
prut Páně ic.

Těšicý. 10. Y což se lekáš
rauhání, kladeb, křiku, wnhá-
něnj: Zbaliž Kryšus příklad
wšeho nebyl křesu podobného?
A tak smutnau ic.

Mat. 11. Elzy, wějenj, pla-
kání, mnohé Křesťanů vpění;
dusse hladem giž zemlená,
chlěba Božího zbawená: Ach
běda mně! ic.

Těšicý. 12. Nařikání y sto-
nání, laupej, wnhanání, wže-
nj, slova Božího vzdálenj, geš
znat saubného skázenj: A tak
smutnau ic.

* Protož sladké neč geš
wšechněm trápenj; sauzenj, li-
dem; neb po své hořké žalosti
přichazej do radosti: Amen!
Křesť Bůh swau těši, a zar-
maucených potěši, Amen.

(1551.) Mat. 223.

Ach Bože popatřiž z nebe,
a smilůg se nad nami:
pohleď, gať měřich w tebe gsau
wšudy w pohrdání. Při li-
dech mocj není, ach wami se
naš w sauzenj, a smilůg se nad
nami.

2. Nyni čas zarmutku slu-
ge, od Krysta oznameny:
w němž se swět s swými raduge,
twůg pak lid geš ztruchleny;
neb swět nam bezprawj činj, a
tjm, že Bohu slauží, mui, o smi-
lůg se nad nami.

3. Mor, hlad, wálka, křik,
pálenj wšlost, strach geš se wšech
stran: Ty, ty, tresceš nassi zemi,
gaťo spravedliwý Pán. Přes
mnohých hříchům pachanj spůs-
obila nam wnhání: ach smi-
lůg se nad nami!

4. Nad to y w tom času bo-
ge, dusse musy trpěti: swědo-
mj nemá pokoge, ani odpočinu-
tj. Řekud w hrozném rozwo-
dění, žiwotům bezpečno není,
ty smilůg se nad nami.

5. Čim dal, mnohji se sauzenj,
den odedne wždy wje: že (byť
možné bylo) wěrnj swedliwý se
snadněce. Widauc mnohých
odstaupenj, a rozuměm se
řizenj; smilůg se ty nad nami.

6. Trpěliwosti nasse hýne, a
naděge přestává; rozum namis-
ta, což mine, a wjru pohrdá-
wá, řdyž není bjd omenšenj, o-
tudž gde srdce seměnj, o smi-
lůg se nad nami.

7. Ale což geš to, což nyni
čce se nam těžko ždati? Wyč
trwalo do skončenj, w smrti
musy přestati: wje boli dusse
trápenj: co pak wěčně zatrace-
nj? o smilůg se nad nami!

8. Tys své wěrně na swých
rukau wrypl, dřiwě než swět
byl, znamenaw pečeti gsta-
nj; cožbys se w smilowě ménil?
Ty žičtaš nasse kwilení, a obliz-
bugeš vpění, o smilůg se nad
nami.

9. Dče! twě geš nam přira-
čenj žgiffčěně křipj Krysta:
tyš

tyš spravedljw bez proměny, a
twa prawda gest gista. Ale do-
pauštíš zarmauceň, wšak twě
lasky konce nenj, o smilůg se
nad nami.

10. Tent sye gest zarmauce-
ny cyl, genž nam brichy zpomi-
na: ja než wšak ghy ty oblíbiš
zaslubu swěho Syna, a geho pro
nás zmaťenj, w přehawněm
vnučeni, o smilůg se nad nami.

11. Ze se smilugeš gisté gest,
gen nedeg nam zauštíti; a ne-
dopauštíš pro swau čest, čehož
nelze snasseti. Pomoz nam, neb
gsme zemdleni, a věiň přitř-
fauženi; smilůg se giž nad nami.

12. Zachoweg nás předewšim
žlym, odpust nekagienosti: a
řed nás swatým Duchem swým,
přídeğ slyš k staosti. Budiz s
nami v mějenj, wed nás co Pe-
tra k želenj, a smilůg se nad re-

13. Twá gest ta moc, laska
twá gest, že mň w mjě trwáme:
Přisporůgž gj nam pro swau
čest, ať w prawdě setrwáme.
Swatosti w swém nariženi cho-
weg do swěta skončeni, a smilůg
se nad nami.

14. Skrocůg rozum, ať na
twůg čas spůrně se nedobývá:
w kterým nam čes pomoc
zas, ať pomoe twá prodljwá.
Wšak twá swata zaslubenj berau
gisté doplněni, giž smilůg se nad
nami.

(1552.) Mot. 157. a.

Ač časowě přežaloštnj na
nás se žwalili; Vichž přis-

padlo welké množstw, a nás
obkljčili: Wida bjdū porážj,
a wšak ne lážoň toho sobě
wážj.;

2. My powstañme a nehřeš-
sime, wšeko se nahradj: Peto-
ná gest řet Hospodina, neb sám
Kryštus prawj. Budemeli poz-
božnj, wšeko nám nahradj sám
Pán Bůh mocnj.;

3. Nic od nás newyhledá-
wá, než pravě pokánj: Tent bu-
de blahoslavený, kdo lituge hře-
chy. Má wjru w Krysta Pá-
na, neb on gest w potřebě gista
obrana.;

4. Ty ghy ó Gejzsi Kryste
nás ten pastýř dobrý: Ty radiz
nás bludné owce, co na swém
rameni Přineš do stáda twě-
ho, ať nic nemá wšl váběť do
žádneho.

5. Ty wstáwáme, milý Pá-
ne, s marnotratným Synem:
még litoš nad pokornými, deg
swě smilowánj. Přigmiž nás
za swě Syny, přispor nám wj-
ry, a deg žiwot věčnj. Amen.

(1553.) Mot. 27.

Bůh pro náše žlosti, gsa
wzbuzen w přchliwosti, ne-
mjnj se wje djwati, ale pokuto-
wati.

2. Zdaliz newidjme, a vchem
nesslyšime, co se na nás giž ze
wšech stran wwaluge težtých
ran.

3. Mor, hlad, hrozně bože,
to mezy námi troge, wšawicně
panuge,

panuge nad námi, konečně žer tu není.

4. Rdež ta snadná léta, giž gestit po nich weta, rychle co woda pomínulý pryč, nenamrátiť se k nám wjc.

5. Než předece hřeššime, ani se nelepššime, w nepravostech se kočáme, Boha se nebogime.

6. Rač gest naříkati? komu winu dáwati budeme, než sobě sami, pro naše mřské činy.

7. Zskoímež staré činy, přig: máme žiwot giný, slechetně mrawy a swatě čtnosti, stud, lásku, s vřimnosti.

8. Wš se škonj zase, po tomto smutném čase, zbawjě nás pokut y wšech nečestj, přiwede do radosti. Amen.

(1554.) Mot. 40. d.

Dobrotiwý stwořiteli, wšeho zlého zbawiteli, slyš pro své milosrdenstwj, nás w tomto nebezpečnstwj.

2. Když wálka, mor, a dražota strašj nás, y giná psota, ať se newjme kam djti, a neb co před sebe wyžti.

3. Přigmiž ty nás w swau ochranu, a odwrac od nás tu ránu, hrneme se k twě pravicy, jako kuzáčka k slepic.

4. Ochrān nás pod křidly swými, před těmito věcmi zlymi, tps Dtec nás, my djtky twě, neodgimeg nám lásky swě.

5. Zachoweg nás w dobrém zdrawj, ať každj z nás tebe

sláwi: wtrwř w zemi nášši potog, a přetřhni wšeliký bog.

6. Zdržug nás v wjře prawě, wchoweg počty nepravě, požehneg tež pracem náššim, darug nás chlebem wzejdegššim.

7. Pro Gejssle Krysta Pána, který gest naše obrana, wšlyššj naše modlenj, a buď s námi do skončenj, Amen.

(1555.) Mot. 216.

Schoředay Bože můg, k toběg gā wolām slauha twīg, w tento čas zarmancenj, bjď, wzkostj plny, o rač mne wšlyšseti, chrāniti, před wálkau a smrti.

2. K toběg ga se wtkām, w tobě sylanu naděgi mám, we wšsem mém zarmancenj, tys mě potěšeni: o proshm, ohledniž se, ať zase duch můg občerstwj se.

3. Wwaliks, Bože, na nás, pro hřichy naše w tento čas wálku, mor, mnohě bjdy, chť trestatitudy nášši zpřn, bezbožnost, pychu. Zloš, tobě neposlušnost.

4. Láskawě nalož s nami, drž prawicy swau nad námi, neztreš w prchliwosti, nás pro naše zlosti: ale w swém slitowānj, nad námi smitlūg se hřššnyimi.

5. Esanūg stwořenj swěho, krmj drahou kaupeného, Syna twěho Gejssle; o přispěg tjm pišše: a zastañ maľe stadce, w swě

19. Wěrně rač sám dělajich na žen swan postati, a słown twómu zrásti w poslušajich dati.

20. Padlých rač pozdwihnau: ti, stogich synliti: Těch, fcož gšan zarmančeni, budiž potěšeni.

21. Chfaře křestanského, Krále a knížata združ w lásce, w swornosti, welebnost twá swatá.

22. Domách wrechnost náši, o Páne negwysšši! račiž opatrowati, a sám zprawowati.

23. Wěadu obce této, zpraw: cū libu twého, y z nás také kaž: dého ošlěheg od zlého.

24. Snášegich trápeni bu: diž potěšenim, postawených w wězenj buď wyswobozenim.

25. Manjelek wšech těhot: ných spomocnikem budiž, ku po: rodu šťastnému degž gim pomoc hognau.

26. Lékařem buď nemocných, y wšechněch ztrápených, ochrán: cem nemluwnátek, y wšech ma: lých djetek.

27. Wdowu, spolu syrotky rač opatrowati: Poněwadžs ot: cem gegich, budiž obhāgem gich.

28. Zagatě rač přiwěsti zase do gich wlasti, od Turka nepř: tele, naše bližnj milé.

29. Dášsim wšem nepřáte: kům, také protivníkům winy rač odpustiti, k lásce ge přiwěsti.

30. Hogně země vrody rač ty sám nám dati, a ge od poru: šenj zlého zachowati.

31. Stačiz se nade wšemi smi:

lowati lidmi, a nás nehotně stanhy wšlěsteti wšechy.

32. O Krysle, Synu Boží! smilug se nad námi, genž hřichy swěta zsnjmáš, prosyme, wšlěš nás.

33. Genž z swěta zsnjmáš hř: chy, smilug se nad námi, berán: ku Boží swatě, rač nám pokog dati, Amen.

(1557.) Not. 1.

Litānye na modlitbu Páně.

S Těe nás nebeskū, tebež wjz: wāme twě djetky.

Páne negmocněgšši, naklon k nám swě swatě wšši.

Bože miłosrdnū, smilug se nad námi.

Poswěť se twě swatě gměno, šis: roce schwāleno:

Degž, at w prawě znāmosti a pobožnosti gměno twě ctjme:

Ne náležky bludně:

Přigdiž k nám krālowstwj twě, kterěžto gest wěčně:

Deg, at Duch twūg nás (wdy chrkewni) zprawūge, a k do: brěmu webe:

Deg se twá swatā wūle na zemi: Gako y na nebi:

Deg, at twau wūli wykonāwa: gje, tobě se libjme, gak An: gelé tw nebi: Tak lidé na zemi:

Pro Gezu Krysta, Syna twě: ho, wšlěšiz nás, Páne.

Deg nám dnes chlěb náš wez: degšši, žiwotu potřebnū:

Deg dobrě zprawce, pokog,

ždra:

zdraví, a w povolání pro-
spěch, a což vřnáváš sám by-
ti potřebně nám:

Odpusť nám winy naše: Gafj
bližnjm činjme:

Deg nám, posťanj činjchm, w
milořdenstwj tě následowa-
ti: Winnjškum odpauštěti:

Nevmodiž w pokuřsňj nás pa-
dlě stworenj:

Nedopauštěg nám vpádati, buď:
to w zjevně, buďto w libej-
ných věcech sřytě nebezpe-
čensťwj, zde w plactiwém
vdolj:

Zbavjž nás od zleho; zvláště
dussi škodněho:

Pro Gezi Kryřta Syna ic.

Neb twě gest, Páne, králow-
stwj, moc, také sláwa, až na
wěky věků, Amen.

Wřwobod nás od hřichů, smř-
ti, šábla, a ze wřřech bjď ži-
wota toho: Přiwed do věč-
ného: Neb twě gest, Páne,
králowstwj, moc, také sláwa,
až na wěky věků, Amen.

D wěcný Bože! wřřsňjž toto
nařřemodlenj, a buď nám přj-
tomný: Neb twě gest, Pá-
ne, králowstwj, moc, také slá-
wá, až na wěky věků, Amen.

(1558.) Not. 61. a.

Dowrat ō Bože hñew swůg
přjřný od nás, meřku řř-
wawau odlož, a řřloň se zař,
nepřať nám weble swě sprawe-
dlmōřti, a našřich řřlořti.

2. Buděřři řřřti pokuřtu wřě-

řř, řřřauřřřau, řřdo bude moř-
cy řřneřř? geřřřtoř se řřřřau y řř-
mě y nebe, bořř se tebe.

3. Odpusť nám hřřřřřřřřřř, pro
řřwā řřřřwānj, mřřlořř twā nečřř
nāřř proti prāwu brānj, twůgř
geřř obyčřřg dobřř řřřřm řřřřti,
řřen wřřdy řřač mřřti.

4. Proč se na čerwy, ř země
posřřě, hñewāřř, řřworce welřřř,
wřřřřo řřwěta, y nāřř? co řřřře,
neřř řřě řřwāřřnice, řřřř, prāčřř,
blāto? ō pomnřřž na to!

5. Hřřch nāřř dēdřřcný we
wřřřřem řřořřwuge, řřělo, mřřlāu
mřřřř řř pādu podrřřhugē: Na
to probřřednř mřřlořřřwau twāřř,
dobřř řřřřřř.

6. Degj ať řřřř Pāně, řorņ-
na řřřwā, řřřřbōně, bjč, řorņ,
y řřřřř obāwā, mřřř řřřř,
řřřře řřřřřřř twě řřřřřřřřřř,
a nāřřřř řřlořřř.

7. Nečřř neřřřřē dāřřmo od
tebe řřwōřēnj, Křřřřřm řřařř-
řř, Dučřřem řřřřwēcēnj: Wřřbrčř
ať řřřřwā hřřch nāřř, posřřřā řř
bořřu Pāně řřew řř wōdau.

8. To aby nām wřřřem řřřřř-
chm se řřālo, ač neāřře řřōdnř,
řřřřřmē neāřřlo, Wřřh deg, nāřř
dēwřřřřm wřřdyčřř řřānugřřch, ge-
řřen w řřřřřř.

(1559.) Not. 163. b.

Dowrat od nāřř Bože wěčřř
nāřř, wřřřřřřē řřōdně řřřř
řřānj, řřřēř řřē hřřch nāřřřřmřř
řřřřřřřřřř mřřřřřřmřř; Čřřřāň bořř
Dōōō 2 ge,

ge, časn draběho, moru, ohně
šfodliweho.

2. Smilůg se nad dětmi twý:
mi, milost tway hledajichmi,
neb gešli w twé spravedlnosti,
a nássi zaslaužilosti, budeš pla-
tit, tehdy žádný z nás před
tebau neostojí.

3. O Páne pro swau dobro-
tu, wydal od nás bydu, wssi
psotu; prokaj za kážen tway
milost, proměň hněw w swatau
vpřimnost, s milostí tway zlu-
staň s námi, gažž Dtec dobrý s
dětmi.

4. Zdrůgž nás w té smr-
tedlnosti, w naděgi, w lásce,
w swatosti, w sauzenj deg trpě-
liwost, w mjře štátost, w slo-
wu známost, bychom rádi s o-
čtyností wse snášeli z twé mi-
losti.

5. Ach proč se tak na nás
hněwaš, čerwjeky swé, o Bože
nás, kteří nic negsme gineho,
gen bláto z prachu zemského,
gažžto twou melebností známe
gsau násse křehlosti.

6. Hřích nás přilíš potlaču-
ge, swét zrádný k němu wzbu-
zuge: teč diábel swau wssi chy-
tostí, chce wssch swésti do swé
propasti: Zprost nás Dčce wsse-
ho zlého, dussi, těku šfodli-
wého.

7. Pomni na hořkau smrti
twého Syna gednorozeného,
pohled na geho pět drabých
růn, hrůzných wkrwařených, kte-
réžto pro nás podšaupil, pro to,
aby nás wykaupil,

8. Z wězení toho těžkého,
trápení nekonečného, které sme
w wěčné žalosti měli snášeti na
wěčnosti; než šřz zaslauženi ge-
ho, zbaweni gsme toho zlého.

9. Drž nad námi ruky pe-
wnau, požehneg města s fragis-
nau, necht slovo twé w ni na
wěky průchod má, žruš žlé
praktiky: Popřeg šřstallimau ho-
dinku, potom deg bydleť w
twém štánku.

(1560.) Mat. 29. c.

S Gaž hrozná trápení při-
šla na Křestany, žrady,
falše, mordowé, ypálení, wsse-
cká zarmacení.

2. Neb lidé přestupugi Bo-
ží přikázání, protož na ně wse-
cko žlé přišlo a gde, gemuž
konce není.

3. Dčtj tomu wějšti, co
Báh lidem mřuwj, budeteli
plniti přikázání, dām wám po-
žehnání.

5. Mat. 27. a 28.
4. Dām děšti, časy pohodlné,
země dá vrodu, dřiwj bude w
hognosti, y wwoce wydāt twá
šřtěpuice.

5. Žeň, mlátba bude hogná,
y wina zbírání postihneť roz-
šřwánj, a w šřtosti Chléb swág
budeš gisti.

6. Y budete bydleť bez stra-
chu na zemi, dām pokog w ze-
mi wáši, a budete spati w
mém pokogi.

7. Dčpřestřassi wás žádný,
odegmu wsscko žlé, padnauť
neš

neprátele vášši před vámi, nezmagje obrany.

8. Deset gich sto zajene, a sto deset tisyc: přigdan k zahánbenj gislé, a w bogi žádnj neošlaji.

9. Rozmnožim vás na zemi, budu vám za Boha, wy mi za lid budete, a gá s vámi přebýwati budu.

10. Pakli má přikázanj budete ruffiti, a má ustanowenj zamítati, toto vám učinim:

11. Posli na vás hlad, sucho, země bez vrody, darmo syti budete, neb to wšeccko nepřátele snědj.

12. Stromowě neponesau owoce hogněho, tráwa růsti nebude, a tak na vás mnoho zleho přigde.

13. Gá se od vás odwrátim, dám vás nepřátelům, y budete poddánj těm kterjž vás to neznáwisi magj.

14. Budete vtíkat, ano vás nehonj, kam se koli obrátíte, wšudy vás nalezje trápenj.

15. Vtečete do měst, tam se neschowáte, morem, hladem, ztrápm vás, y wšši bídau, potom to zhlédáte.

16. Města wásše pokazjm, w pustiny obrátim, dám vás mezi narody w zemi cizj, kdež lstosti nenj.

17. Pakli kterjž zůstanau, tiť se báti budau, gšauc na myšli zmaneni, y nebudau wědět co gšau sami.

18. Přestřassi ge chřest listu, přssich od stromu, že vtíkat budan, co před mečem, množstw nepřáteleš.

19. Potom nenecháteli hřichů nepravosti, sedmkrátě wse přidám, k těm to ránám, to prawj Pán Bůh sam.

20. Chcemli pomšty vgjti, a milost nagiti, od hřichů se odwrátje, dobře činme, a w tom setrwegme.

21. Hledje Pána krotiti, gegž sme rozhněwali, s nim se zase smířiti, obdržeti geho smilowanj.

22. Widauč že hněw swůg wylil, gegžto wklazuje, škrze Turky wkrutně, ty pohany, nás welmi jsuzge.

23. Kterjž teď gž proti nám wzbudil welmi sylně; by pýchů nášši škrotil, a zahladil sobě nepoddané.

24. Neb řdyž ruku wztahowal, nedbali sme na to, že se chce smilowati, oznamowal, gž pomůme na to.

25. Řdyž wolal nechtěti sme nigakž slyšet geho, to brzo ohljdáme, takě zwjme, což nám přizgde zleho.

26. Rukau swých pozdrjbas ti budem k němu chjsti, ano gž pozdě bude, a nebude mozně obdržeti.

27. Wolánj nesyšši nášše, ho smutněho, anž wšši nachýlj k prosbám nášsim, prawá gest řeč geho.

0000 3

23. Doz

28. Dokudž gestě čas máme,
pokořme se a mu, neboť gest do-
brotiwý, milostiwý, wolegmej
gij k němu.

29. Dáí nám k tomu pomoc
swau, ten kterýž přikázal, ge-
nom hledme prosyti, srdcem ce-
lým, aby nás wyslychal.

30. Stauc, pohled milý Pá-
ne, pohled a smilug se, odpus-
tí hříchů naše, deg pokání, po-
tom život wěčný.

(1561.) Not. 2. b.

Litania z polské přeložená.

Smilug se Bože, smilug
nad námi, láskatwá wěc-
ná jistá weg s námi.

2. Smilug se, smilug Páne
Gejissi: smilug prosíme Duchu
negswětsji.

3. O swatý, swatý, swatý
nás Páne, w toběť sámém my
daušánj máme.

4. Bože w Trogion wěcně
gediný, buď milostiw nám,
šlad naše winy.

5. Vchoweg nás wšech hři-
chů y křostí, sřež od satanské
hrozně chytrosti.

6. Dd moru, hladu, roztržek,
wogny, zachoweg Páne, deg
čas pokogny.

7. Dd ohně, hromu, powe-
trj, škody, zachoweg každé smut-
né příhody.

8. Vchoweg smrti nás nena-
dále / vchoweg střely prudké a
náhlé.

9. Dwssem pak wěcně vchoz-

weg smrti, blaženě deg nám
odsud wyjaji.

10. Wěin to pro swě s námi
spogenj, diwné tagemstwj swěs-
ho wtělenj.

11. Pro práce swě zde pro
nás konané, posylug k dobrým
nás pracem Páne.

12. Pro swě vkrutné na křiži
muky, litug nassjch bjd, wem
do swě ruky.

13. Pro swau hořkau smrt, y
drahé rány, neopausstěg nás,
hag na wse strany.

14. Pro swě radostné z mrt-
wych porošťánj, deg nám mrt-
wosti hřichů přestánj.

15. Pro přestawně swě wstau-
penj w nebe, po sobě táhni jis-
wota hlebe.

16. A pro sešlání Ducha swa-
těho, rozmnožug swatě w nás
dary geho.

17. We wšsem což s námi w
swětě se děge, buď ō Gejissi nás
šse nádege.

18. Swě milé cyrkwe Páne
rač bránit, od wšech nepřátek
mocně ochránit.

19. Wykoren hřichů, zhor-
šsenj, bludy, twá aby škawa
rozkwěkla wšudy.

20. Wyšli dělnjky hodné na
swau žej, nagemnjky pak mar-
ně wypud wen.

21. Lid Křestanský swůg napln
Duchem swým, at se pobožně
stwj životem ctným.

22. Rozmnož w nich lásku y
wju

vojru živanu, w naděgi stálostí nými zabládl pobožně, snadby
způsob pravdivau.

23. Mac Páne wrochnost nassí
zprawowat, nás pod nj w řá-
du, w pokogi chowat.

24. Lid pak obecný řed swa-
taubázní, at srogí wssicknj w řá-
du a řazní.

25. Wdowý, syrotky, wězně
tesklivé, skonawagj řed miz-
lostiwě.

26. Wssicknj řterjž té Páne
wyzhagi, at spomocnjka tebe
wyznagi.

27. Požehneg zemi, at vro-
dy swě hogne wydawá nám
stědroty twě.

28. Wslyš nás Bože, ř to-
bět woláme; at, je nassim gsy
Dteem, poznáme.

29. Berántu Boží Páne Ge-
žissi, orodug za nás, swau milau
řissi.

30. Duchu přeswatý vtěssite-
li, jámutky náše obrať w wes-
selj.

31. Smilug se Bože trůg a
gediný, milostiw buď nám, řhlad
náše winy.

(1562.) Not. 196.

Selky Bože, w mocy, a
hogný w milosti, což
chceš celau zemi řkazyť w přehli-
wosti? snadby gessťe dobřj byli,
genžby wůli twau činili, pro ty
rať odpustiti, dlě skutků ne-
platiti.

2. Welky Bože w slawě, od-
stup to od tebe, aby ř bezbož-

se do padesáti pobožných mo-
žlo řhledati, pro ty rať odpus-
stiti, dlě skutků neplatiti.

3. Welky Bože w radě, nechť
wzjgde twá milost, a w ni rať
zadrjet swau přisnau sprawedl-
nost, snadby se pět čtyřidceti
pobožných mohlo nagiti, pro
ty rať odpustiti, dlě skutků ne-
platiti.

4. Welky Bože w syle, wiz-
zemi sanženau, a zdrj od tresá-
nj ruky swau wztáženau, snad-
by se do čtyřidceti, pobožných
mohlo nagiti, pro ty rať od-
pustiti, dlě skutků neplatiti.

5. Welky Bože, w zprawě,
beg se oblomiti, a pokornau
prosbu w hñewě ofrotiti, snad-
by se gessťe řidceti pobožných
mohlo nagiti, pro ty rať odpus-
stiti, dlě skutků neplatiti.

6. Welky Bože w lásce, řsň
toto wolánj, na trůnu wyso-
kém, y truchliwě řkánj, snadby
se gessťe dwadeceti pobožných
mohlo nagiti, pro ty rať odpus-
stiti, dlě skutků neplatiti.

7. Welky Bože, w skutčj,
wiz gaf bjdná země, od tebe miz-
losti řada pomjženě! snadby se
do řech desřti, pobožných moh-
lo nagiti, pro ty rať odpustiti,
dlě skutků neplatiti.

8. Welky Bože w chwále,
smilug se nad námi, a odwrát
swůg přisný hñew od nás ř pom-
stami, snadby mohly malé dít-
ky, wůli twau swatau činiti,
Dooo 4 pro

pro ty rač odpustiti, dle skutku neplatiti.

9. Belkš Bože, w prawdě, řdyž žádný neplatí před tebou, gen twůg Syn, genž hne w twůg odwrátil: ach wylědnij na geho rāny, muky, wzkost, nařkānj, pro rač odpustiti, dle skutku neplatiti, Amen.

(1563.) Not. 54. c.

Slāme se k swym Bože nez pravostem, kterěj nam pomohly k tēmtō těžkostem: ay mnohat zsa nasse odwracenj, swědej proti nam nasse pro hřessenj.

2. O naděge narodu nasseho, wyswoboditeli z wzkosti geho, proč se k nam tak twrdě wklazugeš, že nas z těch těžkosti nez wylěhneš.

3. Wklazugeš se gako přichozy, kteryz, aby přečkal noc, k nam přichazj, proč se dělās gako wstāhy muž, kteryz nas wjc wyswobodit nemůž.

4. Wssaks ty v prostřed nas Bože bywal, a gmeno swě w nassem narodu mīwal, neopauštegž, o neopauštegž nas, w tento tak zarmauceny a bjduy čas.

5. Zdalij nas giž do konce zamilās? a s wyswobozenjm k nam nezawitās: zdalij dusse twā osřliw sobě zsaunenau cyřlew smutnau w tēto době?

6. Proč nas bigeš, a proč nas opauštjš? Proč se od nas bjduych tak dlanho laučjš? českameli swatěho pokoge, zaplez tāmē se w wětšj swěta boge.

7. Znameť se k tomu, že sme hřessili, a tobě se wjdnych w tom protiwl: pro gmeno swě nepohrdeg nami, ale smilug se, smilug se nad nami.

8. Zdaž nam mīže řdo spozmoey z lidi, z tohoto saunenj a z mnohē bjdy? ty gsy spomocnik nas, ty spasyš nas, na tebeť my čekame w přitomny čas, Amen.

2. W čas Sucha.

(1564.) Not. 76. b.

Pěje Abrahamāw, Krālī wjdny žádāme, račj nas wslušme tebe, deg nām rořu s nebe ne Bože nās.

2. Wsluš blassy nāsse, gako oblakū swych s būry, napogiž Eliāsse, kterěhož řdyž wslušel, nāsši zemi, neb ona welmi žjžnj, y hne dēřt s nebe prřsel, Pāne Bože nās.

3. Wyt k tobě wolāme, tebe wjdny žádāme, račj nas wslušeti, tichy dēřt s nebe dāti, Pāne Bože nās.

4. Genž swklazugeš hory, s oblakū swych s būry, napogiž nāsši zemi, neb ona welmi žjžnj, Pāne Bože nās.

5. Račj dāti plodnost byhom

Chom měli žitvnost z nj w času nedostatku, wytrhna nás zármutku, Páne Bože náš.

6. Tak desťtém swlajená gsane země žijníwá, wydá tráwu dobnětu, nám y k gegich pozžitku; Páne Bože náš.

7. K služebnosti lidšě, z milosti troé božšě, bylinu rač wywěsti škrze desťt, ať můž rusfi, Páne Bože náš.

8. Deaj ať země chléb dá, by nebyla bjda, nám giž zemle: ným lidem, a poraženým hla: dem, Páne Bože náš.

9. Emilž se prosíme, neb tobě wěřime, že wysečko wěinjš to, pro Krysa Syna twěho, Páne Bože náš.

10. Ruž my wšickni spolu, gsauce w Božim domu, prosme geho milosti, ať nám dá desťt z wysofi, Páne Bože náš.

(1565.) Not. 208. d.

Gak. Leto chwile této.

W Dže od wěčnosti, nestihlš w maudrosti, kterauž wysečko zpramugeš, y časů roz: mětugeš, dáwage zymy y hor: ka, wšet činj twá mocná ruka, opatruge člověka:

2. D gaka pokuta na nás ny: nj přišla, kterak země wypra: hla, trawicka sotwa wzěšla, seménka polnj, zahradij, w žrůstu prospěchu nemagi, swla: ženj potřebugi.

3. Bylina na zemi wzala vmenšuj, kwjst krásu žtratiło,

že aij tak sličné není, potol wyschnul y studnice, žito špatné y psenice, giž nemůž růsti wíce.

4. Howadka domáč, y zwj: čátka polnj, y wšeliký živo: čich, giž sobě negsau wolnj, neb giž pastwy málo magi, po wodě sobě škřkagi, sem y tam se tau: řagi.

5. Ptactwo wšlechtile létage z wysofa, na zemi dolů padá, a přetwělni těžce lká, člověk na cestě wšlává, žijnj, mđlobau trápen býwa, diw duše w něm žustává.

6. D Bože gedinj, měgž lja: tost nad námi, a w těch poku: tách nynj nalož otcowšy s ná: mi, wěinjš bjdy zprošťenj, da: da zemi rozwlajenj, přitwě: wyse k občerstwenj.

(1566.) Not. 40. d.

W Dže wěcný, sám pro sebe, wyleg, wyleg, rosu z ne: be, nechť přšji na zem wypra: hlan, wěin gi k vrodě zpra: wnan.

2. Lučnost, genj ma půwod z tebe, (wyleg, wyleg, rosu z ne: be,) ať průchod swůg má wol: něgšji, k nášji potřebě wězdegšji.

3. Slibilš, jač hčem prosyt tebe, (wyleg, wyleg rosu z nebe,) že dáti chceš z své milosti, spln ten sljw nynj z wysofi.

4. Eliáš řkžj prosyt tebe, (wyleg, wyleg rosu z nebe,) přsef desťt y hned w hognosti, k žžiteč: ně potřebnosti.

Do o o s

5. Nechť

5. Necht y my gsme milj to-
bē, (wyleg, wyleg rosu z nebe,) slyš mile naše tauženj, pro
Krystowo zaslawženj.

6. Magjce žiwnost od tebe,
(wyleg, wyleg rosu z nebe,) ač
gměno twē sławnē cějme, s
wbděnosći djeł činjme.

7. Přiznegž se k nám to smut-
ně dobē, (wyleg, wyleg rosu z
nebe) ač se bezbožnj zastydj, s
toho, že skutky twē widj.

8. Bčiči to pro sprawedliwē,*
(wyleg, wyleg rosu z nebe,) gažs
se někdy ošlawowal, kdyžs jlych
pro dobré šlawowal.

*1. Wrog. 13, 25.

9. Přigdež z toho chwála to-
bē, (wyleg, wyleg rosu z nebe,) Dče,
Synu, Duchu swatý, Bo-
že důstojně podstaty.

10. Almen wěrnj spolu rce-
me, (wyleg, wyleg rosu z nebe,) buď
milostiw swěmu lidu, segmi
z něho wěčnan bjdū.

(1567.) Not. 40. d.

Dže wěčný stwořiteli,
wšech wěch opatřiteli, na-
bež wšech stwořenj žadosťiwē
čeka nynj.

2. Cyrkeu lidu zvoleného,
wssečen obor swěta toho, žwē
polnj, ptactwo nebeské, trawa,
obiljéko zemské.

3. Nač Páne wssemu žehna-
ti, štedrau ruku odwjraty, neb
bez twěho požehnánj gest dare-
mnē šlawowanj.

4. Brody polnj, zahradnj,
zawlažug swými rosami, necht

nenj nebe mědčnē, twým hne-
nem zapečetěně.

5. D slitužj se nad lidem
swým, w nauzy mnohé posta-
weným, y nad každým žiwým
plodem, strápeným žijnj a hlas
dem.

6. Daweg nám pokog obogj,
žehneg pokrmu, nāpogi, y bu-
dem tebe chwāliti, wbděně wšsi-
čnj welebiti,

7. Welich y takē malj, žpi-
wati tobē nās Králi, řšauce.
swatý, swatý, swatý, Pán Bůh
nās wěčně podstaty.

(1568.) Not. 30. a.

Bože Abrahamů, y wssech
wsšudy národů, tět dytky
twē wyžwáme, s důwěrnosći ža-
dáme.

2. Nač rosu z nebe dáti, nám
tichý děst poslati, neb země nās
se žijni, obilē y osenj.

3. Ginē wssecky vrody, když
nemagj pohody, z wšlých děstič
teplého, nedogdan žrostu swěho.

4. Wdy šrže to hynanti, mu-
šjme bjdū mjtj, takē s našim
dobytkem, wšseligakým nās
bytkem.

5. D wšlých hlasů naše, tak
gato Eliášse, kteréhož kdyžs
wšlyšel, y hned děst z nebe
pršsel.

6. D gislē tež gšj mocy, Bo-
že nās wssemohauch, gažs ráčjs
poručiti, hned musš děst
pršetj.

7. A protož mj wóláme, po-
nženē

nijene žádáme, račiž nás vsly-
šeti, tichý děst z nebe dáti.

8. Aby země žijiwá, gsauc
děstém zapogena, dala nám y
dobytku, wšechy wěcy k požitku.

9. D rač se smilowati, mod-
litby vslyšeti, národu křestan-
ského, lidu twého wěrného.

10. A zpusť giž rosu z nebe,
opět prošyme tebe, aniz tlaucy
přestanem, až pomocy dostanem.

11. Pro Krysta Syna swého,
spasitele našeho, buď nám mi-
lostiw wždycky, Am. Bože weliký.

(1569.) Not. 40. d.

S Páne, wšechy stwoření k
tobě má swé gisté zženj:
Prošyme z srdce prawého, degž
nám děstě potřebného.

2. Wlādneš zemj y nebesy,
řdyž ty kážeš, daji rosny: Pro-
šyme z srdce ic.

3. Teď gsy zamknul krásně
nebe, že sme rozhněwali tebe:
Prošyme z srdce ic.

4. Pro hřichy nás slusně tre-
scis, a nám děstě dáti nechceš:
Prošyme z srdce ic.

5. Že gíme hříšny, wznáwá-
me, a na milost se dāwáme:
Prošyme z srdce ic.

6. Wlāž Páne swau dobrotu,
a oddal od nás suchotu: Prošy-
me z srdce ic.

7. Ať obilj newyhořj, ō ne-
besy Hospodāti: Prošyme z
srdce ic.

8. Ekrop swau rosau naše
pole, luky, hory, setj, role: Pro-
šyme z srdce ic.

9. Degž lidškemu pokolenj,
y howádām poživemj: Prošy-
me z srdce ic.

10. Wšyš nynj prošy naše,
gako někdy Eliásse: Prošyme z
srdce ic.

11. Du řdyž wrancně wzhwal
tebe, hned spadl děstě do lu z nes-
be: Prošyme ic.

12. Tež y my s tan dāmě-
nostj, Bože, twé swatě milosti
Prošyme z srdce prawého, degž
nám děstě potřebného.

(1570.) Not. 6.

Smilāg se nad nami Páne
Gezu Kryste.

Ať nám děstě dáti, y Ds-
ce orodowati, ať nás ne-
rāci suchem trestati.

2. Wšak wždy z kāsny swé
dāmā děstě na sprawedlině, a
nabrž y na nesprawedlině.

3. D swlāž twāč země, genž
pro naše hřichy hýne, otwěř ru-
ku swau Hospodine.

4. Hned wygde děstě twen;
gaž ty Páne poručjš gen, z čes-
hož každý z nás bude potěšen.
Zpiwegmež Amen na to ic.

(1571.) Not. 124.

S Tvořiteli wěcný, myš k
tobě woláme, ō smilāg se
nad námi, pokorně tě žádáme,
nerač w hněwě swém trestati,
rač pokuty odgjmati, swau ru-
ku otwjrati!

2. Wzhledniž na stwoření
přewelmi sauženě, degž nám lēs-
to

to pohodlně, a časy vtěšně, zažena psotu y bídu, potěš; lásky twého lidu, deg nám hogneau vrodu.

3. Smolaj zemi z oblaků ro-sau vtěšenau, at wydává vžitek stvoření welmi mdlému, alby wjce ne-lacnělo, žijnj trápeno nebylo, žiwota neztratilo.

4. Laťe z swé milosti deg nám pastwy dosti, obilě y zwiřatka, at sau k nassj žiwosti, k potřebě wjno, owoce, at nám pochá-žy z winnice, též y woda z stud-nice.

5. Zachowegz ob wětru sol-ného a hromu, at neschodj vrodám, ani nassemu domu, zaženj kraupy na škále, y powo-deň ob nás wjdále, wčiň to k swé cti chwálě.

6. Degz oděm poctiwj k žiwotu časnému, pokrm, napog, y zdrowj, lidu swému wěrnému, tak nás choweg w swé milosti, Dče swaty swau maudrostj, wšak máš s to mocj dosti:

7. Wčiňj to wšefco pro gme-z no Gejisse, prosby náše napl-nj, též y Křestanské řjše, at z těžkých pokut powstanem, a s te-bau wěcně žustanem, degz to náš Králi, Amen.

(1572.) Rot. 40. d.

Ssemohancj wěků Králi, sám braň nás před ne-prátelj, a zachowáweg těchto dnů, ohňů, hladu, mče, žagmů.

2. Kač dáti prawdě swobo-

du, pro spasenj swého lidu, po-ctám a službám twým zwolnosti, at má přjtrj dábelka žlost.

3. Pokogel twého žádáme, gehož od swéta nemáme, tent gest, wnitř dobré swědomj, řád, spo-lěcně milowánj.

4. Bud žegně bžlo twě při nás, a potwřd geho w každj čas, w tobě naděgi škládáme, degz at té w nebi slawjme.

(1573.) Rot. 3. b.

W čas prodlaženjch mrazů.

Přstawj Dče náš, popatr mile na nás, myt prosy-me tebe, deg nám pomoc z nebe.

2. Od sněhu a mrazu, beře země škazu, hyne obilicfo, a wmdlewa wšefco.

3. Spemocy tomu my nemo-hauce sami, srdečně woláme, a tebe žádáme.

4. Rozkaj swému slunch, horska swého mocj, aby zahrřwas, to, zemi retowalo.

5. Kač snij škze geho teplost wšelikeho osenj sehnati, mraz pať rozpustiti.

6. By škz prodlaženj sně-hů na osenj nestala se ssoda, a zahubna bžda.

7. Mrazy obwratiti rač a obměkčiti, genj wceem zahrab-njm ssodj, an y polnjm.

8. Když ge swau přikrossj ka-žy, a prudkostj, wklasť když wšlechtilé kwětau a spanile.

9. Ty sam mocně sněhem wladneš, take mrazem, na roz-kaz

faz twůg přigde, na rozkaz ošlowé hodnosti: za toť se modli-
degde. me, nebt se důvěřjme, A
10. To věiň z milosti, w Krylmen.

3. W čas mračen a wichřic strassliwých, y mnohého deště.

(1574.) Dot. 40. d.

Odje, wěcný stwořiteli, wšech wěcy Spatřiteli, na tebeť wšeho stwořenj žádostj: wě čeka nynj.

2. Cyrkw lidu zwoleného, wšechen obor swěta wšeho, zwěť polnj, ptactwo nebesťe, trawa, obilicťo zemšťe.

3. Nač Páne wšemu žehna- ti, štědrau ruky otwirati: neb bez twěho požehnánj gest dare- mně kwatlowánj.

4. Pro pole, luky, vrody, zahrady, gině přihody, přili- stné deště zastawůg, na škodu gim pršet zbranůg.

5. Osuš, deštěj přilissnyimi na srze smocnau zemi, osuš gi srze gasného teplost powěři milého.

6. Tak se slitug nad lidem swým, w nauzy těžké postawe- njm, y nad nerozumným two- rem, gemuž w pastwách zle gest mokrem.

7. Zahřijweg zem swau teplo- stj slunečnau, žehneg wnitřno- sti gegi, by nať zdržowala, y dobytky wychowala.

8. W potřebě této nyněgšj, wyslyššiš modlitbu našši: bu-

deme tebe chwalti, wděně wšis- dnj welebiti.

9. Welicy také y mali, žpi- wati tobě, nať Králi řkauce: swatý, swatý, swatý, Pán Bůh nať gsy až na wěly.

(1575.) Dot. 40. d.

OSpodine wšemohauč, w mocy twě gsau wšech wěcy, nebe, země, deště y slun- ce, nenjť ginj gegich zpráwce.

2. Stwořil sy wšecťo k do- brému, Synům lidšým, a ne k zlému, wšak pro hřichům o- hatynosti, mnoho nám slauzi k těžlosti.

3. Gakož gsy začasu Doe, pro nepostlussenstwj mnohě, ráčil wšecťo potopiti, y hory wodau přikryti.

4. Ach, y nynjť smutně nebe, že sme rozhněwali tebe, swěs- dectwj na nať wydává, řdyž wstawičnj deště dáwa.

5. Ano to častě pršenj, co gest? gediné kwilenj, a pláč ne- besťe oblohy, na našši zlost, a hřich mnohý?

6. Klunce w mračnu asau- den po dni, swědči těž, že gsme neho-

nehodni, aby nám gasně smjti-
lo, vrody nášě zahřilo.

7. O smilůg se Bože wědný,
š wyslyš křik náš srdečný, netre-
sey nás w hněwivosti, děstů a
wod bytčnosti.

8. Wžhlédni na duhu nebez-
škau, pomni na onu řeč božškau,
že chceš nám milostiw býti, swě-
ta wodau nehubiti.

9. Wžhlédni y na Syna swě-
ho, a na prohnany bok geho, z
něhož tekla woda a krew, aby
tjm odvrátil twůg hněw.

10. O rač děstě zastawiti,
mokrau zemi osussiti, a popřeg
časů gasněho, Bože spasenj na-
šeho.

11. Wšak w tobě swůg žiwot
máme, hýbeme se y trwáme:
Uno oči wšech stworenj, k tobě
těj magj swě žrenj.

12. Amen, Bůh náš smilů-
ge se, twar geho k nám rozsjeti
se, na čež přigdau chwile gasně,
y vrody dosi krásně.

(1576.) Not. 1.

Wšak Králi wšech narodů,
Bože splný Abrahamů,
rač nám dati čas gasný }
děstě hogný } na
wšechy vrody na zemi, atby po-
znali wšechni lidé, kterěz sy
stworiš k obrazu milosti své, že
gšy ty wšemohačy Bůh sám,
wšech narodů, wšeho swěta
negwyššij Král a Pán: Hal-
lelujah.

(1577.) Not. 6.

Smilůg se nad námi páne
Gezu Kryšle.

Dastaw děstě čas, a rač
nám dati gasný čas, y Ot-
ce swěho orodůg za nás.

2. Genj slunch swěmu pos-
raučj slaužiti, y jěmu, owšem
pať tēm genj se kořj gemu.

3. Wšak ja duň Noé, že
nechceš křz wody mnohě ka-
ziti země, slibiš nám wěrně.

4. Řekni slowo gen, nastaj
neť teplj gasný den, z čehož
každj z nás bude potěssen. Zpě-
wegmej Amen na to Pán rc.

(1578.) Not. 6

Smilůg se nad námi páne
Gezu Kryšle.

Ně gasno dati, rač giž des-
tě přetrhnauti, sluncem
pať teplým zem zahřiti.

2. Dsuz twar země, kteraz
giž pro hřichy byne, slyš nás
wolagichy, Hospodine.

3. Neb gšy Bůh a Pán, ma-
ge to wšecho w močy sám: ty
počasy prospěšně dawaš nám.

4. Ty sám pokogně leto dás
wáš, mirně, plodně, wyrostu, a
w wžitých nam wšem hogně.

5. Chleb wymožugeš z země,
a tjm obživugeš nás wšechy, y
diwně opatrugeš.

6. Pokrm howadům připra-
wugeš, y zvířatům, wšem ži-
wotčichům, y tēm hawrantům.

7. Wšecho stworenj, máť k
tobě

tobě své zplastni zření, a čeká
od tebe nasycení.

8. Ty pak otvíráš ruku svou,
a pokrýváš dáváš, směš, napá-
jíš, wssecky odjímáš.

Smiluj se nad nami, Páne rc.

9. W twé srogj mocy, a wsse-
cko bez twé pomocy gesti nic, hned
nemage žádně mocy.

10. Měj, dědinam, lesům,
stromům y zahradam dáváš
vzrost, wssechněm zemským vro-
dam.

11. Když pak trestati, a hřz-
sných chcéš polarati, ruku svou
Páne račíš zavíratí.

12. Z toho trapiš a přeme-
líš sauzení gdu na wssecka w
světě twá stvoření.

13. Neb když se hněwáš, po-
žehnanj své odjímáš, hlad s
nedostatkj na nás posylaš.

14. Gáž zvelebugeš, hogno-
stj obweselugeš, tak hladem za-
se wssecky strocugeš.

15. U zarmutkowé, Ghdoba,
nedostatkowé, gisliť gsau hněwu
twého poslowé.

Smiluj se nad nami, Páne rc.

16. Od bauřj sřodných, od
wětrů, přiwatů nahřých, od hro-
mů, frupobitj, od řzů zřých

17. Páne zachoweg, obili,
wina hognost deg, požehnanjm
božským wsse zachřimweg.

18. Krupě, deřtawé, mrač-
na, nahlj oblaťowé, wssecko to
zawřino gesti w ruce twé.

19. Tebeť wyzywame, a k to-
bě, Bože, wolame, y za pomoc
samého žádame.

20. D wzhledniž na nás, genž
na křži wmrěl za nás, deg ga-
suě dnj nam nyti w tento čas.

21. Neopauštěg nás, Kry-
ste wřkupiteli nás, wsšaks pak
dusti swau položil za nás.

22. Spomoz nam, mřlěmu
řtvoření twemu padlěmu, a při-
weď nás k žiwotu wěčnému.

23. Buď od nás chwale-
n, wždyčtj etěm, slawen, weleben,
o Páne náš Gezu Kryste, Amen.

(1579.) Mot. 40. d.

SS Chřice hrozná nastáwá,
bauře weliká powřšáwá,
k tobě Páne se sbjháme, wřdal
gi, od nás, tě žádáme.

2. Černý oblať blížj se k nám,
o Páne buď milostiw nám, pro-
šyme tě Bože milý, neopau-
štěgž nás w tu chwili.

3. Bůh řreze zwučně hřjmá-
nj, napominá nás k pokání,
chťe, bychom se polepřili, a wěč-
ně nezahynuli.

4. Bůh na nebi hřjmá řylně,
bychom se včeni pilně řaleřně-
ho marowali, řlowo geho mi-
řowali.

5. Bůh hlas přemocný wy-
dává, plamen ohně rozřřěřá-
wá, o Bože opatrůgž nás řám,
by hrom nic newřřkodiř nám.

6. D milě dřeř modlme se,
wřřr prudčj k nám wálj se,
deřř z oblaťů přřřj dořu, by nás
nezalil wssech řpoku.

7. Dábel nás hroznj nepřj-
řel, řád by nám wřřkodiř chťeř,
o řřág

by stůg při nás Krysie mih, by
hom shleeni nebyli.

8. D modl se Vánu každý z
nás, by nemal škody w tento
čas: Bože wsseco nás w ru-
kau swých, ošřihog nás wssech
ditek twých.

9. Hrozně blyškánj děge se,
Váne nad námi smilůg se, o-
hraň nás od hromobitj, by
nám nemohlo škoditi.

10. Prošymé tě wsseckni nynj,
bud při nás w tomto sauzeni,
prokaž nám swau swatau mi-
lost, odpust nám nássi neprá-
wost.

11. Hrom často škody wsseli-
tě zdelal, zbil hausty weliké,
lidj y howada bige, žádný mu
se nevrge.

12. Blyškánj též zapaluge,
časem mnohé ochuzuge, protož
ctně žiw bud každý z nás, by s
námi byl Bůh každý čas.

13. Na Jobowy sluzebnjš
spadl oheň, a shltil wssecky, y
powěřj dům zborilo, a geho-
djtky w něm zbito.

14. Z přjwału powodení bý-
wá, genž welké škody činjwá,
topj lidj y dobytky, každ role y
přjbytky.

15. Baute znamená saub Bo-
žj, na němž bezbožnjcy množj
budau hrozně poraženi, do pe-
kla s ďablem swrženi.

16. Bůh nám swau moc vka-
zuge, a welebnost osvědčuge,
bychom poňan čini, a wěčné
nezahynuli.

17. Den poslednj gest též blj-
š, přigde gako wicher prudk-
y w plamenj ohně zgewjse, t Bo-
hu rychle obraťme se.

18. D modlime se, by vrody
zemské tes nemzaly škody, ne-
boť by byla zlá chwile, kdyby
Bůh odgal obilě.

19. Boha pokorně wzyweg-
me, kagicým srdcem žádegme,
by od nás hněw swůg odwrátil,
podle hřichů nám neplatil.

20. Mdoblitbau wraucy Pán
Bůh nás vkrocen býwá w hně-
wě zas: woleg t Krysia se wssi-
moch, neb on sám můž nám
pomocy.

21. Kdož w Bohu má swě-
dauffánj, ten se neleťá hřimánj,
kdož w čistém swědomj chodj,
tomu hrom nic nevsstodj.

22. Zůstaň s námi Božj Syn-
u, w tuto přjtomnau hodinu,
zastaw hrozně hromobitj, y sškos-
dliwě krapobitj.

23. D pro swě milosrdens-
stwj, wywod nás z nebezpečens-
stwj, hněw swůg přjstjny od nás
odwrať, milostj swau t nám se
obrať.

24. Elžs Bože toto modles-
nj, spust tichj děssi bez prodles-
nj, vrodám zemškim prospěšnj,
wssemu stwoření potřebnj.

25. Ty sy ráčil zaslíbiti, že
nás nechceš opustiti, protož dau-
šfanliwě tebe prošymé za po-
moc z nebe.

26. Wšak gsy ty prawj Pán
Bůh sám, genž můž wždy spo-
má

máhati nám, ach pomozij nám
y nyní, vytrhni rychle z sauzení.

27. Rač nás na milosti přiči-
giti, roztaž slunce zas svítiti,
mračna rač od nás vzdáliti, a
všeho strachu zbaviti.

28. Vlož nám líce své krás-
né, nebo nechť gest zase krásné,
všrot se w své přehledivosti, a ob-
dať nás svou milostí.

29. Amen rcemež všicknj spo-
lu, magje své dauffánj w Bo-
hu, že všeho to zač prosíme,
věrau w Krysta obdržíme.

(1580.) Dot. 61. a.

W čas mračen a wichric
strastlivých.

S Srdce tvého proti hřis-
tynjm Bože, hřivou,
vydává žvut svůj, oblač,
moře! srdce léta se strastných
hromů bití, neb krupobití.

2. Dohlív se, pomni na své
sliby božské, podeg nám hřis-
tynjm pravice otcovské! nás
nerač trestat vedle našich zlo-
stí, w své žlámosti.

3. Preč zažen mračna nad
námi mihých, vznes obilječo
w nížinách hnigich! Odvrát po-
vodně, potopy škodlivé, o pro-
gměno své!

4. Koráb Božím ō deg na-
giti nám, před hněvem tvým
se abychom skryli tam! K to-
běť patřime, ochrana tvá Páne
nás at zastane!

(1581.) Dot. 76. b.

S Slemohaucy Bože nebe,

země, moře: tys všeho stvoři-
telem, y mocnym řiditelem Pá-
ne Bože náš.

2. W mocy tvé živi gsme,
tate se hybeme, a kromě pomo-
cy tvé s nic byti nemůžeme,
Páne rc.

3. Račij pohleděti, dolu po-
patřiti, na žádost lidu tvého,
prošby, volánj geho, Páne rc.

4. Rač nás vsllyseti, žádost
naplniti, času krásného přisti, po-
wětrj dobré dati, Páne rc.

5. Genj wodami mladně,
wětrům přikazuješ, račij dešť
zastaviti, a zemi osussiti Páne rc.

6. By vše, cožs nám dati
chtěl a vložati, teč přišlo nám
k požitku, y nassemu dobytku,
Páne rc.

7. Nebo prace nasse, teč y
w každém čase, gestit všeho da-
remni, bez tvého požehnánj,
Páne rc.

8. Běti to z milosti, zneg
nasse bidnosti: w hněvě svém
vypokog se, a nad nami smilug
se, Páne rc.

9. Ach pro Syna tvého, přiz-
mluvce nasseho, ach vsllyš nasse
břasy, deg přihodně počasy,
Páne rc.

10. Amen spolu rceme, tomu
srdcem věčme, že se to w skutku
stane od tebe, o nás Páne, Pá-
ne Bože náš.

(1582.) Dot. 40. d.

S Slemohaucy ō Bože náš,
genj sám potřebj nasse
znáš,
pppp

znáš, vſlyſſij náš z wyſokosti, rač nám popřejti gaſnoſti.

2. Neb ty nebem, zemj, wſlādneš, gaš gim ráčjš taš rozkážeš, z přehogně swatě miłosťi, rač nám ic.

3. Wſſecku zemi vrodami, lidu twému k požiwenj, napláugeš z swé miłosťi, rač ic.

4. Wchomeg od krupobitj, přjwalu y hromobitj, hraniz vrody z miłosťi, rač nám ic.

5. Wjme že gšme zaſlaužili tuto nejpřisobnau chwili, wſſak proſhyme twé miłosťi, rač nám popřejti ic.

6. Hodně pro hřichy trpíme, z nichž se tobě wznámáme, odpustiž nám náſſe žloſti, rač nám popřejti gaſnoſti.

7. Nehleď na náſſe zhrěſſenj, ale na ſwá ſlitowánj, obrať ſe k nám ſwau miłosťi, a rač nám popřejti gaſnoſti.

8. Wj paš gſauce potřeſtáni, budeme činiť poſánj, taš řekneme s důwěrnostj, rač nám popřejti gaſnoſti.

9. Aby zbožj y owotce, wſſecky wěcy zmáhaly ſe, z daru twé swatě miłosťi, rač nám popřejti gaſnoſti.

10. Wſpěš náš pro Syna swého, Pána a Krále náſſeho, bychom po zdegſſi bjdnosti, přjſſli k tobě do radoſti.

(1583.) Rot. 163. b.
Dělowanij za ríchy deſſi
a gaſno.

W Dba Dce oſlawugme, gmeno geho z welebugme, že deſſtém zemi obměčij, zroſſliny gegi obcerſtwil. (že zaſe nam gaſny čas daš, přjwalu ſtrodliwé odgaš.)

2. Wſlyſſel geſt proſby naſſe, pro Syna swého Gejſſe, daš to, rač ſme ho proſyli, aby chom geho chwiliti.

3. Protož požeňnau bud Wj, Dtec, y Syn, y swaty Duch, že proſycy naš nezahnuš, laſky ſwé od naš neodgaš.

(1584.) Rot. 89.

Gaš. W ſprawedliwy Bože náš
W Dje k bjdným liſtoſtimy, a lažichy miłosťimy, ſkazyjme wděčně giž tebe, žeš nám z nebe, roſu ſeſlaš taš přelibe.

2. Doſtázalš nám božſtwj swého, zemj, nebem wſlādnau chbo, zawlāziw vrody náſſe, w tomto čaſe, gaš tam za dnů Eliáſſe.

3. Ty ſám w prawdě, ſám, tu moc máš, že z oblāků deſſt wylewáš; Ty chleš z země wywodjš ſám, y nápož nám z wísnice dāwáš, dobrý Pán.

4. Taš y tráwu dobytku, ty wywodjš nám k požitku. Ty ſám wot toš rozmnožugeš, w nich žpložugeš ryby, gimij náš darugeš.

5. Chwaliz té wſſecko ſtworěš nj, genž z roſy má obcerſtwenj! Chwaltez té wot přūdychowé, obla

oblakové, krupěge vslechy dě-
stové!

6. Bud chvála tobě y od
nás, darce štědrý ó Bože náš!
Tvá gest čest, tvé požehnání,
panování, věky věků králo-
vání.

(1585.) Rot. 40. d.

Děkování za vříšení.

S všemohauy Bože náš,
v tento náš nebezpečný
čas dal sy nam moc svou po-
znati, bychom se tě věili bati.

2. Vydávame tobě chválenj,
y vděčné díky činěnj, žeš nas
vchowal od zleho, a zprostil
neštěstí vsého.

3. Tys nas vyslyšel v sau-
ženj, když sme ted byli zdesenj:
nam (hle!) v tom nebezpeč-
stíj profkazals milosrdenstíj.

4. Ty sy na nas pamatoval,
otcovstíj v nas pečoval, jako
na Noe v potopě, gegjs zachy-
wal při životě.

5. Od nablě smrti sfodlivě
vchowals nas milostivě, gal
vředlník na moři, když byli
zmitani bouři.

6. Vydalil sy od nas bly-
stání, bouře, strastlivé hřimá-
nj, y sfodlivě krupobiti, přis-
waly y hromobiti.

7. Co zaslíbila twá milost,
že ohně prudka palivost nemá
nam nic vbliziti, tos giž ráčil
naplniti.

8. Střihals od zapalenj, wy-
slyšew nasse modlenj: chraniš

nas, od zahynutí, gal Petra,
když měl tonuti.

9. Tvá pravice nas přikry-
la, neštěstí vsého zbamila, za-
stawal v sauzenj s nami, aš
přešlo tvé rozhněvání.

10. Ty sy od nas své milos-
sti neodgal v této žalosti: ale
ostřihals otcovstíj v nebezpe-
čenstíj nas vsěch.

11. Za takové dobrodinj, či-
njme tobě chválenj: milost
tvoau oslawugeme, dobroty wy-
prawugeme.

12. Přigmiž tyto prosby na-
še, Otče pro Krysta Gejše: a
bud nassim dobrým Pánem, nys-
nj y na věky, Amen.

(1586.) Rot. 223.

Děkování za odvracení ohně.

S Bože! tys nas dlahy čas,
před moey ohně chraniš:
ač z hranic nassich přišel hlas,
že oheň sfodu činil: Ne pro-
nasse zaslauženj, ale z tvého do-
brodinj, tys nas tak dlahy
chraniš.

2. Milý Bože! té wspočet
z té dobroty chválíme; popřeg,
až přes celý náš wěl wždy po-
kání činíme: abys nas delé ša-
nowal, s milostí v nas přebý-
wal, město nasse. (a wes nassi)
ochraniš.

3. Ach pomoz, ať wždy w ged-
notě gedem s druhým bydlíme:
nech šerz wadu na tom světe
spolu se nesaujíme. Neb kde
šwar a wada bywá, a swatel se
nesiwé

pppp 2

nesvětjwá, tu ty rad třesceš
ohněm.

4. Ach deg, až twá straž An-
gelska wždy wůkol nás přebý-
wá; až gměnj, genž člowěk žy-
ská, w své ochraně wždy mjmá:
Gesli že by oheň přišel, pro-
šym, bys mu w cestu wysšel, a
ratil geg vhašyž.

5. O Bože! my poručíme
w twé ruce domy našsi; měg w
nich swůg byt, gať w swém do-
mě, tak žlě twých nepřestrassi:
Deg nam pokog při slowu twém,
ať každý z nás w přibytku swém
požehnánj vjmá.

4. W čas nevrody, drachoty, hladu ic.

(1587.) Mat. 107. a.

S D we mně truchljs má du-
še? ať sobě činiš krusse,
pro ty časné wěcy? daufeg ty
gen w Boha swěho, v něhož hog-
nost gest wšeho.

2. Wmij on, čee, y má dost
mocy, tobě y každému pomocy,
wládna nebem, zemj. Můgi
ge to Dtec. Pán a Bůh, sám
znage každý můg neduh.

3. A kdyžs pak Dtcem mým
Bože, gaťeho se mám bát ho-
ře, Bože lásky plný? negsemi
gá než hruda země, tys wšak
Bůh můg, to wjm žegmě.

4. Boháč w swém aufá gen
gměnj, gá pak w twém božském
vměnj, že gať co činiš wš. A
že každý kdo w tě daufá, w to-
bě nepřebzanj sklad má.

5. Eliáš! w drabá léta kterj
tě frag žiwil swěta, když desše
nebylo? chudička wdowa w Sa-
reptě, k níž Pán Bůh twůg po-
skal byl tě.

6. Křlawent též chléb nosy-
li, y massem dluho žiwili, v

Karyt potoka, každého wečera,
gitra, y opěť znomu zas zitra.

7. Dyržj Angel sám též z
nebe, přišel, krmil chlebem te-
be, pod galowcem ležel. Y
šels w šyle pokrmu toho cestau
dnj čtyřdeet dluho.

8. Daniele sľauhy swěho nes
zapomněl Bůh wěrného, když
mezy lwy whozen. Dběd mu
Abakuk zprawil, kterjž předen
Angel stawil.

9. Jozef od bratřj prodaný,
w Egyptě do wazby daný, wel-
kým žšlal Pánem: a w času
hladu walného, žiwil Dtec y
dům geho.

10. Wládency též w pec who-
zenj, a plamenem obličejnj, při-
daného magie k strážj Angelu
Božjho, nepochtili nic žlěho.

11. Ach tys můg Bože tentjž
y dnes, proto že někdy nehyneš,
w tobě mám naděgi. Dpatě
mne gen na dusi mé, pak co čeeš
šyc koneg při mně.

12. Časné eti nebbám, wžác-
li, y massem dluho žiwili, v
nosti v tebe mám hogně dosti,
čee

řterauž w nebi chowáš pro mne,
y wšecky wěrjch, lásce twé se
důvěřjch.

13. Rozkoš, čest, sláva, y
gměnj, w swětě přeprudce se mě-
nj. Mnogo na tom strati, kdo
pro nestálě zde zbožj pustj wěc-
nau milost Božj.

14. Božj Synu, buď díka to-
bě, jes mne z lásky obrat sobě,
aby mi to zgivil. Degž mi škz
swě včasteniwj dík s sebau w wěc-
něm králowstwj.

(1588.) Not. 40. d.

Dyž gsme w negwěťšim
sauženj, a ze wšech stran
obkličeni, nemagje žádné pomo-
cy, staragje se we dne w noc.

2. Tedyh naše potěšeni, w
swětě žádné gině nenj, než aby-
chom spolu wšicknj tebe Bože
wyznámali.

3. Swě srdce k tobě pozdwj-
hli, prawě pokánj činili, žá-
dali win odpustěni, a w těžko-
stech polehčeni.

4. Gatož sy nám všem za-
slibil, každému kdožby tě pro-
sot, we gměnu Gejše Krysta,
že má býti prosba gisťa.

5. Protož k tobě přicházjme,
nášši vzkost předkládáme, pone-
wadž gsme opustěni, a w zar-
mutych postaweni.

6. Zehled na naše hřešeni,
ale na swě zaslibeni, buď nám
w vzkostech přistomnj, a deg hř-
chů odpustěni.

7. Bychom tě mohli poznati,

celhm srdcem děkowati, tobě
wjdy poslušni býti, a na wěky
tě chwaliti.

(1589.) Not. 87. b.

Sčaušseg Křestane milh,
stworeni Božj spanilh, ac
těžky gest čas nynj, doměř se gen
Bohu swému, on tě dobře wy-
žiwj.

2. Wšak on tobě tělo, bu-
ssi, ruce, nohy, oči, wšj, wšecky gi-
ně statky, bez wšj twé práce a
péce, dal w jiwotě twé matky.

3. Žiwj ptácky genž nepracu-
gi, do stodol neshromážduji,
gen w powětrj létaqe, nesegj ani
také žnau, wšak předece žiwnost
magj.

4. To gsau malicěj ptáko-
wě, ti hlaupj žiwotičhomě, mno-
hem lepšj gest los náš, gakby
tě Pán Bůh opustil, když w něm
naděgi skládáš.

5. Pohled na kwtj spanilě, a
na poli vřlechitě, wyrostá z je-
mé z trnja, kterěto wšak mla-
mi rychle, podtato gsau vřchā.

6. Několi ani nepřede, nesi-
ge, práce newede, wšak Bůh
ge tak odjwā, že žádnj Král
krásněgšjho raucha nikdy nes-
mjwā.

7. Poněwadž Bůh ozdobuge
kwtj, a ge okrašluqe, genž hned
vřchā w pecy, čim wje nás Bůh
přioděqe, nebo má o nás péci.

8. Gak Dtec swým dobře čis-
aj, tak též Pán Bůh nám věc-
aj, gakž mlujj sám Krystus

Pppp z E miž Pán

Pán, protož my dauffegme w něho, nechť se srefuge pohan.

9. Kdo gest genžby f postawě swě, byt se wje trápil w myslí žle, přidať mohl lofet geden, daremneť to pečowanj, nedowedet to žaden.

10. Nech gsti což žustat neche, neb Pán Bůh podle wšle swě, odměřil tobě twůg díl, a dā geg tobě gistotně, hleb by mn gen wěrný byl.

11. Nežfeg w nedostatku swém, fde nynj chleba nabesrem, nač budeme trāwiti? Welmi maławu žitnost máme, čjm se budem statiti.

12. Nebo Dtec náš nebeský, genž pečuge o nás wšsecky, wj čeho potřebugem, hlebme gen ať wždy swau pěči na něho wwrhugem.

13. Hledeg negprwe frālowstwój geho, a sprawedlnosti, a gině wšsecky wěcy tobě přidā: ny budau zde, gaťž sám Syn Boží swědčj.

14. Byť se ždālo, že sauženj, nedostatku, pokussenj, čce na te wje přigiti, nebog se toho přj: lissně, Bůh te bude chrānitl.

15. Byť bys řjž, bjdu, sauženj, snāšet musyl do skončenj, trp to člowěče mile, přigde čas, přigde y rada, neklad gen Bohu cyle.

16. Pomoz nám Bože ž sauženj, a deg nám chleb bez prodlenj, wgni se wšsech ctných dusssj, kterěž welikého hladu w nyněgssj čas okaussj.

17. Gežssj neopausstěg náš, nebs ty tēž chudý byl pro náš, a w welikě wzkosti, protož ž wzkosti wywed náš, a wděl nám žitwnosti.

18. Ty nekažděmu na zemi dāwāš mnoho peněz, gměnj, ty sám prawau mjru náš, protož wěrjme, žew žadně bjde náš nezanechāš.

19. Deb žboží, weliké bohatstwój, w bjde a nebezpečnstwój nemůž wždy retowati, negistě gest, ani stālě, hlebme w Bohu dauffati.

20. Dobře swědomj negamyslsj gest žboží křestanských dusssj, to hlebme zachowati, časných wěcy nemilūgme, musymy gich nechati.

21. Protož drž se Boha předece, nechť gest řjž weliký galčce, na tom mile přestāweg, což tobě Bůh propūgčuge, a gemu chwālu wyzdāweg.

22. O Bože neopausstěgž náš, chrañ nás swě djkty každy čas, a buď w sauženj s námi, wytrhni nás ž bjdy rychle, a smilūg se nad námi.

5. W čas walky a boge, za mšly pokoj.

(1590.) Rot. 30. a.

Wže wěcný w Trogich, my twogi služebnicy zname, že hōdne pssně trefesť nas lidj hrjssně,

2. Ekrý zlého nepřitele, gený
vřutně a směle zemi ohněm
plundruje, a lid mečem mor-
duje.

3. Něčemuž neodpauštj, wšse-
cko na pořad spauštj, nasytu
čini, šfodi, hřích a ohavnost
plodi.

4. Čimž nas wedeš k pokánj,
a wšsech hříchů k přešánj : ať
bychom tě wzywali, pomocy twé
hledali.

5. V prosymež, vslyš nas,
yni y na každy čas : a zajeň
vřutněho tyranna lidu twého.

6. Měšť, zamlu, s wěsnice-
mi, s námi spolu sešsemj,
hraň před tau wyteklau zberj,
gený k zahubě nas měři.

7. Posylniž nassich w bogi,
ať w šlidu perwě štogi : a wdat-
ně bogugi, na twau čest pama-
tugi.

8. Stačj gim pomahati, šta-
stně wšězštwj dati, nad wšsemi
zeme šfudcy, y nad šlymi gich
wšudey.

9. Tak aby z tě milosti čest,
šwalu, s ochotnosti wzdawali
giměnu twému, wšdycky pože-
hnanému.

10. Wšlyš prosby swé řisse,
pro smrt Křysta Geziše : w němž
nas sobě oblilib, y spasyti za-
šlibil.

11. Amen, Bože staň se tak,
ať nepřitel padne mŕt, s mor-
deřj a rotniky, s řhařj y lau-
pežniky.

12. Toběť se poraučjme, a s

pokorně prosjme : při nas buď
swau milosti, budeť nam na
tom došti.

13. Běti to pro swé gměno,
ať gešť od nas šwaleno, obša-
wad ať na wěky, Páne Bože
weliky.

(1591.) Not. 89.

Bože spasenij nasseho, na-
škon rychle weš swého, k
wolánj lidu šubého, a bjdně-
ho, wysoce šformauceného.

2. Ať wštanpi před obličej
twýg prosba nasse, a pozoruj
nasseho smutného škánj, narištá-
nj, a wyslyš nasse wšdyčánj.

3. Kterěž k tobě, Páne milý,
odšylame w tuto šwili : žada-
gje pokorně tebe, by pro sebe
šeslal nam swau pomoc z nebe.

4. By gak oka žitedlnice,
šranika nas twá prawice, před
pohanů šureckými, šataršými,
gegič hauffy wogenskými.

5. Kterjž do šdictiwj twého
wtrhli, by šramu swatého
twého hrozně pošštwrnili, a
šprznili, šladce twé wykořenili.

6. Za pokřem ptakům nebes
škým dali těla, šselmam zem-
ským křestianů twých šbėdowá-
ných ; žmordowaných, nechali
nepochowaných.

7. Křew gako wodu wylili,
měšta a wšy popalili : minje
wšdy wšce kažyti, wšse hubiti,
y cyrkew twau poššakiti.

8. Žena na šselmě šedicy, a
šp p p p 4 smi-

27. D melikomočný Páne, nechť se té děš Tyrané: vďicy swau w gich chřipě wpust, strach na ně pust, a ofo twé gim ne- odpust.

28. Bože slyň! pomst, za- stkwě se, saudec wššj země! zdwih- ňj se: ošlaw gmeno swé na ze- mi, mezy wšsemi, y mezy Ty- rany těmi.

29. Střesťy ge, aby pozna- ti musyli, a to wyznati: že sy ty sám ten Bůh prawy, a Pán sláwy, plany welebnosti, chwal- y.

30. Pakli w tomto putowánj, bezbožnostj sine zmazanj: o Páne! wyswobodě naš, w tento žly čas, ginau gen metkau na- wšstěw naš.

31. Aby modlařstí Tyrané neřikali: Wy křesťané! kďež gest Bůh waš, w němž dauffate, zařkadáte, a swau naděgi škla- dáte?

32. Nechť gest wšsechněm vka- žano, a narodům žnamo dano: že gšy s nami, o Páne naš, a že od naš newyždalilš se y w ten- to čas.

33. Ale gaž gšy připowěděl, a w zákoně swém powěděl: že ani, kďyžby w zemi swých ne- přátel žlych byli, nechceš opu- stit gich.

34. Tak to o Páne wyřkoneg, na naš se nezapomineg: a ž tož hoto pokussenj, a sauzenj, žpř- sob nam wyswobozenj.

35. Tuto našši časnu žalost obrat rychle w prawau radost:

bychom gměno twé chwalili, welebili, žde y w nebi wěčné ctili.

36. Věin to pro Syna swě- ho, spasitele kassawěho: a pro geho křwatny bog, wzdal nepo- kog, deg časny y wěčný pokog.

(1592.) Not. 155. b.

Eg nám pokog Hospodine, tebeť prošyme, poraz ne- přátely wšsecky, sřlau swé ruky, poněwadž se rauhažj, ať twau moc poznaj.

2. Netrp wje toho rauhánj, kterežto činj, gměnu twému pře- swatěmu, Synu milěmu, ha- nebně geg lehčice, Mahmeta ctice.

3. Dopust na ně strach, žbě- sseni, sřly žemdenj, ať nazpá- tek wřtagj, ržžno prchaj, na- šsim deg sřlu, čerstwořt, žmu- žilost, wdatnost.

4. Bogůž ža naš ža swé řád- ce, neboť na řátce, sami s to sřly nemáme, ř toběť wolame, w Křystowěm žařlauženj, sřlyž nasse modlenj.

5. Amen Páne rač to dáti, nám žwěřkowati, to přemilo- řně poseřřtwj, že gest wřtěřřtwj nad Turkem obdrženo, pro twé swaté gměno.

(1593.) Not. 155. b.

Eg nám pokog Hospodine, w našši fragině, ať řlowo twe neřahyne, genž gest pra- ž p p p s w d i

wdiwě, ō ſmilůg ſe nad námi,
deg nám poſog časny.

2. Detreſeſy nás w hněwito-
ſti, pro naſſe zloſti, neodgjmeg
od nás twěho ſłowa ſwatěho, ō
ſmilůg ſe nad ic.

3. Přigmiž nás na miloſt Pá-
ne, k tobě woláme, račiž ty
nám naſſe winy, odpustiž ny-
nj, ō Křiſte Synu Boží, deg
nám poſog wěčný. Amen.

(1594.) Not. 37. a.

Eg nám poſog Páne milý,
neb gſme w nebezpeč-
ſtwj, nepřitel ſe welmi ſylj, pro-
wodj vkrutenſtwj. Nad wěs-
nými, a chce ſnimi poctu twau
poſkačiti, gehož ráme, poſti
Páne, ſwě pak rač ochrámiti.

2. Degž poſog gež ſme ſtra-
tili, ſrže newěru a zloſt, twě
ſłowo ſme potupili, a činili ne-
prawoſt, bezbožnoſti a mržo-
ſti, bez ſludu ſme pachali, pro-
tož njnj diwu nenj, že ſe zlé na
naš walj.

3. Deg poſog a nezpomjneg
nam prwnjch neprawoſti, zlé-
ho na naſ neſchowaweg, ale
vďel miloſti. Pro milěho Sy-
na twěho, tež y pro zwelebenj
gměna ſwěho přeſwatěho, a ſlyš
toſto modlenj.

4. Deg poſog, neboť željme
ſrdečně wiſſech ſwých zloſti, pro
hřichy naſſe teſeljme, a žada-
me miloſti. O nezhřezg, neza-
mjteg oběti ſkrauſſeněho ſrdce,
ale ktwě eti, chwale popatě nan
z trůnu ſwěho.

5. Deg poſog, neb w tě dau-
ſſame, gaſo w ſwěho ochrance,
w tobě naděgi ſkladame, my
twě ſauženě ſladce. Užloſnj-
cy, bezbožnjcy, rauhamě neřj-
ſagj, kdež geſt gich Pán Bůh za-
stupů, w něhož oni dauſſagj?

6. Deg poſog, neb polepſſiti
chceme žiwota ſwěho, a tobě ſta-
le ſlaužiti, warugjce ſe zlého,
k čemuž ty ſam deg pomoc nám,
bychom etně žiji byli, a wždy
tebe, Králi nebe, ſrdcem y wſy
etili.

7. Deg poſog, neb tě proſy-
me, zwnjtnoſti ſrdce ſwěho, ō
deg ať neodcházjme, zhanbau
od trůnu twěho. Wiſſaſe po-
wěďel, připowěďel, že račiž
těm ſpomocy, geň wjdychagj,
a wolagj k tobě wedně y w
nocy.

8. Deg poſog, nebs Bůh po-
ſoge, za dnů naſſich w tento
čas; odwrať wiſſelité rozbroge,
rač ſám bogowat za náſ, nepřá-
teky, ſrř; Angely, gaſo plewy
rozptylůg, náſ pak malé ſladce
ſtále, gaſo duſſi ſwau milůg.

9. Deg poſog, neb tě chwali-
ti budeme po wiſſe časj, gmě-
no twě ſwatě ſlawiti, přewefe-
řjmi hlaſy. Nílagjce, žpjwa-
gice, Bohu ſława na nebi, a
potom nám, pro ſebe ſám, deg
poſog wěčný w nebi, Amen.

(1595.) Not. 37. c.

Eg nám poſog za naſſich
dnů, na wěky kralugjcy
Bož

Bože a Páne wšech Panů, a swau mocnan prawico, škro wšekloš litych tyrannů.

2. Chraň wlasti nassj od zlého, bogůg za nás, swé stádec, neboť nemáme gineho, genžby bogował za nás, from tebe Boha mocného.

3. Powstaň w swé syle, Gejissi, Synu Boha žiwého, pomoz wšij wěčicy čissi: ať nepřatele znají, žeš ty náš zprawce negwysšsi.

4. Pozdwihiň swého ramedna, na vkrutné Tyrany, nepřateky twého gména: aby byla w twé cyrkwi prawice twa žwele-bena.

5. Wztaň si s swým wěrným swé ruce, Bože náš, Duchu swa-ty, a dopuť si strach na zhaube, gimij náš tresceš hodné, pro nasse wšstupy mnohé.

6. Wšstij nás s swé stolice, negblahoslavenéssji, a nerozdilna Trojice: Gménu twému swatému nedeg vtrhati wice.

7. Wěniť to, mly Páne, proshme starš, mladš, pro Kry-šta, ať se tak stane: bezbožné wogšo poraz, a zlé obmysly geho zkaž.

8. Amen buď Pán Bůh po-čwalen, kterýž w swaté Troji-ty gest wždy nerozdilně qeden: ten buď od nás wšech slawen, až na wěky wěků Amen.

(1596.) Mot. I.

Modlitba za počog Cyrkw.

Eg počog Hospodine, swé cyrkwi w tento čas: ne-
boť nenj na wšem swěte žadný
giný genžby bogował za nás,
než ty sám Páne Bože náš.

(1597.) Mot. 40. d.

Hospodine ochránc náš,
genž bdy nasse dobře
znáš, deřugemet s twé obrany,
kterauž předce činjš s námi.

2. W tak rozličném zarmar-
cenj, mnohých národůw ždwi-
ženj, ať nás šyce zarmucugeš,
wšak žarmutku wšerowugueš.

3. Otče dobrý, my gšme lid
twůg, proshme odwratiť hněw
swůg, od králowstwj vheršého,
(y českého) w němž se dege mno-
ho zlého.

4. Lanpežstwj, mordy, pále-
nj, bdy y giné trápenj, země
nasse welmi smutná, kwojli co
matka samotná.

5. Dpustěná, zpustatěná, a
přebjdně potlačená, politugž
sám tobo Bože, neb nám giný
neshpomáje.

6. Tyš naděge opustěných,
a obrana potlačených, rač vpo-
kogit křesťanstwo, ať se nesmě-
ge pohantwo.

7. Načkou s počogi wrčno-
sti, ať žustawagi w swornosti,
neprotiwj se prawdě twé, w slo-
wu twém swatém žgemené.

8. Dnyj pať při této wálce,
budij nás sylný obránc, oštř-
heg nasse přibytky, djetky, čelád-
ku, dobytky.

9. V

9. V statečny pozůstalé, to
žádá štádec twé malé, pro Sy-
na twého milého, wykupitele
nasseho, Amen.

(1598.) Not. 272. a.

Ach, ach fdy! se gen vlá-
že, žádostný den počoge:
Fdy Bůh lásku swau profáže,
přetrhnauc wšse rozbroge: Ty
nezbedné vtjšky, genž suássi lid
Křestanský; Ach fdybnych mohł
slyšeti, fdy nám Bůh počog
nawráti.

2. Zlatý počog zablístiž se,
než nás opustil smutně: Potěš
nás, a zas nawrat se, do wla-
sti nássi bjdné: Zstup dolů; hůr
nebeských, polož se w srdcích
lidských; Ach fdybnych ic.

3. Gať wšsecko děge se wdě-
čně, w čas swatého počoge:
Fdyž lidé Bohu srdečně slau-
ži neporusseně. Tam poslowé
počoge stogi w chrámjch swobo-
dně; Ach fdybnych mohł ic.

4. Tam pořádek dobrý wždy-
cky, w regimentu obecném Dě-
ge se časy po wšsecky, též pra-
wda w žiwotu ctném: Počog s
prawdau se libá, k swornosti
srdce hýbá; Ach fdybnych ic.

5. Hradý, dwory, města y
wsy, gáľby w nomém oděni
stogi; pole, také lesy, w krásném
swém obnoweni: Dítky w šklo-
kách se věi, čeled w prácech
swých křáči; Ach fdybnych ic.

6. Wšse kraginy se kočagi,
w té žláte bezpečnosti: Zlatem,

stříbrem oplywagi, neznajíc
šfod, těžkosti: W moři šfiff
běži wděně, oráč ore bezpečně;
Ach fdybnych mohł slyšeti,
fdy ic.

7. Ach my bjdný, nasse dus-
še; počoge gsau wohnáne! w
swěte křij, žlost, smrt nás kau-
še, gáľto bjdně poddáně: Kdež
nic, než auweh žněge, wšsudý
křij, pláč, panuge; Ach fdy-
bnych ic.

8. Chrámy, šfokly puště sto-
gi, minohé gsau rozhořene: slau-
by Boží smutaj chodj, pro slau-
by odebraně: Z pravé nauky
posměchy činj swět, z welké py-
chy; Ach fdybnych ic.

9. Dobré mravy spočiwagi,
žáton s třešťanym mlěj: Bez
rozdiľu giž boguaj, sprawed-
nost se klačj. Neprawost se roz-
mohla, prawda z swěta wybe-
hla; Ach fdybnych mohł slyše-
ti, fdy ic.

10. Nole nesau lamen, trnj,
domy w popele leji: Misto plě-
sání, žwileni, wšsudý po libech
běji: Láška s báznj zesnula, ka-
žen dítek žhynula; Ach fdybnych
mohł slyšeti, fdy ic.

11. Bezpečnost z země giž wššla,
počoge nikde není: Chowa do-
brá též přeč posšla, města y wsy
puštěniji: Truchly lid wšsudý
chodj, w žalosti srdce brodj;
Ach fdybnych mohł ic.

12. Ach panowniče wšsech pá-
nůw, deg se gednauč wprosyt:
At kraginy wšsech křestanůw, po-
čogně

fogně wždy mohau žít: By twě
š swátostmi slowo wšudy swůg
průchod mělo; Ach kdybych ic.

13. Ty gsy Bůh syly negwys-
šij, genž wždy můješ pomáhat:
Ach přefáž w skutku mědusti, ať
můž wšefco přemáhat: Sproš-
nás wogenskě bjdy, ať bydlim
zde bez wady; deg slyšet aspoň
při smrti, že gestě se pokog
wráti.

14. Kdy, ach kdy! se gen vřá-
že, žádostný den pokoge: Kdy
Bůh lásku swau profáže, přetr-
hnauc wšfe rozbroge: Gestli se
zde nestane, wjm že w nebi na-
stane, kdež pokog ten nekoneč-
ný budeme swětít bezpečný,
Amen.

(1599) Not. 267. c.

Niže pokoge, Gezišij, Bo-
ha Dce Synu: Genž
nás pomocník negwysšij, w neg-
tější hodinu: Wdy gen k tobě,
w každé době, přejmutni žení
máme, a w twém gměnu, k D-
cy twému ponizeně wolame.

2. Walečně těžké sauženj nás
k tomu dohanj: Žadného nenj
na zemi, wěrným k spomáhání:
Ach vgmiz se, a přimknu se za
hřšíšně k swému Dcey, ať hněw
změnj, a z sauženj rači nam sám
pomocy.

3. Wzpomeň na to milý Pá-
ne, žeš tuže pokoge: Spomož
cyrkwj rozehnaně/ vřot walky,
boge. Zwůg swatý hlas, ať wzni
při nás, spasytelně w hogno-

šij, wtisštěným, potlačeným wděl
sprawedlnosti.

4. Ač gšme syč těch metel ho-
dnj, že jme wšak toho: břešši-
lšme wždy den po dni, činic
mnoho zlého: Wšak w přisno-
šti bezbožnosti nassich newyhle-
daweg, nam tagjcym, žadagjcym
milosti své dodaweg.

5. Kde mornj rana se wleče,
gest strach a daw lidu: Kde wog-
na, bliskánj meče, tam bjda
nad bjdu: Wšelika žlost má
swůg plac, wzrost, potlačugj se
ctnosti; drancowánj, na wšfe stra-
ny, mezy lidmi gest dosti.

6. Ešky, pokoge, sworno-
šij, nelze se doptati: poctivosti,
sprawedlnosti, nenj kde hledati:
Čest, řež, zrada, smilstwo, wraž-
da, vzralstwj gest w hognosti;
pročež spomož, zlého wymož,
Bože náš na wysošti.

7. Duchem swatým poswětiz
nás k pokání prawěmu: Ať
giz tobě slaužime zas, od-
pfrage žlému. Tyš, Gezišij,
sám neglepšij, můješ wšfe učiniz-
ti; deg mir, pokog, swět w pokog,
rač nás w nebe přigiti, Amen.

(1600.) Not. 61. a.

W nebezpečnstwj tureckém
a giném protiwenstwj
Cyrkwě.

Nuž my sauženj, pozdwj-
š hněme nassich, k trůnu
milosti, řdcy zarmaucených,
poďme před Pána, gemu se křa-
něgme, štraussenost mēgme.

2. Paž

2. Vpadneme před nim, na své smutné tváře, plačme, vzdychegme, w hluboké pokore, dusse zemleně, před něho postavme, pomoc žadegme.

3. O Bože mocny, Otče wssí milosti, rač pohlednauti, w gaťe sme vzkosti, newjme hřissni, co deľe činjti, čim se těssiti?

4. Satanáš lživ, hněw welivý mage, skaupil mezy nás, diwně se wstěľage: běda nám Páne, nedássi mocného, retůřli svého.

5. Náměstek geho, Antykryst vkrutný, gfa w zlobiwosti, nadutý a spárny, zdwihá rukau svých, proti štádcy twému, wyskaupenému.

6. Bog hrozny weďe, giž njnj s swatými, wstězy mocně nad měrnými twými, krew gich wylěwa, co wodu na zemi, giž mistry nenj.

7. Zľľa gich swatá ľeži na vlicých, ľi se pak z toho radľgi w svých srdcích, že sau sproštěnj, těch genž ge trestali, z hřichů karali.

8. Za měčnā prandā, Páne, stoma twého, giž nemá wjce pruchodu jádného, ani swátosti dle twých nařizěnj, wstanowenj.

9. Bálomj knězi, w rozkossch žplywagi, neb od Achaba wssěho hognost magi: Gezábel wstěľľa křmi ge tučnosť, k rozpusťlosti.

10. Twogi pak trpj, prorocty zľauzenj, wyhnanstwj, bjdu,

mnohá pohaněnj: o Eliáš! s tebau, slauho Božj, křgi se mnohy.

11. Tež v mý wssyćni, genž twau pravdu žuame, ach gaľ přehroznā pokusseni mámegsme co ohryzeľ před swětem, a smetj, ľaždy nás rmautj.

12. W mý tévzkosti, nemagice mocy, abyhom mohli své žhaubee přemocy, newjme smutnj, co počiti sobě, w té smutné době.

13. Toto gedině, wssak gessťe magice, oďj v srdcy svých pozdwiugice, k tobě, o Bože náš! se wstěľame, smutně wólame.

14. Předobřý Bože, nezamjsteg swého, ľidu tak drabau křwj kaupeného, neppauštěg nás, syrotků plačějch vzkost magicych.

15. Posľi nám Páne, spjž wrogjisse wůdce, aby nás sprošťil tak mocneho žhaubee, neb dwognāsobně břemeno giž máame, pod njm kľěľame.

16. Zbud Gedeona, reľa žmurjľěho, at on zastāwā Izraele twého, wstěľ se wmaľech, take madyanľky národ pohanľky.

17. Deg Machabegľě, wdatně rytjře, at bogugice štatečně w wjře, náš mľkľch retľgi, neb práwě kľěľame, spľly nemáme.

18. Ty pak o Křyste, náš Páne Gežjssi, buď sám gľch heľtman, a wůdce negwýssj, předscházeg wogľka, nás v gľch posylľňug, wjtěšťwjm darůg.

19. Zľľ

cn, Tataři šobiwj, holomcy
Machometowi.

5. Běh to pro Syna swěho,
horšau smrt y muky geho, tat
at dogdeme spasenij, wěčné w
nebi přebhwanj, Amen.

(1603.) Not. 157. c.

B Kryšle, kniže požoge, genžs
Bůh, cłowěk prawý: Náš
šes pomoc y nádege, štěstij ta-
ké zdramj. Protož my wšis-
knj twé dítky, z mýry k tobě
woláme.

2. Lěžkost weliká nastáwá, od
walky a boge: Z níž giný nám
nepomáhá, než twá pomoc Pá-
ne! Dogůg za nás, wyswobod
nás, at w hněwu twém nezhy-
neme.

3. Pomni na swůg vřad Pá-
ne, žeš kniže požoge: Ať se nám
proň milost štane, w čas toho
rozbroge: Degž at welebné slo-
wo twé, w potogi se nám wždy
láže.

4. Ať pomstu sme zaslaužili,
a hodně trpíme: Wšak twá mi-
lost wždy wětšij gest, nežli my
hřěšime: Protož odpust nám
nassj škost, a prolaž nám swa-
tau milost.

5. Weliké nebezpečnstwj gest,
když mor panuge: Ale wětšij šlo-
žečnstwj wogna přimožuge:
Tu poctiwost a spravedlnost nie
newáží, ni štydliwost.

6. Twé slovo s twými swá-
tostmi bhwá w potupenij: Po-
božnost, též swaté ctnosti, bý-

wagi vzdáleni: Protož po-
wstau, a nás ochraň, wšak gšy
nás milostiwý Pán.

7. Dswět náš rozum y srdce,
škrj Duha swatého: Ať giž ne-
wážime lehce, co gest škodliwé-
ho: Gezu Kryšle, ty zagistě mš-
žeš nás věnit čisté.

8. Po swěta plěho skonānj,
y každého boge: Degž nám s
sebau přebhwanj, w kralowstwj
požoge: Ať nás mine wěčný
plamen, způsob to Gejssij, Am.

(1604.) Not. 1.

Plne Bože wšemohauč
nás, zajeň sílu nepřátes
lůw zlych od nás: Kterj štěgij
nám, y gměnu twému swatě-
mu wtrhati, nás wšech potlačiti.

2. Rozptýliž ge na wšě stra-
ny, a nebeg gjm žádně mocy
nad námi: Gejssij wěčný, atby-
hom nezahynuli, pro gměno
twé negswětěgšij.

3. D deg pomoc nám, té pro-
šyme: Synu Boží negwýššij z
nebe: Wšlyš hlas náš, zajeň
od nás nepřátele naše.

4. Kterj štěgij nás potlačiti,
Gměno twé swaté potupiti;
štytrostij swau, přilissně žlau,
přáchodu mu nedagi.

5. Powstau a wyswobodij
lid swůg: a wyleg hněw swůg
na pohany, kterj tebe nezagij.

6. Běnitž to at wšycknj zna-
gj, že twá prawda přemáhá, a
zůstáwá až na wěky wěkůw,
Amen.

(1605.)

(1605.) Not. 30. a.

Wšne hled na wšse strany,
zle se děje s Křestany, gať
wšak gest pálenj, laupeže, mor-
dowánj.

2. Y ti genž fu obrané po-
wšali, mify Páne, činj tež
plundrowánj, odkudž plác, na-
řtánj.

3. Ty znáš naše křehkosti,
že w tom nebezpečnstwj obšá-
ti nemůžeme, pro nepřátele
mnobě.

4. Protož k tobě samému,
brněme se w ochranu, přigď, a
retůg nás Páne, degž at giž po-
fog máme.

5. Odpust hřichy naše nám,
a obrať své srdce k nám otcom-
ské přelaskawě, pro Krysta spa-
šitele.

6. Deg pofog wšsi wrchnosti,
naklon k gednostegnosti, wšsich
země Křestanské, řkaz auklady
Dábelské.

7. Přimkw se nás Sežissi,
ať se wálka wtissi, w tomtó ny-
něgšim roku, oddal wognu
wšsilišau.

8. Ty srdcem králů wšá-
dneš, obrátit můješ gať chceš:
žaden sobě s swau moč nemůž
bez te pomocy.

9. Wšsň dítka y panny, smi-
řug se nad Křestany, y my řa-
ři woláme, s plácem tebe ža-
dáme.

10. Amen, ať se tak stane, žač
tě wšsichnj žádáme: tak budeš
od nás chwálen, nynj y wždycky
Amen.

(1605.) Not. 40. d.

Susselot by nám to znáti, a
pilně se wyptáwati, proč
Bůh dáwa nepokoge, wálky,
baure, težké boge?

2. W písničch swatých psáno
stoj, o wálce aneb o bogi: * Když
se lidé bogj Boha, magj pokog
lěta mnobá.

* 5. Mogg. 28, 47-53.

3. Když pak od něho odstau-
pj, hned ge nepřátele laupj,
hubje žiwoty y statky, řarě,
mladě, s nemluwnátky.

4. Když lid Boží Izraelšy
měl gať bohj pohanskj, tehdy
ge Pán Bůh opustil, nepokog
na ně dopustil. Saut. 10, 13-19.

5. Dal ge w ruce protivnj-
ků, (y tom čti w knižách gich
saudců,) mnobho lét ge trápjwa-
li, statky, těla hubjwali.

6. Ale když gsau obráceli k
Pánu Bohu srdce, wšli, řkau-
ce: Žhřessili sme tobě, wyswo-
bod nás ke cti sobě,

7. Obrácel Bůh k nim své
ljce, nedal gich trápiti twice, ža-
hubil gich protivnjšy, a sprostil
swe služebnjšy. Judyth 5, 19-23.

8. Ač gich bhwal malj po-
čet, žbjeli mnobho řisje set, ma-
gje swau naděgi k Bohu, njwa-
li gsau řhlu mnobau.

9. Často bez žbroge, bez me-
če, nepřátel se nebogice, trau-
benjm ge zaháněli, y ždi měř-
ské poráželi.

10. Nedálo se to řkau gich,
ale že byl Bůh wždy při nich,
D q q q při

přidávage gim slyly wje, geden
z nich zaháněl tishc.

11. Též my také lidé hříšni,
že jsme proti Bohu pyšni, pa-
dáme před nepřáteli, protivje
se stvořiteli.

12. O Heemeli pořog ujsti,
nad swým zhaubcem swítěžti,
napřed se Bohu poddegme, ge-
mu se z swých hříchůw znegme.

13. Neeme, že sme provinni-
li, proti němu vždy činili, ne-
zdržewše přikázání, poddani,
kneží, y Páni.

14. Wšak gest w milosti ne-
smjrné, také w swých wšlech sli-
bách wěrné, pořorné mu pro-
sba milá, k milosrdenstwj nim
hýbá.

15. Nedaušsegme w lid weliz-
ky, ani w swé zbraně wšeliky,
ale Wůh bud slyla náše, w niž
zbił Dawid Goliáše.

16. Dni magje loně, wozy,
gsauc k tomu také přemnozy,
tau swau sylan nás vždy strassi,
měgmež k Bohu wjru náši.

17. W něhož nenj rozdiľu,
měg maľau neb welkau slyu: ko-
muť on pomocy ráčj, wšsem nez-
možným wěcem stačj.

18. Směno geho petnau wě-
žj gest těm, kteržj k němu běžj,
nessfodj gim wěcy žadne, neb
on sám wšsi močy wladne.

19. Páne Kryste rač pomoc-
cy, negprwě hříchůw přemocy, a ře-
twau milost wšdyčch miji, tak
nad ďáblem swítěžti.

20. Nepřátelé náše časně o-

swět twůg obličeť gasně, at tes-
be s námi poznaji, že y wěc-
ně pořog magj.

(1607.) Řet. 44. a.
Modlitba Abakukowa k zpř-
wánj složená, Abak. 3. v. 1. k
daušánj w gatěkolizlé časy w
Boha, slaužicy, připomíná-
njm gakož řarych welobných
řetků, tak y nových za-
slibeni geho.

Slyšsem pohrůžku twau
Páne, leť sem se, že w
prostřed dnů swých, mám byľ
země zbařen živých: Ach rozpo-
menž se Bože na mne!

2. Když se Wůh tam bral z
horny řaran, jákon swému lidu
nesa, slawau se stwěla nebesa,
y z země hřmot byl weliký dan-

3. Blesk oslunce Pána předa
hájel, a tuť řkryta geho slyla,
y mornj nářaza byla, ohněm
prudčím od sebe hájel.

4. Zastawim se rozměřil jez-
mi, zrozřážew y horny wěčné:
Národy potřew newděčné, swau
moc wkláľ mezy wšsemi,

5. Takž se trášli wšicknj os-
kolnj národowě, před twým
řracchem, hájelš gim gako praz-
chem, nic nemohli horny y dolnj.

6. Deb žda twůg se tak hněw
rozpáľ, proti modám řet neb
more? Zdaž ne proti lidřě zpaus-
ře? swaus ty na ty gjdu ob-

7. Tuť se blýřkalo twě řucia
řřě, podle přjsah kterěš činil,
swěs

svému lidu, kdyz vmjnil, spl-
niti mu své řeči gislé.

8. Před tebou se tam horn
trásko, propast se pak odvrála,
řeka strachem vřkala, kdyz two-
gi nepřátelé hasli.

9. Sknace w svém prudkém
běhu stálo, též y měste, ažby s
tvými, (cos chtěl wšse) odpůrcy
žlymi/ sřastným bogem se wy-
konalo.

10. Mocně tak na wšse
světa stany, (svému lidu vpro-
stranniti, byt bezpečný zpřisobi-
ti chtěge) potírávals pohany.

11. Zvlásti potom kdyz po-
mazanému/ (nepřátelům geho-
hlavu řážge) wšseku dal stá-
wu, nad lidem twým posta-
wenému,

12. Tak že gen holi mohl bít,
wšsech roků nepřátely, gakby
po wšech gen bydleli, tak se ne-
mohl žádný brániti.

13. Už tedy nyní k pohrážkám
twým, rtové drfotagi mogi, y
fosli mé práchniwěgi, gá wšak
tě znám býti Bohem swým.

14. Necht gaké chce přigde
sauzenj, byl mne nepřítel y vbil,
a wšseku mau zemi zhubil, gá
předce daušam w tvém spasenj.

15. Byt y žil nedal nic owo-
ce, nic winnice, nic zahrada, byl
žaduého w polí stáda nezusta-
lo, w chlěwě ni škopce.

16. Gá wšak předce plésati
stále, děg se co děg, mje budu,
dějw y nej swých bjd pozbudu,
w Hospodinu své věčné stále.

17. Hospodiu světa gsa pa-
nowajš, mdkým sýlu dáti sám
vmj, čerstwost wnameně srnj,
mé cesty strážce, můg milowajš.

(1608.) Not. 65. a.

Sssmohanch Bože, w nny
něgšši těžkosti, pozdwi-
huij své ruky, a braň nás z twy-
sosti, Proti nepřátelům, buď
sám stítem náššim: buď sýlau,
buď hradem, buď wšsech nás
ochrancem.

2. Zdáljž nespátungeš, co se
nyny děge? Nepřítel je wšsech
štran, Řestansko wsuzuge: Šhee
ge wphladiti, moc swau pro-
woditi, wšsech co howádka so-
bě podmaniti.

3. Přispěgž reku sýlný, přispěg
s swau pomoc: Wytrhni nás
rychle, z nepřátelšče mocy: Ne-
máme giněho, krom tebe samě-
ho, bogowajša swěho, nepřemo-
ženého.

4. Nebudešši ty sám, za nás
bogowati, Mýt nebudem moz-
cy, nigakž odolati: Od meče
padneme/ a tak zahyneme, y v
nepřátel twých, w posměchu
budeme.

5. Wzejři milý Páne, na
modlitby wěrně, Da wywolez
ných swých, wybychánj důwěrně:
Možpomeň se Páne, na krew giž
wylitau. Páne wzhledni na žosti,
nepřátel twých litau.

6. Už nevrhagi, nám y gměs
nu twému: W srdých neřisagi,
ž žalosti nuzněmu: Řdež gest ten
hrad

hrad pemný, na něž wapoléhas
gj, tak, že y na plný swět dā-
blu nedbaaj?

7. Zdaliz nepřátelé, wzdagi
tobě chwálu? Ano budau horši.
magje přechu stálan: Modlár-
stwj, rawhánj, za prawdu polo-
žj, nutje k těmuj lid twůg, kte-
ryž tobě slaužj.

8. Erdečnē mějme, že nás
wyswobodjš: A tyranstē běj-
mē, z nás přebjdnyh zhodjš:
D dárce pokoge, přigd a zastam
boge, budeš z toho chwálen, od
nás wěcnē. Amen.

(1609.) Not. 261. a.

Dělowanj za wněstwj.

S Chwaltež negmocněgšho,
ho, Dce y Syna geho, gaj-
y Duha swatěho, Boga kterýž
divy činj, mocně tudjž skro-
ge, bídnyh ge podmanuge, ó ra-
dostně dobrodinj!

2. Lid vkrutný, bezbožný, lau-
pežný, cyzoložný, byl proti nám
wypramen, y do pole postamen,
od nepřitele našeho, kterýž nás
chtěl trápiti, ano w nic obrátiti,
nás, cyrkew Boga žiwěho.

3. Ale Bůh buď pochwálen,
sradh na ně gest wálen, Pán

nade wšemi Pány, wdeřil na
gich slany, strz wogsko od nich
zlehčenē: Na hlawnu ge porazyl,
kopj, stjty gich skazył, stělbj
y zbroge wznesenē.

4. Gať mocý slowa swěho,
Zaraona pyssněho, y ginē mno-
bē snjzil, k swěmu se pak přibliz-
žil stádečku obkliččenému: Takť
se y nynj stalo, toť se wůbec
poznalo, slussj wzdáwati čest
gemu.

5. Weselme se společenē, zpj-
wegme Pánu wděcnē, staj y
takē mladj, gšanc tē nowinē rá-
bi, o kterěž wůbec slyšime: Duž
panny y panicy, gať malj tak
welich, kličte, tē Boga chwá-
lime.

6. Na znamenj radošti, kte-
ráž gest w wnitřnosti, at wzj y
hěmotně traubj, y wšeligatě
hudby na čest wjšežy našemu:
Na pjsťalky y bubny, na husle
y warhany, at se prozpě-
u-ge gemu.

7. Sláwa buď Hospodinu,
Dce y takē Synu, buď y Du-
chu swatému, pomocniku naše-
mu, ten Bůh geden budjž chwá-
len: ja wšecká dobrodinj, kte-
ráž nám patrně činj, nyni y na
wěky, Amen.

6. W čas nedužiwosti a moru.

(1610.) Not. 29. b.

Gať. Kdo své dčky miluge,

N Y nyni čas kagjch, člowě-
tu hěssněmu, byť se so-

řil, winěn se dat Panu Bohu
swěmu.

2. Wy jměnil obydge Adā-
ma

ma starého, a oblekl se w Pána
Krysta, Adama nového.

3. Toť pak gest oblečenj, ži-
wota změněj, šerze wiru Kry-
sta Pána, pokogné svědomj.

4. Neb on gest cesta gista, ži-
wot také prawda: toť gest každé
wěcné dušij spásředlna rada.

5. Kdož pak té cestij pravé ži-
vymysla chybuge, tomu k žiwo-
tu wěcnému gest mala nádege.

6. Čas gest se rozmysliti
mladému, starému, a za času
se vtecy k swoboditeli swému.

7. Neb bez geho milosti my
nic nemůžeme: žiwi gfaue a
vmiragje, pomocy žádáme.

8. Džedajff gmež w marno-
sti, ni w šyle, mladosti: wě-
dauc, že zemřiti máme, warug-
me se křosti.

9. Nahleďmež w své svědo-
mij, při mornij raněj: wssu-
dy mačo, a temer nic, lid činj
pokanj.

10. Než když giž nemoc tež-
ka / tuť nemocny wzdycha: ho-
ry, doły, tu šlibuge, a na kně-
ze se pta.

11. Kážij se žpowidage, ža-
dage swatosij, a w swých rukau
swicy mage, mni, že na tom
dostij.

12. Kdož pak chce spasen by-
ti, Krystu se libiti, a potom ž
Božij milosti do nebe přigiti,

13. Tenť musy bedra miji tu-
ze přepasana: wjra gest w lasce
horjcy, štutkém dolazana.

14. Tohoť w nemocy nenj,

nebo tu gde ž mussenj: což nes-
mocny ž strachu mluwj, wžactné
Bohu nenj.

15. Ey giž potřebj toho, aed-
nomu každému, by neměškal,
neprodlewal, wolal k Bohu
swému.

16. * O Bože milostivy! buď
nam litostivy, starým, mladým
y diatkam nebo weg přehlwy.

17. O smilůg se nad nami,
smilůg se, žádáme: a šterak
sme kby šbřeššili, winni se dá-
wáme.

18. O Bože wšsemohaucy,
smilůg se nad nami: w naššij
prosbách wšlyššij nas, wššak sme
twogi, sam žnaš.

19. Bžychom milosti dogdauc,
w Synu twém zemřeli, a na
wěky w té radosti žiwot wěčný
méli, Amen.

(1611.) Psot. 223.

S Ak radostně, wěrný Bože,
sy nám přislíbil ráciť,
kdyžby nas přetěžka hoře, ano
ged smrti tlaciť, že srdce chceš
spokogiti, rany geho žahogiti,
kdy gen k tobě woláme.

2. Ach Páne! toto třesání
hodně sme žaslaužili: by nas y
morowě rany, y meč y hlad
žslaužili: mnohoť nas gest nafa-
žených, mnoho giž w hrob po-
loženyh, předceť to newážime.

3. Smrt nas chce co owce
ždawiť, nemocy a horkostij;
žadny se gj nemůž žbawiť, komůž
chce žlámat křosti. Mor ryhleg

D 999 3

lid

lid w hrob wvodi, než meč, genž
wšak dosti škobi, předeč nez-
heem nic wožil.

4. Gaž se nechcy zatvrzowat,
winěn se byti dāwām : nebať
sem se provozowat hřichy, tē
teď wyznāwam. Hoden sem
twē prchliwosti, pro mē mnohē
neprawosti, hoden sem tē pokuty.

5. Slowem twym sem wždy
pohrdal, nechťel sem geg poz-
slauchat; na twau službu sem
malo dbal, nestydel sem se rau-
hat. Dabel, rozkoš, tělo a
swět, ti mne táhli wždycky na
zpět, a cele mne mamili.

6. Ach Bože! nie sme o gi-
ně, gen o bohatstwj stali. Wdy
sme co zlostin pohane, w hřichu
rozkoš bledali. Toť se nyní w
ged změnilo, toť morduge nasse
tělo, a možel w kostech sussi.

7. Toto nasmradenē tělo
škwostinē sme oblačeli, než zwra-
škalo se mu čelo, fdyž mor pro-
nikl řez žily. K čemuž nyní
slauzi pycha, fdyž mor ged swůg
s řwz mjchā? tenē nās přibil
až k zemi.

8. Častokrat sme posstiwili
celau wlast y přibytky; oha-
wivosti sme činili, my, také na-
sse dity: na twůg hněw sme
nezpomněli, y což bychom ja-
diw měli, že sy na nās tak při-
padl?

9. Protož tehdy wěrný Bo-
že! ay před tē se stawjme; po-
moz nam z nassého hře, zbře-
šili sme, to wjme, Wššā nās

bjda nasse, teď padām k nohām
Gejšse, žádaaje smilowāni.

10. Na kolenāch svých lež-
me, wšščinj twawē kwilich,
we dne y w noci křičme, gať
mali tať welichy. Odupst nasse
prowiněnj, pro Křystowo vnu-
čenj, a dokať nam milosti.

11. Odwrat od nās tē pokus-
ty, přestaň nās gij trapiti;
šwiheg nās dle twē dobroty,
deg tobě wěrnū byti. Chopil
sem se tē v wjře, porřeg at ka-
dy w swē mjře, wsse nese trpě-
livě.

12. Tys gešstē pomocnik w bj-
dē, ty maš raddu hotowan,
fdyž tē wraucně prosy libē, dšā
twari milostiwam: Gā bigi y
takē hogim, škrusněho ducha
fogim, gā sem lekať neglepšši.

13. Poznameneg brany nasse
Křystowau řwz drahan, at
mordeť nās netylā se, a nās
neoddā wrahu. Buď nám mi-
lostiw, wzbaw nās, po zdegšši
bjdē přiwēb nās do přibytku
wěčného, Amen.

(1612.) Rot. 162.2.

Sťlofedny Hospodine, po-
bled z nebe, gať žalostinē
dusse mā we mne kwjli, ano y
mē srdce, teľa se welice, že sem
neplnil twau wůli.

2. A protož střely twē přj-
snē hluboce wvāzky we mne,
odtud we dne y w noci slzami
se řmjm, fdyž z těžkosti newjm,
gā bjdný sobě spomocy.

3. Nať

3. Staněny, na loži wpm, a w hořkoši ducha mluwj, s krolj pomine noe? a když i lože wšanu, od kobož došanu, w mēm sauženj gislau pomoc?

4. W zdálj k kterému i swatých, wteku sem težkoslech mých? Abraham newj o mne / Yrael mne nezná, o tom swědčj wěrná řeč pisma swatého zgowně.

5. A gestli pak swau naděj w lidech slojím, že mne zhogj, gisťe oflamau budu; neb bez twé pomocy, lékař nemá moey, k wzdrownj anj geden.

6. Bolest ač gest težká při mně, wšak hřichy gsau wždy twějšj; mě, nebi gich co w moři pisku: že gsem tak w nich hogu, gisťe negsem hodný zpatřit wšokost nebeskau.

7. Odwrátj tč hřichy mě, Otce kaskawj odemne, protož mne až posawab, y nepřitel sauži, přitel pak newáži, wábeš wšy luge sežrat.

8. Sřly nemám k nawrácenj k tobě šworiteli wěcný, nebo gsem gako owce ta, genž toliko blaudy, kudyšolwěť chodj, když gest pastýře zbawená.

9. Šam tehdy hledeg mne prošm, a to břimě, kterě nošm, segm semne můj Bože, pro Gejisse rany, a orodománj, neb ho ginj šnat nemáže.

10. Ač gsem hřisťny, wšak nezaušfám, než tu w tobě důwěrnost mám, že mi hřichy odpustjš, a mě srdce smutné, swě-

domj raněné, radostj nowau naplnjš.

11. Raskoň vcha swého ko mne, a sřlyš pokorné prosby mě, a deg mi to i miľosťi, abych pozbožně žil, po tobě wždy taužil, odřeknuť swěťské marnosti.

12. Gezu, w hodinu poslednj, Duchem swatým mne pošlyni, abych w twře šrwal, a mau duři w ruce twé poraučegje, blahozslaweně dokonať.

(1613.) Rot. 223.

S Ermuttež se o Křestane, nechťegte se lefati, proto že nās Wán Wšh přjsně nynj ráčj mrškati, šwjm ostrým prusťem otcowským, tělām lidským welmi škodným, genž sluge rāna mornj.

2. Hroznat gest (wyznat se musy), a plnā wkrutnosťi, tak že se gi tělo děšj, gako ošdla smrti: Ale pomni o člowěče, že twrdšich rān gest wjc gestě, gichž Wšh můj wjwatt.

3. Šlad hořšj, než mornj šřelš; gsau toho powědomj, ti genž nā tčch mřstech byli, přeb lěty nedawnými, kdej množštwj lidj wšfelich, starých, masřch y welikých, bjdne hladem zhyňulo.

4. Wálkā k zpusťenj přimowdj mēsta, fraginy, obce, bez miľosťi lidem škodj, mečem a ohněm tēžce: tuť musy trpět manjšelky, muži y newinnē dřtky, galmaly tak weliky.

2999 4

6. Ehrā

5. Chrámové, rathauzy, školy, přicházejí k zpuštění, spravedlnosti trpí náslí, žádně listosti není, bez studu pášší se vraždy, též smilstwa, wjdj to každý, ach lépe hned vměsti.

6. Poněwadž pak nás Bůh milý, pro nášší zlost welikau. tresce morem w tuto chvíli, prawich swan wztázenau, trpě mile a modlte se, by na nás nezwalilo se gestte něco horššibo.

7. Protož Křesťané nábožni, dauffegte w Boha swěho, a wězte, že což se nyní děje, gest wůle geho. K tomu swata rada geho, kterauž on nás ode zleho k dobrému chce přiměsti.

8. Bůh wj, co tomu prospěšně, smrti či žiwot dāšší, tomu wjdych wěriti pewně, a oddat se mu sluší: bez geho swatě wůle wlas mor nemā; wytrhnauti z nás, ani co vyškoditi.

9. Byť rána morní gestte wje na swětě se zplyla, byť y lidj deset tisíce po prawich twě zblila, k tobě se wšak nepřiblíží, ani co negmeň vblíží; všta Boží to mlauij.

10. Ten wrabec na zem nezapadá, by Bůh neměl widěti; čím méně smrt lidj škřádá, by Bůh neměl widěti: onť ge chrānj duem y noci, by gich zle nemohlo žmocy, bez geho swatě wůle.

11. W trāpenj řdž se množí, Křesťany zformucuj, nad čímž se vrāží mnozý, genž cest

Božich nezpytuji. A wšak ge pro polepsšeni, k tomu pro násse zkuseni, Bůh pošylati ráci.

12. A protož neležegte se, Pán Bůh nás neopustí, neboť Křesťowu wjdychy gme, w žiwotě y při smrti. Kdo vmějí má, gde wen z swěta, smrt gest náš yst, gest wěc gistá. Pán Křesťus gest náš žiwot.

13. Wšak člowěk má stálě bože, dokud gest w tomto těle, w smrti dochāžy poloae, měř tomu každý cele. Neb vchāžy pokuseni, dābelšch, lidsch sauzeni, přichāžy k wtěšení.

14. Protož Bohu se poddegete, a w něj dauffānj měgte, smrti se nic neležegte, vmějí se nesřachugte. Rebo kdož swatě vmírá, hějchū a bjd zproštěn bhwā, a w Pānu odpočiwā.

15. K smrti se časne chystegte, modlic se bez přestānj, že Křesťus smrt přemohl, znegte, k wšsemu zachowānj. Neb kdož twěho solně wěří, ten smrti wěčně newží, a gest Synem spaseni.

16. Prošme tě milý Páne, rač se k nám nawrátiti, a pro twě gmeno přestawně, nám wšem milowim bōti, bychom milost twau chwālili, srdcem wšty welebili, časne y wěčně, Amen.

(1614.) Not. 40. d.

Nek sem gā člowěk strāpezný, w žiwotu swěm přezstěžený, Ach gíť mušym hned w tu

w tu dobu, do bran giti swěho hrobu.

2. Gijz budu ostatek let swych zbawen, gessće mně přewděcných: gijz mi žádný nepomůže, proto že žádný nemůže.

3. Neff sem gijz byl w srdcy swém sám, Hospodina neohlédám více zde gijz w zemi živých, ni lidj Bohu slaujících.

4. Pomjgi mě přebýwání, gať pašpěške stěhowání: gať tkaelec tějsně odstřihne, tak se můg žiwot přetrhne.

5. Rosi mě gať lew potřeš, teff sem, gessli na mne dotřeš: gessće dnes nežli přigde noc, ko nec dá mi smrti zlá moc.

6. Co řečab neb wlastowice, křak sem, a pištěl welice. Mě oči žhuru patřily, a wšak čim dál wje se tměly.

7. W tokal sem k Bohu swěmu, přispě, přispěg sauženému! Ach nášly trpim Páne, přideg duš, i smrti wychwat mne.

8. A dobrý můg Bůh a můg Pán, hned mi se laskawě ozwal, že gessće po té hořkosti, w žiwu geho milosti.

9. Let patnáct přidal žiwota, a aby toho gistota mně y giným známá byla, moc Božj diwem sturčila.

10. Čemuž nech se wšicknj žiwu, widauc co Bůh může, diwj: gať strassiwau smrti odwrach, gať žiwot komu chce wrach.

11. Pokog můg, kbyž byl negtjssí, přinešl hořkost neghořceg-

ssí. Ale mne Pán zbawil strassí, dussi mau wytrhl; propasti.

12. Smrt obrátil zase najpět, hřichy mé zawrha za hřbet, wěda že hrob ho nechwál, ni kož smrt odsud wzdálj.

13. Hle! žiwí k chwálenj tebe wynakládai budau sebe: gať dnes gá se wšechněmi, tebe y mne milownými.

14. Rěbrž y dál ty nowiny, aby šly i Dcěi na syny, to opaťejm tak gať možu, tobě te cti swému Bohu.

15. Wděcnost má gdi swětu w známost, ať se káždy, tu Božj host, wěj w žiwotu y w smrti, Bohu swému důwěřiti.

(1615.) Rot. 157.c.

S pomoz mne i mého hoře, mocny můj Bože; spomoz mne i mé těžkosti, prosym twé milosti: Ty gšy Bůh můg, ma naděge, degž ať mi se lepě dēge.

2. Hle! i twých mnohých dobrodinj swědomj mne wini; tys mi dussi y tělo dal, gá gšem obě mřhal, hřichy swými ohyzdnými, než; die se šlowy twými.

3. Gsa podobny tobě obraz, twůg gšem zrušil rozkaz; negsa žiw podle wůle twé, zhanbil gšem mrawy etné: swěta pak wůli, y tělu činil gšem powolnost celau.

4. Nebudeliť milosti twé, můg laskawy Páne, konečněť wjm, že zahynu, pro mau těž-

D 999 5

lau

Kau winu: Gijl, aij mi téjšo tělo trapiti, gen dussi rač lasky je wsech stran, škrotils mne, přiti.
gač přemožny Pán.

5. Hněw twüg žgetny nab sebau jnám, a geho se lekám; hled gen, gač se před nim třesu, téjšy smutek nesu, leže, sedě, wždy sem truchlím, když gsem byl ale a marně žiw.

6. Swědomj mne welmi tíži, když se hříchů bliž, gěz ty wsecky račis znati, pro ně se hněwati: kdyžs žlostně nímí vražen byl, odemne lehce wažen.

7. Mně sem, že gā swět pře. budu, tak gsa žiw bez studu, že tebe přewaljm Boha, ž nic byti nemoha: negsa než blato, smrad a prač; teď pač mne mami hrozny strach.

8. Kuka twā tkla se mne sylně, toť wjm neomylně; nebudeli smilowánj w tomto twém trestánj; běda! tělo y Duch řuši, že brž zahynuti musy.

9. Naděgi mám sylnau w tobě, y celé dauffánj, s plačem wolám, bez přestánj, k twému slitowánj: Rač, ač rač mi zdrawj přiti, žádám sy lepě žiw byti.

10. O smilůž se, Dče miř! w tu, ač pozdní chwili; hřisňm sy račil sibi ti, že ge chceš přigiti na milost swau w každé době, když se gen obrati k tobě.

11. Gač gsem lotr pozdě ka. gjen, w mocné twé pravicy; wšsal předce k tobě wšřkám, kdyžs litostiwý Pán: rač, gač chceš,

tělo trapiti, gen dussi rač lasky přiti.

12. Téjši mne prwnj hřisňm cy, muož y welicy, kterj, ač se pozdě řali, milosti dostali: o degj wějš, wěčny Páne, je y mne se milost stane!

13. Přigals lotra, Boží Synu, w posledni hodinu, když s tebau wisel na kříži, a řkal w hříchů tíži: když poznal swau, ač pozdě, žlost, obdržel twau swatau milost.

14. Dragdalně, hřisňm žezně, téjš se laskaw stawil; když se řaka, w tě dauffala, wsechs gi hříchů žbawil: degj y mně bjł tě milosti, mocny Bože na wysofci!

15. Opušils y Zachewi, Petru y Pawlowi, když se ž swych hříchů wzgnali, a gichli towali: Rač y mně lasky pozpřiti, nedeg se w hřích nawratiti.

16. Wjm, že osob nepřigimáš, neb wsechj hřisňm znáš; nečinjs řiwdy žadnému, žlěmu ni dobřemu: Kdo se wraucně hříchů řagj, ž lasky lasky dostawagi.

17. Y ga se tobě přiznawám, a w prut se podbawám; był sem hřisňm před twari twau, skutkém y myslj žlau: tě hněwage, žlě pachage, bliž, bliž sem peřla než rage.

18. Než odpust, odpust, mąg Páne, twé mám slowo daně; pro twé weleřlawné gmeno, na němž

němž vpravěno gest srdce mé, lasky, lasky mi rač přiti, pak,
co na skale; deg, ach deg mi řdy chcéš, mne k sobě vzyti.
dauffak skale.

Amen.

19. Račičli mi zdravj přiti,
chcž zavděk přigiti, abych se
mohl tobě kati, ze všech hřě-
chů wstati: pakli mne chcéš vsmr-
titi, rač gen dušsi k sobě vzyti.

20. Toběť se poddávám, to-
bě, ač w hrůžj a mdlóbě; já-
dám si z hříchů powstati, pak-
tě milowati: Nezatracuj swé-
ho služb, odpust, odpust mi
mé dluhy.

21. Toběť sem dluzen samé-
mu, stvořiteli swému; Ach, ne-
mohu zaplatiti, protož chcž
prositi: Rač, rač mi zho-
twiati, a deg mi w pokání stati.

22. Nezpomínej nepravo-
sti, žádám tvé milosti; ač gsem
hoden zatracení pro těžké hře-
šení: rač s pomocí pospicha-
ti, dokudj mne smrt neza-
chwati.

23. Potom mne wysvobod w
smutku, z toho srdce smutku; bych
tě poznal Boha swého, Pána
laskawého: rač mi dati potěše-
ni, pro Krystowo vmučení.

24. Slituj se nademnou Bo-
že, w tom přetěžkém hoře; w
svojně na mne, své stvoření,
pro své ponížení: všys k tobě
řkajíc, gen lasky hledajíc.
chho.

25. Amen, gisť se to sta-
ne, wšak slibil, můj Páne;
nehoduj gsem, wšak přede-
tvůj, ach gen se newidat!

(1616.) Not. 40. d.

Sžko nam Bože, vsko nam,
sauzení těžké je wšech stran,
nepřitele se bojíme, chradnem,
mdlíme, o wsteflosti swěta
wíme.

2. Hlad také chleba powstá-
wá, a potrav se nedostává;
hlad twého slova slyšenj, w
tom sauzenj, běže mocně roz-
množenj.

3. Angel twůj má meč do-
bry, a chce nás hříšné pobiti:
gisť mezi nebem a zemi meč
wstažený drží k našemu škazenj.

4. Až gisť bige, až gisť mo-
ři, a staneť těl lidských boři:
máge čím dal wjce bít, náš mo-
řiti, nechcemli se polepsiti.

5. Ach na trave své padne-
me, dějw nežli wšicknj zemře-
me: odwrhauč své nepravosti,
žlost, hříšnosti, wlegme w po-
níženosti.

6. Otče pro Syna milého,
spasitele lidu swého, a pro ge-
ho drabě rany, gisťw, šramy,
smiluj se, smiluj nad nami.

7. A poruč Angelu swému,
ať zas wstaupe k trunu twému:
ať meč do posswy obrati, tobě
wrati, a přestane mordovati.

8. Žel se tobě toho řěho, od-
tebe na nás přisťěho, vskoť se
w své prchliwosti, ať gest dosti,
což žbil Angel z powinnosti.

9. In

9. Ty pak o Urone pravy,
Gezu Kryste, plny slawy! za-
stupuj nás před Otceem twým,
rozjhěwaným, buď nam vždy
zastupcem daným.

10. A vezmi řadibla svého,
vmučenj newinného, očist nás
swau krwí swatou, w obět wja-
tau, ať gsme čisti před twaři
twau.

11. Deb wyssla hrozna přehli-
wost, a roznicea horliwost,
od twaři Otce milého, nebeske-
ho, pro hřích rozjhěwaného.

12. Popatrť gať rana morowa,
od huěwu Hospodinowa, začala
se w nás lidu twém, hřisněm,
býdném, a třešťanj tweho ho-
dném.

13. Stůž, prosym, mezy
žiwymi, a mezy vmrtwenými,
a zastawi se ta rana, genž od
Pána pro hřích na nás poslana.

14. Ach račť to věiniti, Ot-
ce w hněwě wšogiti, a nam dati
w pobožnosti, w řagienosti, ži-
wot wešťi žde w milosti.

15. Slawa Otce laskawému,
y geho Synu milému, buď česť
y Duchu swatému, melebnému,
Pánu Bohu gedinému, Amen.

(1617.) Dot. 9. c.

Sento nás nebezpečny
čas, nawrat se k Bohu
raždy z nás, dokud žde čas mi-
losti náš.

2. Dřehage swěta marnosti,
wšech hříchů a nepravosti, žde
hledeg Boží milosti.

3. Pohlednj na wšefčo stra-
ny, gať Pán Bůh na nás řes-
řiany dopausťej rozličné rany.

4. Wrau lide smetmi nahly-
mi, hlyz, přykřej mornými,
giffet žertu nenj s njmi.

5. Rano čerstwj, zdrowj
mnozy, př chwili nemoc ge sfo-
řj, k wečerau na mory wložj.

6. Mnohy se toho nenadal,
by se tak w nable odebral, snad-
by se byl w pokánj dal.

7. Mnoho gich za den vmj-
rá, mnoho domů se zawjrá, a
řačta hrozna otwjrá.

8. Kladau se muži, ženy tam,
řačj, dítly, wěť, nenj řlám,
to pak wšefčo na přiklad nam.

9. Žalostiwě natřfánj, rodiz
čů, bíteľ pykánj, slyšeti gest
bez přestánj.

10. W něfterých mistech dra-
hota, frupobitj a suchota, nez-
broda, bjda, psota,

11. Raramně žrapila lidi,
což se z husta welmi widi, ať
pak žlj toho newidj.

12. Gij našawa ten býdný
čas, o němž mluwj Spasytel
naš, gať gest napsal swaty
Lukaš ř. 21, 25. řq.

13. Že bude warka, žbauřenj,
řlad, mor a žemě třesenj, wšsu-
dy weliké řauženj.

14. To my pak ať wšefčo zná-
me, a wšak na to malo dbá-
me, w nepravosti se dawáme.

15. Třostugime se vmřjti, a na řaud
Křystů přigjti.

16. Wřchnj

16. Wchnj se Boha spustili, stad a bazeň opustili, w wšech hřěšich rozpustili.

17. Na slovo Boží nedbagi, Boha w paměti nemagi, nestaudně wše zle pachagi.

18. Nepřipauštěgi třeštanj, jadněho napominánj, slova Božího karánj.

19. Dříšši beran příklad od nich, šfollugi sobě w hřěšich swých, magjce zalibenj w nich.

20. Gať by to w Sodome bylo, tať se gest zle rozmnožilo, wšechy stawy naplnilo.

21. Nenj lašty, vprémnosti, nijadně spravedliwosti, přátelště pravě wěrnosti.

22. Gest faleš a oklamánj, gedněch drubhch pomlauwánj, lehkomyslně wtrhánj.

23. Nenj nad naujným litošti, ani s potřebným zdilností, gest plno zatwardiosti.

24. Nenj tež zdrželiwosti, čistoty, pokory, ctnosti, v wšech gest plno šlipnosti.

25. Eyzoložstwo a smilněnj, za jadny hřěch w swěťe nenj, zle Sodomě zalibenj!

26. Gest přátelště hodowánj, do nemoch ožiraa, z toho wšech to zle pachánj.

27. Protož se Bůh tať rozhněwal, mornj rann wšudy sessal, byť nas spravedliwě ztrestal.

28. Za času Dawida Krale, byl přišel mor welmi nahle, mřeli lide nenadále.

1. Paral. 22, 13, 199.

29. To Pán Bůh proto dopustil, že se Dawid Boha spustil, hřěchu zwlaštěnjho dopustil.

30. W třech dněch sedem desat tisíc umřelo mužů, a snad wjc, tu se křik Dawid prawic:

31. Gať sem ten, kterýž sem zhrěšil, lid pak můj co gest učinil? gako owce newinný byl.

32. Obrat Páne na mne hněw smůg, zachoweg newinný lid můj, prošym pokorně, sľauha twůg.

33. Když se tať Bohu winěn dal, a obět mu obětował, v hněd Bůh tu rann odgal.

34. V my činně tež poťánj, nechaajce prodlewánj, w tomto božském rozhněwánj.

35. Přestanauc hřěchů a zlošti, prospiwamež w pobožnosti, modlimež se Bohu s pilností.

36. Kľauce srdcem ponížejm: Bože buď miľostiw hřěšným, nam na swěťe zarman cenym.

37. Degž hřěchy, bľudy poznať, poťánj prawě činiti, dřizwé než nas smrt zachwati.

38. Páne Křyste, račiž dati, když se odsud budem brati, tobě se štiastně dostati.

7. W čas garnj.

(1618.) Not. 186. a.

Ny gijz radostné léto našta-
wá, wšsecko stworenj smut-
ku pozbywá! gijz nynj plěsse wšse-
cko wesele, když widj an zyma
twrdá cele mnohau trpkosti
trapiti přestáwá, přeč se odná-
šje s námi nezúšlává.

2. Nad nami žhuru nebe pře-
krásně slunečko wškol nosyč
gasné; genž swětlošj swau swj-
tj rozkosně, wšsecky zahrjwá
wěcy milostně, diwnau mocj
swau mrtwost obžiwuge, což pak
starého, zase obnowuge.

3. Takž y země, genž matkau
gest wšseho, kwjti wydáwá; se-
be krásného nezčislně množkwj,
wšsudy je wšsech stran pěkně o-
bjwá swého těla šlan: ku podi-
wenj tráwy zelenosti, barew pře-
pěkných w diwně rozličnosti.

4. An mišo gijz z přibytku
wygiti, žadosliwo člowěku po-
byti někde na lankách, w poli,
zahradce, ptáčkowě když tam
zpytwaj sladce, gedni po dru-
hých rozličnými hlasy, zwlášťe
potom dále letnjimi čas.

5. Kdejs ty člowěče rozumnj
z tvorů? zdaž nepozdwižněš též
očí žhuru? (Odkud ti wšicknj
plynau darowě) sandě, abys se
roznjtil w nowě k Bohu wdě-
nosti, gměno geho práwě horli-
wě chwálil, žiw gsa k geho sláwě.

(1619.) Not. 283. a.

Duše! měla by tě potěšit
krása kterého stworenj?

kdy tworce, nad něžž nic není,
wždy můžeš sam? vžijánj myš-
kteréhož gšy též gijz poznala, co
geho láska může dát: nikoliv se
to nemá štát, že by gšy se w mat-
nem kosařa.

2. Slunce! kteréž swět oswě-
cuješ, a rozkoš welkau w sobě
máš, nebe, genž zemi deští dás
wáš, a rosau hogně gi zwlas-
žugeš: což máte, co bych nez-
vžiwal w tom, kterého gá mi-
luj, a gemu srdce daruji?
což, co by on lepši nedáwá?

3. To swětlo wšsecko rozra-
duje, a zateinně oswojti, též
y w mým srdce wždy se škwj;
on slunce požehnaně sluge, deští
genž me srdce pokropuge, a twr-
dost geho odgimá, genž mi
plodnosti dodáwá, rosa genž du-
še občerstwuge.

4. Lauhy zelené ač gste krá-
sně, předce mne nezpofogite,
ma mysl nad wás wynássi se,
co wy máte, to genom časne:
gen tworce wás mne rozraduge,
neb krása geho wěčně trwa, on
dušši dáwá, co žádá, když se
gen geho přidrjuge.

5. Dwečky! kteréž na past-
wěckach sem y tam se prochá-
jíte, z potučkůw se napáгите, a
při pastyři nemáte strach, má-
žete mi za příklad slaužit; ga-
pak musym zgemně wyznat, že
gen chcy při tom gednom štát,
genž pastyř y beránek má bý.

6. W

6. Wš ptáčkowě, genž letnjm časem zjwate syc le cti Bohu; gá w was šlyšet nemohu, fdyž mne chete odwesti hlašem, od toho, genž sy obljibilo (gen gedineho) srdce me, gá sam gsem hoľaubatto zde, ktere se k němu přichylilo.

7. Potáčkowě, stromy a lesy, pole y co w was hýbe se, genž wše lidem pokrm nese, wy horry negpětnějši frášy, vsupte pryč mřemmu memu, genž sytosy y rozkoš dáwa, a wšsečo hogue w sobě má, a to gen wždycky mne k dobremu.

8. Zylule welika té zemj, wy neb sa okrášlená, y co ten swět gen w sobě má, můžete mne byt k probuzenj, a mne promádit k swobiteli, je myslim: fdy ta okrása wasse zde gest tak přestřena, galk ten gest, k němuž wšsečo čeli?

9. Protož naložte wšsecky syly, le cti toho, genž půwod wás, ošlawugje ho kajdy čas: přitom tež probuzugte mly ten lid, kteryž w was swau rozkoš má, neb wšsečo to gen marnost gest, a mže snadno srdce zwest, fdyž přitom na Gejisse nedba.

10. Gá nebudu wje přemoženj, neb sem co wyššho poznal; mž mly mi me srdce wzał, ten kteryž bly y čerweny, y je wšsech ginych negfráznějši: genž mne gen sám opánuge, a kástaw swau rozhorluge, bych gen gemu wždy byl wěrnějši.

(1620.) Mst. 30. a.

Tžda w swětě okrasa žwězdy ne mi wšudy hlása, že Pán mž po wše časy slyny, grunt gest wšy frášy. Rdyž rannj žá wycházy, a slunce gasně wcházy, tu sobě připomínám, galk přegasný gest mž Pán.

2. Rdyž se den rozednuge, ma duše powajuge, galk lby blest gasnosti dáwa swětlo wěčnosti! fdyž widjm slywěly mřsyc, a hwězd tak mnoho tishy, myslim: kdo toho Pán gest, w prawdě má přestawnan čest!

3. Rdyž do pole krásného pastěj čas garněho, powzbuzeny gsauc hlásám: galk ma byt tworce sám! pěkne gsau syc ža brady, kwiti y geho sady; ale mnohem krásnějši gest Křystus, kwitek duši.

4. Rdyž widjm vřlechtile růže čerwené, bjle, myslim: čerweny, bjly gest mž ženich přes mly; slowem: w kwitkach wšsech, malých také welikých, krasa se wygewuge toho, genž ge maluge.

5. Rdyž k studnicem přicházym, a potoky obcházym, mysl ma proufa w Křysta, on gest studnice čista. Rdyž beránty spatřugi, wuřtně se pohybugi, wjdychám: Beránek Wšj gest mž ženich, mé zbožj.

6. Rdyž cukr okusugugi, a moc medu skusugugi, srdce po Křystu tauži, on mi sladkosti skauži

slauži: ljubezně stawiš zpiwa, laut:
na hlas čisto mija; než, kde
taký hlas slyšiš, gaš gest ten,
māg gest Gejz?

7. Přigemny ten hlas bywa,
když se echo (na zpět) ozywa,
přigemnějši ten zvůč, genž
Kryťowých vst hluch. Protož
wygdi negmiljši w stře, vkaž se
mē dussi, deg se gi znamenati,
by tē mohla poznati.

8. O! by blešť Božstwj twē:
ho ošwitiť ducha mēho, a pa-
pršty twē slawy pronikly zrať
mē hlawn. Ach mūg Gezu!
wezmi přeč zastěru ducha, vleč
mysl mau, by tē bezpečně lj-
bala zde y wěčně.

(1621.) Not. 30. a. 259. b.

S Ebe, země, powěťš, wse-
řko o Bohu swědči: Pro-
tož y ty duchu mūg, wstaň a Bo-
ha oslawi.

2. Wiž to swětko slunečné,
gať nam služi wšem wděčné:
Měšc, hřešdy, swau moey sla-
wj Boha dnem noch.

3. Hleď na swěta ofrštěť,
gať plň darů každy wěť: lesy,
pole y hory, pro tē magj swē
twory.

4. Wtactwo se ti zletuag, zpě-
wēm wse napliuge: blešť, brom,
dešť, mraz, wětrowé, wse gest
tobě hotowé.

5. Hleď na wod strassné wa-
ly, když se sem tam metaly,
w zježenj, dāwāgi střz swē
zbož swym hřmotem strassliwym?
neswědči o Bohu twym?

6. Bože mūg! tēt dusse mā
wssudy přítomněho znā: Ach deg
mi chtiť we wšem, co esy ty, a
co gā gsem.

(1622.) Not. 162. b.

W D srdce mē, patř wesele,
na wse dary Boží smēle.
wabíť tē leto sličně; popatrě na
zahradni krasu, na zem plod-
nau toho času, mēg wěčny roz-
ličně.

2. Dřimj se listem odinā, a
prach zemský zas přitřyma no-
we rauchō zelenē: Marcyšy s
tulipanami, giž přewyšsugj kř-
tastamj twau krasu, Esako-
maune.

3. Skřimaněť w obláčch zpi-
wā, hoľaubeť se k lesām mřwā,
wylita z rozsedliny: stawiť hla-
su weselěho, přerazj z hrdlička
swěho hage, hory, doliny.

4. Rohaut wywodi swē stad-
ce, čap spissi k mladym na krat-
ce, wlastowka křmi mladē:
ay hle gelen w noby spory, tež
y laň prudkē, z hory spěšsi se
k trawě w stadce.

5. Stěly hrabi s kāmynk-
mi, maluj se pod břehami sti-
nem překrasnych kěřů: tam se lau-
ty zelenajj, kdej se žiwčně rozli-
hajj hlasy stad y pastyřů.

6. Wěky w pracy neleniwē
oblitagi, jadošlivě gšauc stadko-
sti medowē: brozny winnē, mdkē
w zježenj, dāwāgi střz swē
zbož swym hřmotem strassliwym?
neswědči o Bohu twym?

7. Role obilj wydāwā, mla-
di

bi stati, že gest strawa, sláwi
kassu welikau Boga w darich
bohateho, k nám wždy welmi
naklonného, swau dobrotau
wsselikau.

8. Mlčet mne cos nemožné
ho, welky Bůh, welka moc
geho, y zprawy mne káží:
zpjwám Tworch negwýššimu
ochotným srdcem, kbyž genu
wsselka stworenj hráži.

9. Myslím: o kbyž jde taf
sličny w darich, w wtěchach roz-
ličny, w nassim wěku obohem;
což nemá byt w onem swětě, w
onem přeradosném letě, y zam-
ku žlato drahém!

10. Gafy blest a rozkoš wssu-
dy twa sstěpnice mje má tudy,
kde zwěčné strány hráži! kde
wogsska Angelů swatých, w po-
čtu množstwj nepogatých, Halle-
luja zpjwáži.

11. O bych, Bože můj! mŭg
před onem, giž stal twém taf
slawném tránem, mage w ru-
kach swě palmy! gaf bych gme-

no twě s gínými sláwił duchy
předčistými, nemyšlenými ža-
my!

12. Než y došud to gho těla,
dusse gestě bude mēla, nechcy
mlčeti kate, ale radče srdce
swěho naklonim času každého k
twě swatě eti a chwěle.

13. Blahoslato mi w mē pos-
třebě, swým blahoslavenstwim
z nebe, nech ti swětnu wždy mi-
le: nechaj leto milosti twě, hoga-
ně owoce w dusi mē přinassi
každě chwěle.

14. Necht duch twůg ma mi-
sto we mne, ach wěiř strom do-
bry je mne! nech! wzrůššam to-
bě wděčné! popřegž, ať sem
twě zahrady kwitěl a sstipek
přesladky, ke eti twě sláwy
wěčné.

15. Wywol mne za milý rag
swůg, nech se tělo mē y duch
mŭg až do smrti zelena! odtud
bude ne ginemu čest, než gen
tobě samému, na welky nezmeš-
něna. Amen.

8. W čas žně; děkowánj za vrodň zemské.

(1623.) Not. 40.

Shwalměj Boga o Křesťia-
ně, za dary nám proka-
žané, y toho roku na polích,
Páně gest wsselka plnost gich.

2. Chwalte Pána, wydegte
mu čest, neb od wěčnosti dobrý
gest, on stworił nás, on jdržu-
ge, žijí, chránj, opatruge.

3. Prw než klowěka zpjšobit,
nebe y zemi ozdobil, sluncem,
měsycem, hwězdami, žiwotě-
m, vrodami.

4. A taf z dobroty nesmr-
ně, gako do plně spšlirně, wwebe
člowěka do ráge, wsselco mu w
moc poddáwage.

5. Y ať mu za to žle slaužil,
A r r r smrt

smrt věcnau hříchem zaslaužil, wšak geg zas přigal na milost, pro Křesťowu zaslaužilost.

6. Zaž nás tudy wykaupeňe, Duchem swatym posvěceně, mi. Powati nepřeslawa, potrm, ná. pog, oděw dawa.

7. Ptactwo, ryby, y howád: ka máme, ne gako čeládka, než gako milj synowé, k sycej wždycky hotowé.

8. Duť nám korunowal je: mi, žadauejmi věcmi wšemi, kowj, owocy, wačenjm, k to: mu rozličným kořenjm.

9. Požehnal semenka wsatá, nebi hognost gest wěšši wžata: Požehnal stěpnice, y winnic, bu: demli wděcnj, da nám wje.

10. Wšak dobroty Pána to: ho, bychom gazylů tak mnoho, gal se žrn zrodilo, měli, žstih: naut bychom nevměli.

11. Zpjewgmej mu srdcem wděcně, ó Bože dobroty věčné, slawa buď tobě na nebi, a pokog lidem na zemi.

12. Při žni nynějši radostně, pamatuhgmej na milostně lěto věcného žiwota, tomut žce bojška dobrota.

13. Uly gestliť dawa ž milo: sti, žlým y dobrým zde w hog: nosti, nelžel gest wyprawowati, co nám w nebi minj dáti.

14. Dlo toho newidalo, vcho: o tom neshyčalo, srdce lidšče nezšusylo, co se wěrným od: žožilo.

15. Wůh Dtec, Syn y Duch

swatý, Wůh náš swatý, swatý, swatý, budiž od nás nynj chwá: len, y na wěky wěků, Amen.

(1624.) Not. 189.

Shwaltež Hospodina wšes: tka stworěn: Nebeská, zemská k geho žwelebenj. Chwal: tež geg Angele, wždegte čest wesele, žastup zemšy, také nez: besky.

2. Chwálu mu wždegte, žun: ce, měšče také: hwězdy y dško Boží wšeligaké: Kterěžto pod gedným slowem gsau stworěné, wyměreně, y wtwrženě.

3. Caudowě zemšstj, y Krá: lowé nad to: Wšelicy lidě, nez: šyďte se za to: Chwaltež geg stawowé, ctných Pánůw hauffo: wě, maš dšky, Chwaltež ho wždycky.

4. Neb on swau moč, nebe, zemi stworil: Přjbytel sobě na nebi wtwrdil: Uby swě wolené, před wěky žžjené, tam osadil, a ge žwelebil.

(1625.) Not. 29. a.

Sžadáš od nás Páne, ža twě hogně dary, čeho ža dobrodini, kterě nemá nijry.

2. Stěžbra, žlata nezadáš, neb to wšecto twě gest, cožkoli na tom swěte, tebau stworěno gest.

3. Wděcným tě tehdy sed: cem, Páne wžhmať máme, nad tě důstognějšiho giného nez: máme.

4. Swět

4. Svět tebe neobsáhne, vsu-
dy plnost tebe, nad peklím y
nad mořem, zemi také nebem.

5. Ty gsy Pán vsého světa,
řlowemš nebe šlowěl, sluncem,
měšhem, hvězdami, diwaš ge
ozdobil.

6. Ty gsy grunty založil, w
neobsáhle zemi, a přikrols na-
host gegi, kwjtky rozličnými.

7. Ty z twého rozlázaj, w
břežu moře řlogi, wyměřeně-
ho cyle přestřčit se bogi.

8. Řeky wod nepřebrahých
welkau hodnost magi, den bily
a noc temná, řej šwě časů znagi.

9. Tobě k vůli rozličně kwj-
tj země plodj, létoswa zeleno-
stj, w krásném měncy chodj.

10. Podzymel wjno, gáblka,
welmi pěkně dáwa, potom řdy
to pomine, hned zyma nastáwa.

11. Z twě řásky noční rosa
na mdlě zeli páda, a řbožj za-
hořeš děšř snadně objiwa.

12. Z twě ruky řazbě řwjř,
hledj šwě řiwnostj, a ty řazběho
řmijš, z twě dobrotiwostj.

13. Chowejš nás pokudž řá-
čejš, w této nřžě zemi, gedine
at budeme, pod řřjdlami twými.

14. Budij na welky řwálen, ne-
řmrřednj Páne, řwa řářka k nam
y řřědrořř, nřřdy nepřestane.
Amen.

Ginaš.

(1626.) Řot. 29. a.

S Dž wždy řweš od nás Pá-
ne řa šwě dary hogně?

čim řetjme přřhodně twě gměno
dřřřogně.

2. Svět řě ten neobsáhá,
řřřřdy plno tebe : řřáwy twě
plna země, plně samo nebe.

3. Řřata wjm ře nejádáš : ne-
boť řřřř přmě twě, řoř z twěho
propřřčěnj řide magi řa řwě.

4. Wděčným řřřřem řě ředj
Páne wřřřřwáme, řdy nad řo
řibegněřřř oběti nemáme.

5. Čams ty Pán řřřřř řwě-
řř, řys obřřoh rozláhř, řař řo
nj řwěřdy řřřřřř řo řerřřř
rozřřř.

6. Gruntyř zalořřř řewně
neobřřřř zemi, ři nahost řřř-
řřřřř přřřřř rozřřřřřřř.

7. W řwěh řa řwým rozláz-
řanj řřřřh moře řřřř, wř-
měřřh ře meřř přřřřřřřř
řogj.

8. Řeky wod nepřebrahých
řřřř řřřřdy hogně, řiřř obřřř
a řřřřřřř řřřřřřř řřřřř.

9. Den bily a noc řřřřř řa-
řř řwěh nemřřř, w řřřř řwěm
řřřř řřřřř, řřřř řřřřř řřřř
řyli.

10. Š řřřřř řwěřdy řřřřř
ři řěh řřřř řřřřřř řřřř, řwěh
řřřřř řřřřřř řřřř řřřřř
řřřřř.

11. Z řřřřř řwě noční řřřř
mdlě řřřřř řřřřř, řřřřř
ře řřřřřřř ř nebe obřřřřř
řřřřř.

12. K vůli řobě rozřřřř řřřřř
řy řaro řodj : ř wůli řobě w řřřřř
řwěm řřřřř řřřř řřřřř.

Ar r r r a

13. Podř

13. Podjmeť ovoce nám y
vino vydává: pak do hoto vě-
dy gž twardá zyma vsilová.

14. Z tvojch rukau co gen ži-
mo hleď potravu své. Když to
vssecko sám žijš a stědrosti ne-
smjrně.

15. Bud na věky pochválen
nesmrtný Pane! tvá milost,
tvá láska k nám nitoh nevstane.

16. Náš choveg potud ráčš
na té nízké zemi: pak doneš
kdy chřeš v nebe pod třpytkami
svými.

C. Písne k vyznání gístým osobám, podle gich stavu, věku, a povolání.

1. Dětkam Křesťanským k vyznání doma neb ve škole, aneb při Barchysmu.

a) Můbec.

(1627.) Not. 64. c.

Gdyž my dítky spolu kř-
tem posvěcené, Dtey v
Křstomu gměnu obětované,
škorámež swá kolena y dus
twnitěnosti, zvolegme křauce k
trůnu milosti.

2. Nebesky náš ochránce, po-
patriž na nás, způsobě naše
srdce modlitbu od nás, kteráž
gefi vydána od Syna twého,
milostně přigimi pro gměno
geho.

(1628.) Not. 223.

Modlitba Křesťanských dětek
za své rodiče.

Dspodine všemobaucy,
milosrdný, vše wědauch, genžš
z srdce otcovského, všeho své-
ta Dtec právy, sám slitownš,
sám Pán slávy, na nebi y na
zemi.

Chř. 3, 15

2. Echť tobě dítky vzdawas
ti, jes mi duffi y tělo, škrz roz-
dře ráčil dati, tož twě milosti
dilo: ano dělugit nždy wíce,
že až dotud twá práwjce rodjče
imě žiwila.

3. D necht duch můg dítky či-
ni, ja hognost twě milosti;
wzlašt pak za to dobrodjni, s
negwěstj ochotnosti: ach begž
mi to w každě době, s dš čineš
njm, Bože, tobě, y rodjčům
wyznáwat.

4. Šsemli aich kře zformu-
cował, odpust dětěti twemu, že
sem gich tak nemilował, gals
přikazal každemu: Šesli z nebe
požehnanj, wzdal šě, kteráž
přikazánj čtwrtě žlym dítkám
hrozy.

Chř. 3, 18.

5. Popřegž mi k nim ochotno-
sti, a srdce poslušneho; ať ne-
tratim zpurnau žlostj, žehnanj
otcov:

otcovského: bych pak gich wždy
s uctíwostí, obwešelowal wěr-
nosti, a skáhom poslusnémuj.

6. Wě mne rodíče me ctíti,
dle twého zalíbení, tys ge račil
wstawiti, k wěku meho říjení:
protož y trpělwosti popřeg, řdy
mne pro me zlosti ačdy musy
třešlati.

7. Popřeg mi, Bože, man-
drosti, by duse má poznála,
gať často mnohé těžkosti Má-
ta semnou wystala, s gať mno-
hou peči, chudobu, plácem,
strastí, až w tu dobu, mne pila
ně dohlídála. Cyr. 7, 29.

8. Nechť gi w pokorné wrau-
cnosti zase ja to mřugi, w slo-
wích y skutcích wěrnosti, a stu-
du dořazuji: až twé přisně zlo-
řečenj, gežs ty wyřekl, při mne
nenj, ale twé požehnánj.

Cyr. 3, 9.

9. Tys rád do chrámu chodi-
wal, Gezu s rodíči twými; takš
mi wždy příkladem bywal,
ctnosťnj přeochoťnými: ač před-
stáw se srdcy mému, sformůg
ho k obrazu twému, zrcadlo bj-
tel wěrných. Luk. 2, 42.

10. Ty gsy byl poslusný Do-
hu, chť tak břež zabambiti, po-
slusný až w bídu mnohou, ano
až do umřiti: ač připodobňuž
sedce me, k té powolně pokore
twé, muřtu me poddanosti!

Rim. 8, 3. 1. Petr. 2, 21. sqq.

11. Ach popřeg mi poslusno-
sti ochotně Jakowě; Jozeffo-
wé čistosti, a báže Jakoba

wé: Tobiasowé tichosti, y gi-
nych rozkořných ctnosti, gimijš
ty Dce šawil.

12. Rač wiry Abrahamowé,
Jaká požehnánj, šit ochrany
Jakobowé, giž wždy měl w
swém konánj, teč milost Tobia-
šowu, šitěš a čest Jozeffowu,
mým rodičům popřiti.

1. Moř 26, 12.

13. Dac prodaužil gegich le-
ta, a nech w této nřkosti gich
šedina krasně žwěta, w pokogi
a w swornosti: nechť ačť k do-
brému gegich řij, blečůg gim
šam řazdau řij, a pomaheg gi
neři.

14. Wpuř gich modlitbu do
nebe, řdy před tebau padáji,
wyslyř ge tečšam pro sebe, y řdy
za mne wzdycháji: požehneg
gim chleba, wody, ob neřtastně
pak přihody zachoweg náš při-
bytel.

15. Řdyž pak gich přigde ho-
dina, deč, Dce pro Geřiše,
twého poslusneho Syna, at w
tobě vsnan řije: Přigmi duse
gich w ruce twé, přimeř ge do
wlasti prawě, k niž y ga se po-
špěšim. Amen.

(1629.) Mat. 139. a.

Dřasny byl Absolon, než je
šle činil on, Dawida
Dce swého wyhnal z králo-
wř geň: Giných mu pak teč-
kostí dost činil w swé mladosti.

2. Na tom dosti neměl, wy-
hnaw ho za nim gel, chřege seřš

Ar r r r 3

Dř

Otcem bítí, geg do lonce potří-
ti, a přejímá tě zlosti, zahy-
nul w své mladosti.

3. Deb když wgel do lesa, na
mezku se nesa, na dubu za své
wlasý wvázá, tu konec krásy!
hned pomístěno w rychlosti, co
činil w své mladosti.

4. Když přistoupil Joab, a
s nim negeden dráb, těmi kopy-
mi geg probnal, a kamenjm
zametal: Ten chl wšlechetno-
sti, w něj byl od své mladosti!

5. Giž radjm každěmu, křo-
wěku mladěmu, Absalonem
se káti, a rodičů se báti, giná-
mu Bůh w rychlosti, šrotj ge-
ho mladosti.

6. Zastibil Pán Bůh sám,
blauhý wěk wšec nám, bychom
matku y Otce etili, gakž on
míti chce: A kdož nemá té ctno-
sti, zahyne w své mladosti.

7. Při tom též každěmu, křo-
wěku starěmu, slušj na to my-
sliti, a k tomu se snáziti, aby
své dítě k ctnosti wedli hned
od mladosti.

8. Do štol ge dāwagje, vtrat
nelitugje, do chrāmu s sebau
wodje, a hříchů časne wymo-
die: Deb co chytj w mladosti,
wězy w nich y w starosti.

9. Amen sezpjwegme, na mi-
lost se degme, Pānu Bohu na-
ssemu, a pokorně se gemu: Tak
nabudem milosti, potom wě-
ně radosti.

(1630.) Prot. 163. b. 209. b.

S Eglesij dítě přiteli, wěr-
ný Gezu! : wzhled na
mne; wjz gak gsem (což duch
můg želi,) hříchem swazan :
naramně: mé myšlenj a dychtě-
nj máte se w bídne marnosti;
nemám k bogi : Chuti dosti.

2. Ten šrotj ged žlch žado-
sti žlajel srdec : mé cele; kdož
wyslýchne wšlechy zlosti, genj
mne trapj : tak směle? což ne-
wdečně, a wšlečtěně, to mne
māž obwefeliti, twým pal šlo-
wům : nechy přiti.

3. Co sem při křtu přislíbo-
wal, to sem bez wšsi : wěrnos-
ti, giž nezčistně přestupowal!
žpurnost. pych, lež : y zlosti
mne bídneho (Bůh žel toho!)
přitomnosti twě žbawilj, a w
hry marně : přiwabily.

4. Páne! šydjm se wšlo-
wit, gaka we mně : nezbeds-
nost; a gak mne swět chce wlo-
wjt, šydly swými : w swau
marnost: Kde gen chodjm, kde
gen hledjm, snadně se žlěmu
nanějm, an od tebe : y od-
laučjm.

5. Gezu! můžešli to snešti?
nehneli se : srdec twě? Māli
mne hřích w nie přiwesti? žbož
nečihā : wždy na mne? Težda
mušym, kdož nezlušym lāšy
twě, hořce plakat, a nad se-
bau natikati.

6. Proč sy pať w řad naš
sám wštaupil? proč sy se stal :
dětatkem? proč? bys nas sobě
wpa

vykaužil, a učinil ;. twým štá-
tém : Toť mi dáwá dítel pra-
wa, toť wybzuge f důwěrnos-
ti; deg; se držet ;. tē milosti.

7. Rač mne gen prto wyho-
giti, z téžkē hříchů ;. nemocy;
Potomť se rád wyewičiti dám f
twé službě ;. dnēm nocí : Tak
s radostí a wěrností tobě budu
wychowany, gfa od Dce ;. to-
bě dany.

8. Z této smlaowy deg mi,
gaf ty, ochotně býl ;. poslu-
šným; bych žiwotem rád gich
swaty nezlehčowal ;. nessler-
šným: Gich téžkosti, vle mož-
nosti deg mi pilně měřowati, a
ochotně ;. na se brati.

9. Když pak někdy rodičů
mých wěrnau žádost ;. naplním,
a w těchto pracech liternejch čas
y naklad ;. dokončím: Dceh se
obraz twůg každý čas zgewně
w mým žiwotu čepiti, a mŭg
příklad ;. giným swjti.

Čižaj 61, 9. 2. Kor. 3, 18.

10. Za tīm deg, by se stara-
li, přimě, šale ;. a negwje,
gaf by mne ti wychowali, na
twau řazen ;. wždy hledie: Bě
rodiče mē, gaf ty se litostiwě o
twých starās, a ge předece ;.
wěrně řarās.

11. Wbzůg srdce gich f
wraucnosti, a f častému ;. mo-
dlenj; by nam dšlām twé mi-
losti wyprosly ;. f wěnj: Degž
ať kwětu, wyřat ne swětu, ale
tobě, w twé gasnosti, w twé gá-
mny býl ;. služebnosti.

12. Wběd ge w swatém obec-
wānj, přes to plače ;. vďolj :
by mi w wřsedujm swém pokā-
nj fu příkladu ;. šlaužili: bych
pokorně, chtē a wěrně čwa-
tal gich nasledowati, pak teč s
uimi ;. mohl obřtati.

13. Popřeg gim z twých ran
pokoge, ať geg duch gich ;. w
žiwā; ten boři wřselikē boge,
ten swornými, řaskawými čis-
niwā: hñew hřích plodi, w nic
přiwodi, co se řdy dobrého řā-
wā, twa pak milost ;. pokog
dāwā.

14. A takť sy řaskawě řly-
řel, wěrný dítel ;. přiteli!
proč sem teč před tebe přišel,
a proč dštē ;. twé želi: Wiřt po-
čelām. Ty, Pāne, řām řtom-
tu pěkně twé řahady neobmě-
řřās ;. řdyž geř mlady.

(1631.) Not. 27. b.

S Bože weliký, tobě twůg
twor wřseliký, powiněn
geř mje řřāněť se řždě čmwle.

2. W my dšlky malé, f řsluž-
bě tobě oddale, ag se řslawu-
gem, a tobě řpřěwngem.

3. Řepobřdegž nām, malý-
mi nādobřkami, řřigmiž nās řa-
řřawě, deg sebe čřiti řřawě.

4. D řladkosti wěēna, řřd-
čym twā milost wđēnā, řřdž
tebe řakush, po tobě giti muř.

5. Obrat y nās f sobě, ať se
řřchāme w tobě, řřawē f dobrē-
mu čřiwu, řřad řde řřdēm
žiwu.

Ar rrr 4

6. Amen,

6. Amen, Amen Páne, dež
ať nám se tak stane, duch tvůj
zůstavež w nás, wůdce náš na
věčný čas.

(1632.) Dot. 6r. a.

Milý dětky, zdárné Boží
křestky, přesejte stále, k ge-
bo cti a chvále! Křetež spole-
čně, chvála tobě věčné, ó mi-
lý Dítě.

1. Tyš stvořitel náš, w mo-
ty všechy nás máš: svůj ži-
vot tráví w tobě, kdož w dra-
mí, píge, spává, lehá, zase
vstává, ó milý Dítě.

3. Ať fine my brštní, poku-
zení všickni, však na milost
nás w Synu svém přigal čas,
křtem nás očisti, spasením vgi-
stí, ó milý Dítě.

4. W naší moey není, tobě k
odplacení, protož své gměno
abý aspoň ctěno od nás vždy
bylo, ucti geš tobě milo, ó
milý Dítě.

5. Až zachowáweg w bázi
svě, a dáweg nám ducha své-
ho, ja wůdce věrného, po všech
cestách svých ať chodíme swa-
tých, ó milý Dítě.

6. Deg w dobrém růstí, wj-
ry a všech ctínošij tím wje čím
dále nabývati stále! Škrz Křsta
Pána, geň geš w nebe brána,
ó milý Dítě.

7. Těž zachoweg nám, gafož
to mocný Pán, naše rodiče,
a kdož wje nás ewiče wede k do-
brému, ó odpławij genu, náš mi-
lý Dítě.

8. W čehož spee potřebujem
wjce, z lásky své deg sám. Du-
še, těla hag nám! Až sám pro
sebe, potom pogmi w nebe! ó
milý Dítě.

(1632.) Dot. 26. a.

Páne Běhšši, negmilo-
ššiwěšši, genš wčíně
člowěkem, y malíčkm wěkem.

2. Mj dětky žádám, nepohr-
degj námi: neč gšme w twém
gměnu křěny, tobě posvěceny.

3. Abychom tě došli, w praw-
dě wjry našli, k tomu šrže
pěstauný bhwáme wedeny.

4. Ať wešmi nerádi, bhwáz
me třetáni, a wšak prut y met-
la twá, kážen dšši zdrawá.

5. Rudýtoli Páne slušba nám
se stane, wše šněšši čtje žádá-
me, buš ty naše ráme.

6. Džiw náš smrti swau,
dage wšli dobru: a duchem
svě maudrosti, deg nám w do-
brém růstí.

7. Když dwanácte let měš,
š rodiči šy w chrám wšel, seděš
mež Doktory, maudrosti mage
šhry.

8. Degj rodičkm y nám, w
prawdě wgti w twůg chrám,
ať nás srdcem doměrným we-
dan k zpráwekm twěrným.

9. A kdož před staršimi bu-
dem postaweni, degj ať odpo-
wjdáme, prawdu wyznáváme.

10. A což nevmíme, deg ať
se wjme, pokorně otazujc, w
ničemj nemaudrugc.

II. Deg

švedeni, y fdyž bywám.; při
včeni.

2. Ša pakt sem se giž daro-
wal; protož zajeň.; swädeň
lest: bych před tebau wždy ob-
cowal, neb to brad mŭg.; ve-
wný gest: Rážda pak žlost děla
těžkost, strach, a smyslu žasle-
penj; ach braň mne od.; gich
mámenj.

3. Deg byž pozorným a pil-
ným, wždy pak k tobě.; hledě-
ti: deg mi při twým slomu
splynym pravu maudrosti.; sly-
šeti. Mě činěj, y myšlenj
ať gen k službě twé žměruje,
gať twŭg příklad.; wyvěruje.

(1636.) Not. 37. a.

Ežu! mohuli tě prosyt?
poš nyní s dítětem twým:
rať y w včeni při mně byť, a
měg mne wždy w srdec twým.

2. Paral. 7. 16.

2. Wšak y ty do škol cho-
diwal, prospíwage w včeni:
pokorny a pilny bywal, to
wše k mému spasení.

Luk. 2. 40. 46. 51. sqq. Žid. 2. 14. 17.

4. 15. 5. 7. 8.

3. V tebe se chci bčiti; Ge-
zu, tresteg sám mau žlost: Rať
tež zprance mé žditi, a deg
mi k nim naklonnost.

4. Wždy na tebe chci hledě-
ti, žbilit se co činim? Rať
gen přehost mau snažeti, wi-
da, žež wěrně minjm.

(1637.) Not. 103. c.

Plne swěta!.; deg mi, gať
ty byľ, wšech lěta.;
bych co dítě žit: Neb gen těm
swě maudrosti poklad dāwās w
hognosti: Nech mne žpurnost.;
w hěch nempletā.

2. Dožj dítě.; wšak neg-
swětěgši! degj mi mjt tě.; za
muštr wezdegši: žiwotem a vč-
njm twým mne braň před ma-
menjm pychy swětě.; ey! hle-
djm na tě.

3. Mŭg příklade!.; twé ob-
cowānj mi se klade.; k wywco-
wānj, gať Bohu postuśnjm
byť, a w pokore štiastně žit:
o žiwota.; mého žaklade.

4. Mā milosti!.; Chod ty se-
mnau sám; hled s litosti.; co.
fdy, fde, a sám mysljm, gdu a
promodjm? D ať w twých ce-
stach chodjm! Přetels dítě.; a
wěcně wěrnosti.

2) W pracy a včeni.

(1638.) Not. 37. a.

Ežissi, Vāne maličch!
vkaž mi twau přitomnost:
deg nam žnať, (s twých gšine
miličch,) twého srdce vpriz-
mnost.

2. D pumode wšj maudro-
sti! Nech ti nenj protiwně
zprawce nassi ochotnosti darit a
lášť twé diwně.

(1639.) Not. 269.

Ežu! nenjli to tobě nepřiz-
gemně.; co dělām? toť
při

přisvědčijm w každe době, žeš ty pracy:; mé cyl sám: poročí mi gen, twůgli Syn gsem? wděčnělť mē pracovánj? takť pospěšim:; k dokonání.

2. Komuž k vůli se mám v: čit? ležtomyslně:; libosti? ach! takbých tě musyl stratit, srdce mého:; radosti! Vě mne w bržce zapřijti se: v bých k twě lasty prameni wždy pokorně:; mjmaj věcnj!

3. Zobě k službě se chčv věit, wšfe cokolwěf:; zadáváš: wšfe mi k dobrému má slaužit, když gen prospěch:; sám dáváš. W tom wšem ale deg mi žiale z těchto swětých bjd chmatati; w nebi, w nebi:; mám žiřkati.

(1640.) Not. 103. c.

Páne duffi!:; patř ty sám na mně: chcv, gať sluzi:; wážiti zgewně, gať di: wně mne mlugeš, gať wěrně zprowozugeš? té twě lasty:; mi nie negruffi.

2. Wiž, gestli mē:; toto v: čenj k tobě přimē:; a k zalibe: nj? Co mi gest nepotřebně, to sy držim ja škodně, když wět mūg gest:; co okamjenj.

3. Když se nedařj, a wšfe: čo gde težko y s nechutj.

(1641.) Not. 37. a.

Ezu! vě mne, se pokorit, ať se wolně dām wěsti; korným.

Máli má swěwolnost křjž mji, požeňneg te boleřti.

2. Wšfaks mi právem nie nedlužen, gā ti wěcnau pod: danost: proč gsem swěwolnostj žsanžen? nač gest wšfecka má žpurnost?

3. Ty, ty mās otcowské prá: wa, mne přisluffi pokornost, wděčně wjyt, co laska dáwá: tot ditek neglepšfi enost.

4. Mámliť k službě hotom byti, wšfak ty mās času dosti tēm mne wšem hogně datiti, co slauzi k hotowosti.

(1642.) Not. 37. a.

Dijdo hřichu gedowatě, srdce mē! proč se baurjš? proč pod Boží ruky swatě we wšem se nepokorjš?

2. Zdaž ty Bohu rozkazugeš? zdaž geg mūžš přinutit? proč se žpurnosti žsaužugeš? proč gceš Boha žarmanit?

3. Skusněli swěmyslným by: ti? wšfak Bůh gest negwýššfi Pán, nedā sobě nie wyděiti: pokorným dyl bude dan.

4. Z paubě lasty mās žiw byti, tot tobě přinaležj: pakliž se nechce libiti, hle! duch twůg w smrti leži.

5. Skroz prw tuhě twě ža: dosti, buď prw hřichu odpor: ným: pak pros s plačem w dū: wěrnosti; Pán Bůh rád dā po: korným.

(1643.)

4. Ať mŕše mohou v ſtů-
dych potřebných chápati gaſné,
gaſ moſt pečet chápá dobrý;

5. Degi at nie od knih a si-
hāni maudrosi nekānē; Mi-
hlad, ni jien, horfo, mrag.

6. Skř; to aby ch v m ě n ě m
etnosti swatých gsa o k ř á s t l e n, au-
dem h o d n ě m t w ě c h r t w ě b y t ;

7. Až mne potom k tobě sám
do své vezmeš sškoly věčné,
Ideš teba u věčné světl. o gest.

2. Ale tak často blandichy.
Kadź bych tęż dyk wydawał,
żes mne, ted pracugichy, tak
mile pojechnawał.

3. Protož ted chcy sam žusta-
ti, bych lasty twé zardavel
vnitř do srdce mojí zapsati,
přijma vše, co dáš, ja mŕk.

4. Před twau twaři wždy
obcowat, toť sřlaskné a pokogs
né! Deg mi wěrněg tě milo
wat; wěrnosti dā sřešťj hoguě.

(1648.) Not. 269. b.

S Alž; gá tobě podeřugi, v
přisteli;: dusše mñ; ; žes.
ač často poblauzugi, smysl
můg řjdiť :; tať přitně; : žeho
čtění a myšlenj bráníš, kazní
tvě mřkosti; : žehnaš prach; :
máť s radostí.

2. **Teď** sy žádám občerstve-
 nj; buď Gejssí:; má rádosť!
 K tobě, Pánu, mji žrenj, to
 pohodlj:; dáma dost: Kdyj
 blaznimj, nedbanlimj, sem tam
 svěmyslně běhagj, gá při to-
 bě gsem:; co ty rági.

3. **Mač** wššaf y těch stromě
tū mblých, w té twé krásné,
zahradě, obhagiť od žadostí
zých; odepři lší; braň wna
dě: Odžen snůdce, a lšné štůd
ce; té zelené twé winnice, a
qšme lidem; twé prawice.

(1650.) Not. 269. b.

Susko! mamili to oznami?
 ga pri tobe:; mam dosti,
 prou vsjemu, co miš mamil,
 freyffe, gboji:; radosti: Ma-
 še dity, geč, co kwitky, ka-
 ša hce opatrowati, nemagi
 proč:; najstati.

2. Mřavny tve taf materin-
 ſke to vvedly. ; v obyčej ; je
 ſrdec mē, co dētinfke vſſeho
 jādā. ; Teď mi deg, aī mē jre-
 nj od věnj, y vſſeho, což čas
 ſnē ſluže, † tobě, Bohu. ; ſe
 zdvihuje.

3. Poudnawdž se o mne stā-
rās, aro y me:; křesłosi w
negrywěšši litosi kārās, deg mi
směle wěrnosti: Žit bez křosi,
u nej došli, rač mneš seba u sam
spogiti, a mé srdce:; w twě
wstipiti.

(1649.) Mt. 37. a.

Eju, strážce můj! duše
má tobě vřačně děkuje,
že mne lástka tvá vpráva předce
z sobě sklonuje;

(1651.) Not. 269. b.

Přidž zase, přidž, Váne,
 f twému, žwolenému a
 žwofkěmu djetěti: bych f tobě,
 co

co k Otci svému, mohl dů-
věrně, vděčně, věrně hledě-
ti: Což mne věl, a poručil,
deg w tichosti rozgimati, pať
ochotně, šťastně, hmotně pra-
covati.

2. W tobě hledám samotno-
sti, rač pokogem:: mým byti;
té přivypřě svěvolnosti, nedeg
mne vyc:: mamiti: Wě věc-
nj a cmičenj nechť owoc hoany
přinassi, duch pak k tobě::
wždy se wznassi.

3. Zmochňug zpraveu mých
w twé syle, at mne věj:: sra-
dosti; též ge w gich tak téžým
dile, a žehneg gich:: pilnosti:
Wne malého, vbohého, wem w
mateřské opatření, když sem w
pracy:: y w zemělenj.

(1652.) Dot. 103. c.

S Eteli:: věčně negwpř-
ssi, hled, gať želi::
žaceť negnjssi: že té w twé we-
lebnosti newždycky etil s rado-
sti; * ted nech slyšim:: co duch
twůg weli.

* 5. Mogg. 28, 47. 1. Paral.
29, 9. Žal. 110, 3. Ger.
30, 21. 2. Mogg. 25, 2.

2. Pohled žnebe:: na mau
čudobu; gať na tebe:: hle-
dim w tu dobu: twé wlastnj
lasty syla mne k tobě přinuti-
la; a malický:: waji sy prosbu.

3. Twé řízení:: mne sem
přivedlo; a w twém bdění::
tak mi se swedlo: že owoce na
fratce daušsam mje ž věčné pra-

ce: D by mne wse:: gen k to-
bě wedlo!

4. Mámli žadať:: drž mi
twé slovo! (srdce twé dať::
wždy gest hotowo) rač mi dobře
činiti, a w tu zem mne wstřipis-
ti, w žalibenj:: twé y Otcowo.

Ger. 32, 38-42.

5. Žehneg k tomu:: prach
wšech hodin; at w tom domu::
laskať gsem odin: braň mne
zlych společnosti, pychy, lsti, w
spakoti, at twau prawdu::
wždycky gsem wodin.

5. Každého času.

(1653.) Dot. 37. a. 273.

Přikázani a powinnosti do
škol chodících, w Pseň
modlitební obsažené.

Wobau se mladěj ž přitocených písma
s. řečj gitiom časem obšírnějšj
wyládati.

Přistap.

Srdce k Bohu obracené, a od-
puštěnj hříchů, grant gest
wšechť důvěrnosti, bez kte-
réž žádné powinnosti wy-
konati nemožné.

Gal. Zawíteg kříži zawíteg.

S Ezul věčný mŭg přibuznj,
neglepšj dítě Bož! ne-
hñeweg se, že tak nuynj prosbu
k nobám twým složi. Láska
mne s tebau spogila, láska mne
tobě wděčným a poddánným wči-
nila, věrného Pána věrným.

2. Ddtud prawo mé pochazj,
žel

že se mohu důvěřeti; smířením
tvojm bez nesnází prosba wol-
na může býti. Ty pak mi nic
neodepřeš, wšak to není k po-
tupě, neb twým dítkám wšedko
dáš chcéš, malým pak nedáš
škaupe.

3. Malým ochotně dáváme,
když jen není k gich škodě: Gá-
tež, dítě tobě známé, a lasty své
gšem w twým rodě. Protož, o
duše příteli! práwá Synow-
stwj žádám: srdce své se sem nau-
děl, w toť dauffámj mě skládám.

A. Powinnosti k Bohu,
Gal. Wšedněch paut prof.

4. Ach rač w čas we mne
wstipiti božské své přirození;
Ty, ty máš můj příklad byti,
smáwma křtu se nemění. Ach
popřeg dítěti twému tak žiwu býti
gasto ty: weď mne k Otce nebe-
skému, hude ty wůdce můj swatý.

2. Pet. 1, 3. 4. Fil. 2, 5. 99.

5. We mne Otce twého cef-
ti, s negmyslji wprinnosti: po-
korně poslušným byti slowu
geho milosti. Pismo, a twůg
žiwot swatý gest prawidlo mé
giste: podmod swěta pak prokla-
ty věci skutky nečistě.

6. Ty gš wůli Otce twého pře-
chorně splňowal: a) Ach zpraw
mne též ochotného, bych rozka-
twůg zachowal. Ty gš často
celé noci na modlibách setr-
wal: wzbud mne wračnosti
tvé moci, bych tě dnem no-
cy wzywál. b)

a) Jan. 4, 34. Žal. 40, 9.

110, 3. 1. Paral. 29, 9. b) Luk.
6, 12. 5, 16. 9, 10. 28. Mat.
14, 23. Žid. 5, 7.

7. Bych nikdy nic před se ne-
wzál, přw, než bych dowolení,
chut a moc od Boha dostal;
znissi wšakni mé řízení a). Ty
mé přistě žiwabyj sám neg-
lepěg spokádáš b): Ach neeg
mi nic zwolisi, jen co mi ty
jaskládáš.

a) 1. Mogj. 13, 10. 11. 14, 12.

19, 9. 99. 4. Mogj. 12, 5. 99.

1. Paral. 6, 26. b) Dž. 8, 4.

8. Neb sem gislotně wminil,
tobě p. ddanu byti, když mne
wolným twým učinil; dopušt
jen ti skauziti. Té swobody
wěrně hledám; ach popřeg
smyslu twého a), at se w za-
přeni sebe dām, a znám tě ge-
diného.

a) Žil. 2, 5. 99. 2. Petr. 1, 3. 4.

b) Mat. 16, 24. 27. Žid. 11.

B. Powinnosti k Wěitelům a
Zprawcům.

Gal. 3 Boží wůle ta newole.

9. Dals mi wěrně wěitele,
gim pak materškau milost a);
že, co neglepšji příteli, mne k
dobrému činj dost. We mne
gich pokorně ctiti, s lastu a
s důwěrností b): deg, gasty,
poslušným byti, bez šrahu a
zpurnosti c).

a) Gal. 4, 11. 16. 19. b) Jan.

21, 20. c) 1. Jan. 4, 18. 16.

10. Gezu, dítě negswětěgšji!
twa k rodicům poddanost a)
gest mi příklad negmileašji;
žtrof

štroť, ach štroť mau svémysl,
nost! Tys se, páne, lidem pod-
dal b): a gá bych stánu
způrnosti těch tak newděně
zřažoval, genž mi přegj z
milosti? c)

a) Luk. 2, 51. 52. Jan. 8, 49.

14, 31. b) Žid. 5, 8. 9.

c) 1. Kral. 12, 6. 8.

11. Krále, knížatá y Pánj
mistry, co Dce, ctili a): Mne
pak tmogi pomazani s žalostí by
věřili? Tebdať by sprawedl-
nost Boží stánně mne newděl-
nébo zabubila b)! o mé zboj-
nedeg ty toho žleho.

a) 2. Kral. 2, 2. 9. 12. 13, 14.

19, 25. b) Sir. 3. Přisl.

19, 26. 30. 17. 1. Mogj. 9,

22. 19. 2. Mogj. 21, 15. 17.

12. Necht se zřizemj pod-
dávám, gej porteba a wěr-
nost předepsala a): w tomě
vynávám sprawcū nassich stu-
ssenost b). Gá se též chcy dať
erektati c), gať ty, Páne Ge-
žissi d): nad kaznj nenarifikati,
fbyž mnohý zyk přinassi.

a) 1. Tym. 1, 8. 9. Dž. 5, 9.

b) 3. Mogj. 19, 32. 4. Mog.

11, 16. 17. 1. Petr. 5, 5. 6.

c) Přisl. 12, 1. 20, 20. 30.

d) Luk. 2, 48. 51.

13. Zdaž nepotřebj mne emi-
čit a), mne nejpůsobnau hli-
nu b)? gá bych se lasty měl
stitit c)? sromnal se Absolo-
nu d)? Musyžt bych někda w
těžkém ghu nazpět hledět s ja-
losti, wida z těch stromů swau

metku, genž měly růst k rabosti. e)

a) Efej. 6, 4. 5. Mogj. 6, 7. 20.

b) 1. Mogj. 8, 21. c) Žalm.

141, 5. Přisl. 8, 32. 19. 31, 2.

27, 6. d) 2. Sam. 15, 2. 18. f.

e) Efej. 21, 10, 11. Žalm.

128, 3. 6.

14. Geju, Páne wšechých
dussi, wěcny dítek přisteli! Deg
sprawcū nassim co stussi, a co
milost twá weli. Zdať, ach zdať
gich praeowánj, deg gjm mau-
drau tepliwost, lastu, swor-
nost, pojechnánj, pokoge a Gus-
ti dost.

15. Deg bych na gegich rad-
du dať, negda po své libosti:
fbyž mne dussi gich odemj dať a),
deg mi z nich mštru doji b).
Vchoweg mne ži c), raubáz-
nj d), flewetstiwje e) a blažně-
nj f), pychy g), pomsty h), w-
erbánj i), a s zlostnyimi spřiz-
zněnj k).

a) 2. Mogj. 2, 9. Efej. 3,

17, 21. b) Mat. 18, 5. 6, 7.

c) Žgem. 21, 8. Jan. 8, 44.

d) 2. Mogj. 22, 28. 3. Mogj.

24, 16. Žal. 41, 7. Přisl.

14, 31. 15, 5. e) Řim. 1, 29.

Žal. 3, 6. 19. Přisl. 10, 19.

f) Ef. 5, 4. Mat. 12, 34. 19.

g) Přisl. 18, 12. 8, 13. Unt.

8, 7. h) Řim. 12, 19. Sir.

28, 1. i) 5. Mogj. 19, 16. 21.

Přisl. 17, 13. 19, 5. k) 5.

Mogj. 13, 6. 12. 2. Pa-

ral. 19, 2. Žal. 15, 4.

C. pos

ral. 19, 2. c) 2. Paral. 7, 16.

Mandr. 3, 9.

22. Deg bych vřikal wse-
tetných, genž w pyšse blažni-
wogi: y swěwolných, y bez-
pečných, genž w počtyštwj
nistěgi. Deb ti mne newy-
swobodj a), fdyž se huěw twůg
rozniť b): nestasny, fdyž s
nimi chodi, a četěy aich cti c)!

a) Rim. 14, 12. b) J. 33, 14-19.

c) 2. Kor. 6, 14-18. Ger. 51,
6. 9. 45. 50.

23. D chcy, chcy pozorně
patřit na bezbožných trapi-
a) chcy se gich podwodu šce-
tit, newětic gich mameni b).
Dabel nemůž prawdy činiť, fdyž
geť khať z přirození c): tak te-
nemohau sprosiť byť, fdyž gsau
dableni puzeni d).

a) 1. Sam. 16, 14-16. Žalm. 37,

1. 9-20. b) Ger. 9, 2-6.

c) Jan. 8, 44. d) Jud. 18, 19.

24. Zdrůg mě swědomj,
zdrůg w negwysšj opřimno-
sti a): z spolku khať mne
wytrhāg b), w mne mlčeti-
wosti c). Deg mi srdce praw-
domě, wděčné, plně slusno-
sti, at wšem wšudy geť ho-
towě k službě, cti d) a wěr-
nosti.

a) 1. Paral. 30, 17. b) Zgem.

18, 4. 5. 22, 15. c) Přisl.

7, 28. Sir. 19, 6. 1. Petr.

3, 10. d) Žil. 2, 2-14.

25. Wěmne w této swěta bje-
dě, rořka; twůg ctiť wšeligat:
wše, což bys chťel at ti lide

činj, čit gim tež ty tak a).
Tot twa wšile negswětěgšj, tot
předobra wstawa: W tomt po-
kog geť negpewněgšj, w tomt
laska nepřestāwā.

a) Mat. 7, 12. Rim. 13, 8-10.

26. Ty se wždycky rad štitu-
geš, wěmne mišofedensťw a):
ty wšem přiwětiw slugeš b),
wem mne w to wčastensťw c).
Wě mne, gať ty d), s ochotno-
sti wšem k dobrému slaužiti,
wě mne w pokorně mrawno-
sti, zdwotile žiwu byti.

a) Mat. 5, 44-48. b) Mandr.

11, 24-27. c) Rim. 15, 1-3.

d) Mat. 20, 28. Jan. 13,

15, 16.

Zawjčka s synowskau důwěrnosti.

G. G bych giž byl wšedko str.

27. Takť sem, Gejišj, po-
wěděl, po čjm srdce mé slauži:
teď pal bych se rad dowěděl, nač
to slauž mé slauži? Lásťo! Deg
se wprosyti a)! D bych wylil
šz potok, gimž se k swým dās
přinutiti! Prořym šez twě
křewě toť.

a) D. 12, 5. 1. Moř. 32, 24-34.

28. W křwi mi twě přizně
prāwa pewně gsau žalozené:
křew mi wřanowski dodāwā,
giž srdce me swlāženě. Wždy-
čy meňšj wšak wěrněgšj,
tot geť swěte! me hěsťo: smysl
wolněgšj, wšak swětěgšj
synowskij me přineřto.

Wěc

Včitelů Školných.

(1654.) Mot. 150 c.

Gat. Aespasim se Gejssse.

Přívode darů dobrých, genž sy to tvém se k nám sni-
ženj, z příčin swatých a mau-
drych, měl w školách twé zalj-
benj, poslauchaš y věc sám,
gako wšewědauch Pán.

2. Ach galsš poetil tento
řád od swěta opovrženj! Když
sy se k němu tak rád šlonil w
milostiwém zřenj: tak že školy
včitel nynj gest twůg ctny přitel.

3. Přigď tehdy škol přiteli,
vSezu! přigď s twau milostí, ať
ten nepřitel školy nam nevyšlo-
di swau školi; zablád h'arposš,
blazněnj, zpurnost y šle domněnj.

4. Popřeg y delé nam zde,
taťowých škol dobrodinců, genž
se s čuti a w pravdě vginagi
ctných mladenců; twa ge zpra-
wůg pravice, ať gim přegj
wždy wice.

5. Zehněg dům této školy,
žehněg zwlastě gich včitelů, že-
hneg ten lid twůg malý, pod ru-
hneg ten lid twůg malý, pod ru-

ku gich ředitelů. Degž gim
prawau pobožnost, wšp, pros-
spěch a poslušnost.

6. A zwlastě rač popřiti vč-
itelům twé milosti, ať ochot-
ně věti mohau, w lásce a swor-
nosti: štrej nás od poboršenj,
hněwu, swady, zlehčenj.

7. Degž ať wjdnyš bđim s
tebau, y nad školu mně swě-
řenau, když mám dítě před se-
bau, ať ge přigimám w twem
gmenu: Ty dš: Wem to dítě
wem, cwič mi ge, gati laškam
gsem.

2. Mořj. 2, 9.

8. Bože, tys mi w slovu
sám přikazal: pasyž owce mé,
zub za zub hrozyš, to znám, du-
ši za duši klast máme; neb kdy
se co stracuge, pastyř to odmě-
hug.

1. Kral. 20, 42.

Čech. 36. 5. Mořj. 19, 21.

9. Ach! degž ať duch twůg s
nami gest w věnj, y štršenj;
ať poněkud s chwalami (gšauce
s tebau ošlaweni) gmeno twé
w nebi wěčně šlawit budem
šřečně. Amen.

Dan. 12, 3.

2. Mladencům y Pannám Wstraha.

(1655.) Mot. 40. d.

Doš čee žalosti vgiti, w
swědomi zde wšel bđti,
radimě to každemu wěrně, ne-
milůg zde nic nemšrně.

2. Neb cožkoli zamilugeš,
tešnosti proto pogmėgeš wice
nežli wřessenj, gšaut toho gista
žkussenj.

3. Neb milost lidššá howas
dna, gest propaš hřichů beze-
dna, protož třeba pracowati,
čcessli řádně milowati.

4. Zwlastě obraz sobě po-
dobnj, a k milosti přišš čor-
nj, aby sobě nešškodil, a swě-
domj nezahubil.

Č s s s 2

5. Bud

5. Bud ty manžel neb svo-
bodný, nebýweg w těle klopot-
ný: Pakliť kdo k službě poma-
lán, nebudiž libostmi swázán.

6. Neb negy Dawida lepsi,
ani Samsona sylnější, ni mau-
dější Esalomanna, gichž by-
la srdce škamána,

7. Tau nezřízenau milostj,
a howadnanu náchylnošj: kito
těj, a mnohý jinj, vpadli w
hrozná trápenj. 2. Paral. 11, 17.

8. Protož y ty neseg w se,
ale krádež wždycho vřeb se, w
powolánj stánu swého, tudy v-
gdeš mnoho zlého.

9. Nezpoleheg na známosti,
ani vmyšľa přimosti: neb to
mnohé oklamalo, gim zlé swé-
domj žůstalo.

10. Esalomannu wěcy mno-
hé znal, a marnosti wšlecko na-
zwal, s tjin wšak se wšim gest
oklamán, zlym milowánjm
byw swázán.

11. Coby geg bylo zklamalo,
by milowánj nebylo? neb pro
sláwu ani zboj, nepominul po-
stj Bojji, Kaj. 2, 17. 12, 8, 9.

12. Než pro nezřízenau mi-
lost, strach, že stratil Bojji mi-
lost: neb písma neoznamuji,
by zas přišel ku požánj.

13. Takéž se to nynj stáwá,
kdej se práce nedostáwá, a zlé
se w těle rozmáhá, přejin se w
čas neobdajmá.

14. Wšhlédánjm neb poslan-
chánjm, y nabožným rozmlau-
wánjm, též nestějšým pitjm,

gjdlem, bywagi sobě ošhblem.

15. A Dabel twárnoš wida-
tu, koná neprawoš začatau,
aby neřád dokonán byl, byl
Kryštu řád ná odpor byl.

16. Bmjt on krásně raditi,
čta, coť to má vřfoditi? wšak
nenj než milowánj, snadno wěi-
njš požánj.

17. A potom wveda tě w to,
hudeť nad mru obtíži to, že sy
přezlau wěc věinik, swědomi
hrozně posřtwenik.

18. Tuť bog a práce nastane,
sauženj ducha nemine, péče,
škarost welmi mnohá, bážen a
divný strach Boha.

19. Protož radim wěrně to-
bě, wgdí přejin, coť na tobě, aby
newpadl w hěch pro milost, a
njš pocházj dlanhá žalost.

20. Milost těla gest té mo-
cy, kdež nenj Bojji pomocy, w
kohož se přámě wjže, rozum y
syłu přemůže.

21. Trápenj dá hogně dosti,
we due w nohy neodpuťj, tělo,
dusťj zarmucuge, mnohé s Bo-
hem rozlučuge.

22. Pakliby čtěl naprawi-
ti, a k Bohu se nawrátiti, též-
ce od tobo odcházj, a pracně k
Bohu přicházj.

23. Chcešti mítí wřěšenj,
měgž ge w Bojím milowánj,
tu se proměny nebogš, nebo
se w něm samém logš:

24. Tu wšlecko zlé, y jábo-
stj, geho přemůžeš milostj, ne-
ž gest

gest sladká dušsi wěrně, wěřiti
žlym nepodobně.

25. Tento gest traňk f obzír-
wenj, z milosti w Křysta wě-
řenj, gehož křož práwě po-
wá, swědomj naděgi mija.

26. Nedát se w milost ho-
wadnau, ani w křerau marnost
ginau, křerážby Boha žhawila,
tělo y dušsi trápila.

27. Ale wšlka od toho mi-
wánj howadného: což w něm
činj wjra w Křysta, křeráž nedá
žlěmu mija.

28. Wšsemohaučy Hospodi-
ne, ty wšs že wšsecko pomine,
swět tento y žadoš geho, o po-
možyž wěrným z něho.

29. Buď manželům neb swo-
bodným, f wgtj ošydům swo-
dným: pakli ráčis ponehati,
pomoz žlástně w bogi sláti.

30. A gakož se twau pomo-
ch, wšseliké docházj mocy, tak
těž přideg setrwánj! a přiwed
w swě kralowánj.

(1656.) Not. 258. a.

Wšlě kajdy gat na swětě přj-
čin mnoho f žlěmu, w
nichž dābel čjhā na tě, chtě
přiwěsti f tomu, Alby gimi gsa
podtržen, z wšlé cesty žržen,
na šfirokau nastaupil, sám sebe
oblaupil.

2. Nemessnjš dořonakj, on
jde gest na zemi: Wālečnjš ne-
wřlāk, ačť prohrāl bog w ne-
bi, wdatněč počjnā sobě, žnat
přjstupy f tobě, sám mu se ten

obránj, tohož Būh ochránj.

3. Ewa geho chytrošj matka
nāsse w rāgi, (čehož mjtj w pa-
měti synowě nedbagi,) olišně
gsa podwedenā, a w hřjch v-
wedenā, byž Bohu rowná byla
gabřka žakusola,

4. Radu křtiwan dābłoten ža
prawau přigala: Wřeka libau
wnadu, tau se oklamala: Lež
dābłowa hned žgewena, neb
raucha žbawena, Ewa z Adā-
mem spolu hnāna z rāge dolu.

5. Otce nāsseho kapiš, y f
synům wzał práwo, když geg z
mocy oblaupil, gest o nās mu
suadno: šrogaž proti gedněm
druhě, swodj boge tuhě, diwněť
wogřka šfikege, swau křst pros
wožuge.

6. Wedeť negrw do pole
haufu čatrněho: Ty dauřage
w swě šyle nestrassjš se geho,
šaudjš žeť to nic nestrōdi, nybrž
čest přiwodj, když progda wog-
řka wrahū přigdeš f swým do
stanū.

7. Šalešnjm troštům pos-
čneš pozdě žlořečiti, kdyžto ža-
loham budeš gsa žděšen bočis-
ti: Než gatkj šylnj tě dopadnau,
twěť ruce opadnau, pakli se
gim žakawjš, f brāněnj se
žprawjš,

8. Emě budeš podobnj, nes-
dlaupho se brāně, w odpjřānj
welmi indj, Satanowě radě:
Bohať oštychānj mine, libošt
rozum swine, w tom mysl omā-
menj, budeš gat w wějenj.

ČSSS 3

9. Bz

9. Líbět věcy člověka welmi synně tabnau, před nimiž mocy ducha přišli welmi wadnau: Tut zblaudj žádosti těla, byt mocy neměla pobožnost s vprjmností, wčasna temnost.

10. Zudyt wdowa slechetná, hegtmana pyssněho sřdce krásau ranila, kamž chtěla gátěho podle své wšle wobila, sřdce opogila, až wlastnjm mezdem geho, hlawnu stala z něho.

11. Nalezat se w zákoně, o rasbě Waláma, gjž byla etna rodná Jakoba šklamána, neb krása gest zratu libá, lidšým duchem hjbá, mocy geho swazuge, audám rozkazuge.

12. D byt mnozj patřili, na staré přiklady, tudy se asponžáli, prwnjch předků pády, dokudž wlastnj nepostřhnau, a w to newwedau, by za krátkě libosti, smutku bylo dosti.

13. Warůgmej se wždy swěta, y geho libosti, Alutkryšlowa kwěta, y geho trplosti: Wzkát gest cesta do nebe, ohen, woda tebe z cesty hledj srazyti, tak mždu twau zmariti.

14. Job zproštěn pokussenj, kbyž ge stále snášel: Dawid činiw pokánj, Božj lásku nassel: wolegmej y my tež k Bohu, midanc mřlobu mnohau, rcemj, ō Páne Gežissi, pomoz nám k své rjšši.

(1657.) Not. 62. b.

Wdech čišhch qoti Kryste

gedinó, gimis mřšy, y dobrý, ō Gežissi brachj.

2. **W** Elmi sy Passaw na ty, genj wjry, čistoty ošřšhagjce, gi milugi, swět ošpausřtěgj, pro twau milost, lásku, Pána předrahěho. Neb zamikowawše tě, a wějc práswě w tě, následugj a gđau milostně, sřdcem šřtečně, po tobě etněm Pánu, gichž naděgemřš.

3. **R** Džkož tu swau mřš, křžsřdce etně a duřši čistau znáš, přigjti nemeřřláš mile, w své pomocy, šyle, wřěšeni swě čine: Aby žádná wěc w swětě nemohla (která koli moc) té milosti z sřdce wřyti, snáž duřši odgiti, twě tak mocně špogenj.

4. **S** Gaks ty diwný, Gezu Kryste w tom neshjbřj, že na ty křžž tě milugi nad gine, zde dopausřřš welmi mnohě, wřlosti, trápenj: Takž gest twá láska, aby žkost ta mnohých lidřš, gšauc proti etnjm wěrným, dobrým a mřřšm, k gich žussenj, wřwrzenj, byla w tě naděgj.

5. **M** Ezy nimiž gako kwřřtel krásnj, wřazugeš se w milosti gashj, beráneř přěšřkwauch, kamskoli gđauch, wřřřdy za tebau gđauc tě následugj, až y k šřřti přřstupugj, nie nemřřžřš, wřřřřřř gest leřřš, w twě lřšce přěhogně. Gakožto lili, um konwalium, wřnj swau lřšbauž

bau naplňuje dům, tak ty w
srdcích čistých, s tebou spoge-
ných, wyčáždě v vůni rozko-
šné milé, aby jako růžew trní
w zřeh protivenstvích wy-
kvetl, wstěže w pomoc svém
milým.

Pis. Esal. 5, 1.

Di. 14, 5-9. Izaj. 63, 3-9.

6. **N**ěj, než což časné newo-
z, nej což budačů wě-
čné, radost, sláva, vtěšení
w nebi, a protož zde na zemi
světa království, bohatství,
zboží, čest, chválu gsau opowrhli:
Wynásejcie mysl tam, kdež gich
choť milý a nebeský Pán, na pra-
wicy w nebi w své gasnosti, ge-
hož sobě zwolil, w jru sibi-
še, wěrnost, sibi drží, proň
sláwu světa zhrgej.

Mat. 16, 24. sq. 19, 27. Kol. 3, 1.

7. **E**ššššš, na ně y pa-
těl, neb gsau srdce
přímého: Vtělšš, ač na čas
rmautš, neb gsau ducha ti-
chého: Maudr. 3, 9.

5. Mogg. 11, 12. sqq.

8. **P**replawje se přes svět
moře, pláče, křiku, bz-
dy, hoře zbudance, přigdan w
radost: Koruny wěčné palmy
magie, před trůnem Božim pji-
wagje, w rause bjlém a sláwu
chm.

Zaem. 7, 14. sqq. 21, 3. sqq.

9. **R**ysle choť krásný, Krá-
li přestawný, račš s ná-
mi býti, a pomáhati k srdce čis-
tému zde w pravdě své, a po
smrti k sláve wěčné.

(1658.) Not. 66. a. 255. c.

Piseň Panny.

Ešššš, jenjchu můg, je
wšech negwžactněgšš! po-
tobě w mém duchu taužim chw-
le nyněgšš: Ach rač se zastkwa-
ti, w dusse mé wáitnostech; k
pomocy přispěti, we wšech mých
testnostech!

2. Ty gšy negkrásněgšš, me-
ž syny lidskými; a mně neg-
milegšš, přede všemi ginými:
Zasnaubils mne sobě w saudu,
w sprawedlnosti, kbyš při křtu
obmyl mne, darowal swátosti.

3. Wem mne wšechau sobě,
a deg mi lásku wraucy; ač tau-
žim po tobě wždy, jako geleň
ěwaucy: Deg abych poznala
břimnost twau ke mně, tobě se
oddala, gaks ty se oddal mně.

4. Kohož bych nad tebe wje-
měla milowati? Wšak gšy ty
sám sebe nerácil litowati: Wybrž
k vyplacenj, wydalš tělo, du-
ššš; protož giný nenj, gegš mi-
lowat šššš!

5. Deg abych w srdce mém
na tě wždych pomněla, a w to-
bě samotném negwělšš rozkoš
měla: Neb nad tě dražššho nes-
můž kdo nagiti; Nic nemůž
lepšššho, w nebi, w zemi býti.

6. Bhoweg mysl mau ob-
wšelike šlipnosti; weď mne
cestau přimau, w této pobostj-
nosti: Deg abych w čistotě mlá-
dla osudim svým, a po této
psotě přišla k wywoleným!
Amen.

Šššš 4

OSIAZ

3. O Stawu Manželském.

(1659.) Not. 40. d.

Dož pro samého Bůh se-
be, den opatřím sluncem
vůdčným, překrásně sformo-
val nebe, noc temnou bleškem
měšhčným;

2. Zemi trávu, květem slí-
čným, tvorem živým přeroz-
ličným oslechlím, rág prostřed
země dal, rozkosti plný zregně.

3. A pak člověka prvnjho,
do Hospodářstva plněho, teprv
vvedl, a řád genu světa svě-
řil, manu svěmu.

4. Wida pak že gedinému,
nedobře byl samotnému, spůso-
bil mu pomocníčku Ewu, živých
všech rodičku.

5. A tu genu rádně oddal,
ke wsi maudré zpráve poddal,
vyřknut na ně pojeňnání, k
hogněmu rozmnožování,

6. Tak hned w stawu newin-
nosti, pro mđlobu lidššě křeh-
kosti, swatý Bůh manželstwj
práwě swatě řídil, sobě k slawě.

7. Přidaw: Člowěk je opu-
stj Dtee y matku, milostj zřžen
gla k manželce wěrně, gjž mu
Bůh dá; lásky wěčné.

8. Těť se gjž wlastně oddáwá,
gedním tělem s nj se slawá, by
geden stěřil druhého, tak gato
sám zdrowj svěho.

9. Ewazek magje lásky wěč-
ně, stěřšj nestěřšj společně:
Gefili kdo z nich dwau wpadne,
přispege haed druhý snadně.

10. Gafáž prawá w Bohu
swornost, osladě kajdau odpor-
nost: Sám Duch swatý tu přes-
bhwá, w rozkosti gjž rozkoš
mjwá.

11. Tomu že mjru dávali, w
manželšty staw wstupowali, li-
dě swatj, y králowě, prorocy,
Patriarchowě.

12. Y též Apostolě swatj, bi-
skupi na slowo wzatj, manžel-
šty wlastnj mjwali, ač čyřkwě
pilni bhwali.

13. Deb staw manželšty kaj-
dému poctiwý gest sšlechtně-
mu, kdž neposstwrněné lože;
tmůg to gest řád wěčný Bože.

14. Protož co Bůh wyhlá-
syl sám čistým, čistě wšsecko
bud nám: Co Bůh spogil člo-
wěk řádný nerozlučg, gsyli
řádný.

15. O Páne čistoty dárce,
před satanem bud obránce man-
želštiny: wěrnost sobě, ať
chowagj, z lásky k tobě.

16. Panicům, též Pánnám
Páne, mđowěcům, wdowám ať
gest dāné, čistoty ošřihati ctně,
s tebau pak byt spolu wěčné.

(1660.) Not. 29. a.

Písen newěstj.

Gřjem se zasnaučila po-
hlawj mužskému: Gemu
wěrnost sšibila, k stawu manžel-
skému.

2. O můg Bože z wysostj !
rác

ráč mně pomoc dáti, mŕg za-
čátek z milosti hogue sedro-
wati :

3. Abych geg z vpřimnosti
wěrně milowala, a w manžel-
ské swornosti snjm wždy přebý-
wala.

4. Bych geg sobě wazila po-
dle slova trecho, libit se mu
snázila, času wsselického.

5. Deg nám twe požehnání,
při nassi žiwosti po tom pal pu-
towání, přiwed do radosti!

(1661.) Not. 91. b.

Při oddawání nových
Manželů.

Bůh chválen Otče nebeský,
že sy z své božské lásky
ustanowil staw manželský, sám
sebau ho posvětil, máš geg
w své ochraně wždycky.

2. Prošyme tě milý Páne,
dnešním novým manželům,
degž ať se twá milost stane : V
wssedněm, kterjžto giž wstau-
pili w staw ten pořádně.

3. W manželstwi potwrdiž
gich sám, dokajť nim své mi-
losti, wssat ghy gich wssemohau-
cí Pán : Před vábkem, geho
mocy, stráží Angelstau ge
ochraň.

4. Degž gim swatě požehná-
ní, zdrawí, štěstí, pobožnost,
twe wssem dobrem rozmnožení,
w wjře, lásce, swornosti, ať
setrwagi do skonání.

5. Rad to wssedco milý Bo-
že, degž gim to z milosti své,

ať neposskwrněné lože, mezy
sebau chowagi, tať wgdau wěc-
ného hoře.

6. Wsslyšij naše modlení,
řij, žármutky, ošlad gim, pro
Křstowo zaslauzení, rozmnož
gich rod počestný, potom wwed
w žiwot wěčný. Amen.

(1662.) Not. 40. d.

Bůh diwný hned na počat-
ku wsse stwořil w pěkném
pořadku, žwer, howada, pia-
ctwo, ryby/ potwory, mořské
welryby.

2. To wsseť stawě gmena
swěho,ť zgeweni maudrosti
geho, wsse po paru učiněno, z
země, z wody wmwedeno.

3. Nic gest na darmo nestow-
řil, naklonnost prawau w to
wložil, by gednoť druhému mē-
lo, a řez to se rozmahalo.

4. V požehnal tomu wssemu,
pokrm připravil každemu, y
wsseligatě wlastnosti wzał kaž-
dy z geho maudrosti.

5. Když hotowo wssedco by-
lo, teprw se gemu libilo nega
slawněgšji wěc stwořiti, obra-
zem svým obdariti.

6. Cy člověka samotného,
bez pomocnice, krásného, toho
do rage postawil, nisse co stwo-
řil mu podmanil.

7. Lastawy Bůh w své byt-
nosti, radu držel w své mau-
drosti, aby mu pomoc učinil,
manželku ctuau mu připravil.

8. To z wlastnjho geho těla,
E s s s 5 aby

aby laska wěrna byla, rozkoš čis-
ta bez chlipnosti, obraz božské
společnosti.

9. D mandroski nestvořena!
toť byl obraz Krysta Pána, to-
ho Adama nového, s čistau
choti chřtíwí geho.

10. Spásitel milý gediný,
před Dteem byl postawený,
obraz pravý Dtee swého, sla-
wa, rozkoš srdce geho.

11. A wšak neměl potěšení,
nebo celé pokolení lidské od
Boha odpadlo, do zatracení
vpadlo.

12. Ssetřil časů příchodného,
Diáblu odgal laupež geho, když
gest swau chot tak milowal, že
swůg žiwot nelitowal.

13. Wsmrti se dal na Kři-
ži, (o welika laska Boží!) když
wšauš, bož otwěriti, krew a wo-
du wycediti.

14. Odtud wysšla chřtew
swata, z geho boku gsauc obmy-
ta, sprawedlnostj ozdobena, ge-
ho gsauc chotj wěrna.

15. Radosně se s nj procha-
zý, gako manžel s nj zacházý,
Oranji, těssi, opatruje, lečj,
věj, očistuge. Jz. 54/5, 7/10.

kap. 46, 3. 4.

16. Slawu ozdobjau odtud
ma staw manželstwu, když se ko-
na podle geho nařizení, w swat-
tosti a posvěcení.

17. Také gest potřeba každe-
mu, dohledati k srdci swému,
aby chlipnau nečistotau nepo-
střornil tau wěc swatau.

18. A wklasseť nowj manjele
s modlitbami, by vměle tento
swůg staw začinali, z Tobiasse
příklad brali. E. 6, 17. sq. 8, 5.

19. Můg Gezu čistoty darce!
Poswěť gich společně srdce, by
se twau neměšau stali, tobě w
srdci stanět přáli.

20. Aby hramu srdce swého
nepostřornili čisteho, neboť sau
audowé twogi, Duch swaty ge
s tebau pogj.

21. Necht ať gsau swornj spo-
lečné, a milugj se srdečně, sse-
tríce geden druhého, gak milý
aud z těla swého.

22. Křiž, zarmutky, y tež-
kosj, pomoz gim společně nesti,
co koruna, požeňnanj, ochrana
twa at gest s nimi.

23. Emmanueli důstogny,
buď gich wčitel pokogny, deg
gim ten Ramynek bjly, aby
w tobě pokog měli.

Zgem. 2/ 17. 3, 12.

24. Twa laska at w nich
wítěžy, a nowé gmeno obdrží,
na tom kamentu napsane to
swědectwí wnítěnj Páně.

25. Když pak wyplnj swá le-
ta, přeneš ge pokogně z swěta,
postaw ge před trun do nebe, at
patřj twěčně na tebe.

26. A w kuru s twymy An-
gelj, aby ty pjsně wělely tobě
beranku zpjwali, s nami tě w
slawowali. Amen.

(1663.) Not. 40. d.

A Dy Bůh nedá požeňnání,
darmoť gest wšse swatko-
wání:

wnanj; daremneč y stražcu bde-
nj, bez Božjho zaštaupenj.

2. Darmož tak rano wstařwā-
te, darmo tež dlawho sedāte:
proč gite chleb swūg s starosti?
Būh swým milým rad dā dosti.

3. Y to biřek nassich množ-
stwj gest Božji libě dēdictwj: toť
geho gsau tuhě šřěch; y by gen
radořt w něm měřy!

1. Mořj. 17, 18. Žalm 73, 28.

4. Blazeť nám s nimi muž
bhti, hčemli gen Bohu slaužiz-
ti: w sandu y w lažděm ro-
brogi, Būh, naš Dtec, při naš
řogi.

5. Slāwa biř Dtey wěčnē-
mu, Synu y Duchu swatěmu:
slawte Boha wšři wěčnōsti, s
pokoru y s weseřkosti. Amen.

(1664.) Mot. 40. d.

Sřiasřnē gest muž Boha-
bogný, w dobrých řkěch
z mřy hogný, z prace, rukau
zřřt mřj budeř, řiwuřřky řlu-
řřnē nabudeř.

2. Manželka gařo řmen řlo-
dný, rořhognj tē w čas řřj-
hodný, wřřol řtolu řpatřřř řř-
řy, gařo řlōmōwē řwřřř.

3. Tak řřřiasřnē hle řřlōwēř
řřgi, řřřřř se wřřdy Boha bo-
gi, nēřřřgdeť naň řřřřř, pro
geho w řřřřř řawedenj.

4. Būhř; nebe pořřřnānj dā,
aby se weseřil, wida řřřřř
Božji (w nřř řřř) řřřřř, anē
řřřřřřř nēma nēřřřř.

5. Prodławjř řiwota twěho,
gsa s řebau řasu řažděho, aby
widěl řynū hognē, a řřř řemē
pokognē.

6. Amen Bože rač to dāti,
řřřřř manžellū pořřřnati, abyř
y od nich byl řřřřř, řřē, y
w nebi wěčnē, Amen.

(1665.) Mot. 223.

Rodičām řa řřřř.

Děřugi tobě řřřřř, řřř
řřřřř řřřřř, řřřřř
take řřř řřřřř, řřřřř twē
dobrodinj, řęhoř řřřřř
od tebe, řřřřř mi řřřřř, (Řřřřř
li nebe!) řač tak řřřřřřř.

2. Rač ge řām w řřē řřřřř
mřti, a řę, řřřřř řřřřřřřřř,
řřřřř mne řačil řřřřř, řač
mařřřřř mi řařowal: Řę mne
y řim řřřřř řřřřř, ač ge řle
řřřřř twěho w twē řařni řřř
řřřřřřřřř. Řřřřř 6, 4.

3. Dobāwēg řřřřř y řřřřř,
řřřřř twūg nēř řāř řřřřř,
ač řřřřřřř twē řřřřř řřřřř-
nj řřřřř wřřdy řřřřř: a řřř
řřřřř z řřř řřřřř, ač w řřřřř
wē twē, po řřřřř řēř řřř řēř
řau řřřřřřřřř.

4. Řępořřřřř řřřřř wřřdy:
řřřřř, ač řač ge řačřřřřř,
ač tē wřřle twē řřřřřřřřř mē řřřřř
řřřřř řřřřř řřřřř; a řā řačē mōř
řřř řřřřř: Řę řřřřř mi řač, řřřřř
řřřřř řřřřř, toť řřřřř řřřřř.

Řřřřř 8, 18.

4. Pobožné Matroně w čas těhotnosti.

(1666.) Ref. 146. b.

S We wšech swých diwných
nám štuchch, Bo-
že, budiz sám, chwalen ; nich
odewšad ! Oslawuátež twé či-
ny, wšeho swěta končiny, y
wšech negymššich nebes řád.

2. Tys řekl, a hned se sta-
lo : Rozkázals, a hned wza-
lo : sobě twau moč, wše cožs
w swěte čtěl msti : nebt ne-
proměnné giti, což ty chceš aby
šlo, musš.

3. Tys wšech bytnost byt-
nosti, Otec wěcných wěcnosti,
wšeliká rodina, w nebi, w ze-
mi, ; tebe gest, sám máš ty
řáde tu čest : k tobě wšeccko pa-
třenj má.

4. Ty násse pokolenj, mo-
hám bez ploženi, tak aako An-
gely wyměst, nařidils Bože,
šerz etné manželšče lože, by se
dítky twé plobils.

5. Tělo ; žiwlu nám dáváš,
aleť ; sebe sám wlewas nesmr-
tedlnau dussi : bychom brli
twüg obraz, plni wnité žewnitě
okras, gať ra twüg přednj tvor-
šluffi.

6. Z tak přestědré milosti, y
gát serwši wděčnosti, müg Bo-
že, děkugi : Gá děvka twá
pokorná, škeráz na twé pozor-
má štuch, té w nich oslawugi.

7. Žes y mně swüg obraz
daw, w ten ctňj za tjm wwedl
šlaw, šerz něgž aby množil ob-

razky swé šlechetné čtělš, a gž
nowy we mně požeňnámj
swšims plob složil.

8. Twügi gest to dar, to dílo :
Dež müg Bože by bylo zdár-
ně sformotwáno, cožs w wnité
nostech složil mych, a k termi-
nám časů šuch, bez vragu do-
chowáno.

9. W mocpi šlowěka není
wlastnjch krotš řizenj, ni aby
přihod šých wněl se sám wy-
šerj, kteréž mu wšudy lich
ššny nepřitel dítel twých
mldých.

10. Wšak proti tomu došš
nesfonalé maudrosti y tebe sa-
měho žnámé : Angelška štráže,
kohož milost twá řaje, ohradit
wmj každeho.

11. Protož y gá swüg k tobě,
w yněgššité potřebě, žetel ob-
racuajc, sama sebe y swüg plob,
k štráži od šých wšech přihod
oddawám, cele dafagajc.

12. Potěš mne w tom Bože
s mým, (potěš !) manželem mi-
šým ! bychom požeňnámj widaus-
ce twé štuchně, pomoe měli,
šeděčně k šwal gměnu twému
wzdawámj.

13. Z tčht gá se šyc nečestj,
kterěžs rodičkám něsti pro hřich
nás poručil, do konce newynj-
mám, ortel neproměnný žnám :
gať nás twüg wlastnj hlas
naučil.

14. Šen chl aby dal ššastný,
porod

porod zdramý a krásný, ja to
prošm tebe. My pak což nám
dáš, zase y hned tobě w těm
časě oddáme, ó Dítě; nebe.

15. Nebt v vypsle giného
nemáme složeného, než aby
hom s swými potomky, tobě
chwálé, dítkami twými stále ži-
stávali poslušnými.

16. Protož gakožs y ty sám
zařazal se zase nám, býti na-
šim Bohem, y semene nasseho,
my tě znacie wěrného, stogíme
to daušán mnohém.

17. D. Dežj at nám se dēge,
dlé tě nassi nadēge, pro Syna
milého! gebožs pro posvěcenj
nasseho narozenj, tež mji štěl
malického.

18. W twém gměnu ó Ge-
žissi, wtěcho má negmysšsi, mod-
litbu jamšrám. Amen, Amen
můg Páne, at twě se dēwce sta-
ne, tak gajž srdce své před-
stjráš!

(1667.) Not. 34. a.

Bžane Gežissi Kryke, tys
podle sandu swého wstano-
wik zagisle, hned w rági wyr-
čeného: Aby ženy s boleši
mnohou děti rodily; tež y giné
neřesi pro své břichy ctytly.

2. En giž gsem postawená w
přewelikém sauzenj, wnjtř y ze-
wnjtř trāpená, aniz wim spomo-
ženj, krom tebe Boha mého:
Ach ráč se smilowati, a mně
sám z tránu swého pomoc swa-
tau seřlati.

3. Boleši nastāwagi, poro-
du předchůdowě; strachem se
otwjrāgi wšech potūw průcho-
dowě: horřost s ymāu se hrne,
a s hrzau wšse pomšlāwā, řed-
ce žalostj trne, bāžen šurti na-
stāwā.

4. Pomni, že gsy wolati poz-
ručil swým wěřcým; k tobě se
vtjkati wždy srdcem důměřcým:
ga tě já pomoc žádā, w této
mé nemožnosti, a mau nādēgi
řlādām, w twě wšemohauc-
nosti.

5. Kāčiz mne pošlniti, w
mé přeweliké mdlobě; mně so
wěrně vgiti, w této y w každé
době: Dtwři sám můg žiwot,
když má hodina přigde: At ži-
wota mého plod zdramý na swě-
tko wygde.

6. Za čež s prawě wděčnosti,
dítě chcy wychowati; A w praz-
wě pobožnosti, tobě obětowati:
Audy mé obcerstweně, a wšes-
ch mé waitěnosti, chwālau twau
naplněné budau až na wěs-
nosti!

(1668.) Not. 40. d.

Při Bolibānj dítě.
Spj bezpečně, spj mé dítě,
Angelé obhagugi tě, hle-
dic na twař Boha swého, bdy
jde bez dčimānj wšeho.

Matth. 28. 10.

2. Ty, hle, spš a ležš mēš
ce, položeno gsa w kolebce:
Spasytel twůg gen na slāmē le-
žel, w chlewě, w nauzy samě.

3. To

3. Toběžaden nepřekáží: geg to dítě cnoštný swjtko, rodio pak štábev zli vraží; tys živo čim poslušné bylo.
bez protivnosti: on trpěl byd Žalm. 40, 7: 9. Jan. 4, 34. 6, 38.

4. Bůh zehneg křino matky 10. Bůh Křista, dítě své milé, oslaw w tobě každé chwile: ať tak dásse twá poznáwá, le: ať tak dásse twá poznáwá, co w Gezišfowi dostává.
bys prospíwala w maudrosti, Gezišfowi k podobnosti.

Luk. 2, 51. 52.

5. Bůh tě naplní swau milostí, ať někdy twau ochotností, ať blížij se rozraduge, gať tě Bůh sám teď miluge.

1. Mogj. 21, 17. Jon. 4, 11.

6. Bůh gest dítě přitel prauy, řdyž gsau pilně Boží slawy a cnošti, gať Geziš gich Pán, genž gich zehna a chrani sám. Mark. 6, 13. 17.

7. Zdaž negsau wěcné radosti gen sprostých dítě slawnosti? Kdož kralowstwj Křista přigme, než řdyž ge gať dítě v gme?

8. Dítě newj nic o křosti, hneřwu, protivné zpurnosti, o pomstě, křti, nepřátelstwj, kralowstwj, lichwě, mordeřstwj.

9. Buď gať Geziš, dítě milé, vprémně, wěrné, spanilé:

11. Co on bj, čee, čini, k twému (wěř) wsecko to gest do brému: On, by tě mohl wyskupiti, w dítětem ráci býti.

Žid. 2, 14. 39.

12. Kdo se ho gať dítě drží, ten s nim kralowstwj obdrží: buď on weliký neb malý, má dít s nim vždy dokonalý.

13. Gať kradě gest wse křnánj, k němž sme zde zawázáni: gať kradě gest žiwota den! Kdege gen o posledni sen.

14. Hned nas probudi trauz by hlas, Pán na trůn swjgwstaupi w ten čas: a s nim, řdyž w tom patowánj nesi mnohá bédowánj.

Zger. 7, 14. 17. 21, 7. 8.

15. Epj dítě, nechtě se baťti; Bůh rač ti wzrůst a wšpdati: prospíweg w duchu zmocněno, máš býti wěcné spasení. Amen.

5. Pro Wdowu.

(1669.) Rot. 139. a.

Gá wdowa žsauená, ob žalobu, před trůn twé welebno-
stí, mŭg Bože na wysořti!

2. Wjž hneřw nepřátel mých, nájim w tuto dobu, ponjzenau proti mně powstalych, genž mně

ž ly.

z hroty mým, po muži zastalým. Hledaj formantiti, o živnost pripraviti.

3. Gini z paubé zlosti, nežtej z myklosti, mně chťe obelhamagi, v lidi pomlauwagi; a tak mně zoffliwugi, po mocy gich zbawugi.

4. Ach ty mne sám ochraň, a mocy twau zastah, před gich vklady žými a slowy blisnými: Dy toho nesplnili, co sobě v mjnili.

5. A tomu w mé nemocy wsi lidšce pomocy do konce sem zbawená, w samotě zstavená: a tak s mnohou starosti, trawjm swug wěť w žalosti.

6. Ty sám znáš mau mdlobu, a welkau chudobu, kterauž to hřichy mými, hned z mládí

zpáchanými, hodně gsem zastlaužila, a na se wwalila.

7. A wšak nepravosti pachané z mladosti nerač připomínati: Ale se smilowati, pro smirece gebineho, Syna twého mialého.

8. O Bože z wšlosti! přispěj z své milosti, sám k mému spo-
možení, w takowém mém zstaužení: Wšak svým ráci slibiti, že se gich chřes vgiti.

9. Wšak ty wdow ochraňuje, a tak můg obránc; aniž wjm kde gineho, krom tebe, Boha meho, na kohož bych se směla zpolehnauti do cela.

10. Potěš sám mau duši, neb tobě přísluši; Deg až w třeplivosti trwám do twé libosti: po této pak žalosti, pogm mně k své radosti!

6. Starcům.

(1670.) Not. 40. d.

Gaf. Rekt sem gž cłowěk.

G Tobě Hospodine
dauřám, nechat za-
hanben nebywám, vcha na-
kloň ke mně svého, wy-
prošť od cłowěka zleho.

2. Obydljm buď mi y
stálaw, wěži, bastlaw,
stráži stálaw, až, až zlostině
na mne wyťahne ružu, wšak
mne nedosahne.

3. Na tebeť hned od
mladosti zpolehl sem, gafž
mne z wnitřnosti matky
mé sám wymedl sobě, od-
dal sem se zase tobě.

4. A ty chránils mne
žáznáčně, w každém smut-
ném swěta mračně. Neb-
mjm než tě chwáliti, a te-
bau se wždy chlubití.

5. Nejamitegž mne w

sta.

*Hel. Nun laß mich
in Lieb lang verharren.*

starosti, ve dnech mdloby
mé sešlosti, řdyto nepřá-
tele moci proti mně vždy
předce brogi,

6. Již nemá (pravje)
pomoc, na něj, na něj
nyni s mocí! Ale ty sám
mocný Bože, řetug, řdy
giny nemože.

7. Ty vmjš zahanbiti
zlé, protivjch se dussi mé:
w tebe daufám w každau
chvili, nechť se kam chce
semnau chýli.

8. Spasenj tvé Páně
sobě představuji w každé
době: o němž v rád chcy
zpřiwati, spravedlnost twau
vždy hlásati.

9. Bcen sem hned od
mladosti, slaužiti Bohu s
milostí. Protož o skutčch
Páně rád wyprawuji až
dosawád.

10. Neopauštěgž mne

Bože můg, až do šedin,
wšak gsem pať twůg;
wšechněm potomkům twé
rámě, ažbych w známost
vwedl žregmé.

11. Spravedlnost twá
gať se wznássi, nad nebesa
po wše časy: a že vmjš v
snížiti, v z propasti zas wy-
niti.

12. Btéššs ty šlagjch-
ho, pozdwiheš padagichho
z čehož mně pogde plésání,
wdečné twé prawdy hlá-
sání.

13. Tebe wlebiti bude
dusse má, řdyš bid pozbude:
v gazyl můg chce zpřiwati,
spásenj tvé žwěstowati.

14. Tobě poraučim Bo-
že můg, dussi, tělo, v žiwot
šwůg: Řeď a wed sám
slauhu šwého, až do žiwota
wěčného!

Žal. 21, 5. 71, 9. 18. 92, 14. 199.

7. Písně Hospodářské.

(1671.) Not. 30. a.

Gal. Každý Duch rád chwal
Dbrh Páně Sežissi, nechť
má dusse wšlyši hned z
rána twůg milý hlás, že mým
pracem požeňnás.

2. Žehnás ty pracujícím, a
wraucně se modlícím: protož
šahage k práci, duch můg k to-
bě se obrací.

3. Žehnás ty v z malička!
Ona huda wdowička, olega
málo

málo měla, hoguost wísat ob-
držela.

4. Nežehnássi pak komu,
kdož muž pomoci tomu? byt se
kdo na břeh vrhl, wísatby se
s nim vrhl.

5. Protož ble w hospodár-
stwj, gístě to gest lékařstwj:
ctnuu prácy wěsti wěrně, mod-
lit se pak doměrně.

6. Immanueli Křyste, ty slj.
bitw nám zagístě, zač kdo bude
prosyti w twém giněnu, že má
wžiti,

7. Lidem Boha bogichm,
přjmau cestau chodichm, wšljš
požehnánj, w dobrém rozhog-
nowánj.

8. Kdo pak nedbá twých řeči,
hřessi, lage, šlořeči, požehna-
nj byt nemůž, nechť gest pak že-
na neb muž.

9. Než kdož se spravedlivě
žiwj, chowá, střizliwě, při
wšsem hledje spóřiti, ten wj po-
tom kde wžiti.

10. Mošsafoost mnoho mů-
že, když manželka pomůžě ctně
manželu se žiwiti, w kautě řaž-
dém spóřiti.

11. Tu swěho požehnánj Bůh
wšlj y w spánj, tēm kdož ho tak
milugj, wěrně w dobrém pra-
cugj.

12. Degj y mně Páne rozum
ten, bych tak činil každj den,
slaužje tobě přjgmně, swau
prácy konal gmně.

13. S Bohem a poctiwostj,
w Křestianské pobožnosti, nechť

mě štěnj se množj, te cti a chwá-
le Božj.

14. Y dnes žebneg mě prácy,
at se w nic neobracj: prospě-
chu wje neb méně, předece wđel
mi žegmně.

15. To wjm, že gesti lepšj
hrška pobožných mensj, spra-
medliwě nabytá, než bohatswj
pokrytá:

16. Nebož wšsedo qde mánj,
bez Páne požehnánj: připras-
wugeť se o ně, kdož se kochá w
Mammoně.

17. Chudým gest lépe býti, a
w nebi poklad mjeti, poklad miz-
losti Božj, nad wšsedá swěta
žbožj.

18. By wšsecken swět kdo žy-
skal, swau wísat dušj wšiskal,
na wýplatu gi což dá? swě blaz-
nowšj wšledá.

19. A když w posledaj swůg
den nic newezmem s sebau
wen, from gen samých skutků
swých, zle neb dobře činěných:

20. Wđelj mi swě pomocy,
bych swau žiwě se prácy, mjal
chudým co dāti, poklad w nebi
škládati.

21. Amen Páne Gežjssi, můg
poklade negwěššj, degj bych
zde tě požíwal, pak w nebi wěc-
ně zpjwal.

(1672.) Mot. 258. a.

W čas Štěstj a datens.

§ Požehneg nám Páne, po-
žebneg z wšlosti, at se nám
žastkw slawně swětko twě mi-
losti.

Tit

lošti: Aby všicknj na zemi, gjž
cesty znali twé, vlaš nám před
všechněmi milosrdensťw swé.

2. Degž ať se rozweselj wšick-
nj národové, a wyznáwaj ce-
lj tebe gazykowé, widauc dimně
saubř twé, diwný Páne; nebe,
genj wšesko pod sceptrum swé
wedeš, w swětl co tde.

3. Ostawúgtej gjž libě Boha,
ostawúgte, neb gaj; země slaw-
nj gde wjíteť wibjte: Ty pak
wymyš se Páne, a twé s štra-
chem gměno, po wšech swěta
narodech, ať gysti welebens.

(1673.) Not. 76. b.

W chudobě postaweného.

Ach Bože! můj Bože! proč
sy mne opustil? na mne
weliké hoře náhle sy dopustil,
tak se mne spustil!

2. Chudobu w tudobu, mu-
šym olausseti; a wšeligaťau

mdkobu nemile snášseti: Ach!
což činiti?

3. Přignosti, bez zlosti w to-
to swětl nenj; byť kdo slibo-
wal dosli, wšat se w okamženi
šťukem proměnj.

4. Z wzkosti s milosti žádný
nespomůže, byť geg pak prosyl
dosli, wšat přec newymůže, čta-
je nemůže.

5. O pročej, ty pospěš, Bo-
že! k mě pomocy! neb ty samot-
ný můješ, je wšeho wymocy:
Dokaž swé mocy!

6. Ach vděť, abych měl čim
se zde žiwiti, abych zebrať ne-
musel. Dedež žle činiti, nedeg
břessiti.

7. Ach popřeg a mně deg,
co wžitečného: Co pak škodli-
wé, nedeg, než co ti milého, mně
prospěšného.

8. Cheť tobě, w té době,
šrdcem děkowati; Pak se dostas
na k tobě, čest, chwálu wzdáwas
ti, wěcně zpjwati!

8. Za Wrechnosti a Poddané.

(1674.) Not. 1. 94.

Králi měšť, správce swé-
ta, rač nám dát pokogná-
lěta! Nebť my nemáme žádně-
ho ginde ochránce giného, ged-
nom tebe Boha mocného.

3. Drž w řádu Krále y wšse-
to wrechnosti, o Králi
wěchnosti! Bychme wšicknj swor-
ně, mohli pod nimi žiwi býti

pokogně, we wšelké pobožnosti
y sľechetnosti, Amen.

(1675.) Not. 40. d.

Králi wysokého nebe, genž
wšesko stwořiw pro sebe,
pod tľjcem mäs swé mocnosti,
wšeska ten swětl, y wrechnosti.

2. Nebť mocnáře swěta wšes-
ho, y Krále Pána našeho, a gis-
ně

Lirfer

gn

ta

lěta

nebt

my

nemáme

žadně

ho

ginde

ochránce

giného

ged-

nom

tebe

Boha

mocného.

3.

Drž

w

řádu

Krále

y

wšse-

to

wrechnosti,

o

Králi

wěchnosti!

Bychme

wšicknj

swor-

ně,

mošli

pod

nimi

žiwi

býti

byť

dosli,

wšat

se

w

okamženi

šťukem

proměnj.

4.

Z

wzkosti

s

milosti

žadný

nespomůže,

byť

geg

pak

prosyl

dosli,

wšat

přec

newymůže,

čta-

je

nemůže.

5.

O

pročej,

ty

pospěš,

Bo-

že!

k

mě

pomocy!

neb

ty

samot-

ný

můješ,

je

wšeho

wymocy:

Dokaž

swé

mocy!

6.

Ach

vděť,

abych

měl

čim

se

zde

žiwiti,

abych

zebrať

ne-

musel.

Dedež

žle

činiti,

nedeg

břessiti.

7.

Ach

popřeg

a

mně

deg,

co

wžitečného:

Co

pak

škodli-

wé,

nedeg,

než

co

ti

milého,

mně

prospěšného.

8.

Cheť

tobě,

w

té

době,

šrdcem

děkowati;

Pak

se

dostas

na

k

tobě,

čest,

chwálu

wzdáwas

ti,

wěcně

zpjwati!

8. Za Wrechnosti a Poddané.

(1674.) Not. 1. 94.

Králi měšť, správce swé-

ta, rač nám dát pokogná-

lěta! Nebť my nemáme žádně-

ho ginde ochránce giného, ged-

nom tebe Boha mocného.

3. Drž w řádu Krále y wšse-

to wrechnosti, o Králi

wěchnosti! Bychme wšicknj swor-

ně, mošli pod nimi žiwi býti

byť dosli, wšat se w okamženi

šťukem proměnj.

4. Z wzkosti s milosti žádný

nespomůže, byť geg pak prosyl

dosli, wšat přec newymůže, čta-

je nemůže.

5. O pročej, ty pospěš, Bo-

že! k mě pomocy! neb ty samot-

ný můješ, je wšeho wymocy:

Dokaž swé mocy!

6. Ach vděť, abych měl čim

se zde žiwiti, abych zebrať ne-

musel. Dedež žle činiti, nedeg

břessiti.

7. Ach popřeg a mně deg,

co wžitečného: Co pak škodli-

wé, nedeg, než co ti milého, mně

prospěšného.

8. Cheť tobě, w té době,

šrdcem děkowati; Pak se dostas

na k tobě, čest, chwálu wzdáwas

ti, wěcně zpjwati!

8. Za Wrechnosti a Poddané.

(1674.) Not. 1. 94.

Králi měšť, správce swé-

ta, rač nám dát pokogná-

lěta! Nebť my nemáme žádně-

ho ginde ochránce giného, ged-

nom tebe Boha mocného.

3. Drž w řádu Krále y wšse-

to wrechnosti, o Králi

wěchnosti! Bychme wšicknj swor-

ně, mošli pod nimi žiwi býti

byť dosli, wšat se w okamženi

šťukem proměnj.

4. Z wzkosti s milosti žádný

nespomůže, byť geg pak prosyl

dosli, wšat přec newymůže, čta-

je nemůže.

5. O pročej, ty pospěš, Bo-

že! k mě pomocy! neb ty samot-

ný můješ, je wšeho wymocy:

Dokaž swé mocy!

6. Ach vděť, abych měl čim

se zde žiwiti, abych zebrať ne-

musel. Dedež žle činiti, nedeg

břessiti.

7. Ach popřeg a mně deg,

co wžitečného: Co pak škodli-

wé, nedeg, než co ti milého, mně

prospěšného.

8. Cheť tobě, w té době,

šrdcem děkowati; Pak se dostas

na k tobě, čest, chwálu wzdáwas

ti, wěcně zpjwati!

8. Za Wrechnosti a Poddané.

(1674.) Not. 1. 94.

Králi měšť, správce swé-

ta, rač nám dát pokogná-

lěta! Nebť my nemáme žádně-

ho ginde ochránce giného, ged-

nom tebe Boha mocného.

3. Drž w řádu Krále y wšse-

to wrechnosti, o Králi

wěchnosti! Bychme wšicknj swor-

ně, mošli pod nimi žiwi býti

byť dosli, wšat se w okamženi

šťukem proměnj.

4. Z wzkosti s milosti žádný

ně wšecky wrochnosti, Duchem
božské své moudrosti.

3. Deg at se té wšicknj bogj,
a pod tadem twých práw flogj:
wčej zle přerhugje, dobré pak
wzdeřawagje.

4. Poddanj též z msta swé-
ho, at té etj Krále wčného, pro
wšli twau své wrochnosti odda-
wagje powinnosti.

5. Bpohom wšicknj pozor na
té magic, žiwot wedli swaté zde,
potom sřasně do twého wšlli
králowstwj wčného.

(1676.) Roč. 40. d.

Wšel Dce nebeského, gest
jednorozenj gého Syn,
w němž se nám Dce zgewil, ge-
bož gij w nebi žwelebil.

2. Od nemohých prawě po-
znán, od některých lřstiwě wy-
znán, žebj byl prawdy wčitel, a
ceřty Božj řiditel.

3. Neřetřejey nřžádného, ani
w swěte žwysřného, sřoby ne-
přigjimage, wěrnost Bohu w
tom řowage.

4. Pokrytj wřřak bezbožnjey,
žde swých wčej hledagich, lřřli-
wě rozřřragj řotj, řřře tak w-
přime řlowiti.

5. Tež tyranů pořhlebnjey řa-
ryžegřřti wčedlnjey, řátali řak
Řřřřřa Pána, od něbož odpow-
wčě daná,

6. Řterauž byli řahanbeni,
řami w své lřři popadeni: pro-
tož děje se odesřli, řbyž w něm
nře řřěho nenařřli.

7. Nebo Pán gich swoboduo-
řli, nj žřřjeně poddanosti, nřřdž
w nřdem nezměřřrowal, řřřřřno-
řli pak wywčowal,

8. Wby řoždy řřau powinnost
ř Bohu; ř blřžnjm pak řřraweř
řřnost, řobě řownjm, nad se wyřř-
řřřm řachowawal, řak nj nřřřřm.

9. Ř Bohu, to řož on řee
nřřti, řak řáčil řám oznamiti:
byť byl nadewřře mřřowán, wřřř-
mi mœmi řwelebowán.

10. Podle Boha řned blřžnj-
mu, wřřlășť od Boha poctěněř
mu, řuchownj neb řwčřřřau
mœej, byť byl řřnjm řu pomœej.

11. Ne podle řwčého řmřřřř-
nj, ale Páně wymčřeni, Bohu
řti neřřřimage, řemu pak se pod-
danage.

12. Wřřřřněmř weli w mez-
řech řřřti, řož Božřho Bohu řa-
řti, řož pak řřřřti nřřejj, to též
ať se neřřřřřj.

13. Wnjřřeni, řewnjřřeni po-
řtiwœř, wřřřřch řaně nj pořřř-
řřœř, pořřřřj proti Bohu nenj,
řoť řřřne wrochnœřem powinnj.

14. řau řřřřřel dopauřřřel
brřti, a Pán Řřřřřř řřřř řa-
řti, wřřlășť řož řest řřrawedli-
wého, a poddanjm powinného.

15. řak mř byť řřřen dobro-
řřncœ, od Boha řanj ochřřance:
řřřř řobřřého řřřřœmř řachow-
wati mœžně nenj.

16. Ř tomuť řest přřřřřřřř
mœho, ře řřřř řwatj pilně řoho
na swěte řymřře, řřřřřř, wrochno-
řli řwě wěrne řřřli.

Et t t 2

17. Mar,

17. Mardocheus y Danyel, wisse, galk; racijs, proměňuje, panu
Uzaryš a Mizaél, gat wrchno-
stem wérnj byli, tať wraucně
Bohu sľaužili.

18. K tomu pewný základ
máme, kdož tať wěrně posľau-
cháme Bohem žrizeně wrchno-
sti, ctie gi podlepowinnosti.

19. Neb sám Krysťus tež eľo
dával, a Pilatowi wyznáwal,
že gemu ž hřřy moc danā, od
Boha, wěcneho Pána.

20. O Králi Králů negrowš-
ši, genž wladneš nebeskau rěšši,

wisse, galk; racijs, proměňuje, panu
stw sem, tam přenāssege:

21. Tys sám hoden eti neg-
wřšši, mās gměno negduřto-
něšši: degž at tě wždy hodbě
ctime, a wěrně tobě sľaužime.

22. Bľiznjch pro tě miľugi-
ce, y žrizenau wrchnost ctie-
podle wyměrenj twěho, bez w hř-
lenj řřodněho,

23. Uť ty nās cele wřřehněš,
a ž poroby ždegřši wřřgmeš: degž
odsud řřastně wřřgi, a w nebe-
řřkau řřawu wřřiti. Amen.

9. Słowka wsselitého Stawu, Bohu se we wssem oddawagřybo.

Galkto Hospodare, Předloženeho, Wogaka, Sľužebnika ie.

(1677.) Not. 40. d.

Ay gā gsem twūg Gezu Kry-
ste, tys mē potěřsenj giste,
až mne ž toho swěta puřšijs, wřřak
od sebe neodľautiš.

2. Dľauhý žiwot, y řřmrt tež-
řā, mne od tebe neobměřřkā, gāt
gsem twūg, dořřud sem žiwý, twūg
budu tať y mřřtwý.

3. Cy po wřřřeky dni žiwota,
gichž mi přege twā dobrota, gāt
gsem twūg wedne y w nocy, w-
řřām w twě bořřřě pomocy.

4. Čāřřy řē mne doľazugeř,
řřdž mne wřřřady řřrowořřugeř,
gāt gsem twūg na řřžděm mřřřě,
do ma, w poli y na cestě.

5. Požehnáwegž mi w mē
pr ācy, at mi se w dobre obrācy,

gāt gsem twūg w řřžděm čině-
nj, žwřřāřř pať mēho pomolānj.

6. Hodina řřnu, ani bďěnj,
mne od tebe neobměnj, gāt gsem
twūg řřdž ž řēje wřřřāwām, aneb
řř spānj se oddāwām.

7. Gāt se tobě wřřřekem dā-
wām, buřřto chodjm, aneb wřřřā-
wām, gāt gsem twūg řř těľem y
řř duřři, o Pāne Krysťe Geřřřši.

8. Běin řřemnu gāt se řřbj,
twā miľost wřřak mne nechybj,
gāt gsem twūg w řřřěřři, w řřar-
mřřřu, w řēžji, tať nedořřřatřřu.

9. Špāřřenj niľde řřādněho
nemām, řřom tebe řřāněho, gāt
gsem twūg čāřřně y wěcně, na tě
řřpuřřřim se bezpečně.

10. Ž řřwětem se gā řřāđ řřo-
řřau:

raučim, dušsi w twě ruce po-
raučim, gāt gšem trůg, kbyžo
lehnu w hrob, při wzkřışsenj gen
mne oždob.

11. Synu Boží o Gežíšsi, rač
mne přigati w swau řišti, tam
kdež twā nebeská radost, bych tě
chwálil až na věčnosť. Amen.

(1678.) Pot. 357. b.

Bůh wždyčť dobře mjní,
geho slovo gest bez chy-
by, drahé tam nalezám sliby, že
mne swymā očima chce moditi;
když já ním gdu, nic mi nemůž
šfoditi; nestračugi se nic zlé-
ho, dobré gest řizenj geho: ne-
nechá mne, at se zdá že tak či-
ni. Bůh wždyčť dobře mjní:
ač se twrdým čini, wšak předce
žle nemjní.

2. Bůh wždyčť dobře mjní,
onť sám (ten Pán) dobrým slu-
ge, zlého ničdy nemiluge, on
chce by wšsem wždy spomoženo
bylo; jem y nebe gest geho la-
sky dílo. Kdo gen z wiry wšse-
čo čini, wšst že Bůh s njm do-
bře mjní: blazeť! kdo w něg
wěří, onť geg swým čini, Bůh
wždyčť dobře mjní, nic poz-
dně nečini, on wždyčť dobře
mjní.

3. Bůh wždyčť dobře mjní,
on mne sám na swětlo wywedl,
a k poznánj sebe přimwedl, y de-
lě mne bude opatrowati, a w
starosti wěku mne šědrowati:
dám se w ruce Boha měho, do-
bře gest řizenj geho: on pečuge

v mne od narozenj, Bůh wždy-
čť dobře mjní: hned od naro-
zenj Bůh semnau dobře mjní.

4. Bůh wždyčť dobře mjní,
pro množstw hříchů hrožm se,
něž w lásce geho těšim se, wo-
lage: Bud milostiw mně hřs-
šněmu! onť snjma hřích, w tom
se důvěřim genu: čisti mne
krwí syna swěho, dobře gest
řizenj geho: onť mne w saudu
sprawedliwěho čini, Bůh wždy-
čť dobře mjní, wšak zná
swých y nyní: Bůh wždyčť do-
bře mjní.

5. Bůh wždyčť dobře mjní,
když hýne moc a syla má, on
se mne sám zavgjmá: dost mám
na tom, poručim mu mé wě-
ry, onť wšse zprawí, nebt mne
má w wěrně peč: mám pomo-
cy dost v něho, dobře gest ři-
zenj geho: on wysofých y níz-
kých srdce šfoni, Bůh wždyčť
dobře mjní, on sám swých za-
šfjní, Bůh wždyčť dobře mjní.

6. Bůh wždyčť dobře mjní!
co mi šfodj, má odstauřit,
šfěstj pak musy přištaupit; wjm
to, že těm, kteřj Boha mi-
luj, wšsečť wěcy k dobrému
posluhuj. Redbám nic na zlé
bauřenj, dobře gest geho řize-
nj: snad v wěcer přestane zlé
šfauženj, Bůh wždyčť dobře
mjní, přestaneť šfauženj; Bůh
wždyčť dobře mjní.

7. Bůh wždyčť dobře mjní!
swět šfatiwě semnau zacháň,
bud dobře neb zlé přicháň:
Tttt z neš,

nej, nech ať hned celý svět ve
zřem vězy, duch můj nad ním
a Pán jeho světež. Protož
trůn otrokům jeho! Pán Bůh
nemíni nic zlého: ať zde žádný
bezpečně věrný není, Bůh wšak
wždy dobře míni, ať nic dobře
není, Bůh wšak wždy dobře
míni.

8. Bůh wždycky dobře míni,
poněmáď sem já žiw Křistu,
škrť smrt pádu k jeho městu:
Wím gítě, že můj wylupitel
žiw gest, onť mne k sobě táhne,
já mu wzdávám čest: Když
duch gest žiw, když spí tělo, což
by se mi zlého dělo? Bůh bude,
kdy Křistu přigde, mě gme-
ní; Bůh wždycky dobře míni,
Bůh bude mě gmení; Bůh wždy-
cky dobře míni. Amen.

(1679.) Mat. 6. b.

Sě gessť Bože můj, se
mnau čees činiť? galk
dívne naskádáš? galk ty to
spokádáš? galk nazpět křiwé
sprawy twé čees změníť!

2. Časlo myslím: o kdybých
brž prohlédl, přez mračnost
vblaků, přez noc twých zavra-
tů! aleť sem posawad nic z nich
nezvěděl.

3. Tot se já rojumu přetěž:
k byti, gít za tebou w noey,
w slepotě, w nemocy, a tak se
cele tobě důvěřiti.

4. Deb se mu nelibi nic twé
řizení: kdy sobě co zwoli, ty
mluvíš: nikoli! takéť gest

wšudy wždy twé zalíbení.

5. Pokorná sprošnost mne
gen wpořogi; tehdať se gi o-
dám, a wie se giž nedám způ-
nosti tak trapit w řezí a w bři-
gi.

6. Y což sem, Bože můj,
ga prach a popel? Wzhled ge-
na bídneho, galk nie nemám
swého, nie nemohu, kdybys ty
mne west nechlel.

7. Protož něch nie, gen co
zwím od tebe, ni mlčím, ni
činiť; nerať se mi změníť! ro-
zum můj by mne swedl, ach!
wem mae w sebe.

8. Gen ty mne neopauštěg,
tworče věrný! neb sem melni
marný, bídny a nezdarý: já
hlina, hrncel gsem twůg, ať
míterný.

9. Kdybys mne chtěl od sebe
odehnati, což bych nauzny po-
čal? čehož bych se vgal? mu-
solt bych sobě w těllostech zau-
stati.

10. Vashři můj! k noham
twým ted wřadám. Dwee twá
nepřigde pře, ať lasty důgde:
gedno a spoň slowo promluw,
eť žadam.

11. Ach nepřiwegje se, Pa-
šo libezna! obrat se k mé twá-
ři, osuť mne twau žárí, z to-
hoť se přiwětíwost wěrna sezná.

12. D wzhledniť, galk sobě
pomocť nemohu! ach spěš se
gen k twému dítěti bídnému,
genž snassi strať, strach y starost
mnohan.

13. Starost pak má tato gest
neg,

neglawněgšši, bñch nic nevě-
nil, čimbych se prominil / bñch
neštratil lašty twě neglawněgšši.

14. To pak by se přesuadně
mohlo stati, bñch w tom oš-
mizenj wpadl w zlé namerenj,
řdobñch zapomněl na té pozor-
dati.

15. Protož to gest žrenj mě a
žadanj, by mne gen twě oči,
řdyž mnan bñch tať toči, spro-
wodily w prandě, bez oškamanj.

16. Ach rač, Bože! srdce
mě vpemniši, bñch slij twůg v-
hleděl, a toho se žwěděl, co
řdy gen tobě milé může býti.

17. Co swatost twá w wěč-
nostech wložila, že své wlastnj
wůle nemám mjt zde dšle, w
tom se aij dšse mš brž wššila.

18. Wššati mi, Otče, nera-
čijs ža žlé mšti, že se přilíš stá-
rám, (řdyž swěmyslaj wtj-
mám) bñch se nědyt žlěmu ne-
dal škloniti.

19. Gent mi o dušši, ach!
o dušši mau gde, gen tu šam o-
šlějheg, přewratit gi nebeg, ať
ž cestj žiwota nřdy nezegde.

20. Tak šem ti, Bože! řd-
ce mě předložil: ač wšš, gať se
(twůg!) mám: Gš pak se k to-
bě žnám, a prošym, byš wjru
mau šam rozmnožil.

21. Tedyť gen pospěššam do
řlůnatwěho, genž co nemluwnat-
řo, ř tobě, wěčna matko!
mam žrenj, čekage šlowa mi-
řěho. Amen.

(1680.) Not. 144.b.

Sžnět wedeš twých miz-
řch, předimny můg Bo-
že, předškarugeš gim kalich
trpkosti a hoře: mšmli gš bez
potěšenj byti w tať šlěm
ššanjeni?

2. Kdy by na mššo smutku
nědy radost wššila, tať by gi
šlě w žarmutku ma dšse nekles-
šla: neť ten wššawieny smutek
přimodi můg žiwot w žmatek.

3. Mš srdce mš! a požneg,
že šy žaslepeně; raděgi se k to-
mu mšg, co ž wš Božij ply-
ne: on dš: gš rukau předimnau
lid můg wedu w žem wrodnau.

4. Wedu šy swých do mšša
ř Kananegške žemi: neť ž Egis
pta ta ceka beře swůg běš přj-
my: na nj se diwne putuge, ale
w pokog wrozuge.

5. Kohož gš powyššugi, toš
ho přw žnijugi; tohož šladce
milugi, toho žarmaucugi: toš
hož w wodjm do radosti, mu-
ly přw mš smutku došti.

6. Bože můg, toť wyžnā-
wām, žes swaty w cestāch swých;
degž ať šlāle žustāwam w wšas
nowenij twých; ač se něco
ždā trpkě byť, dobřet při tobě
budu mjt.

7. Protož necht gest smiřse-
ny š plačem zde pokřm můg;
wššat wěčně potěšenj došt bude
šlauha twůg: řdo nehledā ššě-
šij swěta, došahne šlawy ži-
wota.

8. Necht šem wššěho šproššěš
Etst 4 ny,

ny, co se zda dobrým byt; gen
t tobě připustěny, gine chcy
potupit: w prawdě bolești tē
časne gsau počatky slawny wěcne.

9. Žádosti srdce mēho w to-
bē spočiwagi; počoge v giněho
nikdy nemjwagi: Bože mīg,
tyś duše poklad, y spasenj mē-
ho žáklad.

10. Co bych se měl rmančiti,
kdy sy ty mým wůdcem? ty
chceš wisse zapauditi, co bywā
mým šfůdcem: wem mi žwa-
dly ten kwět trawny, wšak mne
wedeš do twě slawny.

11. Gā sem s tīm zapoko-
gem, co Būh semnau rāci;
šfěštj swěta toho snēm oči čistě
mrači: Kdo w nebi dām swūg
nestāwj, podwěti se, to brzo
žwj.

12. Do twě wūle oddāwām
swau dussi y žiwot; swūg sem a
twūg žulāwām, gafo chceš tak
mne wot: wjmě sye, že wotjś
ypřimně, wšak při koncy žwjim
že slawně. Amen.

(1681.) Not. 162. b.

Szwyn pūwod, slawny ko-
nec spatřjś. gen nech twau
těžkau wěc předitwny Būh sām
řidi: radba geho qest předitwna,
činěnj geho gsau slawna, to o-
to twě newidi.

2. Ža to mēg, že tak musy
byt', gať Būh chce; wisse mu-
sy wygij', gemu a tobě t slā-
wě: počatek se ždā byt' diwny,
než konec wždy bywa slawny:
šwjstā po nocy tmaně.

3. Būh se prochāžy w obla-
cch, we wodāch y po potocch,
zdaš chceš žnat tē šlepěge? tak
y w moři twych starosti, šfytě
gsau geho rozcești, tē gen wj-
ra spatřuge.

4. Gastostrate w hlubokostech,
w moři lěže, a w tēžkostech ctuj
Křestianě se plawj: Ždā se gať
by tām tonuli, s tēkem y s
dussi hynuli, nepozdwižuj
hlawy.

5. Žādny wšp tu wymysli
nemūž, kde by pomoc wyti
mohl, šlepě gest rozum naš:
geho žatemněné oči sem tam
blaudj a se točj; nezuām gest
pomoc čas.

6. Poněwadž Pān Būh w
šfytosti bydlj na nebes wyšosti,
tam gen wjra wšlupuge: peče
žustane wždy peči; kdo neporu-
čj swě wěcy Bohu, Synem nez-
šluge.

7. Poručme Bohu wšech wě-
cy počatek, onť ge ku koncy
přiwede přěslawněmu: geho
dijo gest wždy dobrě, geho šfuc-
kly welmi maudrě, wisse šlogj t
službě gemu.

8. Wedeli tē šfz strassliwa
mijsta welice bauřliwa, šfz trnj
a vdolj, po pahrbčch a po
horāch, šfz doliny, při potwo-
rāch, po kamenj a šfālji.

9. Neštrachūg se, nelekeg se,
gen na Boha spolehni se, buď
wefelěho srdce: on tē nifoli
nezwede; když tē ku koncy přiz-
wede, tu poznāš twěho Otce.

10. Buz

10. Budeš wšſudy oſnamo-
wat' ſwětu ſlepěmu zmešowat'
ſkrytau twěho Boha wěc: On
ti tak oſladěi twūg křiž, že
zgemné wyznati muſíš: diwny
počátek, konec. Amen.

(1682.) Not. 319. c.

Dobřeť to Bůh zpráwj, co
mi ſlauzi k zdrawj, mám
wždy od něho: onť mne ſobě
wodil, hned gaž ſem ſe zro-
dil, co ſlauhu ſwěho: dáwal
mi, cot' potřeby, zde na zemi,
tělu, duſſi, gaž na Otce ſluſſi.
Zalm. 32, 8.

2. Dobřeť to Bůh zpráwj,
ont' geſť základ prawy weſeſj
měho: ont' mne opatruge, cho-
wá a waruge od wšſeho zlého:
ano y kdy gho křiže doljha na
djetj gěho, těſſi mne, co ſwěho.

3. Dobřeť to Bůh zpráwj,
pomzdwihnu ſwě hlawn, když
bauřenj gde, kdy hrozne přj-
walj ze wšſech ſtran powſtały,
ont' geſť ſe mnau zde: Jonaš
gen tři dni ležel: Mámli y gá-
ſkati w křiži, on ſegme tau tji.

4. Dobřeť to Bůh zpráwj,
když tě bjda tráwj, on tě obzi-
wi; když ſe duch twūg ſwjra,
když wſtáwa wjra, Bůh tě na-
wſtiwi: on ſe twě pře zargme;
tak odſtaupj wſſe wzkofſti, w nich
prahly twě koſti.

5. Dobřeť to Bůh zpráwj,
ont' neglep zná a wj mdkým
pomahati, kohož kdy opuſtił,
kdo ſe na něg zpustił? Y tě ne-

chať nemjni w twě těžkoſti;
wſſecko ſtoji w gěho mocy, on
ti chce ſpomocny.

6. Dobřeť to Bůh zpráwj,
ſmrt tě nevdáwj, když na tě
přigde; když twě koſti zložiš,
na marny položiš, w nebe tě w
webe. Tato ſmlauwa má ſwūg
grunt: že ſmrtedlny (kdožkoli
y!) zde umřiti muſy.

7. Dobřeť to Bůh zpráwj,
ont' aiſež zadáwj draha ſtareho;
ač někdy ſwě ſuny w wodi do
hlubiny ſauženj wšſeho: připrato
ſe gen k oběmu, do žalofſti y do
ſlawy, dobřeť to Bůh zpráwj.
Amen.

(1683.) Not. 173. b.

A přeſtávám na tobě Pá-
ne, a ſpoljžám na wůli
twau, co mi z twě ruky ſe doſta-
ne, tím vždy ſpokojim wůli
ſwan: mau wůli, genž giž ne
geſť wa, ponewadž ſe chce ſla-
ti twa.

2. Chceſſi bých wpadł w ne-
moc neb mdlobu, přeſtávám y
na neſtěſti; chceſſi na mne
wložit chudobu, rad chę zde y
žaloſť neſti: máli mne ſmrt od-
ſud wzyti, twa wůle ſe vždy rač
diti.

3. Chceſſi mne wzyť k ſobě do
nebe, to geſť cyl měho žádání:
neb, mámli do peřka od tebe?
ač ne toť twě rozkázanj: neb
že ty tomu ghy nechťel, ſwědčít'
twūg Syn, genž ſám umřel.

4. Smrt ta twau wůli oſwěd-
čuje,

Et t t s

čuje,

čuge, čtě bých jde žiw byl w swatosti: Než, ach hleď ga! to: ho zbranuge bābel, swět a zle žadošti! hned nechut' čini přeřa- žy, hned rozpustilost přichāžy.

5. Wem srdce! coť dā Bōh radā, ač neb dobrě, gen mždy mile! pryč twrdossianost; co Būh jādā, rad čen činiť každe čwile: tisseť odpocimā mūg duch, wywolugje co čce mūg Būh. Amen.

(1684.) Mot. 37. a.

Ežu, Pāne, genuž slau- žim, w neguišši podda- nosti, nehně neg se, je ted tau- žim po twě drahě milosti.

2. Přednāšsim ti mé žadošti, kterež w srdcy swém nosim: ač wjm jeť gšau māmě dosti: gen tē o pomoe prošim.

3. Toběť sem negprw přisah- nul, toběť sem se zawažal: nebs ty mne hned soběťahnul, gačjs mi žiwot z matky dal.

4. Řešť mūg geť této při- sahý pečet, y zradlo etně, zge- wugicy poklad drahý milosti twě přemocně.

5. Ů fomūž bých se giněmu měľ přisahau zawázat, gať to- bě, Pāne, sāměmu? kdyžs hějš mūg račil zmažat.

6. Rde, Rde geť přitel tako- wy, genž by za nepřitele, čtěl přigat na se okowy, a zrauenj na těle?

7. Rde geť tak laškawě kn- že, ktere by pro zlost slauhy,

čtělo trpět muky křiže, a od- pustit mu dluhy?

8. Rdež geť tak wěray při- buzny, genž zločince krenni- ho čce wyplatit z hrdla kazni, an y křť dat pro něho?

9. Mūg pal Pān, knje z milosti, pro mne zavrženého, wzaw na se mě synalosti, šel do wězenj zleho.

10. By mohľ wšecelo zapla- titi, w čem gen sem se zadlužil: čest, moc, panstw čtěl stratiti, an y žiwot swūg složil.

11. A gā bých geg nemiloz- wal? gā bých nelsaužil tomu, genž se na emnau smikowal? možněli to geť komu?

12. Toběť sem přisahnul, toběť, drahý dusse přiteli! tē čceť lž- bať w lažde době, toť mi y twā šart meli b).

a) Jož. 24, 14-27. b) Gal. 2, 20.

13. Než, pohleď! gakowa žhuba nachāžy se w mém srdcy: ktera se dnēm nocy hýba, z swau gedowitau moey.

14. Přirožena žadošť hějšů často ducha nāpāda, trāpic geg swau škodnau pychau, tak je w nic gde twa radba.

15. Neb řdy se y wznāšsim wžhuru do twěho lūna, Pāne, čtēge se tē čopit wjrau, hned mne hějš mūg zāšāne.

16. Žadošť oči, wūle těla, pycha y wlastnj přizeň zachwa- cugj mne do cela, co škodny ohně plamen.

17. Ach mohulit se tak libit,

o Krāz

o Králi mŕg neamŕſſi? Zda-
liž nemám wšſech pant mých
žby, fdyž gšem připsau k twé
kſſi.

18. Lid twé kſſe se wždy číſti
ž hěchů bláta mŕtého, wáži
ſy čas co kŕiſti, rozkož co nět-
co žlěho.

19. Ach poſpěš, mocný wj-
těſy, přigď, wyſwobod mě ſrd-
ce, ſegni té hěchů kěťſy, zprav
we mne ſmyšl twŕg w brze.

20. Popřeg, ať w twé kŕwi
ſpatějm ſrdce twého domněnj,
ať y w kŕzni přijeň twau wjm,
genž se wěně neměnj.

21. Gezu degž do ſrdce mé
ho prawau a ſlakau wěrnost,
warŕg mne od padu žlěho, bħč
twým ſlaul až na wěrnost.

22. Neb tak, tak budu ob-
daen tau wěrnau poſluſſnoſti,
gž nŕm rodičſm (mé wrch-
noſti, mému pánſtwi, mým
djetčſm, mému Králi, mým
ſauſedſm, mým mēſſiančſm/
mým poddaným) ſem dlužen,
toi pŕwod ochotnoſti.

23. Páne, přigals mne za
ſwého, (o nenadálakitoſi!) fdyž
gšem k nohám trŕnau twého pad-
nul, proſhe o miſoſt.

24. Protož mne čin ochotně-
ho; ať ti s radoſti ſlaužim: a
hledage, co geſt twého, ať po
twé laſce taužim.

25. Rdyž gſo paľ mne tak mi-
lowaľ, degž, ať ti ſlaužim wěrn-
ně, bħč té wje nezarmaucowaľ;
o toľ žádám poľorně. Amen.

(1685.) Mot. 309. c.

T Rŕſke, dobrŕ Páne, oz
hlednj se na mně w čas
neprátekſké žloſti, neb neuji gi-
něho, krom tebe ſamého, fdyž
by odepřel gich kŕi: protož bu-
diž se mnau, buď ſlakau mau
perwau, wwal gew hanbu wěč-
nau.

2. Stáčil ſy chrániti, proti
ſtrachu ſmrti, Eliáſe wěrného,
fdyž Gezábel žloſná, a wel-
mi vliſná, chtěla wylit krew
geho, a wſſať pod trau ſchrá-
nau, mŕwal ſwau obranu mŕž
Bohſ, welmi diwnau.

3. Mocſ ſwé doſázals, mi-
loſti proſázals, y k geho wěč-
dlnſku, Chrſtſm wogſkem ſol-
nŕm, w měſtečku Dotain, za-
wřenému proroku, ſlepotaus
ge raniľ, Elizea chrániľ, An-
gelſtſm wogſkem brániľ.

4. A Geremiasſe, fdyž ſmrt
walila ſe, že wšſech ſiran na
bŕdného, tſs ſkryľ, opatrowaľ,
žiwot mu darowaľ, miſſo kŕi-
ſti geho, tſs Ebedmelecha daľ
mu, y Barucha, tak těſſil gich
ducha.

5. Na tebe mŕg Páne, y
mandáty ſtraſſně, neprátele
wydali, w řeti poľapiti, ſmrt
na té ſwaliti, Pſtiwé vſpłowa-
li: wſſaks před časem gegich
vſſel rukau žloſtných, ſpatěľs
zahaběnj gich.

6. Na Pawla ſwatého ſpějs
ſaháno bylo čtyřidcet mužů
ſylných, žeť nebudaſi giſti, a
nič

pohřbeny byti, a w hrobě zů-
stať na některý čas, potom v-
státi, a w nebe vstoupit zas, a
hogné dary Ducha wžíti, ten
kdo w smrt geho Chcéš pohřbe-
ny býti.

7. Lhmž duchem, ghmž Kry-
stus tu byl cwičený, cwičen bý-
wá geho vědnulj, gediný duch,
gediný mjmá jwyf; Tak, de bý-
wá kajdy wedený: Lhmž du-
chem žáf, ghmž mjsr, býwá
cwičený.

8. Ali ta cesta smrt y trnj slibuge, wssak netrpi srdce, ne gen pata: tež wssacka bolešt bō: mā odgata, fdo gen Boga syl: nē mišuge; ač ta cesta smrt, tež, trnj slibuge.

9. Gho rozkossné nemůž těžce tisknauti, ono genom tiskne to wnittě kšé, srdce pak býwá osmowozene. Kdo se k němu da ponuknauti, gho rozkossné nemůž těžce tisknauti.

10. Lehtë bëjmë sërce gen
lehtë çini, ona pod nim f Bo-
hu preç mznassfi se : Duch se w
dobrem wždy wje rossiëuge, a
çhtj božškā dobrodinj, lehtë bëj-
më sërce gen lehtë çini.

11. Táhnij Gezu, táhnij nás
wždy za sebau / a poběhnem s
horlīwau žádosťi, po wšlé cestě
plně štastkosťi; ať máme rozklo-
w nebi s tebau, táhnij Gezu,
táhnij nás vždy za sebau.

(1688.) Not. 272.a.

Gas. Gas żywych wód

S Smůg co sem vymysl so-
 bě s wzał nyny
 {dawno wzał} f
 wykonānj, toť neni neznamé to-
 bě můg Bože, smilowānj twého
 žádām srdcečně, b pomoz mi sru-
 tečně! We mae slyš, rady
 neni, ni f začátku ni f končeni.

2. Smysly mē odemřj páne,
ať vsse rozmáje dobře, ne slepe
(co se namane) vsse beru, ale
mandře prw hledje wysřetřiti,
co gať ž čeho můž giti; gať přez
řáky ž cesty řřlādām, tať prw,
řředřn ctņe pořādām.

3. Nic giného nemage wšak
za prawidło činů swých, from
twého słowa, činim tak gaž w-
nušá mi duch twůg w nich. Ach
nedeg chybovati cile, než tre-
sowati, cožby skaužilo k twé
slawě, a k wydělaní mému
právě.

4. Deg také lidi najsti, genž
by pro spěšně rady mohli
věrně vdělit, vzdal ššivých
šedý zradý. Můg rozum po
stři mi sam, at vidjm, semli, či
tam, (šdž) prigdan gafa rozceřšj,
švě vmyřšš, činy, věřš.

5. Ale natkaw a neroz-
myslné nikdy se w nic nedávám:
Průtahy wssak zas vmyslne
řfodliwý nevjwám; Gen co
w čas, každě chwile, ať konám,
se nemýle, s přislušan wse-
bedliwostí, bez tesknosti a lez-
nosti.

6. Mac

6. Dať pak mě magj wygiti ge cele daušanj, ať wesele (přid práce, wctněm gich konanj, nic co přid) od tě přigjmám, wšli nedeg mi se trapati; gen gij w twau we wšem obgjmám. twém požeňanj wšsečo sřlada;

10. Wyhnancům.

(1589.) Not. 40. d.

Dusse má w swém kwallto-
wanj, proč se rman-
tiš přestānj? Pamatuj na Bo-
ha Pāna, od něhož gšy sřor-
mowana.

2. Takliž gšy netrpěliwa, a
wšli geho odporna: je se rman-
tiš w tom wyhnānj, pro prawdy
Pānē wyhnānj?

3. Wejmj sobě příklad; swé-
ho Pāna Gejisse milého; ten
gša mocnym Pāněm wšseho, wy-
hnan byl; wlastního swého.

4. Dítě po swém narození,
hnan byl do giné fraginy; a w
swém pro nás pracowānj neměl
místa k přebýwānj.

5. Lísťy swā daušata měly,
ptacy hnizda, a zwěť w poli:
on pak neměl kde bydleti, ni
swatě hlavy sřloniti.

6. Tak chudy byl, tak znu-
zen, je neměl při swém pobě-
benj místa, kdeby položen byl,
až cizýho hrobu vžil.

7. To on pro nás wšsečo sna-
šel, aby nám zas milost nassel,
a přiwedel nás wyhnane zas
tam, odkudž sem zřtaupil pro
nás.

8. Co pak ty, genž gšy nic

swého neměla nišdy dobrého,
lečby se w tom pochłubila, což
gšy w raji potratila?

9. Co gšy měla a nebo máš,
gakožs měla na onen čas, to,
y to gde; z ruky Boží, buďto
chudoba neb zboží.

10. Y proč se tedy tak rman-
tiš? proč wždy wje a wje se
traubiš? nes ten křš, nes trpě-
liwě, Pān Bůh pomůže mdo-
bě twé.

11. Wyhnana gšy; milé wpa-
řj: y což neznáš swěta; zřosti?
Swět ginač nechce přlatiti, wždy
chce dobře potlačiti.

12. Wyhnanaš wšak pro
sprawedlnost, y což tě to netěšj
dost? odwrť žalost a bolešj, těš
se Křstā sprawedlnostj.

13. A ždaž newjš co gšme?
lido poddani wždy mnohě bide:
Nemáme města stáležo, ale hle-
dáme wčného.

14. Zneg, že zde žiwot pobož-
nýh není; nešli los wyhnancůh,
státek, zboží, to nam na čas dal
f vživānj Pān Bůh nás.

15. Na čas nam wšseho pro-
pučil, aby zas wzał, fdyžby
račil: nynj běře a odjmá!
protož netěšj, dusse má.

16. Čas

16. Časné věcy brzo minau, hledež těch které nehynau: nehynauť duchovní věcy, ty mišweg stale na peči.

17. Když ge budeš w peči miji, tehdaž Bohata maš byti: když gič nemá, ten chudy gest, byt měl s velikým zbožím čest.

18. Proč předce, má dusse, těšiti? proč se w swém Bohu netěšiš? mčelivě se k němu měg / onť spomůže, w něho dautfeg.

19. Čim wěšši křij gde na tebe, čim gsy wšedněč bližši nebe: čim se wje jda, že gsy sama, čim gsy bliže Křysťa Pána.

20. Dně a nebo wšedce to žlě obrati w prospěšné dobré: a neb vimešši těkoti, tak gest diwny w své litoši.

21. Nedopustiť na tě wjece ta wšemohauco prawice; gen co bys s nim mohla sneši; onť pomůže křij twůg nesti.

22. Tak ten Pán swým zde činivá, tak s swých wěrných rozkoš mivá: a když se mu folilib, spomáha gim w milau chwili.

23. Neb kohož ten Pán mišuge, tohož zde diwně prubuge: šmýha a tresce každého, w sedcy swém oblíbeného.

24. Tělo bjdnyim strastem dáwa, čimž duchu swatě pomáha: odnímá y věcy časné, gež uabrazj w nebi wěčné.

25. Zewníť naš časem zemdlivá, wnitř duchu syly přidá:

wa: w mdelých sylný gest, geždržuge, a chudě obohacuge.

26. Wwysšuge ponizených, a hranj swých wmwolených; an diwnau naš cestau wede, do toho krasného nebe!

27. Gessčelís smutnau, dusse má? wem na pamět swého Pána, moctně gest žlě oddaliti, zarmutek w radost změniti.

28. Budešli kdy potěšena, od swého milého Pána, nedomnizweg se. Jes wšeho zde znikla na swětě žlěho.

29. Swět vmi rad lahoditi, bezpečně k sobě wabiti: nepowolug, nepomolug, on gest s šabkem nepřitel twůg.

30. Boha wždy na paměti měg, w samaugeho milost dautfeg, když gi w sedcy miji buadeš, s křije do radosti pugdeš.

31. Páne Křyste. Gežšši mīg, prošym tebe služebník twůg, rač mne k sobě spodobiti, a když chceš, k sobě pogiti.

32. Abych zde tělu hříšnému, a swětu trýim odpornému nestlauzil, pro kratkau radost, ja niž gde ta wěčna žalost.

33. Ale rač mne k sobě wzyti, a dussi mau wěššiti: abych se w tomto wyhnani netrapil w hříšném swjranj.

34. Pašli je mne do mé wlašti sam moctně račš přiwesti: rač mně k tomu nastrogiti, abych tam mohl slaužiti.

35. Kamž, když bych tobě poslauzil, a cpl dnů mých se přiz

přiblížil, pogmiž mne, ač nehodného, kdes na trunu Otce svého, Amen.

(1690.) Nov. 86. b.

S Jít se musím rozlauciti, s přátelstvem mým mým, neb se musím z vlasti bráti, do cizí krátiny, mezi lid neznámý.

2. Neb mnozí sfalessni lidé, na to se vydali, myslíce wdě y w noci, praktiky kona-li, by mně rozlaucili.

3. Tyš mým zewšech negmilegssim, Krystem spasitelem, kterémuž gsem na řetu swatém zadan wčinným slowem, s dusi take s tělem.

4. Ač pak mi toho jáwidj, čtégje mně rozwěsti, mnohé hrozné těžké bludy, na můg řek wěsti, od prawdy odwěsti.

5. Wšak gá na gich marné řeči nic se neohlídám, mám sliby Boží na pěči, w něg naděgi skládám, že w prawdě setrwám.

6. Pro těbe, můg negmilegssim, wlasti, dům, pole, roli o-pausstím, y krewnj zdegssim, půgdu po twě wůli, kde se libj koli.

7. Wěřim, že mi dáš Ange-la, cesty towarýsse, genžby chránil mého těla, gako To-biásse, od lsti Satanásse.

8. Ten mně z twého poručení nikdy neopustj, ani vrazyt na zemi nob mých nedopustj, a rukau swých nespustj:

9. Mač auklady mých nepřátel? necht se gak čtj slezau, co gest mohl wšoditi, Jakobowi Ezau? Wůh gest mau paz wězau.

10. Z wlastního mně wyhá-něgi, zapowidagi byt: mám k čoti swému naděgi, že mně chce ochránit, když mu budu sfauzit.

11. Dať za Sodomu Lotowi, Segor bezpečněgssim, za Egypt Izraelomj, Kanan pohodlněgssim, take vrodněgssim.

12. Máť mág ze wšech negmilegssim, nowy Geruzalém, nad wšechy palace krazssy, nad brahě kamenj, krásně wysta-wny.

13. Teni srdce wěrně dostane, za tento marný swět, neb wjm že brzo pomine, tak gako polnj kwět, toz nepůgde na zpět.

14. Nepečuait o pokrmy, mámi nebeskau Wdannu, genž du-ssim y tělo žiwj, ten pokrmy dosta-nu, dauffat nepřestanu.

15. Žiw byl na pauusti Izra-el, wyhnau Lobias, y w gá-mě lwowě Danyel, na horách Eliáš, vžiwj nás Wůh náš.

16. D podruj se nestaram, buď w žymě neb w létě, žiw byl s swau Sárau Abraham, y prorok w Sareptě, Pán Gejžs w Egyptě.

17. Esirok swět, po němž cho-dim, někde mi da mýsto, spāsobjé mi byt Hospodin, o tom wjm jagisť, když gen srdce čisť.

18. Ne-

18. Nebudelif pod oblohou, wnitřně, potom peklem hroz
to nebi bude věčně, těšim se nym. Maudr. 17, 10. 199.

19. V gdi má dusse zmlasti
řečj Kryšowau, prawdiwau s
dečně, tam budu bezpečně.

20. V gdi má dusse zmlasti
wen, gdiž we gměno Boží: Bo
ha sobě na pomoc wem, což na
tebe sfoji, snes do wůle Boží.

21. Bůh tě zhně, milá
wlasti, též přátelé mogi! bych
po této hdně strásti, po ry
těstěm bogi, byl s wami w po
togi.

22. Rdejšto žarmutku nebude,
hladu ani nauce, gak dusse tě
la pozbude, pogmi gi tam Bo
že, až gest na tme hoře.

23. S wyhnáním Synem
twým milým, našim Kryšem
Pánem, pomoz nám Bože
twým wěrným, až se tam do
stanem, staň se Kryše, Amen.

(1691.) Prot. 134.

Do gste wyhnani od wlasti
niho swěho, kdo gste za
hnani, od Antikrysta, pro Pá
na Krysta / nelitugte toho.

2. Za škodu flogi Pán náš
milostiwý, kdo se ho bogi, má
w něm živenj, swé opatření;
neb gest dobrotiwý.

3. Wisse to přezwěděl, Pán
wěčně mandrošti, y předpově
děl, kterě nezlomj, že ge wy
powj ze sfoz bez milosti.

Mat. 10, 17: 42.

4. Lep mačo miji, s swědo
mjm pokogym, než se trapiti
šberj žewnitěně, od čerwa

5. S radosti statku štrpme
rozchwatánj, swěho ošatku poz
ručíme Bohu, on milost mnoz
hau dá nam v wyhnánj.

6. Gistě nemáme zde mija
staleho, protož hledáme, w trz
pěliwosti, s wjry celosti, mija
budaucého.

7. Ale w gemi této ni možnj
šlepege nemám, ale to wjm,
že gest ščrana, Bůh má obras
na, té gsem wždy naděge.

8. Bůh račil dati, dle swé
libeznosti: Bůh rači brati, pro
ponaučení, wjry žlussenj, dle
dobrotiwosti.

9. Co mi prospěge, wšsecken
swět žyškati? dusši žmhage,
mufylbých wěčně, brzce, šku
tečně toho litowati.

10. Naby gsem žrozen, z mat
ky swé žiwota, naby žpromos
žen žas brzy budu, řdyž swěta
žbudu, w němž gest hrozna
psota.

11. Swati neznali, kām mas
gi přiajti: předece wywstali, wšse
opustili, a pospissili, za berans
kem giti.

12. Bych pať měl bjbu a
šrach podštaupiti, od žleho li
du: an šam Pán mija (to gest
wěc gista) nemožl nidež miji.

13. Wšak přigde chwile, w
niž se wynahradj wzactně a mi
že, co sme štrpěli, w čem žakost
měli, budem tomu radi.

14. Ah Pán šibuge štokrat
Uuuu

Uuuu

twice dati, kdo proti stracige, co má časného, on zas takého radi portiwati.

15. Na sandu pak dj, tēm kdož při něm stali: wy gste, wy to ti, genž w pokussenich, a w mých sauženich semnau gste zůstali.

16. Protož na tebe bříme své wzkładame: Ty sám pro sebe. Bože náš, žito, chran, wšsemu žemu bran, za to tě žádáme.

17. Neopauštědž nás. Páne milostiw, w ten tak přezly čas: potřebu daweg, malč rozmaheg, Dče litostiw.

18. Lidu twrdého srdce k nám obměkčig: křiže nášeho, zpauhé milosti, z pravé litosti, nám bjdnym polehčig.

19. Degž at twé gméno wínanu mřkau nassi nenj zlehčeno, když bychom (zdrawj,) nestworni, drawj, byli lide plassj.

20. Degž se nam lati, hěz chů rozwodniliš, tebe se bati, by hněw opustil, a nas propustil, i pokut zaslaužilých.

21. Gsmeč rozptylené owce we žlém čase, sem tam zplasse: ne: rač nas sebrati, Křysta hle: dati deg swobodné zase.

22. Slibgem tobě byt po: božněgšimi, wsmyslic sobě, služeb spašení, tebe chwaleň, byti pilněgšimi.

23. Páne, genžs wůdce lidu Křestianského! wykořen sřudce; rač pomahati, požeňnawati, sám wogřka nášeho.

24. Zgen se w své Eyle, deg nam switěžnti, by doběhl cyle čelém nepřitel: buď náš pomstiteľ, čceme tě slawiti.

25. Amen náš Páne, pro sebe samého, at se tak stane, by chom w taužení znikli trapani Antikřistowého, Amen.

(1692.) Not. 248.

A Do gste wybnani, pro gméno Boží, w cizy zem dani, od wlasti, zbožj: neste to mile; Pán Bůh wás žito gest, i tohoy wam pūgde wěčna chwal, čest.

2. Sautel co gest swět? co gehu slawa? gako w podzym swět, brzo přestawa: malo se swjti, desť, mraz geg sliči: kdož swěta žeho maruosi žlěj?

3. W gedné hodině Bůh wje dat mūže, než pobožného Tyran žly zmūže: Co gest lidska moc? Co časné zbožj? kdo ge mūž zdržet před mocy Boží?

4. Seden Boží prst gest wětsšj Eyle, než wšech lidi hrst, byt obři byli: wje Pán Bůh mūže, než wšicknj lide, ten nam spomūže w nauzy a bjde.

5. Dazy gsme přisli, nazy zas wygdem: to pak mēg w mysli, kde odsud pūgdem? Kde prwni nocleh dusse twé bude, když i toho swěta i těla pryč pūgde?

6. D bjdné tělo, nechťegž mysliti, gaf bys zde mělo na wěč:

wěcnost byti: rozkošji, štěstím
dussi své sskodíš, twau gi své,
wšlji w peško gen w wodíš.

7. Dvě stříbro, zlato, drahé
kamenj, gal přigdes w blato,
platnet nic nenj: co chudy je:
brať musyš vměsti; coš nashro:
majdíl, giny ma wzyti.

8. Kdo má vřkano, spi wol:
ně w nocj: Kdo blaže vmře,
s Boží pomocí, má wěčný po:
tóg, bezpečný smůg byt, genužt
ho peško y swět nemůž wzyt.

9. S tau časnu wlasti se roz:
žehnegme, statek, přátelý Bo:
hu oddegme: strogmež se radi
s této žalostí, státi y mladj t
wěcné radosti.

10. Zpěliwosti nam gest po:
třebj; s welkau žádosti strogme
se f nebi: tam hledme wzhůru,
tde poslad máme, tam se s
swým milým Křystem shledáme.

11. Pomoz dogjti, Páne Ge:
jissi, wěcné tě ctiti, s twau swa:
tau čissi: at nas nekaučj nic od
twé prawdy, wweš do nebe, w
twůg pokog prawy, Amen.

(1693.) Not. 258.2.

S Křyste spasiteli, genž w
nebi kraluges, y mezy ne:
přatelý sám mocně panuges, po:
patě gal se zmocnili, gal těch
přilíž ginoho, kterjž nas roz:
ptyliti; žel se tobě toho!

2. Dvě panstw, cyrlew swa:
ta, giž gest rozptylena, twé slo:
wo, berla klata, w neswobodu
dana: Kralowstw swého zastaň,

nedeq ho hubiti, berkau swau
nas řed a braň, rač nas wjdy
hagiti.

3. Poddani twogj mnozy ob
nepřatel gati, padli, musy ne:
bozy modlařstw pachati: s pro:
twé slitowánj, rač ge wytrhau:
ti, a f činěnj posánj mocně
pozdrubnauti.

4. Mnozy gsau w pokussenj,
neb gim slibowáno zboj, slaz:
wa, zwysenj, že gim bude daz:
no: posylá o Páne milý, ge:
gich tēka mdlého, by raděe wse
stratili pro tě, Pána swého.

5. Mnozy w těžkém wězenj
dlaugo zůstawagi; wšak od
twého wěni swěsti se nedagj:
o Páne w sřibich prawy, račž
ge zmocniti, at pro křánu slaz:
wy mohau wěrní byti.

6. Strachem nepřatel mno:
zy gsau welini zděšeni: Kdýž
Zyranstw se množi, gsau f
smrti zemdleni: degž at se wíce
tebe bogj, Pána swého, kterjž
wěrným daš nebe, a zadržatiš
zlého.

7. Mnozy statek stratili, bywa:
še wěrní tobě: pro tě wse o:
pusili, gsau žiwj w chudobě:
rač gim sliby plniti, nawrať
stotrať wíce, deg žiwot wěčný
mjti, tam řdož twá prawice.

8. Gsaw mnozy stáři, chudy,
wšak se čtj libiti; wěcnost ge:
wlasti pudí, což magj činiti:
rad gim w gegich sešlosti, deg
swé opatřenj, at dle swé potřeb:
nosti magj wpyjwenj.

Uuuu 2

2. Gsaw

9. Gsau Syré wdomy mno-
hë, manjekü nemagi; kam se
degj vbohë, o to se staragi:
Bože! buď gich včhrance, w tē
gegich Syrobë, buď gich laskā-
wy radce, zachoweg ge sobë.

10. Matky swë ditty milë
mush opustiti, mnohë radce tē
chwile čtělby zeměsti: budiz
gich potěšeni, w takowë žalosti,
obrat gich zarmauceni, we mno-
hë radosti.

11. Mnozy syrotcy matek ni
Dcū nemagi: Poručnicy gim
statel otcowsky mřhagi: rač ge-
gich Dcem byti, z modlačstwj
wyswobod, a kamby mēli giti,
tam ge sam doprowoď.

12. Mnozy z własti wyhna-
ni, mezy neznamy ljd, wydanj
w pohrdānj, suassegi mnoho-
bjd: račiz gim. Pāne miľy, mž-
sto zpřisobiti, řdejbj swornë by-
dlili, čtje tobë slaužit.

13. Wšfečnēm nam težko,
teřkno, w tom nassēm wyhnānj,
w širokēm swētē těsno; nasse
přebhwanj necht gest w tobë, ty
buď w nās, Pān w duřsi y w
těle: a řdnj těch bjđ přegde čas,
degj wěcnë wesele, Amen.

vřkost trpicy, tē wozwāme: Wřb-
gř, a my lid twůg, o zařtan
nas, braň, přispěš, a reřug.

3. Retřescy nās podle nassi
hřěšnosći, nařož s nami dletně
swatë milosći: přispoř wřy,
forunůg řkalosći, truchlā řdce
zařtinůg radosći.

4. Z własti gdeme pro tebe
Boha swěho, čtěge se řlow
břjet řakona twěho: řasně wěcy
řupime, po wěcných dychtime,
za zemřkë po nebesřkých.

5. Sam włast māmë, tēt ni-
řby neřratime, taut my se řde
w pohostinu těřtime: a wřřat
moc mās y do řasně własti,
řdnj gen račiz řase nās wřesti.

6. Řdce Řřālū, řnřžat, Pās
nū w řřřan mās, ty řam wěřy,
čyle, mřřta wřřčřa řnās, y nās
řřonřgj ř nam wřčnosći zemřkë,
řodareg nam pomocy nebesřkë.

7. Řtin nam pořař, w němž
tobë řlaužit budem, řamž čřeř
řořřař, řa tebau wřřuby řuřa
řem: ař po řřařnēm řomto řu-
řowānj, řřromāřdjř nās řas
w řwēm řmilowānj.

(1695.) Not. 267. a.

Pāne Geřřři Řřřře, nās
miľy řpāřřeli: Řač řřořř
by nasse řřřřřti, nās Wřřřař
řřřeli. Přičřaň, řařřaň,
řolitůg nās, řwë řřadce řemřle-
ne, neřeg wřce řřauřowāř nās,
ať neřařřneme.

2. Řeb cyřřřwë twě řřotimā-
cy wělmi se řřřřugj: Čtje řřař-
wbu

(1694.) Not. 60. b.

Sřcny Řřāl, Pāne nebe
y zemë, w tobë řamēm
nadëgi řidřkë řlēmë wřřřřřāř, w
tebe řařřřa twor wřřřřřř, ř to-
bë wřřa y hřřřřnřř wělřř.

2. Wř tež bjđnj, pomocy
neřřnāřřcy, řřde na swētë řařřř,

rodu twau wyhladiti, na to se hotuji. Nenechaweg gmiěna swěho wje w potupowani, dci pćitrz Antikrystu, w geho porauhani.

3. Pro twě swatě drahě rany, a pro wmućenj; pro twě přeslawně wzkřissenj, a ducha seslanj. Přichraň, zastaň, wyswobod nās, swě stadce maličky, nebeg wje zlaňowať nās, swě milě owěčičky.

4. Nebo pro twau swatau prawdu gme wšem w nenawistě. Wšat to za radost magice, co na nās dopaušstjš. Zduměrnost k tobě máme, že nās neopustjš, nās laskawy milý Páne, byti s nami račiš.

5. Kdež se folim obratjme, rač nās potěšowat: Twým swatým Duchem z wysosti rač nās pospělowat. Wychoim gšauc v wjře stali, swěsti se nedali, a od prawdy twě přeswatě neodstupowali.

6. Běiniž nam polehčeni, w tomto bjděm swětě: Ať pozbudem zarmauceni, pro gmiěno twě swatě. Rozpomeň se Páne na nās, w zbegšim zarmauceni, rozpomeň se na sliby swě slýš nāsše wolání.

7. Králi nad králi Páne nās, Bože wšemohaucy: Wšlyštel gšy Dce swatě, tebe wyzwagicey: Kdýž gšau k tobě w skaušenošti hlásem swým wolali, wšlyštel gšy plač y prosby, gimiž tě žadali.

8. K tobě, Očenegmilegšij synau wjru máme: že nam k pomocy přispěgeš, srdečně dautšfame. Žeť tě směle chwaliť budem, prawdu twau hlafati, Antikrysta, swūdce swěta, se nestračowati.

9. Hospodine wšemohaucy, račiž nám to dati: Žečo a krety Syna twěho hodně přigimati. Radně, směle a nabožně, s plesáním srdečným, potom w slawě neskonalě, w kralowstwj twým wěčným.

10. Kdež tebe Angelě chwali, wšdyčty bez přestání: Pšleň nowau zpěwagice, wěčny slawny Králi: Swaty, swaty, swaty Pán Bůh, na wěky bez konce! račiž nám tam dopomocy, milý Gezu Kryste, Amen.

(1696.) Not. 19.a. 137.c.
Přiznawice swaty, lid twůg gšem pogaty, k tobě wolat mjni: Aby geg wšlyštel, na retuňk mu přišel, tyto zpěwy čini: Swatě twě dědictwj, w gšém gest otroctwj, ždaž Páne neznamenaš, kwilj dněm y nocj, k twě wola pomocy, proč ho w bjdách nechámáš?

2. Zpuskla twá winnice, spaznila štěpnice, rywj rozmetano: Wepě diwofy ryge, hrabdu rozwrhne, wšse gest posklapano. Dělnicy zgimani, sem tam rozehnani, diko rukau twých křeslo, roste hloji, trnj, kaulol za osenj marně symě wyneslo.

Uuuu 3

3. 4

3. Léta strašna přišla, přeč
zborná odesla, věku vezde-
šho: Hrabata y Pánj, rytířj,
měšťanj, gsau losu bjdného.
Panny, Pánj, wdowy, w pře-
tější ošowj, s starej gsau vwr-
ženi, dítj matkam wzaté, sy-
roty w přetějši manštwj gsau
zasmýcenj.

4. Zbraň ostrá ztupěla, vdat-
nost zemlela, k bitwě běžic-
ho: Wogška syna klesla, zmu-
žilost přeč zassla Křestiana sta-
řeho. Bnaweny dějmá, s mi-
lowňstwj swým, w sinu obra-
šylaého; kša hrdlička smutně,
řdyž w šalách samotně nezau-
wje bytu swého.

5. Hul radošti wzata, wěš,
zdačnost odnata, rukau lidj
mocnosť: Přibylky s nabytky,
žiwnošti s dobytky, wěš y w mo-
cy gegich. Co sme měli, Pá-
ne, sprace pozebnaně, to wse
eržym w moc dano; šklad před-
tá potomštim, rodičů syrot-
kům, od žbeři rozchwatano.

6. Gdem s křijem za Kry-
stem s wlasti, w duchu čistém,
těšic smutně srdce; žbožj, šla-
wu, brad, swět, marnost, na-
pořad wšě časné tupice. Necht
se swět raduge, Synům
swým folkage, dawage libost
zdegsj: čas mige, kwět byne,
co gest: to pomine, y žiwot naš
wezdegsj.

7. Ach nenjž nam možně,
roztissi podobně, wšech bjw wě-
řu šleho: Cytj, žnaš y widjš,
wěky žpiwat budem, s tebau

Krošle, řdyž k nam patřjš, wš-
kost libu twého. Ehléb truch-
losti gime, škami šmacime ze-
braně nasse tělo; chradnem tau-
trpkostj, klesame těšnostj, y
dychanj zemlelo.

8. D powstaň gž, Páne, přis-
pěa Hospodine, wiš že tu pře-
twā gest: Cyrkwě rozptýleně,
šukně twě zedraně, necht se škwj
zase češ. Křestianům deg poz-
kog, přetrhni nepokog, s ge-
uot roztržitošti; mor, hlad,
walko, boge, y wšecky rozbro-
ge, přetrhni swau mocnosť.

9. Wdělch, Páne, posylňug,
a padělch pozdwiňug, odpust
protiwňškům: Potěš žarmau-
ceně, občerstwj zemlecně, přitrž-
ciň žlým šislům. Z wlasti wen
wyhnane, manželky těhoťně,
ždržug w swém sinu swatým;
Wdowy y syrotky, dítj y přis-
bytky chraň, šlož ošowj gachm.

10. Popatě Dše žuebe! necht
hledáme tebe, w sebecněm po-
třenj: Netlž naš, y bjdně sau-
šedy žuženě, přispěg k špomos-
ženi. Pocestně prowage, přes
špolnj přigimeg, odpłacug do-
brodiněm, kačně nasyž, odeg
nahě. Chudym přideg, pozebneg
twým wyhnancům.

11. Zprawug cesty nasse; we-
gměnu Gežisse, necht laždy s
naš krači: Ošladčug podružštwj,
natwrat žas do wlasti, řdyž twā
milost rači. Tak w nowém
šponu, tobě swému Pánu, na
tu šleho: Cytj, žnaš y widjš,
wěky žpiwat budem, s tebau
Kraleu

Králem nassim, biskupem neg-
wyššim, wssudy, kamž ratiž
půgdem.

(1697.) Not. 62. a.

Wykřesťamny Páne, náš Kry-
ste Gejissi, my jde na ze-
mi, w bykosti bydlích, k tobě
wzdycháme, srdcy důvěrnými,
tebe žádáme, smilůg se nad
nami.

2. Wiž gať twá lodka w bau-
ři welmi hyne, a w wlnobi-
tích djw hned nebtune. D ne-
spj giž wje, wssemohaucy Pá-
ne, syc ginače k náš žadny ne-
ostane.

3. Gaťž se tať ratiť, na náš
popuditi? Co náčť smeti sem
tam rozhazeti: Wyt seznawá-
me, že ať klostmí swými k tomu
tobě gsme dost dali přičiny:

4. Wssat za to máme, že
naš gen trestati, co Dtec bítty,
časné tať karati k lasťy své ra-
čiž: a protož se tebe, děg se
pať co děg, strhnauti nechceme.

5. Nedeť nam, Bože, spět se
ohlednauti, ni wčecy pro tě stra-
cených želeťi: Nebo Sodome
nastává hrozny pad, protož
řdož wyhne, ma tomu byti rad.

6. Načoťž otcowšty, k smut-
nau nassí wlasti: A gesliby
chěl y dať gi trestati: Wyz-
wed k ni své přeč, a buď gich
ochranau, ať ošyřeli gsauc, bez-
pečně stanau.

7. Buď ohniwan zdj mista
přítomného, a wěži pewnau

bydlitelůw geho: Neboť w čem
dauffat nemáme, from tebe,
twá opatrůžž náš stráž přemoc-
na k nebe.

8. Daweg wždy posrm na-
ssim kačnym dussim, slowo přes-
čistě, ať nezhybau hladem:
Nedeťž hladem časnym nam
zhybauťi, rač, co na paussťi
naš. swůg lid, chorati.

9. Dalě pať ať gest, wšle
twa, ne nasse, buď že nas wra-
tiťž nassí wlasti zase, a neb w
wybnaństwj naš k swěta pomo-
lať, dosti nam na tom, řdyž
wěčný žiwot dáš.

10. Y buďet tobě děkowánj,
chwala, y čest, na zemi y w
nebi wzdawana. W té prawě
wlasti, k niž naš nemýžene ja-
dny nepřitel, pomozň tam
Páne.

11. Běiň to k předraběho za-
slibenj, pro slowo Krysta a o-
rodowánj. Nermijmet o nic
wjee prosyti, než gaťž Duch
swatý wěj se modliti.

(1698.) Not. 6.

Smilůg se nad wybnań-
mi, Páne Kryste! Řdež
ge toli máš, a že gměna ge
wssěcky znaš, ach gať gsaui roza-
ptylenj w tento čas.

2. Smilůg se ic. mista nez-
magj, w nauzy a w chudobě
řkagj, na twau wssat pomoc
očekawagj.

3. Smilůg ic. Camš byl
wybnańy, po swěm narození k
Uuuu 4 Páne

Panny, ty ymž wybnańcam
być pśitomny.

4. Smiląg 1c. Wlast opuz
sili, y swā gmenj w kterych by-
li, tak prawdu twau srdcem
oblibili.

5. Smiląg 1c. Słyš plač,
wołanj, mnohā wpenj, wzdych-
čanj, rúlami, łomenj, nari-
čanj.

6. Smiląg 1c. Słyš i gich
wój zireg, Boże wśsemohauch,
obrat jałost w radoš trwagich.

7. Smiląg 1c. Potěšąg smut-
nych, a neopauštěg zchuzenych,
zbud nam dobrodince w zemich
czych.

8. Smiląg 1c. Degž wśsem-
tu miłost, w srdcy skraussenau
horliwost, byt w prawdě twé
zůstali na wěčnosť.

9. Smiląg 1c. Degž tisse ne-
sti wśseckž zadatě nečestj, a způ-
sobąg nam cestu w bežcešj.

10. Smiląg 1c. Uby nečle-
sti, w bjdach i twé cesty nese-
šči, Utykrystu twé cti nepř-
nešči.

11. Smiląg 1c. D budij to-
bě žel bjd nassich w každě do-
bě: ach gał ty nas zde prubu-
geš sobě!

12. Smiląg 1c. Ach gał
mnoho gich, ach gał mnoho v-
plataných! rač mnohau miłost
činiti při nich.

13. Smiląg 1c. Patř na sty-
řanj, wdow syrotků narikanj,
Pánen, manželi, diťel rožje-
hnanj.

14. Smiląg 1c. Patř y na
wdowce, diťy gegich, ctuě mla-
dence, rač gich twā zaskawat
prawice.

15. Smiląg 1c. Zdravj do-
brěho tělu bjdau poddaněho,
dodaweaj i snassenj křiže wśseho.

16. Smiląg 1c. Čehož žada-
šj, ať od tebe dostawagi, w twé
otcowšě lasce zůstawagi.

17. Smiląg 1c. Bud tež mžda
nassich dobrodince miłosrdnych:
odplat jim w přibytých smych
nebečnych.

18. * Smiląg 1c. Wrat do jes-
mě nas, i kterež wybnań gest
každy i nas, budem tobě slau-
žiti po wśseckž čas.

19. Smiląg se nad wybna-
nymi páne Kryste! degž setř-
wati, a w prawdě twé prospě-
wati, w nebi š tebau wěčně
přebiwati.

(1699.) Mot. 69.

S Mutni lide, co začneme?
co činiti budem? gał swé
uauze a težkosti zbudem? gał
swāg bjdny žiwot dokoname?
Swěta žleho přatelstwj nes-
jname.

2. Swět se šiti čudnych li-
dj pro Krysta wybnańnych; nech-
ce trpět bratrj w Krystu zna-
mých: gimj šbrzy, ge sobě o-
šklimi, často glau ži šlauženě
mu křiwj.

3. Za žběžleho podwodnika
tebe polkadagi, čudobu twau
tobě wyčitagi, žes šujeny před
njmj.

njmj, vbohy, o tebež se otre bj-
dny mnohy.

4. Uly dusse má! nehled spat-
řem co vohovwa žena, že ghy
od své vlasti wylaučena: ne-
maš přatel, samotnas w cizy-
ně? Bůh twůg s tebau w letě
take w zymě!

5. Renarileg, je w twém stat-
ku přatele hodugi: ty a twoggi
w nauzy se bėdugi: neglepšho
maš Krysta přitele, ten tě chra-
ni na dušsi, na těle.

6. Statek, kato, rozkoš svě-
ta, toť brzo pomine; gafo para
nad hrncem zahyne: nie nenj sta-
řeho w tomto světě, tak to sto-
gi gafo kwidek w letě.

7. Kristus wěčný, wěčna slá-
wa, wěčna w nebi radost; ten
gi dogde, kdož k němu má ža-
dost, w aeho prawdě a wěcnj
stogi, forůnu má po rytěřskem
bogi.

8. Swě wybnańj snasseg mi-
le, nedostatek časny; pomni na
Krysta geho los strašny, rany
geho, bolest, synalosti, dogdes
odtud nemáě radosti.

9. Skrowna strawa, bjdnj
kwartyr, oděwy strhaně, lepšj
nej swědomj cegchowaně, tohož
žadny oprawiť nemůž, kdo ge
gednau posskwrni neb zmaže.

10. Achabů stůl, Manna z
nebe, rāju nas žiwiti, tishe li-
bi gečny chleb sytiti, nenj ruka
Páne vfracena, tēm gichj srdce
k Bohu obracena.

1. Kral. 17, 9-19. Kap. 18, 19.

1. Mogg. 15. Mat. 14, 15.

11. Boo; sege, žne a Mabal
swym žencům oběd watj; Bůh
milj wj, komu se to ždarj: s
tebauli prorok, či ty s proro-
kem giš, šřze tohož Bůh žeh-
na, toho nemjš.

Ruth. 2. 2. Kral. 4. 1. Sam. 25.

12. Měg naděgi we dne, w
nocy w nebesěho Pána, w ně-
ho dauffeg s wečera y z rana:
geho miljg, gemu sluj, geha
cti, do twě smrti (wě!) tě ne-
opusti.

13. Páne Kryste, Bože wěča-
ny, a nebesky Krali, degž aby-
chom při twě prawdě stali: nes-
li pro tě jde w světě trapeňj,
přišli w nebe šřz twě ofla-
wenj.

(1700.) Mat. 27, 2.

S Von rozkošny hrad Bojž,
nadřka přejalostně: Kdž
se w srdcy geho mnozi plač,
tesknosti bolestně. Sta: ach
můg Bože milj, gažs mne w
nešťastnau chwili zapomněl,
take opustil, težkys na mne křjž
dopustil!

1. Tys Bůh genjs žastibil li-
du ochranu swau w každy čas;
Ach proč w tuto nassj bjdu o-
paustis wybnań nas? Proč
wždy tak narřkati, proč tak má-
me wolati? ždaž nas giž ne-
maš w paměti? wšaks naš O-
tec, my twě dětj.

3. Pohled gať gsme wypuž-
nj z vlastního, od swych vlasti
Uuuu s njž:

nich: Bydlime zde w cyrj zemi,
gšme za diwadło, za smich.
Těžo nam to trpěti, když sta-
ji, y to děti, hlav nad nami
vškimugi, ladj, diwne wykři-
tugi.

4. Ach ozwiž se, milý Páne,
k tužebnému wolání: Nechť se
tím děm přiterž skane našemu
uatišání. Spomoz, potěš na-
rod náš: Na tishce cest swých
máš; když zbranj, když ratiš
stíti, své woleně potěšiti?

5. * Syone, Syone milý!
proč tak horlěš srdce? proč
tvé srdce truchlie, žwili? mně
žes mne stratil wěcně? Zdaž
může mila matka své děti, ne-
bojaska, odděhnaut, zapomnět
z cěla, aby na ně nepomně-
la?

6. Kterýž Dtec Syna svého
srdce neunikne? W plačj,
w nedostatků geho, což Dtec
polituge? Dne Dtec, matka dě-
ti swých neměti w paměti, gať

o tebe swau pěti mám, w twe
nausz se k tobě přiznám.

7. Proč tě Satan, svět y tě-
lo chce w twém krýji formautit?
Což by tě z mých sibi mělo do-
konale oblaupit? Na rukau
mých své gmeno wlastně gest
položeno, bych na tě pomněl w
twém krýji; lařkau mau k tobě
se wjži.

8. Twař má, srdce, oči ta-
ke, k tobě ašau obraceně: Když
vzrosti wšeligakě, čini srdce
rmauceně. Mau lařkau otow-
kau žnaš, w čas potřebny gi
poznáš, nedeg se swest bjde,
nausz, dnowě nassj negsau
dlauzj.

9. Ach můg Páne! gať ho-
tow gšem nelli twau metku mi-
le: Gen ty neměšteg swym čas-
sem, mne těšiti smutně chwile.
Bych nepadl, mne podpireg,
metkau těžce neswjreg, potrefcy!
po ždegssj strašti přigmi, Dte,
k wěcně wlasti, Amen.

II. Pocestných, a to a) Na cestu se vbjragjchýho.

(1701.) Not. 191. d.
Dělagit Bože! Dte tvorou
wšeho, křs spasytele Ge-
žisse našeho, že gsy mne chrá-
nil pominulé nocj, od wšeho
žeho swau předwňau mocy, a
prosym tebe, ostřihg toho dne
mne od hřichů y od přibody ško-
dně. (Že gsy mne chránil po-

minulého dne, od wšeho žle-
ho y přibody škodně; a pros-
šym tebe, odpast mi mé hřis-
chy, ostřihg w nocj, a deg
mi sen tichy.

2. W ruce své, Páne, po-
raučim gať skusi, můg žiwot,
aměnj, y mau hřiššau dušj:
tmůg swatý Angel laždy čas při-
mne

mně slůg, necht gest ochránce y
wěrný krajece mŭg, aby nepřiz-
tel ďábel žly a lšimy, nadez-
mnau neprowedl močy, duch
lšimy.

3. Sat se teč modlim Páne
naš Gejissi, za wsecký lidj,
zwlasseť pak za twau říši : za
swě rodiče, sestry (za swau man-
želka, ostry) a přatelsy, buď že
jde zslawagi neb kde koli, rač
ge chrániti mocně předewšim
alym, čit gim všem dobře,
dať požehnánim swým.

4. Wysłowobd žagaté, smut-
ně potěšil, leč nemocně, a z-
sauleným polehčŭg : který gsau
pro twau prawdu y wyhnauš,
buď gich ochránce, wůdce, s-
pomahauš, i hějšŭ lagicy ob-
dať swau milostj, deg etně skon-
čeni, wem naš do radosti.

5. Chraň škrj Anaely naš to
bidošty (na cestě) nassj, ostrihog
od žlych, genž wsecko žle passj :
wzbuzŭg nám dobrodjnce lito-
stiwě, k nám pohostinným šte-
drě, přiwětiwě, za dobrodinj
gich hogně gim obplat, a naš we
zdráwj k nassim zase natwrať.

6. A poněwadž giž k weče-
rau se chylj*, swětko twě we-
tmach gest; a swěť gde k chylj :
ty s námi žštan, slunce spra-
wedlnosti, swěť nám slowem
swým, swětlém twě gasnosti,
degž mu vždy pruchod, a dať
ge wolnostj, cyrkew, pokogem,
naš wěcnau radostj!

*1. Jan. 2, 18.

(1702.) Not. 259 b.

Seu cestu prawdivá, panta
niska swěho ždwiheg;
Neb kráčim w pušlatinách,
bludnau cestu gí nedeg. S teč
bau sem tam choditi, w tomto
swěte blanditi, (má cestu) chey
bezpečně, škrj tč přigil k slawě
wěčné.

2. Woláš cestu prawdivá, k
sobě wseckých hějšnjšŭm; Wy k
tobě šli za žiwa, posjje cestu
žlostnjšŭm. Ach wediž mně
mŭg Páne, po twých cestách v-
chotně; gá rozkoš tuto swětskau
pušim rád pro nebeskau.

3. Neb kdo má prawau ra-
dost, w srdcy swém w tomto
swěte: Ten gíste má wšěho
dost, zde y w druhém žiwotě.
Tu radost gá nepuším, čhtiwě
do ni se spuším, radost gedín-
ka dusse gest y měho Ge-
jisse:

4. Který na swěť k nám přis-
šel, ne ginau než swau močy :
A pro nás mnoho snassel, we
dne takě y w noc. Šy nám
přimo do nebe vlázał cestu k
sobě, tč cestj nezanechám, w-
děčně po nj pospěchám.

5. Tau cestau chey kráčeti,
pokud gsem žiw na swěte: Blud-
ně chey opuštiti, genž wědau k
wěčné sratě. Ach Gejissi!
Gejissi! sprowod mne z této
tjži, do twě slawně radosti,
kdež gest wšěho w hognosti,
Amen,

(1703.)

(1703.) Not. 13. a.

**Kamkoli se kdo obrátí, Pán
Bůh s ním.**

Dšpodine který wšecko
znáš, ty zpytugeš každé-
ho z nás, wnitř wyborně se-
známáš.

2. Ty wiš naše wšecká sebáz-
ni, y také zase powstání, y
wšelikerá předsebrání.

3. Nebo y ta myšlenj tagna,
wšeliká hnutí sdečnā, negsau
před tebau ničimž zakrytā.

4. Wšechněm našim skut-
kům přislogis, choďme, spěme,
wšecko widis, wšecky naše tro-
fy y cesty wiš.

5. Ano y každé slovo Páne,
kterž se kdy od nás stane, ge-
stíi tobě neomylně známé.

6. Neb gaťož sy swau wlastnj
rukau, stwořil při nás moc wše-
likau, tak gi máš lep než my
spatřitedlnau.

7. Tobě gest to přewelmi-
snadně, lidem náramně přediz-
wné, a w tomž tebe žádný ne-
wystihne.

8. Kdež se tehdy před tebau
šrygem, před twáři twau sam se
džgem, kdyžs tak wšemu přis-
tomen swým duchem?

9. Wšaupimeli žhuru do ne-
be, tam twau stolicy nagdeme,
aniž propast wzdálj nás od tebe.

10. Bychom mohli rychle le-
tět, a gednoho gítra býti, za
negdalšim mořem byt swůg
míti.

11. Y tamibý šla s námi ru-

ka twā, kterážto swau moc wšus-
by má, není se kde šryti, leč
snad kdež tma:

12. Ale wšak y ta noc přes-
temná gestíi tobě předce štwě-
lá, aby y nad gáňu den switila.

13. Ty gšy Páne swětko swěta
lošti, spatřugeš wšecky tagna-
li, ošwęcugeš y naše wnitřnosti.

14. O přediwňy Páne Bože
náš, ty gšy hoden chwály od
nás, přediwněs stwořil y wy-
šaupil nás.

15. W tomž gšau twogi skut-
kowě stawnj, nám slowem twým
oznameni, degž ať sau od nás
wždy welebeni.

16. Degž nám na tě wždych
patřiti, swatau bážen wšudy
míti, na wšelikem místě tebe
ctíti.

(1704.) Not. 40. c.

Na cestu se vbráme, Boha
za pomoc žádáme, mi-
lošť Dce náš ochraň, a duši
s tělem opatř, Kyrie elejson!

2. Kryšus Pán buď towa-
ryš náš, žstáweg s námi
každý čas, a wydal od nás vš-
bekšau lest, y wše což šfodlis
wěho gest, Kyrie elejson.

3. Duch swatý také při nás
štůg, darý swými nás napl-
ňůg, w sauzenj rač nás těšiti,
deg se žas šstastně wrátiti / Ky-
rie elejson, Amen.

(1705.)

(1705.) Not. 37. a.

S Uměřenau, a swěřenau for
nati prácy mage z domu
trácejm; gal se wrátjm, gest zná-
mo tobě, Bože.

2. Rdeť sem foli, w domě,
w poli, ty mne, Páne Gejssji,
aprowázeg sám, ať s sebau mám
stráže nebeské řissi.

3. A Duch pak twůg buď rád-
ce můg, byť každě mě činěni
geho moč, a pomocy, šťastně
mělo končeni.

4. Y čey tobě, mage sobě
přítomnau moc milosti, rád
slaužiti, deg vžiti mě mi (pro-
šym) žádosti.

(1706.) Not. 313.

S Wsemohauch Bože náš,
ochrance dausagich, ty
o nas wěrnau pečj náš, nebs
Dtec wšech wěrých. Ga w
swatém gměnu twém, w cestu
se dáváam, pokorně tě žádám,
ať stráž twau přítomnau mám.

2. Nebs ty Bůh, kteržž ošřj-
haš wyhazenj nasseho, noham
nassim klesnauť nedáš, chratiš
od padu zleho. Prošym Pá-
ne tebe, sessli mi s nebe, přu-
wudce etněho, Angela swatěho,
towaršse wěrněho :

3. Genžby cestu wřazowal,
kterau wěrně giti mam, a od
nepřáteľ wchowal : s tělém s
dussji, Chráň mně sám, od wšech
kaupežnikůw, a nasplnikůw,
mordu y zrady, též neschťastně
pády, y coj škodně gest oddál.

4. A když wykonám prácy
swau, deg šťastně nawracenj,
wěřim je pod ochranau twau,
zachowáš y mě gmenj. Domá-
ey mé milé, též každě chwile
rač ošřjhati, potom se nám dás
ti we zdrawj zas shledáti.

5. Za to čey gměno twé swas
tě welebíti s radoští, za dobro-
dinj přigatě, je sy mne z swé
milosti s pomocy twau swas-
tau, cestu začatau, dal wyko-
nati, o rač mi gj dáti, y šťast-
ně dokonati. Amen.

(1707.) Not. 350. c.

31. Mogj. 28, 20:22.

Wiz též Kap. 24, 12. seqq.

Pšne, budešli semnau, na
cestě kterauž gá gdu, chra-
nie mne, co twěho, od hříchů
y wšeho zleho; Tedy y srdce
mé má byti doměm twým, w
němž tě čey stawiti : Ano bu-
deš mi za Boha, na něž spo-
lehám, co práwěm; moha. Buď
mým štitem, deg chleb t pokř-
mu, rauch t oděmu, ať wždy
čy poznám, že tě, Bože, mám.

2. Wsse gest w ruce twé, Pá-
ne! ty wš wsse co se stane, co
kdy začiname, to, kdy daš, do-
konawáme a). Protož se odda-
wám wůli twé, ach splň na mne
swatě slowo swé, že se těm má
wsse dariti, kteržž cest twých
wěrně čty štetiti b). Rač mi
wždy pokazowati, co kdy děla-
ti: čey w každě době libit se
tobě c).

a) Ger.

a) Ger. 10, 23. 6. 7. b) 1. Kor. 1, 8. Jak. 1, 2. 3. c) 2. Kor. 5, 9. 10. 14.

9. Bě mne mě putování w tomto světa zvlášť hodně povážiti, a žle žádosti krotiti: Bých tě sobě nad všecko vážil, nebeských věcy žádosti byl; by obcování mě bylo nebeské, kdež s tebou bydlel milo. Můg poklade, po němž dychtím, kterýmž se těším, deg mi s radostí byl w tvé milosti. Amen.

Kol. 3, 1-6.

(1708.) Not. 191. d.

S E gmenů Páne, na cestu se dávám, w ochranu geho vše což mám oddávám; Můg Bože vyhledni osem své milosti na potřeby mě, a posli i vysoši, Angela svého, kterýchž mine chráníl, a proti ďáblu, y kým lidem bránil.

2. Degž mi w pracích mých, y w každém gednání, dobrá mounkati, štěstí, požehnání: a bych y tobě y bližnjmu svému, služiti mohl te všemu dobrému, gako Abrahám, Iobias a jinj, kterýchž Angel tvůg spovázel, gda s nimi.

3. Všechy genž by mi chtěli vblížiti, swau božskou mocí rač w bydu pogiti, gako Ezawa, kterých bratra svého měl w nenávisti, a chtěl zkažiti ho: Y gáž můg Páne, nezpustim se tebe, až mi také dáš požehnání i nebe.

4. Bůd že jsem w posl, na horách, neb w městě, aneb kdežkoli na této vsi cestě, rač mne sem y tam šťastně zprovoditi, smrt žlau a náhlau ode mne vzdáliti: Zrada, zvěř, oheň, neb neznámé vody, o necht mi žádně nepřinesau škody.

5. Páne ty všecko zpřisobiti můžes, a protož věřim, že y mně spomáješ: Pawel swatý na cestách mnoho zkusyl, vsak vždy pomoc twau vtelebiti musyl, Samson a Dawid y lwy přemáhali, moc Izraelských, w moci twau poznali.

6. Zachoweg také mě domácy milé, od šfod, zármutků, a nešťastné chvil: Po cestě těs to w zdrowj dokonání, deg mi radostně s nimi se shledání, včín to Otce pro Syna milého, Gejisse Krysta, spasytele mého, Amen.

(1709.) Not. 61. a.

S E gmenů tvém gá, můg Páne Gejissi, začínám cestu, drž mne sám w své škrypsi: ať šťastně kráčím, jde na této putce, věrný ochránce.

2. Neb ty swau rukau sám věrných sprowodíš, po cestách přímých. gich chráníš y řídíš, we všelikém dobrém vylowě: nj, w etném obcování.

3. Šťastný člověk ten, genž s tebou wandrüge, a w powolání svém tě následuge, šťastný též y ten.

ten, genž tē Boha chwāl, do-
ma y w polj.

4. Tomu se wssudy wsscekno
sstašně wede, y když v prostřed
swých nepřátel slych gde, kterj
swau zlosti wždy chtëgj sstoditi,
sstašně liti.

5. Pročej když tak přemocně:
ho Pána mám, w twě tedy ru-
ce, wsscek se oddávám, nynj
jde, y na kterém kolwěl mjestě,
můj Páne Kryste.

6. Ehraň a opatrňg, ženy,
dítj milě, přátelůw, krewnjch,
dům, sctek, tē chwile, se wssim
co kolwěl doma pozůstawa,
nechť twým zůstawa.

7. Tak aby Dábel, aneb člo-
wěk sstímj, swau zchtralosti,
Bože dobrotiwj, nás nesauzo-
wal, ani oklamawal, tē se o-
báwal.

8. A když sstašně s twau
moch dokonám, co w této cestě,
wykonawati mám; nawrat
mne opět, do přibytku mého,
sstašně zdrawého.

9. Tak budu tebe za twau po-
moc chwāl, jde w této zemi,
srdcem, wšy, slawil; Rebs ty
mým Bohem, Otcem, Králem,
Pánem, na wěky Amen!

(1710.) Mat. 258. a.

S Swě rozličně wzkosti gin.
de ženj nemám, než t
Bohu na wšosti, tamť oči
pozdwjham. Odkudž nám ply-
ne pomoc, každe dobré dānj:
Du mage wšeho plnau, moc,
wjim je mne ochránj.

2. Swau on mochan prawis-
ch pádu mne zdržuge, gž sswos-
tj wsscky wěcy, wsscky opas-
truge: nedopustj uohām mým,
z swě cesty zblauditi, neb mne
draze tělem swým ráčil wy-
kaupiti.

3. Gāť naň spolehnu cele,
nebt nespj, nedějme: swau pūg-
du cestau sstašně, krotj čine přej-
mē. Du pať gsa po prawicy t
ochráněnj mēmu, we dne y ta-
kē w noey, kē mne nedā klēmu.

4. Wygduť kam po prácy
swěho powołanj, swau mne po-
sle moci, dāwā požehnānj. Oda-
tudž tu naděgi mám, Pán můg
je mau prácy, w nīj se wěrně
wydávám, t sstašně swě obrach.

5. A protož nepřestávám w Pá-
na wždy dāfati, geho za swau
ochranu stāle poklādati. Gert
gž od mne nemzdalūg swě swa-
tē pomocy, kdyžby byl duch se-
wějn můg, gsa w bogi, neb nes-
mocy.

6. Když pať mi čas nastane
giti z swěta zlého, nechť sstaš-
ně řekau: Páne, přigmi ducha
mého! Bych po zdegssj wzkosti
tam s tebau swým Pánem, w
nestonaké radosti byl na wěky!
Amen.

(1711.) Mat. 46. d.

S Bžuru oči swých pozdwj-
hām, t horām nebeskjm
prohlidām: Šoroli mi wssemos-
haucy raci přispět ku pomocy.

2. Pomoc má gessil od Bo-
ha,

ha, on mile rad nám pomáhá, pod stínem milosti jeho bezpečnebe učinil v zemi, stráž drží nad námi všemi.

3. Bede tě po cestě rovně, Moša twá se zle nepohne: měg gen w Bohu své dauffánj, neb nespi ten genž tě chrani.

4. Wěrný strážce Izraelský, ošťihá nás wšech otcomský, ne dříme, mnohem meně spi, we dne, w noci nad námi bdi.

5. Od wšij neschastné přibohy Bůh milý tě wyswobodi:

pod stínem milosti jeho bezpečněs casu každého.

6. Horkost stůnce, blesk měšyce nebude na tě bit wjce: Pán Bůh změní jsauzenj twé, k do brému tobě, k slawě své.

7. Že se k tobě nepřiblíží, aniž tobě co vblíží: Bůh chrani dusse své milé před neschastným každé chvíle.

8. Bůh bude twého wchazenj ošťihal v wychazenj: bude tobě žehnat wždny, ted v přisfle wěty wšechy.

b) Ělowlka pocestného.

(1712.) Not. 87. b. 161.

Dje swatý, genž nasseho wgsti, wgsti každého, prapich swan ošťiháš, wchazenj y wchazenj, w swém opatrowanj nás.

2. Gát sem se tobě poručil, a gmenem twým vbezpečil, že mně na této cestě / strž stráž swatých Angelů swých, chceš chrániti zagistě.

3. Wždy gestě se ti poraučím, a ochranau twau bezpečím, můg Páne Bože milý, stráž řadíš mne nynj Páne, sám chrániti, semnau býti, a dobřeť mi se stane.

4. Zlobíšti powěz gisté, kdo tě chranił na té cestě, když do Rages města šfel, Boží Angel, wěrný posel tebe w své ochrasně měl.

5. Wšfel sy zdram z domu

swého, a přisfels zas zdram do něho: tak Páne nalož semnau, abyš zdram zas, přisfel w swůg čas, kdež mám schranu swau milau.

6. Etný Patrarcho Jakobe, powěz kdo býwal přitobě, když cestamj mnohými často chodil, kdo tě wodil, Pán Bůh s Angely swými.

7. Pročej y mne předewšim žlým, dusi y tělu škodliwym, můg Páne Bože milý, stráž swatých Angelů swých, opatrůg w každau chvíli.

8. Chraníš mne od kaupejnů ků, morderů y nasylnjů, bych nepadl w gegjch ruce, chraň mne od wod y ginjch škod, y očemj newjm wjce.

9. Degj y předsewjeti mēz mu, we gměnu twém začatě mu,

mu, své božské požehnání, abych
dobře, ctěně a maudře vykonal
své geduání.

10. Na cestách mi vzbuzuj li-
di ctytelně pocestných bdy, a-
by mne do domů svých přig-
mali, lásky přáli, gakžs při-
kazal v písmích svých.

11. Gijť se zpolehám na te-
be, Bože! je mne z svého nebe
pravich swan ochraň, potom
žase w gístém čase, mezy mě mne
sprowodíš.

12. Amen, Amen gijť staň se
tak, gakž sa měřim a neginat,
gijť mne Bože ochraňuj, y wse-
cky nas po wseckém čas, a sám
troky me zpravuj, Amen.

(1713.) Rot. 33. c.

SA cestě sem své, střez Bo-
že! štodně přibody, vhně
y wody, se mně až nemože.

2. Od mladosti mě tys mne

sám, w lásce wždy chováš, wšim
opatrowal, tuť samému čest dām.

3. Protož y potom ne ginam,
mijť chcy patření, o opatření,
buď že sem gdu neb tam.

4. Řediž tehdy sám y dále
mé činy, zprávy, Otče láskavý,
až do konce stále.

5. Wmysl tobě můj dobře
znám teď přefemzaty, zdať Váš
ne swatý, ať prospěch w něm
seznám.

6. Rač mi we všem býť k po-
mocy! braň slauhy svého od
wšeho zlého, we dne, tež y w
nocy.

7. Angel nechť mne twiž
prowodj, cesty y slezky rovnage
wsecky, ať šklizy co štodj.

8. Pěči o sebe tobě gá, odda-
da cele wsecku, wesele pŭgdu
sám gde paut má.

9. Paut y tu nynj gijť skonám,
paut y celého žiwota mého
Degž ať šťastně skonám.

c) Po nawracenj se z cesty.

(1714.) Rot. 66. c.

Shwála y welebnost, ochra-
ny láskawému, buď. že
střez swau milost, žehnal předse-
wjetj měmu, dať w cestě prá-
cem mým šťastně wyřizenj, po
wykonánj, l swým, w zdravj na-
wracenj.

2. Z tak welké milosti, buď
mu diť činěnj, z geho přitom-
nosti, w cestách mých sprowa-

žej, od nestěstj, padů, tež krmě
prolitj, zlych lidj vkladů, rá-
čil mně chrániti.

3. On rač mně wždy dále, w
otcowské pěči miji, od nestěstj
stále, w každý čas ochraňiti. A
řdyž běh dokonám, mého puto-
wánj, deg w třem králowi
sám, s tebou p řebýwánj,
Amen.

xxx

(1715.)

(1715.) Not. 87. b. 161.

Dobé Bože Chvály wdělné, gdaučy z wnitřnosti srdečné, vzdávám, že na cestách mých mne zpravoval, opatroval ochranau Angelů svých.

2. Stačíž y dál semnau býti, a s mými, to mém žiwobyti, a bychom tobě milí (Pánu svému lastawému,) zde y na věky byli.

3. Když pak přigde do měč mých stran giti cestau neznámou nám, průvodu též žádáme: neb cesty tam z těla nikam hued na prosto neznáme.

4. D přestátněho Estěpána, genž tě průwodce měl Pána, když se z swěta vjbral: Též Angelů Lazar měl, když svým bdám vmíral.

5. Gatanž abych měl naděgi, a wděl tam se poděgi, když bude z těla giti, dokud w těle gsem, chcy cele tebe se nespustiti.

6. A ty nepauštěg též mne z swých rukau na wšech cestách

idegšich, owšem w tu ofstetěnanau, wěd mne k sobě, a gá to bē wzdám za to Chwálu wděnanu.

(1716.) Not. 87. b. 161.

Dobé Bože Chvály wdělné, posslé z wnitřnosti srdečné, že sy mne na cestách mých, sám zasláwal, opatroval, ochranau Angelů svých.

2. Stačíž mne dále Chránti, semnau y mými vždy býti, a bychom tobě milí, Pánu svému lastawému, zde y na věky byli.

3. Když pak odsud cestau nowau, půgdu s wesełosíj mowau, do twých wděných radostí, at stále gsau twogi semnau Angelů s twau mocností.

4. Bud Chwála Dcey wděnému, Synu z něho zpłogenému, též y Duchu swatému, geodínému, Bohu mému, strážcy tomu wěrnému, Amen.

12.) Při Zhledání se Přatelů.

(1617.) Not. 327.

Dobře dítý Boží swatě, Chwalme Boha nasseho, který nas (ginač proklaté,) wytrhug ze zlého: Chwal swěte, coť se lžbi! Chlub se sám s twými skwostnostimi, honos se s twými marnostimi; to wšse se nam nelžbi: Dřl činěnj, Chwála, w Bohu zalžběnj, to gest neg-

drajši wěc! to gest nasse gměnj.

2. Wýborně gest, y hued z rana tu Boží milost ctiti, y z wědera tobož Pána prawdu slusně slawiti. Děleg sobě muzhfu, swěte, galk se gen z dā koli; duch nas Bohu zpřawat woli / a wydat Chwálu melifau: Dřeb nas wywčuge Hospodiu z radostí ožnat mowat skusky Gejšise, a ctnosti.

3. Pá-

3. Páne, gaš gšy w skutčých slawny, gaš gšy w radbě bohaty! mandry, moseny, we wšsem mrawny, wywysšeny a swaty! Předce wšak ten slepy swět, nechce tě znať po swém padu; co wjra drží za prawdu, to on přeručy na zpět. Nech se slepy kochá w své mřzké slepotě, my wšak divy Boží wážíme w tom swěte.

4. Bezbožni se zelenají na čas, co w poli tráwa, než brzy podíati bywagj, takť hýne geš gich sláwa. Ti genž w marnosti swěta čas swůg zmařili y prácy, budu křžík w hořkém pláči, fdyž přigde wěčna pšota. Žiw gest Bůh negwysšši, a wěčné zussawá, wěčnym ž mi. lošti žiwot wěčný dáwa.

5. Páne! twogi nepřátele samy se podvracují; w kratkém času padnau cele, ti, genž twých žde zšaužugj. Nám pak wzegde spasenj. Hospodin sam ž nam se bliží, žlostných pak do pekla žnží, kterž nam křiwdu činj. Widjme, slyšjme, dožbra wěc wítěžy! neodolagj ži pekelně řetězj.

6. Sprawedliwy se zelenáť bude, co strom cedrowy; wěčny Boží budau stat wštipenj co palmowj: Několi y ššediny na hlawě gich profwitagj, wšak gjm sol negimagj, nesau vžitě wššednj. Wššiknj, kterž Bohu slauží w upřímnosti, budau profwitati žde y w wěčnosti.

7. Ti nech swědž, gaš gest wěrný, a gaš dobrý Pán Bůh gich, Dtec pobožných upřímný, a ochrance wěřících: Nic nezprawě nečini, ani tež neoblibu ge. Wjra, láška y naděge gest, w niž má žalibenj. Zomuto mocnému panownjku swěta wzbawati budeme žwalu po wšse léta.

8. Bůd pochwalen, swěta tworce, ž twě upřímně wěrnosti, gjž nam twě otcowšě srdce profožuge w hognosti. Wem milý spasyteli naš, y co gšme, a co máme. Tobě se tež oddá wáme Duchu! naš řiditeli. Džrogice swata, w gedině podstatě! wwedj nas k sobě po ždegšši té pšotě.

(1718.) Řst. 223.

Přeslag, žbráwj, požehnánj, staniž se w tomto domu, wjem přátelům w ctněm ž zhlédánj, důwěřigmež se tomu: poswětiž také Křstus Pán, pokřmu y napoge nám daného na tom stolu.

2. Starodawnj gest památka, žhlédawánj přátelšwa: kteráž bywagjee šžuzka y wlaštňšho bratršwa, mež narodny množými, a Patrřarchy swatými, bywa y ža Křestanišwa.

3. Zhlédánj naše se stalo, ž lášky Boha žiwého, by se sedce radowalo, y přítomnosti geho: žledtež, přátelě přemili, byž

XXX 2

Chom

Hom geg nezarmantili, střez: mež se wšěho zlého.

4. Zhlédávali se Jzobowi Synové, také dcery, téžce pak potřebni byli, když nedeželi mi: ry: Ač se Joz za ně modliwal, wšsat ge Pánu Bůh zkažiti dal, pro gich nestřidmau wůli.

5. Sinač pak měl wzáctně hosti, Abraham w malým sta: nu a): Moggjš také hod s raz: došipřiprawil swému chánu b): Mnanoah pak spasytele (Mrz: kých hějchů prošítele,) uctil o: bětí danan c).

a) 1. Moggj. 18. b) 2. Moggj. 18, 7: 12. c) Saud. 13, 8: 20.

6. Zhlédal se Jozeff s bra: tějmi, mimo gegich nádege: Když přigeli pro obili, magie: hľad w swě fragině. Jozeff: gim winu odpustil, potrměm: potřebným uctil, ptal se po swě: rodině.

1. Moggj. 42, 1. seqq.

7. Zhlédání radostné bylo: přátelstw rozkossného, když se: spasenj bljžilo, ekowěka upadlě: ho: Když Alžbět u nawšlivila: blahoslawenā Marya, gda d: domu gegiho.

Luf. 1, 29 57.

8. Zhlédal se Gejz s Zache: em, kterjž seděl na stromu, gsa: nj přeg nám po wyřěšsenj stas: tak malým, ač bohačem: hle! něm: když se w sandny deň zhle: mūži ka: jchmu řekl Pán: z stup: Zache došlu, budem oběhewati

spolu, gjistotně dnes w twém do: mu.

* Luf. 19, 2. seqq.

9. Zacheus se obradowal, řka: ty přewjaetný hosti! tebeš: sem wraucně žádawál; teď dām: chudým w rychlosti polowicy: statku mého; oklamalli sem w: čem koho, čey věimě za dosti.

2. Moggj. 22, 1. 3. Moggj. 6, 4. 5. 4. Moggj. 5, 7. 8.

2. Sam. 12, 3. 6.

10. Zhlédal se Moggjš, E: liaš, Krystus, na hoře swatě, když se proměnil Mesšyáš, po: horlině modlitbē: Peter chtěl: stanky dělati, dobřet gest zde: přebhewati, řka, Páne, této chwj: le.

Luf. 9, 18. 27. seqq.

11. Zhlédawagje přátele, bra: těj a sestry spolu, poromnawaz: ajc nemole, co kdy fdo prořekl: komu: s bāzni Božj hodugje, a chudých podělugje, y co mož: něho k tomu.

12. Zhlédání radostné bude, před trůnem Krysta Krále: když se wšsecko množimj segde, w obz: noweněm giž těle: Přátele se: znāti budau, dobrodinicy chwa: ky doadau, z lāsš wykupitele.

13. Zhlédání šťastného poz: přez, djetām twým w swětě: stra: něm: měčného pak spaseš: tra: nj přeg nám po wyřěšsenj stas: dáme, dežj at měčně hodny mās: me, s teban, o Kryste. Amen.

13. W den Pamatky narozenj sweho.

(1719.) Not. 282. d.

Wdělina pamatka duchowniho sweho
narozenj.

Emit se oddám, dusse přitez-
li, žeš mne z trůnu twé ga-
snosti, mne hlínu, prach, a
zwardě želi, rozběl wraucy twau
milosj? gaž dělowat tobě
wěrnému, žeš mne mých temno-
sti zprostil, a Ennowswjm
twým mne pocitil, přege mi co
djtěti swému?

2. Zdaž ne? což ty, můg cho-
ti! mluwíš? darmoliti se dů-
wěřugi? či ty o srdce mém gi-
nác wíš? slussněli twým En-
nem slugi? Kdož se to stalo, že
sem klosti a yssse swětšče ode-
přel? kdož sem se k tobě s pla-
čem měl? kdož sem došel twé
sprawedlnosti?

3. **E**y! w prawdě sem seto,
ho doznał, w twě se to hodi-
ně stalo, že sem wssch hříchů
panta přerwal, kdož se mi swět-
lo twé dalo: tuš mne, co E-
sher twau, obdařil ozdobaui, etj
a swobodau, tuš mne pozwal
k twému hodu, tuš swědomjtěž-
kosti zmařil. **Esth. 3, 16. sqq.**

4. **Y** což, Kniže nebeských
trůnů! což gešče bělám w tom
swětě? proč giž neplesám na
šponu? což se dusse má zde
plete? Zdeť newjm co wjce hle-
dati, w nebiť gest mě obcowá-
nj, na toť mám křtu zawaza-
nj, na toť sem wjru swau chř-
dati.

5. Pakli gešče dusse má wěs-
šy na ktere swětšče marnosti,
genž, gafo duchowni řetěz, přes-
kazy mě wprimmnosti: tehdy tě
(čoti wěrný!) prošim, ach! žaž
tě swazky mé dussi, byt mi by-
ly y negmilšji, ať se gen wůli
twau honošim.

6. **Ž**lom, žaž, sroffoteg tě
řetěz, a což se na mne nelibi:
či swět w pautách, či stěblēm
wěz, (předcet mne manšwjm
nechybi) toť gedno twé wsswě-
daucnosti, kde gen, kdož sobě w-
mjrā, a cychyho se zapjrá, můž
byt wčasten twé milosji.

7. Napomineg mne wěrný
swědku! žeto wůle Otce tweho,
bych w wěcdlnjšť twých proslěd-
ku došel srdce swobodného; bych
krmj a křtu wždy odpjral, křž
pat twůg s tebau nospce, w la-
sce prospjwal wždy wjce, a
wssedně se odtud odbjral.

8. **W**em srdce mé, o srdce
dussi, zpraw sobě w njm přebý-
wānj! wjm, že mne hřisně-
mu nelsussi žadat toho smilo-
wānj: a wssak twā laska, genž
tě doku k nam zatraceněm nuz-
tita, Božšwjm s námi sgednoti-
la, spogi y naš (můg čoti!)
spolu.

9. **W**ech beranku! nechť tě
poljbjm, tě, sladka dusse žado-
sti. Giž se giněmu nepřisjbjm,
kdož sem křstl twé milosji: byt
ly kosi we mne wyprahly, byt

XXX 3

duch

duch opustil syďelo své, musyšel etim, dĕfugie w sprostĕm křánj: předece w dĕm matky mĕ, ěoti tisyce rc.

Dussi mĕ neobfahly.

10. Tot tĕvĕ mĕsto, tu raĕ přebýwat, tu negyřĕssi twā welebnoř trĕn sřuĕg kralowskĕy musy mĕwat, pořog twāg bude mĕ perynoř: Weď panřwĕj twĕ w mĕ wĕli celĕ, křalowskĕj twĕ bud w mĕ dussi, tĕku, y duchu, (gař skussi,) řtan twāg při ěoti ofamĕlĕ.

11. Ja, Amen! tĕď, hle ruřy obĕl jnowuř řeti zapisugi; lĕbĕm tĕ, ěoti, w řāždĕ dobĕ, pro tĕ wřseřko rad řtracugi: ěiřĕ gmeno mĕm meřo přiřtele, ěiřĕ řřĕj, (lařky twĕ řnamenĕj,) na ěele, řřĕřĕř, řamenĕj, p řĕd ěel řřm řwĕřem nořym řmĕle. Am.

(1720.) Not. 373. b.

Sakř a ěimř tĕ mam řlawi. ti, mořny řastupĕ Pĕne? raĕ mne ř tomu obďařĕti Duchem twĕm, ak tař wřřane dusse mĕ ř osřlawowĕnj, řiwĕř twĕch ř wyprawowĕnj: řisyce, řisyĕnĕ řiřy toĕ řlussi na wĕřy.

2. Řořniř, Pĕne, mĕ wniřĕnořti, byř tĕ řiwry twĕ mořy, prawdy, řauďa, ĕ mĕřosři ohlařřowal řnĕm nořy: Řĕb řitosři, ěiř mĕř s nami, tĕřo, dusse řřau řwĕřĕřami: řisyce rc.

3. Řĕdyř ěen na řřĕř mĕř w řpominĕm, ěimř řem winy mĕ mnořil; řmutny řanbu řwan řrořlinĕm; a ěiřs na mne na: řořil řařku twau a řřowĕwĕnj

4. Al řĕdyř řobĕ řowĕřugi, ř gař řřĕřiwĕnau mĕřosři řřymne, aĕ řřĕřniřkĕm řlugi, wĕřil řd mĕ mĕřosři: řĕřĕ řonce w řom nĕwĕřim, a p řĕd řwĕři twau ře řřĕřim: řisyce rc.

5. Pĕne, řys řa mĕnau po řpĕřĕř, řřĕřĕ mne řĕřowĕři; Řĕdyř řem ře ř řřosřniřy mĕřĕř, řřĕ řwĕřĕ řřĕwĕři: řys řřřĕřĕ řĕřĕř mne ř řĕřĕřĕnj, a řřĕřĕ řwĕřowĕwĕnj: řisyce rc.

6. D gař wřawĕnĕ řřymau dussi řĕřĕř ř řobĕ řřĕwĕřĕř! byř ř gamy řřĕřĕř, gař řlussi, ře řal w řany twĕ wĕřĕřĕř: ěenř mne ř Řořem mĕm řmĕřĕřy, a řiwĕřem obďařĕřy: řisyce rc.

7. W prawĕř, Pĕne! paus řa mĕřosř a prawĕř řřau p řĕd řĕřau: řĕdyř ře řřĕřĕř twa řpanĕř řosř, řauď y řĕřnoř mĕř p řĕd řĕřau: byřom wĕřĕřy y mali ř řuřřĕř twĕch řĕ řořnĕwĕři: řiz řisyce rc.

8. řys řřřawĕř řřřĕřu twor řu řas, řyl, mĕřoř y malo; by ře p řĕř twĕm řořřĕřm řwĕřu, nĕ řĕřowĕřĕ nĕřřalo: řal y řa, (řĕ řřřĕřĕř řřřym,) maubřosř twau řlawĕři musym: řisyce rc.

9. řnĕř řy mne wřawĕřy mĕřosřĕř, řnĕř řřĕřĕř nĕwřřĕřĕřowal; byř ěen wĕřĕřĕř mĕ wniřĕřnořti ř řařĕ twĕ řowřřřowowal: by mĕ řĕřosř a řpĕnj ěen ř řos řĕ řĕřĕř řwĕř řĕřĕnj: řisyce rc.

10. Wĕřny řřĕřĕřĕř, řĕřwĕř, gařĕř

gaž, dječám požitečné; tak se mi od tebe sláwa, žboží mě! nekončenné! wždycky se mne zavímal, wplasseť kdy mne hřích můj zaimal; tisyc 10.

11. Mysl sy mne co na křídlech twan otcowskaj litoš, bore, dozu, y w osydlách skutyl sem twé wěrnosti: kdy se wšedlo hynuť ždalo, předce mi twé slowo stalo: tisyc 10.

12. Kdy gniš y tisyc padlo wšak mne, y mnohém wje; mě wšak srdce newadlo, poslals mi Angelu wšitje: že sem wžo sem, gež sem měl, strachum, bjdám předce wšel: tisyc 10.

13. Otče! pauběs mi prokazal dobrodinj a milost; Gezu! wěčněs mne zawazal sobě strz přimětivost: ty pak mne, Duchu milosti, wšedně žiwěs k twé radosti; tisyc 10.

14. Tisycerat tič cy zpjwati, Bože můj, dječ činěnj; nebs mi radil prokazati wšedně wše dobrodinj: ach sprowod mne w této strasti, Gezu! do wěčných mých wlasti, tamť pak tisycně dječ budu zpjwat na wěky. Am.

(1721.) Not. 37. a.

S Pravee časť y wěčnosti, Gezu Emmanueli! ty asy Král můj, má wěčnosti, o němž písma wše wel.

2. Připust, mne ho ponizenau w přimnost, abyš marného, před twau slawnau smlawy řetu swatého ostřihal, welebnost, přehlídnut běh žiti co twau swátost.

mého, a slawit řásky twé etnost.

3. Pravee dnes gest == let, gaž se tanlám w tom swětě: w hľadám se s plačem na zpět, taw žic po wěném letě.

4. Necht se, wěrný můj pas styři, duch můj w ten pamětný den, teď před trůnem twým rozšit; necht nebudu zahanben.

5. Necht se tu w mau cestu srogim, kdalsimu žiwu byti, když se w tobě wšpogim, dusse má bjd nečty.

6. Ale, ach přeswatý Páne! nenilít to wšetečnost? když se přiznawám kře straně, genž má dječ twých wlastnost?

7. Džnám, gsemli zpozen z tebe? semli s tebau spřizněny? mámli k bránam twého nezbe přistup wždy otwěny?

8. Když sy mne za swého přizgaž? když sy mne osprawedlnil? Když sem před saudem twým oskal? a gaž dlawhy gest můj chl?

9. Prawdali gest, že hřích mé gšau giž dawno zetřené? smjmlí na to slawěš sylně? dalš lis twého plamene?

Nim. 8, 9.

10. Nebt ačli se to nestalo: (ach na mě zpočenj!) daret mně by mi wše bylo, y to dječ činěnj. Přisl. 21, 27. 28, 9.

Ji. 1, 10: 18. Jan. 9, 31.

11. Gezu! degž do srdce mész ho ponizenau w přimnost, abyš marného, před twau slawnau smlawy řetu swatého ostřihal, welebnost, přehlídnut běh žiti co twau swátost.

12. Daret to w srdcy swem
XXXX 4

vkládám, že tobě chci kito býti: mšeho což nenávidíš sám, gaš dábla se štetiti.

13. Swěta přijeň, pohaněnj, rožkoš, spoboda, marnost! prazdně gest vsylowánj wásse, mám na Krytu dost.

14. Když sem se tak zapsal tobě (Jezu, gašo sy slyšel): modlit se budu w tédobě, nechj nepřefazj dábels!

15. Žitám sy twá dobrodij, nj, což gich aen možu spatřit, nesauce dčš činěnj: rač wraucnostj přisvořit.

16. Popatřim s snažnau pilnostj do knih swědomj mého: smjrece! wášt o milosti mne, a učič směleho.

17. Bože můj w lásce bohaty! wšseti dneš chci odprošit: mraz my pak twé Dčce swatj, budu dušš man fagit.

18. Toběť se zasnauhijm pe:wuě, tobě měrnost slibusj, gijž sem odkládal hauebně: Popřeg moc w každém bogi.

19. Páne! rad twé slowo plníš, dežj, at gá tež s radošti činim, co mi w něm poraučjš; spočiwám w twé milosti.

20. Protož pospichám s jádosti, gijž od tebe přigati wěno darů twých w bogosti, a tobě se poddati. Amen.

(1722.) Not. 273. b.

W den památky gmena swého.

32. Moži. 28, 29.

Krystus Pán gest náš Aaron, genž amě na nasše wstawičně před Bohem nošj.

Sžhuru dušse, zpjweg Bohu, weleb Narona twého, ošlawuš s wděcnosti mnos hau nestihlau milost gého; spěš se mu za to spasenj, genž on to bě strogi nyní, a ja pamatku gého, dat w obět co wděneho.

2. Smjimli, Naroně! wětiš ti, že gsem gá twůg Izrael? ne: dašli mne sobě wzyti, neaskabš si Immanuel? gsemli dčte srdce twého, genž wše můž brati z něho, geaj ty wždy w paměti máš, k němu srdce šloniwáš?

3. Gát, Naroně měřim sylně, že gš mi wěrnj wěcně; že se o mne stáráš pilně, w myšli mne mage wděně: protož tež chci twým žustati, chci se ti z womu zaplati, za pamatku bjdného, dat w obět mne celého.

4. Ty mne račš w srdci mšiti, w twé neghlubšši wnjetnossti, což mne gijž můž zformaučiti? ted cytim twě radosti: twá mne milost slyti rači: tak, že bdy mne težkoš tkaci, a pomijnj na twau milost, hned jmizj ma tesklivost.

5. Když ty, Aaron, račiř wjiti, šez twau křew do swatyně: gijž mne nemůž nic wězyti, odtud mi radost plyne: gijž gijž gsem spasen, wjm takě, že mne swěta wšseligaké bauřš nemydrau z twého wzpominánj ljěho.

6. Když

6. Když gest, Aroně, mé
gměno na tvě prsy wkláčené, ga
jstianu twě semeno, twau trwj
wskupeně: Bůh mne gislottně
mžuge, a twě slovo mi žtwr-
žuge, že mi, kdy na mne pom-
njs, milost Dce způsobíš.

7. Aroně! chcešli sáňowat,
snassim to trpělivě, předeč mne
budeš mřowat, ostribat dobro-
tiwě; nemůžeš mne odstrčiti,
neb mne račíš w srdce mji: ty
chceš na mae pomněti, proč
mám truchle vpěti?

8. Aron! kdy mne swět zřau-
žuge, wstaup ty do toho boge!
kdy swědomj zatracuge, doda-
weg mi pokoge: nechť má wjra-

prohlidáwá, kde naprsnřj sandu
stáwá, kterys mi žřidř račil,
a weň gměno mé wkláčil.

* 2. Moj. 28, 40.

9. Aroně! kdy gest mžug
střidce před twarj. Dce twého,
pospěš mne retowat prudce, mo-
cy věadu swého: ať bude čert
přemoženy, hanebně wpeklo w-
střeny: Ach rač gen mne za-
stáwá, a mne slyš dodáwá.

10. Aron! kdy mne zamitá,
gj wšidřnj, ty pomni na mne;
wšakť nás rožlaučř nemágj,
gen na mne patř oko twě: rač
se semnan šgednotiti, nebť to-
bě chcy žiwu byti, a dať se ti
celého w oběť srdce wděčného.

14. Při Zakládání a Posvěcování chrámu Páně.

(1723.) Not. 22⁷.

Dev. Jubilate 1727. 12. Wage.

Wakly Bethlehem.

Ach poslyš co gen wšsi mās!
Což to dneš za činěnj?
Zpěw, hlas, zwůt rozlřba se w
naš, žnj teč nowě zwoněnj, což
nikdy nenj slyšano, gať toto
město wzděláno: Darť to ž Bo-
žj milosti.

2. Ž Božj pak milosti negen
zwonj swěg půwod māj, sám
dům ten, a co gen na něm, w
ti, genž lid wolağj, gsau, což
gsau, ž Božj milosti, gich ži-
wot, dary w ctnosti: D dráha
milost Božj!

3. Lidu, genž w mrakotach
ležel, wšsechen bludnj žmate-
ny, Razal Bůh, aby sem bē-

žel, a měl swě zde bydlenj.
slovo, genž sám zakázano, by-
wa zde čisté hřasano, šřž swěd-
čny swě milosti.

4. K tomu ruřa Hospodina
šlonila srdce Krále, by tato
geho fragina geg přigimala sta-
le. Po dusse, tēla trapeňj má
zde swě žaopatřenj; a to ž pau-
bě milosti.

5. Reč, což k tomu newěra
dj, když tak k cprkwi přibhřwá
lidu, genž pro žiwot wěčny wřa-
sti swě se wřřřwá? žauffale dj:
Chleba nenj! giž přw dost wel-
tē žlauženj! neb uežná tē milosti.

6. Reč kdož milost Božj má
sám, w wšsemohaucyho wěti
Xxxx s tomu,

komu Bůh gest co Dtee znám,
ten mu cyle neměř; Ale z srd-
ce se raduje, že se vždy víc roz-
množuje cyrkem z Boží milosti.

7. Žebnež Bůh slavného
gměna Krále z Boží milo-
sti; Bud mu sám esjt y odmě-
na, obhag geg swau mocnosti.
Město toto y kraginu, chraniž
wse w swych křidel řinu, z té
drahě své milosti.

8. Vojehnež tento Bethle-
hem, k životu mnohých duši;
Ubn gako Jeruzalem dal chleb,
genž se neruši: Al w mnohých
etných srdcy stanku naležl sobě
Gejz šranku, ke eti geho mi-
losti!

(1724.) Not. 269. a.

Přeswatě mislo toto gest,
neb tu Bůh sám přebý-
wá, a slovu swému dáwá čest,
nam ho znomu rozšwá: Tu gest
radost, nenj žalost, poněwadž v
nás nyní, Euz w Bethel se mě-
ni.

1. Moř. 35. 6. 7.

2. Přemilostna tato smjce
nam z daleka swjstila, vřazugje
swého lice, nyní se přiblizila:
ač gak tobě, w této době dšky
máme činiti, a twě dšwy chwa-
liti?

3. Žadny na to nepomyšl,
co sme nyní dosahli; mnohy
swjcy wjry žahyl, ted swého
Boba chwalí, w našim domě,
gak y w chrámě: giž zase Boba
zname, fdyž geho slovo máme.

Wizale Ger. 7. 3. 4-15.

4. Dšky! Pána oslawuge,
ktery waštal mišuge; gemu das
ty obětuge, neb pokog propu-
dne: ač Bože slyš, ač dobře
wjš, že nehodně pšwame, předs
ceť dšky wdawame.

5. Rdyž hřessme, ty se hñs
wáš, a karáš nasse winy; ale
dobrým hned se blasáš, fdyž
wola, ga sem bjdný! nasse ža-
lost, gest twá těžkost, fdyž hñs
hy poznawame, k tobě, odpust!

6. Bože tobě nenj žadny na-
tom swětě podobny: neb ty bo-
gíš nasse rany, lekaři chwaliteb-
ny! ty za žalost dawáš radost,
tu sau wěcy předimně, a twě
skutky přestawně.

7. Giž stawjme twüg dšm,
Páne, w němžto se má kazati,
ač to gest ta žlata baně, fdež
býwáme bohati: Euz špatna
a chatrna w pšny Bethel se
měni, ay to gest potěšenj!

8. Bože! pomoz to stawenj
po wůli twě stawěti; nedeg w
dšrož a w kámenj nam přehřj-
šujm daušati: ale popřeg nam
ducha, deg, ač w srdcích našich
stawj chrám swüg, gak pšmo
prawi.

9. Giž sme šerz twau welkan
milost vhelny kámen nassli; k
Synu twému, (crasse libost!)
až sme radostně přišli: Raň
patějme, w něž wěříme, že on
nas neopusti, než w lasce da-
nam žrústi.

10. Deg a popřeg, ač šluz
tečně

tečně Bethel se nazýwamě; nech
twa swjce swjti wěcně, at se o-
pět nezbláme; Kazatele, učitele,
maudré a wěrně possli, aby ž
laskau nas pašli.

11. Ach deg gednotu a lasku,
bychme gedn druhému přalige:
ho gistan časiku, kteranz dawás
kajdemu: Satanassi, řyž nas

12. Tobě se ať poraúčime, o
předrahy Gežissi! sebedně tebe
prošyme, deg pokog nassi řissi:
A co wice, při zamjrece, ach Cy-
sare (y Brále) nasseho chraň
wždy času kajdého, Amen.

15. Píseň Zawiragjch.

(1725.) Not. 30. a.

Amen! Dtey y Synu buď
čest w nebeském trůnu :;
Duch wjry w nás slyš pla-
men :; a spas nás wěcně A-
men :;

2. Amen! tak se to stane, w-
řime tebe Páne :; w obláčích f
nám přigiti :;, nás s sebau w
nebe wjyti :;.

3. Amen! buď Bohu chwála,

radost wěcně nám stárá :; A-
men! buď wěcně stárá :; nám
radost, Bohu chwála :;.

4. Amen! smrt nemůž děsyt,
Pán Kryslus nás chce wzkřís-
tyt :; genž sám prw byl pohř-
ben :; nynj paš žiw gest, Amen :;.

5. Amen! mēž čest Báh
swatý, Syn y Duch tež podsta-
ty :; on nám wsem buď pomo-
cen :; až w žiwot wěčný, Amen.

K O N E C.

Pri-

wodicy : Degre sy raditi ! gestli nim pohre-
dnere, zemfchych pak wocy cheete, hndw
Boji se wozhati.

5. Dn pak bjdni a chudi, w tom casu
brijnosti ; aich srdce smutne bludi w pre-
mnohe rzkosti : Rechrdate se bati ! Nchj
wjne wafse znegi, a Krali tomu pigj ; ont
was wobhati.

6. Dni se jgwi na fratee, w swie me-
lebe srawe ; plal was a rzksti prudce
ameni w radofti prawe : Dn, ont wam po-
moct mui, hleste lampy achystati, a wrauc-
ne geg cskati, gijf gde, neprodi dkaui.
Amen.

(1729.) Not. 273. b.

Probudj se ma mdra dusi, bys srdec-
ne tautjka, a to dkatko, Gsijse, ob-
gimaj neprobila : To gest ta noc w kerau
wrijfel, a a nafi srwe gest wujfel : Wy De-
ce wipogol, a s nami se jas spogol.

2. Wrtam te, wifskate abaji, Krali di-
wone hojnosti : Wrtam te, beranfu Boji,
a chwalim te s wraucenosti : Dokud glem
firo na te zemi, budu te chwalit se wije-
mi ; je sy nam zabynnym dal jiwot jiwot-
tem swom.

3. Dinyw Boje ! kerafj sy slowu twau
mohl amatitiz prida k nam w te jofine ca-
fy, a jiwot nam wrauti ? Kterozj mohl
swau cest a moenst, fue panstwi, rozkoj,
ozdobnost, an y twaj jiwot swau dal za
lid taf proklaty.

4. Wbat chot twa, Pane Gsijfi, gest
chuda a neslicna ; twa pak gt inaubil na
tjzi, sfer trapanj neslicna : Chot twa
gest, co jlofene, obfynen smrti spz-
nena, y gatjs se k ni priblizil, a pro ni
kran twaj fuzil ?

5. Wfch lidi wustypiteli ! ty nam po-
koz prinafjs ; Wozny sweta tiditeli, genj
brijdu firafti odnafjsko kerafjs se taf pon-
zil ? gatjs se k nam miztom priblizil ? gatjs
wzaf za swau ozdobnost nas, jebratu, po-
dobnosti !

6. D wofka tobe, w welte noon, gatjs
se priedwne stala ! Lasta smrtce s Boji mo-
cy na swetlo k nam wufkala : Toho pre-
moeného mize, genj wesseren swet pre-
muse, pried nimj se nebe totj, a jdi y ho-
ry bori.

7. D ptefse pacholatto, w nemj wffe-
cka gest spantof ; Wratietu, slawne dja-
tato, w tobe rozlita milof : Prigd, neg-
trafnegji w fidee me, pos, nele w a le-
we na slame ; prigd, aji sem ti pripravil
fidee, buch te w nim fsewil.

8. Ach oganami mi ma fefto, mug hra-
de, mug fimate, chet miq, na wofna
lasto, coj mam jhotomat pro te ? Hle,
nefu tobe me fidee, wem mne, co tweho,
w fidee ruce, chet, chet se ti zapsati, a
tym se woznym stati.

9. Chwala tobe, spantefeli, jes se mam

pokretwom stal ; Slawim te, dusse pri-
teli, jes sy mne lastu wgal : Ach w mne,
we, twau dobrotu, splnenau na mjm fi-
wotu, oflawenati wofene, y jde, y po-
tem weene. Amen.

(1730.) Not. 264. b.

Napominegi fidee me, dobratu Gsij-
se tweho : toftan imle a wprine,
pomozubuz wufstu tweho : Gsijf gako tral
přichau, genj pomocnit twaj fluge, a fa-
meho febe tobe k spofeni zabwzage.

2. Gaf pomocnit na ten swet, tobe k do-
brenu gest priffel ; gaf pomocnit twaj o-
pet, wzat asa w nebe, ofad wufel : Pa-
nuge ted gaf pomocnit w kralowstwj fwe
milofst ; gaf pomocnit zas k nam prijde,
wzati nes k fwe fwofelnof.

3. Rchj ten Pan pomocnitem gest, a fue
nebohm qmenem ; nufj defagal fufkem,
je, co on wufine, gest Amen : Proe se taf
lasto formauj, hledaf pomocy sem tam,
ten genj twaj pomocnit fluge, wufduj
fym aji blizj Pan.

4. Dni chee wduj fpmohati, genj gdi,
tjz twaj ognam genu ; on nauzy twau od-
wratu, powe wffegaf Den twemu : Dni
gest pomocnit, genj tebe mifuge, od we-
cnofst, on sam fustfenn w trapanj, zaf wffe-
chy twa ftefelf.

5. Ano negen pomoci chee, sed here y f
fiden swam, je nemj opulit te, fdy
w rzkftech wofaf k nemu : Dni teff : Ro-
mi je me fidee, je fe mafom fufelwafz ano
chee mne k poteffenj polsbenim darewat.

6. Rchj te bdu, mug Gsijfi, pomocnit-
tem nafim flugez, a f fiden twemu bliz-
fji prijdu mile pomoluges : proroz ada,
padam pokorne, pried trunem twa milofst,
proftam, pomoz sam pro febe, pomocnite
a wufelf.

7. Pomahaj mi rjzjstko, w bogi wjry
bogowati ; pomoz tjfo a frew wduj fize
twaj fji ptemahati : deaj af mobu fwie-
zati, gektjz y tu fwieznaf, pak fpaftredie
ne wmiti, buch taf lastu aji ffozil.

8. Taf tebe, Boha meho, chet gaf po-
mocnika citi ; chet tzi z fidee wofeneho
fufkem f. mjm ofwedeti ; je y ga nam po-
mocnika, genj panuge w fwoie wffem, na
noga sem nadegi ffozil, y ffeadam w jiwot-
te fweu.

9. Hallelujah, cest Bohu, genj nam tu
milofst protagal, a nos, brijfu wbohu, la-
stau taf k febe zabwzaf, je nam y Cyna
darowaf, genj nos opuliti nemuz ; Amen,
Amen, Hallelujah, zpweg, fco genj prijaf
mili.

(1731.) Not. 276. b.

Wzhuru, wzhuru, den nam nafal, w
kterymj zamutet nos ptefal, wte-
hazj taf wofelf, gegi keraf Dcu celj
zafjry.

le, na němž se celý ohraně stavit, a žele, a bez kteréhož se celý stavit nemůž. Tak rovně vřelko na P. Gejši žele, bez něhož bychom v mý a celý svět daleko byli zahynuli, řekly on nebyl v prořetě naš chřel byti. Čech. 34.24. Čech. 1.4.9. 149. Žid. 13.149.

4. Směno geho divný řuge, on též vřelch divný gest korúnau, kár Anagešty se raduge, řadce žpivagie v žvucném tonu: Bobu škára, že čas vřelšeny, té no- cy nam na svět vynesseny.

5. Potřebi radý a žvraty, čeei mau- drosti nedostanati? to dře gest radce pra- wy, břeš tim, kdož se k němu obratí: též to potřebě, bude věrný radce, světko, svěda v přegistiv řuode.

6. Žaliti se, gasky šyl nemě, po čestě Boží přimo aži? nezauffeg šu: Immanu- el člomečestný chřel na se vžyti: Tent gest šulau a to své wěstě šyle, w každě m bogi čee švoma hat mile.

7. Čhešši žmúštosli w bogi, čeež-šfú- ča šmých wybogowati? on gestil rel genš vřogi, pri něm té žadny nepodwratí: w bo- gowati, kdo se na něj saž, nepohne se, wřelšewi dochaj.

8. Dceem věčnosti gest tobě, kdož té řez slomo své žrugue, mnyj věugie o tebe, řd- ce své k tobě naskluge: co poručil otcum o gich dřešach, šplu mnohem wje šam w věčnych šutach.

9. Kúže potoge nazwan též, kdož gaf wy- woda se postawil, občerstwuge té bogne, wže, při něm šole, kterých pripravil: šprostie řdce bažné a šefan, wže té w šu- no šweho šmšlomanj.

10. Přerol radug se řdce w nám, přig- mi, čim té Bůh twug reš nadat, w šefeg wesele hšefem twom, by mý žiwot na čest odčal: Wub se dáwa, deg se v ty gemu, na řez ža dar a wlaštnowi šamemu.

(1735.) Mor. 188. a.

Dřwa řasto! genš nebe přomika, chřel se te mne w tu žakost špustiti! kteraž tebe wč k romu přinutí, žes w w- dolj pláče chřel přigiti? Milost to gen wci- nita, ta co mara na mně, w bide mě pa- trila.

2. Milost w ředey twém gestil tak weli- ka, že negmětšj diwy pro mne činiš: W- kost čini, že ty pro mně hřijnika, přebro- ny řej mně k dobrému trpíš: D neřlycha- na milostil dafas slomo Dce, do nas wřelch žewnosti.

3. Wěčna řaska w přitelštwi šemnu w- chaš, bratrém mom též gest milošroestwý: Božstw šamo w člomečestwý přičaž, wěčnoš a častnoš má obcečestwý: Žiwot w těle gest narozen, břeš škaw, genš před- tim od nas byl potracen.

4. Člomečestwý w něm se w mir přimo- žuge, čistota duse přinarowcena, genš se w čot Boží řez řorwuge, čyž neřta

mise k ni škoněna: gijš nowo gest řkoně- čestwý, mage, co čisty trán, Boha wla- šenstw.

5. Wádrost žaš žetwuge se na zemí, řez- te mý řag w libech se želená: též mšeme byt Boha narozent, narozentj Páne řol žnamená: Widiť duse žrowena, že gij du- chem gtnom řez tywa řugena.

6. Gijš žadna šrašt nemáš nas řwřeg- ti, Immanuel gest s nami w potřebě: gen- te řakty pramen čey otewřiti, řak mne v řejš, v šmr wěde w nebe: W to bide ge- šte ade byti muřom, wřat mi w Křistu nemúže šfoditi.

7. Řich mně též wje němšje řatratiti, poněmáš řez nę gest řatracený: Pameč geho, žaž byšti mýš šfoditi, w řew a wodu Křista pohřigený: Immanuel geg- řařfuge, onl duse nepuřti, welmi gi miz řuge.

8. Dřni wěčny šiwot gest nalezny, bo- hatštwi, čest, rořkoš od něho mám: mny- gšem s nim a on šemnu špogeny, mlořt geho w šebě řtatečnu z nám: dořt mám na něm, gšem w potogi, neb mně čisty pra- men řakty geho řogi.

9. Wžurn duse, opuřt truchlě myřle- nj! rořwefel se w moey té mlořti: šw- řem gashym a nebe gšme šfwoicent, hořnost wřego gde nam ž te šfředrořti: Wlaže mně ade, v wěčne řam, že w Křistu Gejši, řak dobran wulj nám.

(1736.) Mor. 158. b.

Dobře myřli buřte, bratři, řlowo D- ce a šwětko, řterěž Boha wřwřet- řo, žbořim prawom was opatiti: kdož w mase řeky, řosti, oděno gest ž mlořti.

Kur. Počalen břeš.

2. Pořlyřte, řteręž Angele, w powě- řti se radugi, a žwučně řrozpěwugi, že žetweno řlowo w těle, a negmilyř Syn Boží mezy dřešami řest.

K. Syn Boží gednorozený.

3. Gehož nebe řtáně činy, genš žrunt žařožil žemi, řdřuge wřie řtrowený, byř wčinen gako giny: genš wřelko naplauge, w plentý se obwřinuge.

Kor. Gehož šwět neobřabl

4. Řač se y w nas naroditi, a řwěčeg nas celo, šwětkořti šwau wesele, řač w nas obraz twug wřpřiti, aęž gšme byli řra- řiti, ač gšme žas Bohn mli.

K. Wěčne šwětko se rozm.

5. Žadotštwi gšme na zemí, moey té wě- mlořti, k měřšanštwi twé šwětkořti, řač byti přiweden: aby mla wřat naffe byla nam žnama řač.

K. Syn prawý Boha praw.

6. Šřawugewe řu mlořti, genš se s na- mi

mi spozka, a srawně ozobila: Bžaliž to
nenj slawu dost, tóns Angelum w cne
slawě nas připodobnił prawě?

B. W chadobě na zemi žiw.

7. Gij ragšy šiwot twiž nym w nowě
w djetach twiž wchaz, a woule teš w-
chaz, gmena twižo k weleběnj: teš, teš
šme w potog: twiž, přestajni gšme w Pa-
nu swem!

B. To wšěcko nam on proězj.

(1737.) Not. 188. a.

G Ešj nas Pán nemžj Hošpody miji, w
Beršlehemě swim crowském měšě:
Tam se dawa w sprowně plentj pomiti,
kdež dobytek má šwe stanowisťe: Gešle
glau w něj geš složenj, plewy, šeno, šla-
ma, toł geho djetny.

2. Tak chudobu račil ten Pán žiwiti,
genj wšěch dobroč darů sán darcem geš:
Tak chreł mežj hřišnišy počten byti, aš-
by w hanbu přiwedl Satanšau leš: Za-
gštet dogdem špaweni, Syn Božj se rodi
šlowěšm, na zemi.

3. Pochwalen buš ten Pán činu twi-
žoch, požeňnau welika moc geho: dnes
šidem a bžj radba dana wšěližoch; toł bž-
jenc noc šturku diwneho: Požeňnau ge-
šit ten šim, šerž negj šwěko wchaz, po-
tracene před tım.

4. Ach šwěk, rozšmět, o šwěko nassj-
dušj, oflowěgš sām rožumu temnošti:
Dauč milt nassj žiwit o šlusi, šerž w
nas hadowě narušiwosťi: bžcham wěčne ne-
šereli: wšupisł nas Dey, bžcham w
něm dšl milt.

5. Kdož nam gij mžj a neptatel aššto-
diti, tónj sām Bžh nauč Eyna račil diti?
Dn žlowjž dajš chce nas diti: chožby
nemel wdelowati? buš tedj genu žiwot
naš, w toččnem dškowanj, oddan na
wěčny čas. Amen!

(1738.) Not. 131.

G Ezu Kryste! Kdo twiž gisť geš mžm
ragem, kdež se ma dšje pafe: Tuł
mšto geš, tuł šlowo, wěš, přiděno tšlem,
geš wžato na se.

2. Drom, wštr, moře, tobě Bože, po-
šlusi gšeu; reš gšy šlawha žmareny:
Syn Božj sām, šlowěšm žnam, čatrnj
a wdeh gae šlowěš rožem.

3. W cne ašoji, na trůn Božj, wna-
ššj nassj kreš nad wšěcko gne: šylo wě-
na, w tom škurečn, že bratrštwj činiš
šidem, genj hyme.

4. Což tedjž nam neptitel sām ššoditi
chce šwom gedem a žšiti šamě? Proč na-
mšta, a wšlita, že Adam padl, a my, je w
něm padame?

5. Wšl dšchu šly, mžq přitel wždy, mē
tšlo a kreš fedi na nebes truně: cos pod-

šratil, onl wchwatil, a wždywšj se eš,
chomage to šwem šine.

6. Gebo šwěko se rozšwěko, pošlad
ten wšj ššow wšnabr žuge: ten naš
Goel, Immanuel, Dabla, petko mčy
šwau porážuge.

7. Proč ž, Křestane, nššchane tē m-
ššiti buš wdečen a wšelš: Kdž Božj šyn
geš bratrēm twiž, žagšrei Bžh ššaw,
Kryštus twiž eš.

8. Rozmšli gen, šterat w ten den, šla-
wne šerž neg bžj twiž gšy žšowšeny: Kšr
Angelšy, nad bšš lidšy, nenj wše špa-
šenj abbateny.

9. Wžy wšidš sām, šterat ten Pán,
tšlo, kreš twa, nebem y zemi wšadnē!
proč se šebe, pšam se tebe, eš trapiš?
proč šdce twiž štrachem wadnē?

10. Ešto duch twiž mš smutek šwaj
wšla: Ach! na porššeni mš šchaz! pod,
obraš se k Kryštu šase, pšit nēmt twiž šdce
radosš wchaz.

11. Šeršj ide tšj, wšj, že Gešjž, bratr
twiž nim nebude pohrdati: on šw šdce
ššoni w šdce, nemž bez šš nassš bžj
wškowati.

12. Proč dosti wššiwosťi Božj, chreł
na šwem tšle počtiti: aby bžj, šwěbo
šid, w paměti y čitšlnošti mšl mš.

13. Šlowēm gedum: onl geš wernym,
onl geš brana do žiwota radosti: Dn bž-
jenn, šned wšini šoneč bžj a pšowšnyh
žššiti.

14. Pušš šwěti gen, ašoji a žem, tobě
Gešjž nečj pošladem žššanē: Kdo w nēš
wěti, geš se dšj, šorunu šlawo od něho
dššane.

(1739.) Not. 266.

Š Chorě šdce mē pšfa, w tom častj,
w nēš blau tožnassj pod nebesa An-
geš dššogna tšše, wšlage, ššlage:
Kryštus narodil se!

2. Dnes wchaz a šiw wěčnosťi, Božj
reš, genj ten šwě ššowšuge a žššiti:
Bžh je šal šlowěšm, tobě k dobrēm, bžš
gemu naleš w tē době.

3. Wšlš Bžh byš bñšwim wšce, genj
daš nam to což sam mšuge wšce? Bžh,
chreł nam a bžjš pomčy, nam Eyna daš, š
tršna šwě šlawy a mčy.

4. Bžaliž se od nas šwratit ten, genj
nam šebe sām š šlowšwim chreł diti?
Syn Božj, dajš nem šuge wšššne nas,
tšjž žmal: nas to, což ššormawceni?

5. Šatšy lidše pokoleni šawšš Pán,
tšjž wžal sām lidše přirošeni? W mēl
ššost w žabnyš, nebyš mē bžj mšl
na se přigamti.

6. Dn to, co šme prowššiti, wžal na
se, pak šal se beranē naš mšy: Ber-
neš, genj wšelš ža nas, w šwla přemčba
šmrt, potog přimēš žas.

7. Dn lež w gešlch šwajš nym, mē, te-
be, do šebe wšla rty ššawšy: Šančte,
milt

Handwritten notes in German:
1. Die...
2. Die...
3. Die...
4. Die...
5. Die...
6. Die...
7. Die...
8. Die...
9. Die...
10. Die...
11. Die...
12. Die...
13. Die...
14. Die...
15. Die...
16. Die...
17. Die...
18. Die...
19. Die...
20. Die...
21. Die...
22. Die...
23. Die...
24. Die...
25. Die...
26. Die...
27. Die...
28. Die...
29. Die...
30. Die...
31. Die...
32. Die...
33. Die...
34. Die...
35. Die...
36. Die...
37. Die...
38. Die...
39. Die...
40. Die...
41. Die...
42. Die...
43. Die...
44. Die...
45. Die...
46. Die...
47. Die...
48. Die...
49. Die...
50. Die...
51. Die...
52. Die...
53. Die...
54. Die...
55. Die...
56. Die...
57. Die...
58. Die...
59. Die...
60. Die...
61. Die...
62. Die...
63. Die...
64. Die...
65. Die...
66. Die...
67. Die...
68. Die...
69. Die...
70. Die...
71. Die...
72. Die...
73. Die...
74. Die...
75. Die...
76. Die...
77. Die...
78. Die...
79. Die...
80. Die...
81. Die...
82. Die...
83. Die...
84. Die...
85. Die...
86. Die...
87. Die...
88. Die...
89. Die...
90. Die...
91. Die...
92. Die...
93. Die...
94. Die...
95. Die...
96. Die...
97. Die...
98. Die...
99. Die...
100. Die...

mlti bratij gen, co w ten čas trapi was, ga wšestco wotatf sem.

8. Wostej mali w welicy, wospěšnje, a bejme, gasko sluzebnicy: mluwme geg, oni mlofotj hori k nam, patime nan, nabudemj radoſti.

9. Kdož gite w weliké žaſoſti; ſem hieſte, a wteſte, w nemi dwete k radoſti: dize geg, oni was ſpromodi, tam, kdež gij jadna rji, ni hieſe je neplodi.

10. Kdo je eſt obteſen w ſwém ſrocy, aſ neroy: hieſem gſem ſſauſen! že na- lezje poſtehem, neb ten Pán dáwa ſam brichu ran ſproſtém.

11. Kdož ſwille, chudi gſauce, ſem poſte, naplače waſſi wjry ruce: teſ má- re wſborné dary, w nad co teſ ſtato, w nemiž geſt poſog ſtati.

12. Deaž je obgaſ, mé ſpeſenj, a to to- be, ordoſe, ſtat bez poruſſenj: Eſt cheſt mſem žinorem byti; gijſ ſebe ſtrž tebe cheſt wſpogiti.

13. Bieſt máž nemáž mné ſpaſeti; ty ra- čiſ brichu rji na ſwém hieſet mſti: gijſ poſſtoran na mné nemi; činy gſem w du- chu ſwém wſſeſo prowiſen.

14. Činy gſem, a wſaſt pro tebe; neb ty eſt dás doſti, wſerweſt mne w ſebe: Eſ- be cheſt w ſiſce žatowj; ma ſlarwo! mé prawo! o deaž je witi!

15. Čen te priſe oſtrhati, w tobe žit, a dnož gite, w tobe je priſe brati: Wapo- ſledy ſebau byti, ſ radoſti, w wénoſti, w druſtem žiwoti. Amen.

(1740.) Wot. 326. a.

W Eſtau deſt tobe wzdawáme, o reſu naſ priedumj; ſrocyem w wſy ap- zowáme, je gſy na ten ſwét bſidny, mné k doſtému čteſt priſeti, a pube wſiwéſtiwo- ſti, a gſa Pán wſſeſt wénoſti, teſo a kſeto na ſe wanti, taſ mſem bratrem ſe ſta- ti, ač gaſ, te priwitiati!

2. Witeaſ k nam! tobeſ má byti, deſt daná priedewſſemi; je gſy taſ welmi žiw- ſti čteſt liſtſe priſezem: priſawſſe ge w wſaſenſtvi, wſtrozenj božſkeho; a taſ welmi nižeſo (wſawſſe naſſe člowé- ſtſſi) poſadſt na trſn k tobe, w ſwe pro- ſtredni oſobe.

3. Toi buſo welmi ſkaſené; pro W- ma priwiti hieſt černám geſem napaſtſe- ni, želeſet wſaſt gaſo ſuſi: w Eſt mé- ro ſporecentiſſy, ty waſ, ſemeno ženy, geſis a panny naroſenj, priſeſt gſy bla- doſlawenſtſſi: Eſtan mu hanbu ſtrogiſ, tys paſ ge ſ Bohem ſpogiſ.

4. Ty gſy ſe proſtrednikem ſtaſ, meſy Bohem a liſtom, aly ſe ſas poſog doſtaſ liſtem geſi byti bſidni: w tom, edyž gſy člowéſt wéin, ſ Oteem ſwým gſy naſ ſmitſ; mloſt eho ſas doſyl, ſue byt ſaſdy ſmrti wſin; toſ mau wjry poſtſſe, družy peſſa apſoſtſſe.

5. Nemáſij Báb Paſkato byti mne, a gá w geho ſtraji; mé rdo čteſt na ſe wſtſi: Ehoſ ſám ſebe newaſi? Komuſ geſt ten Eſt naroſen? Komuſ edén luſi mau? tobož ſmaubiſ ſwſi ſwau? cruce bych gá méſ byt ſatracen! Ehoſ to ſlowo obſoti, ſe ſám Báb geſt mé žboſi?

6. Žiwot žinorem ſe ſtawá, ſwiti mé ſwétſo prawé; Epaſeni ſamo ſe dáwa, mné k ſpaſenj a ſtato: Ač co mážem wſe žadati? teſe pramen radoſti, k nam doſit; a wſtſoſti, teſt naſ muſi poſteſſewati: m- loſt má a ſpaſenj, člowéſt dneſ naroſen.

7. Džte negiſwſilegſſi, o Eſtu paſ- ny eſtſe; Duſſe améni neghognéſſi, to- rano wſy gſiſe: dež ſe mi žmowu kroditi, deſtarko naroſené, geſis to geſe poſtoſené, bych moſt w tobe rožtoſ mſti, a ſa ten dar welitſu, wdečnu byti na wéty.

(1741.) Wot. 282. a.

W Prawod! to gſau weliké činy, geſt Boſi prawice a moc, nám brſſimſm liſem na pomoč, wſſemobauſu ſwau ſp- ſu čini: Kdo gen ſiſſe to raſ- wſimſi, Báb ſám žetſem w člowécentſſi; to po- choſi, gaſ Boſimj plnoſti, ſuſiſla ſe to noſſi ſmrtedſnoſi?

2. W ſtſtu Boſſe welénoſti! o diw, gemuſ roſowu nemj, mloſt wraucy deſ ſkončeni! Báb wſibeni liſtſau bytſnoſi; ten Pán genž ſwét wſumewoſt, liſſe r- ſo teſ na ſe wſaſ, oſa wéſla čteſe naſ apſoſiti, Boſimj teſem raſſi ſchiti.

3. Wſy gſime ſe byſi odwariti, obrag Boſi w naſ wſoſenj, tenſ gſy w raſi geſt ſtracemj, lartw dobeſſe gſime nabyti: Báb paſ, genž nam tu priednoſt deſ, mſ- ſoſt naſſi; a naſ ſaſe ſnaſ, čteſt naſ w ſebe odwſeſiti, priwiti ſoſy obraz obnowiti.

4. Dn bohaſtſwſu, genž ſe neruſſi, ſwau plnoſti a boſnoſi, ač w čudobé a niſtoſti, wſtſtſwſa hanbu padſch duſſi: Ten moſny ſwétſet wſſeſo, geſtoſ wſſe- eſt w močy geho, muſy w tom ſwétu roſ- proſitſenj w ržtem mſje mſt poſoſenj.

5. Báb, gehoſ neobſaſlo nebe, w čleto a w geſe geſt ſawtemj; ačhoſto bſeſt ne- ſiſenj, čteſt w temnoſti žatſet ſebe; Eſt! priſemnoſti geho Boſimj, leſi na ſe- né w wboſtſw, on, čteſt naſ k Bohu ſpro- woditi, deſ ſe meſy bydo ſtoſiti.

6. Ač ſtatoſ dſe! Boſi deſiel rač geſe, čleto opuſiti, pſiſ, rač ſe temné ſkončiti, ač gſem gen hſina, wſaſ, a bſed nie: puſte hſiada: wſſaſ mloſt trſa máž ſna- dne ſtrž wſimj ſiſa mé ſroce, ač wſežné doſtſe, wſyſt ſa pſiſetſet gſemna ſweho.

7. Pſiſ, poſtſet wſu duſa mého, a deſ, ač nám ſ wſoſ hognſti w nedoſta- tu a bſidnoſti, bohaſtſwſi doſi, a boſnoſt wſſeſo: Pomabeg, teſt marnyſ wéen, mné gaſo geſu wſem, w tobe, a co ty ra- čiſ čſiti, bych moſt mau žadoſt wſogiti.

D y n n

8. De.

(1744.) Not. 273. b.

Dvojně se, a vstát duchu můj, pro-
bud se s veselostí: s Angely podna-
šje blas svatý, prozřeváš s nabožností:
Ponež vadí syn Boží pravou, z tránu své
nebeské slávy, k tobě, s věrnými wsemí,
přístě gest dnes na zemi.

2. O spasiteli Sejssí! kdo můj dost
rozvažiti, je tak welmi ponížěn gšy? got
slawně můj těstiti pokora, gšy zde gest do-
stí? samíteg k nám drabů hoší, hříšníkú
potěšeni, brožné smrti zproštěni,

3. Je gšy o dusse přitel, tělo přegal na
sebe; žes v tom nižší než Angeli, mi-
lost pohnuła tebe: tyt nas něda w trá-
lowšmý twým Anaelšm připodobniš
šwóm, přicházš k nám, na zemi, nebeskch
nás k činěni.

4. W melké žně přicházš, nesa leto
nebeské, w temný chleu k potogí wcházš,
by nám rancho Anaelšé, y wěmny potog
byl dany: an obwinutys plentami, by
nas mohł retowati, a wážby smrti wy-
tati.

5. Ty pláčš w plentách chudětn, chře-
ge nas pláč wdaliti: Neqwětiš gšy, gšy
malčětu, welšmí nas chře mti: o spa-
siteli Sejssí, ty gšy Syn Boží neqmil-
ši, wšak račš k nám teš giti, a bratřem
nashm byti.

6. Ty asa Pán, gšy služebníkšm, chře
nas wswoboditi, bobaty gšy, teš mžni-
tšm, by nas mohł ab hatiti: wšesko
inassš trpěliwě: dea at y aa mehu chřiwě,
tobž wžtoš chce trápiti, s řižem za tebau
giti.

7. O milosrdny Sejssí, chřeš mi to žs
dar dáti: at chudom a šofu negwěšši, hle-
dím wšdy spomahati; deš mi tichost, zdi-
šelšnost, y Křestianšau přiwětošiti, nechł
bližni šwých miluati, nechł w potore ob-
cuati.

8. O spasiteli bobaty, deš mi co wži-
tečné, dršim se tě, Páne swaty, neb ty
chraníš skutečné: tobž lidšta pomoc od-
cházš, tobž dusse z těla wycházš, chceš
smrt wšogowati, wděněč budem špa-
wati. Amen.

3. Novoroční.

(1745.) Not. 188. b.

De tns šm přiwod y konce wšse-
ho, Pánema času y tatě wděčnosti,
k gehož službě wšesko w ochotno-
stí: Jehowah! teš padám w tránu twého,
tobž nowy roš přicházš w té době. Syn
on Halleluja zpíwá tobě.

2. Těš wšgřwám nezmenětelna bytno-
stí, bytností, gení čatem nepomine, swěd-
či o tom žalm, písma gině, je roš twých
žadny nezeče dosti: at žemě, nebe mšy
minauti, ty žustawš wděně bez pohnuti.

3. Wšy gšme pak gen gato wděra nasa-
li, často teš přw než se nazdawáme, y w
neglepšm twětu npadáme, gšme šyce co
trama z gara powšali, genž rychle, od
horša klunečného, podata docházš kon-
ce šwého.

4. Toč činž wšd ten, genž twůg hněm
wšwauge, a genž do té bidy pohřžil
nas (šastný šwos to rožmýšl) w prawo
čas, teni se nad wšeliš tělo wstahuge:
telo gest, co šeno a polniš twět, gato trá-
wá, y neapěššl šwých let.

5. Špramedlš gšy, bez aušony twůg
šau gest, welchmeti twě milosrdenštwi,
genž odgajm od nas ždowčenštwi, a genž
nám žse přisobilo tu čest: je ac šme zde y
porušštelni, powštanem k žiwotu ne-
šmrtělni.

6. Štrž Kršsta nám dáno gest to špase-
ni, teni přicházš došu z plánu twého; ne-
dabł smrti y brobu temného, štrž nēg k mi-
losti twě šme přiwedeni, je wšeska bida

genž chce trápiti, pošeňnanym zuffere
mšy bōti.

7. Štrž něho šme k wděčnosti wškatweni,
deš se nam neapěššl byt želena, s tebau
Děe dusse, gest šmrtěna, to šmrti
Kršsta gšme pokřěni, gak Paskawě pa-
mětliwš byl na nás, je štrž nēg špaseň
nám dáno žas.

8. Toč gest pramen, z něhož wšše wy-
plnulo, co dusš y tělo občerstwuge, w
putowánj comto pošyluge, toč se na
mně co potog rozwinulo: Tak je nemj o-
šamieni tobo, w němžbch neyřigal do-
brého mnoho.

9. Panowniče, chwála buš z tě milosti,
šterauš wšlaffš rotu minulého obda-
rowal mně, ac nehodného, a to z šwě ot-
comšé litoštwosti: aa to dawám se tobě ša-
měmu, wděčanu oběš Pánu Bohu šwěmu.

10. Šneročš dšbu mých wzpomínati,
šterěž wzroššl času minulého: Wšost
řwá ošowššta mně hříšného, nachł polpi-
šš w Kršstu porěššowati: Co gšem žm
był, to račš přikřiti, co gšestě mám žm
bōš, rač žiti.

11. Dbnowiž mně, genž wšesko činž
nowě, nechł pomine, co čož gest šterého;
a nechł wuge, to čož gest šwětoho, nowě
šwogeni, at gšem pohotowě: Duch twůg
odměniš řdce, šwýšly mě, mišlowě tě, ma
žbož gedine.

12. Čas wřřa, deš y mně wřřati, wdě-
nost čim dál, mje přibližuge se, dea at se E
ni duch můj práwě nese: deš se mi obšad

Y y y 2

špěšně

(1748.) Not. 257. f.

RDo to duchu obžega tvrdosti srdce
svého; kdo tělo vmrtnouge, v žado-
stí jeho: Podobný zde bywa Kristu, genž
obžegan byl, a kříží poddan, k němuž v
nas marnoua.

2. Kdož tak ten rok začíná, Krysta nasle-
duje; kdož v Duchu jít počíná, tělu ne-
svoluje: teni gest dědic Boží, dře v no-
vě živené, má, (před tím potracené) v
Kristu pravě aboji.

3. Kterak se pak má státí to obžeganí?
Musíš hříchu přestati, činit pokání: zati-
gíš přislust, neboť srdce kamenné, v je-
lenj asa potčené, struseno bý musí.

4. Ach dež! k věm takové v roku no-
vého, Gejss! srdce nové, at se hne-
stí, a něho tvůg nebesť obraz, v a mno-
ho gínch duffi; spog se s nimi gat slustí,
jde v na věčn čas.

5. Gíš v duchám žadosťivé, se mnau
mnoho gínch: deg se mi obgat chitvé, o-
křaso oči mých! Kdy té mám skutečně, coš-
bych tvje žadal sobě? gíš v secko mám
pri tobě, co mi vjstěine.

6. Hříšník zarmodí, rozvažugte čas
ten, (kdož gte se odvrátil) je gte v mar-
nosti gen lera swá strávil: Ach složtež to
v své srdce: Byť smrti hříšních neče; z
nebudte apoziti.

7. Hleďtež obžegovatí masí srdce glo-
sine; a hříchu se věrně fari: Buh, srdce
milosné, štr pravce pokání nařloni t
wám své swatí, ten rok hřístjím obdarj, ba
svě posehnati.

3. D degš Geau, můg Páně, ai tve

Křestianistvo gen s tebau křistotu wstane;
a na nový rok ten at to žádám žažení
nelaučj se od tebež posyhuug ge v potře-
bě, štr své vnučenj.

9. Tak té budem slawiti, dotudž ade
ligeme, a slibv své plnití, v tvoj tam
vřideme, dčej se žgostjž pravě; dčjž na-
wě lero věcně budem slawit bezpečně to
twe nebesť slawě. Amen.

(1749.) Not. 362. c.

Pochwálen buž Gejss! v tomtó no-
vém roku, nebs profazal tve jiss
welikau dobrotu: je sme zate dožili čas
libezného, to té lasky plně chwili, k slawě
amena twého: Ten rok gšme to mnohem
střestj k koncy mohli přivestj. Gíš se to-
bě dáváme s telem tate s duffi, chran nas
ten rok, žadáme, u co nam přislustj.

2. Degš at geg dokonáme k tve eti a ra-
dostj; at tobe v něm žjwáme v chrtvé
společnosti: rač žitwot náš řideti v této
bjdně strasti, a křestianistvo bagiti, s nass
milau wlasti: Deg nám své požehnuh,
naje, potog bez přestám: Darg slowa
spasenj, libezné a listě, a přiwet k žaban-
benj rabla na wšem mšle.

3. Tobě Páně chwálen slustj, moc v
hodnot: ach řjž wšech nás činenj, a deg
čerpětwost: aš twám časem wřideme z nu-
něssj těststj, a wšesnj budeme do wě-
ně radostj. Zatím nech se o Páně, wše
ole tve mši slane: tat žjwá s ochotnosti
čyrtew wěda, je to, gebož četa s žadostj,
přigde věcně lero! Amen.

4. Posuj.

(1750.) Not. 60. b.

BErantu můg, genž nese hříchu
mých winu! tys byl na kříž co-
morbet powěšeny: Ted pat we-
čer té a kříže snimaj, a w Jozefu nový
hrob chowaj.

2. Křestna wěc! a znamenj milostj,
genž wětrich těssj welskau radostj: gíš v
žladu s nas v z té země šal, to k štwrce-
nj gš v hrob wlojž se dal.

* c. Wlojž. 21.22.23. Gal. 3. 13.

3. Ted gíš wđimj, jes w pravdě vsmr-
ceuj, pro nas w bydác an v smrti žtu-
šeny: jes hřich žkawl, jes dobyt spraz-
wědnost, a je mi gest gšta Boží milostj.

4. Dřmo swatě nemohlo býj žrušene,
je tve tělo mělo býj w zem složeno: Co
Daniel ** a Jonáš *** znamenal, ted gíš
wđimj, jes je w to wšefko dal.

* Gal. 16.9. Jaj 53.9. ** Dan. 5. 17.

† Jaj. *** Jan. 2. 1. Iqg. Matt. 12. 40.

5. Tys to arno, genž je w remnan zem
šge, tož pat šerwa řti dni, gla plu na-

dege, swatí té twen z hrobu potwskawati,

a cwoce můž tisheně brati. Jan. 12. 24.

6. Za tjm hrob twůg gest peče newin-
nosti, lasky žaklad, a gadlo twůch čtnosti:
Tu diw mnohě řid twůg můž towděti, a to
před na tve žmyslenj hleděti.

7. Gíš se nechey nie děstj hrobu mého,
čdžis tu se sam račil wlojž do něho: Tys
mi žprawil hrob můg k občerstwenj, tu
můg potog, tu mě odpocínj.

8. Spasylcel! gíš sem s tebau pohř-
benj, hneđ gatš sem byt we gmeno tve
pokřtěnj: neb se štelit můg na hokau
twau smrt šal; bch řěš s tebau duchow-
ně z mrtwůch wstati. Amen.

Rjm. 6. 3. 4. Kol. 2. 12.

(1751.) Not. 61. a.

BErantu! tys je hřichem neposřtwor-
nř! ani té hřich nas dědicm ne-
žpřanřl, tys wěcně swatj nad Angelj Bo-
žj, genž tobě šlawj.

2. Tys w panne z Ducha swatého poča-
ty.

ty, tys se to žitvotě stvůř, gfa we wšsem swatý: tys negrafněšši nad wšse lidšče Syny, tys sám bez winy:

3. Y gati co možně? gati to pochopiti, že se co zlostině pro nás dal trpiti? že co neahorši břišně ašy počteny, y wšmrceň?

4. Ne gen ta propaš, a smět, leč y nebe, y wšsecken twor se šapaš na tebe: Gati se dišně ta rota šla raduge, že te šfaužuge!

5. Gati to straši twě mliš, a to šfwašom potě! Kdož possihne, gat se šfwaš to twě pšotě? gat se nad hnešw Bžich hromoditím dšhš, teč chřm.

6. Gati te š hřšm, wěbš šfwažaněho, břiš, pšwali, rwali sem tam mšleho: čie nic tobě za wšse dobročinnosti, wšsecké těžlosti.

7. Ano, co wje, šfale se za nás proflatum, gfa co zlošinec aš na křiž rozpiačm: Bžh sám se tebe gat Posněho žapšl, tak horeč wšseš!

8. Gesti hrozněšši na hrdle třeššan, gmiš neshlechtni bywěgi šarani? y proč (špawěče!) Pán w swě newinnosti šfwaš čě zlošti?

9. Džaj ne to, že se pro nás rukogmēm šfale? Pro náš ho Bžh sám tak na hrdle žreštal: Tak Bžh rukogmēm mušl šarim dati, čie náš chošwati.

10. Šaden hřich ugaš bez pomšy byš neměl, šwž mu se oršel dawno předpomešl: To mušylo na zemi šflorečene byš šplněne.

11. Teš, teš co hřich gesh, ač š strachēm widime, a co na hrdlo šwě nim šfaužime: Na to nam Bžh w šwēm hnešw teš dal šleděš, nechtěl wje mšet.

12. Berantu! gati gā tobě podětugi? čimš se oddam? Šle! š šmrš wštaupugi: Kdys ty mšto mne šmrš račil podštaupit, čie mne wštaupit.

13. Tys gho hřichū mšch, tys wšsecké mě šfoti sám na se wšal, tys nešl mšch mšch těžlosti: Bys nam dal pošog, byš šhoshl náš plamen, sám gšy šak žraněn.

14. Gti špigmu wšedně, coš šfaužiti račil, wěrie pošorně, že te proto šfališ hrozny hnešw Bžh, by mne šmrš nebiš, šwžy moc šfaraš.

15. Gen mne pošlůžka w té wšse prawdiwě, aš nemaraj mšau mocy šobiwě: Necht se gen poškad (nad wšse šwěta bžhš) wšdy me mne mnoš.

16. Deg mi twě šmrš wšdnešy wšiwati, rač mě šwedomi ni poščšowati: šmrš twa nech bude hradem y rožtoššy, čručkš mě dušš.

17. Šřich, gemuš se na tobě prawto šfaw, nech šbyne, by se šrdce mě nebaš: Necht poš wje šadny aud gemu š šfuzeni pošotow neni.

18. Gen tobě, tobě, Gszi negwěrněšši,

šiwot mšg oddam za obět wězdegššy: K to mus mne ty šawajal šfaw šfwauch, a šmrš wrauch.

19. Šic mne gš wje neodšauči od tebe: twšg sem a budu, aš mne pošmeš w nebe, šde šfaka twa žiwčně gesh žiwčelena, a wšedně čtēna. Amen.

(1752.) Not. 159. c.

Gššš, tichy berantu, genš sy wšsecko trāpenš š šlošl do tichosti štantu, gš to štwě poššeni: deg teš y mne w čas wškoliti trēlitiwě amušlošti.

2. Ty sy trēšl, abych y gā w tom tebe našledowal: a přigeli hodina šla, rad wšborně bogowal: aš degš byš byl w ten den lichy, tak gako beranek tichy.

3. Šadam šobe pro qmēno twě, byš byl y wšmrceň; co wje, abych wšdnešy byl šde na křiž wšstawēš: čie paš w tem šfawu trāgowym, beranēm byš Gšššowym.

4. Nech přigau wšsecka šfauženi wšseckate nečestš; pošupa, pošmed, šlehečny, břiš, rāno, šošeti: aš paš gen tobo sem čie wje, gat beranek trēlitiw.

5. Wšm, še šaden twě radošti, bez křiž nemā mři, rowně gaks ty šfz šakosti, čieš w wēčnu šfawu to giti: šo š šebati nenš w wštošti, nebude š šebau w radošti. Amen.

(1753.) Not. 258. a.

Gszi mě šwětko šjēně, wšsecka mā radošti, žiwote mšg w rožličně břiš a šakosti: Přigm ša twě wmučeni, ša twě wšpnošti, šfrosně mě šfštinēni šde w tēka šfesheti.

2. Wššim sem tam wšacie se, co te wšmško, žes twě mēlebně šrdce y twě šfwačte tēlo, wšsem šošestem rač poddal? žes rāny, trānenš, rač pošorně na se wšal? tš, gš šonce neni.

3. Bžšš přiwěštwosti moc y š nam naššonnošti, twě teš dobročinnosti: a přigne wššimnošti, o Gszi! to šplniš, by šadny nešauššal, šobš břiššnost trāpila, gen byš w tebe šauššal.

4. D! radoš diwēš wěrnā, gšš newššowime, o štošti newšširnā, gšš rowně newššim! co gšem, šlošniš prošiwnoš, šfowolně přištaupil, š tobo mne Pān newššwiny, šmrš šwau wštaupil.

5. Wě šde w šwěte šfchāniš te šak wšryžniš, twa tēšost y šfaweni, gesh mšch hřichū šfšlo: mšg šduš a prošwēniš tē, rušogmē mēho, přiwēdiš w to trāpenš, co břiššniš šleho.

6. Kāžen gš gā dnem nočy, šfneš sem byl pošwinnš, ša se wššš mau nemocy na tē, (o newššwiny!) do čela gesh wššeniš: rany twě mne bžgi: D necht gesh mā od mšna, šfawiš tē w pošogi.

7. Degš

7. Degi mi té bezpečnost w swědomi byti, bych w hříchů mých těžosti, mohl důvěřiti byti: Ach srdce srdce mého, až škrz své bolesti, mým, vytrvz a srdce mlděho, hřích, strach y neřesti.

8. Sat se hrozí mě srdce to twém hříchů šarání, tak se oběťstojí sladce, když dáš šmířování: Segi! před tebe padám, s pravdivým pokáním; z polepsšení sy žádám, to že dostanu wim.

9. Gij wim právé nač starojm, a při tom zastat mám; wim, wim tomu se švětim, a w tom wjru škládám: Ty Segi, ty ghy brad můg, genz mne můžeš chránit, když y peklo náštrog swág braufy, chtě mne ranit.

10. Segi chent toernám byti, chey až do skonání, neb mám k tobě přigiti. W twém gla škalování, možnů gšem a přestastnů, neb mne zůwř ten těsti: Segiše ghy věstnů, gij se k tobě špěši. Amen.

(1754.) Not. 258. a.

G Eui twé vmučenj, chey porožowati: rač wraucnost y wmenj; a nebe k tomu dáti: W tom obrazu gšew se mi, a deg se nalexti, w němš trpěl pro špasení mé mnohé neřesti.

2. Deg at špatkugi zdráwé, twau wáost, swázání, třijowání nepřátwé, pošměšně plwání: bčewání, foršnu, topi, hřebů rany, gimiz gšem, Boží Synu, tobě zawažann.

3. Degi mi pak ne gen hledeť na twé vmučenj: Deg přičinu rozuměť, s geho owtorecí: Ach y gá přičina gšem, mého hřicha gšosti, ten té trápiť tny časem, bych došpel mlošti.

4. Segi degi mi w pokání, na to pamatati: Nedeg w notě hříchůu tebe třijowati: Wámliz k tomu chui westi; nechť wěstati: Což s rač mnochau bolešti, sám Bůh hrozně plati?

5. Když mi chěgi hřichowé, peklo zawažit, rač mé swědomi w nowé, sám vřpotožiti: Twé vmučenj šlegně, degi w wjře chowiti: Když y máš w mlošti mne, což Bůh nemá miti?

6. Degi y mně můg Gejši, té našledowati, potoke se wčiti, čepelwé štati: Deg rač twé mlošowanj, w mlošti choditi, rač to šprošně wzdychanj, mile obližiti. Amen.

(1755.) Not. 89.

G It nám wše přiborowáno, když Gejši di: dořonáno! škonim šlawu, vmjrať sám, žiwota Pán, aenž žiwot prawy škal nám.

2. Že ten wmrěť (šjw se práwě!) aenž wšech přewyšuge w šlawě, žem se třese, tma nastáwa, znáti dáwa, že ted Syn Boží škonáma.

3. Časnost špance potracená, opona

chrámu širžená: Šrobowé se otwřagaj, a njch wšlawag mrtwaj, a wšed se dagi.

4. Když toto čini štworeni, (bud ponuknui činy řemi!) ždališby neměl pomřati, a chwatati, srdce swého škrusowati?

5. Toi twá wšastnj wina (wězaj), že na třiz potwěšen Gejši: wřdan na smrt, w hrob pochowán, ten mlyš Pán, když wřpustil swau dušsi sám.

6. Pročež pod š Gejšsem k hrobu, vmřeg hřichu w tu dobu: nechceš se s nim k smrti bráti, a hřichu wřtati, musyš se w peklo dostati.

7. Ach Dče! twág Syn gedinj, vmřel na třiz potwěšen, a to pro mé přestawenj! méz žepěnj, deg proň mlošti, odpustěnj.

8. Chey š Gejšsem k hrobu giti, w geho newině dij mti: w smrt geho se pohřbiti, obližiti, s nim y bláženě wmrěti.

9. Ach vmř sám můg Gejši, hadowto šmē w mé dušsi: at k nebi se poždijugit wřplugi, žiwot tobě ofěrij.

10. W což mám z hřicha řaljšť? šlošim brž to gho nečistě: ach doštit mně třačika gij, ta hřicha řij, řašto wřšat dobyl mi Gejši.

11. Dnes chey hřichu vmřjati, žiwot tobě oděwadati: smrti twau, žiwot štracenj, gest wracenj, dweť k nebi otděwěnj.

12. Geui rač mne pošlinit, w něm předšewzeti žmocniti: degi žde čtně rytěrowati, bogowati, rač pať foršny dostati.

13. Žat té budu wčelně čiti, žo ža mně račil wmrěti: dišy čime twé mlošti, žde w časnosti, wje pak w radošně wčelnošti. Amen.

(1756.) Not. 282.

K Dy sobě duch můg rozpomina den, w němž Pán můg smrt ofusyl, potřeštan gša od Hospodina, když pro mne w šaud wšlawit musyl, den w němž Řekšus škonil swau šlawu, přestěbugje se w wčelnu šlawu, nemějšam podle možností, wadychat w mé pomjzenosti:

2. Páne můg, genš se s vlátem modliť w smrti rač twé nepřátelz; degi at y gá mám w twých šlách dij, kdyžby mne hřichy mlołit chěly. Degi at tobě pomjtu poraučim, a twé tichošti se wryčim; odpust nepřátelšum šlosti, mně pak přeg čepelwosti.

3. Nedeg odkřadati pokání, až na pošledni hodinu; když se přibliži mě škonání, wmrěš mne k Hospodinu, do rage, kdežto štwot žiwota a žnamosti twé pro mne škwěta; kdej woda od tranu twého poply: nat do ředce mého.

4. Degi, at mne štrach a řij nepali, když se pomadwibuge dawe: neb kdej že pod twym řijem štati, řed se rač ne řyřka bore; degi bych wdom, cychy, a šproč: řa

5. Welikonočnj.

(1766.) Not. 275. c.

Tan'ebny hlas trachle duse.

Ach Bože! težko to fāmen, tdeš nagadu polehčeni? ty znāš, gaš qsem welmi zranen, wiš twnitni mē škafjenj. Krystus wstāł, ga gesele mru, ach Dēe, wshlēd na težkoj mau! ga geg nalezl nemohu, pro tiz minobau. 2. Ach gen ten fāmen prhē segmī, genj mne piewelmi tizj; tē rygle sroce odegmi, wtagd a porēš mne w tizj! budi a tē broz- nē temnošti, mohl piewti k swēta gāno- šiz, ach rač mne tēch pant sprositi, rač mi piewti.

Wdporēš.

3. Negar segmī sroce smutnē, wstāł twōg Gēšiz wstāł, k mrtwōch, wshl pēkta brāny wtrunē, sprositi tē swāškū hrištnōch: tēz to geho wšmrcenī, dogdeš hrišči odpustē- ni, būs mohl swāž žiw byti, dceš piewti.

4. Piewti wstāš gēho gēst, abgā ty tēz powstāš, a žiwota nebesčeho w nēm wstāštnj wstāš: māš pat s njm chitwē giti, šer tizj y auboli smrti, on tē k wēčnē- mu gēst, dceš piewti.

5. Wnēda tē twōg spāstetel, neb sām tē cesty krusil: on gēst wroch swāškū spō- stitel, gijmāš potud swāžan byl: on tē wtagmē y z prachu, bez tēw pēdē, wādy n- strachu; ano wšech twōch težkosti tē spōstet.

6. Etebau gšar Angele Pānē, genj tē žu Krystu wēdau, a na cesty k wēčnē brā- nē, ja tē hogowat budau. Džāš hlebaš Krystu w hrobē? ay! gdi s swāžmī w tē dobe, gdi, aš njm wje mrtwōch, nēž žiwj.

7. On s hričmāni neobuge, tat, tōž s njm powstāł k hrobu, a wērnē geg nāle- dūge, pti tom gēst kšdau dobau: protōž se prawē kšufšū, a swōch hričū prawē li- dūg, tatj bnde ten twōg fāmen odwalen.

8. Wēd bō stānū nebesčōch, tam spāstet- le hledeg; a pti se wšech wēch zemščōch, coš swēt gēst, apomnēg. Tatj se on hne- d wtagē, co prelybzna jare; wēzmeš geg dle žadosi, s radosti.

9. Segu! bež bych duchownē wstāł, a mēž twōg žiwot w robe, ašbys mne k so- bē w robe wtagl, tde mām byi w tēw oždo- bē: neb s mī šibil foršnu tam pti twēm slāwnēm trūnu. O Pānē! k robe wtagl slyš mne sām. Amen.

(1766.) Not. 264.

Gēst mlyš mlyš žiw gēst, neb smrt w wēčnē žiwit obkaupt, w pēkta moc ra- čl prowēst, a pas wēsele wškaupt: mē slunce jale switi, genj w hrobē budo zat- wēnē, magič tēlo wstāwēnē, gij se nad slān- ce tizjti.

2. Tys rozgostnī pāmōnē, nepromē- nitedlnj Krystē, wrošis sobē kampnet, * genj nām wšsem gēst bešlo gijā: se audo- mē wstānōst magi s hramu w wtrpenj, se pak tēz w wēčnēm bydlenj budau mji spō- rečnōst. * 2 Tim. 2, 19.

3. O Pāsto! gāš sū slānā! wšmudys žā mne wšitēwā; aš mē wtagl neomynā, smrt žiwotu wškaupt: prot. bōž se bāš wtriti? wstāł to cesty gēst k žiwōgu, tdeš ja krtāu štrānā pšōu, mām wēdnau ra- doš miti.

4. Ga wēčim pēwē Pānē, se potom jale tē kōstī, y to tēlo powstānē, tōžj probudis wšech k mrtwōst: a s dūsti piewešle se se tēlo šitwēle sege, a piew- tīu wēsebnōst pīgde, nē nēmēštagi- delē.

5. Kštāst nēšny mne mrtwēho nebus pīgnō, neb spōčiwām, tōžj mōc hričū kšōdnego wdtāł diablu Pān Krystus sām. Kdūž twōg žiwot mīle dāš, ja s wē oīwe- pastor wērnj; a gā w šitōstī nēmātnj, žādošy ge wšse hlebaš.

6. Sprowōst mne do hrobu, slānce ži- wote w nēž switi: cētām tē w kšdau do- bu, Pāsto! tōžj rāčis pīgiti? tōžj wšech rāčis wšbuditi, dceš, tōžj mē tēlo por- stānē, a od tebe bšest dostānē, pti robe wēč- nē byti. Amen.

(1767.) Not. 257. b.

Gēst mlyš žiwōt, berānku netwōnnj ž- tō se ja nās protāte, a ja nāsle- m, dāš na tizj pīkōwat, trapiš, y mor- dōwat, wšse z wraucj mīlošti, ach! wdratw mā šlošti.

2. Ten berānēš piewkrāšny gde k swēmū zabiti, pro mne a swēt nēšlāšny dceš smrt podšaupti: pro množstwj mōch hričū, pro mām mrtāu pchiti, tēz wšs na tizj, s- swāž se mne mām tizj.

3. Tēž jde wšs mlyš žiwōt, žensj, bratr y wšlād! gāš mnoho na se wtagl pšot, gēž dāš Adamū pad! sām žiwōt wšmā, po- kšdny otmāš, tys pat lid bezpēčny; o buš toho wēčny!

4. Ten berānēš se pēde na wšpōrēm tiz- ji; krewo z botu gēho tēle, a k robe se niti: by tē ošlīstā, wēčnyh bīd spōstīstā, a w- hāšlā hneš Wōji: toj draba frewo!

5. Dēž wstāł nēstāš w hrobē ten berā- nēš Wōji po nemocy a mēkōbē wstāł a nām mōc množ, gāto lew wdratw, tāblā n- hričū spāstni, smrt, pēkto piewāhā, w- tām swōm pōmāhā.

6. Gā se hōdnē mām wšit tohoto berān- kštī, tery se tat chitēl z suizit, pro šlēbo šlō- wētā? Negpro se budu kāš, nad nādēm natīstā, a pro mrtāu pychu wtrnu se do prachu.

26112

7. P.

Handwritten: 492 806 Welikonočnj. *Printed:* Welikonočnj.

Handwritten: 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15.

7. Potom ti móg Selissi, wjrau chen bz
stow, a w tofore negnissi wdycho pa
matowaf na twe mufy broznej, geš sy za
bezbojne ratif podkauptiz; chej za to
twóm byti.
8. Stary kwas nepravosti muso wyči
stien byt; wisse blichy w ofskliwosti na ser
ce budu mjt; w uprimnosti srdce chej se
czwjeit wice, ba celo świat móg musy byt
właściwemu.
9. Poddasany budu stat, t činěnj wóle
twe, w obet se tobe chej dat, obljubim ce
stny twe: twój krjz bud mau hili, zapru
właściw wóle, neb polychám t tobe w stře
sij y w tejbóle.
10. Spadoš gest ten beranek w wsteh
mách twice; on gest dusse me stanek, on
čissi me srdce swau krjz predchaw, oduw
beru wolahu, gaš duch móg nabywa syl,
dušj geg wjrowa.
11. Wreb, wjrow, mleko, Wranja asau
właćne žiwosti, ale kdo Kryska Pána
ma w srdce s libosti, prawj: nie słodssi
by, nie, nie wlaćneasijho nemuž byt nad
tebe, Gezu, králi nebe!
12. Kdo sobe pro hřich stęsska, a w duchu
se wjrow, toboj wida wjsta, Krysus mu
otwórá srdce lášej plně; on syli zemle
ně, tessi žermačeně t sobe obracene.
13. Protčo, o móg berantu! erm ty sám
mau dusi, rofudj sem w tomto stanku,
egine gisi nelsusti:) aš mne tam wweďeš,
t twóm póstwam wweďeš, a t žiwě sud
nley, po Boží prawicy,
14. Kde to slůnce žiwota w nas se wjw
tit bude, tde se nas jedna wřota tñtati ne
bude: Kde Krysus swuž čissi, tde se
wisseko spěšši radowati w prawdě, co na
stęssko jde.
15. Tui nassemu berantu, genj sedj na
trůnu, w tom ofstaweném stanku, w hodym
žorůnu t nohám, aš m on daš, prawjic:
hodenš, bns wzal, čest, moe, sławu, pan
stwj, mandroš w tralowsch. Amen.

(1768.) Dot. 223.
Restane! hlerke čissi srdce wasse od
hřichů; nemá w nas wje mřta mřt
stary t was srdce pychau; byssie zabe
lány nowe byti, Bohu wdyz horowě t čis
něnj wóle geho.
 2. Degte na to pilny pozor, pti wassēm
žusowanj, nenlji Bohu na odpor jde
wasse obcomanj; malicho kwasu stareho
natwaj tessa celého, tat wisse t stode
prichaz.
 3. Takowa gest wlaćnost hřicha, tduj
panuge nad dusi; geho ptemracena pycha
promodi coj nelsusti; welikonočnj beran
ek wghledama čisty stanek, srdce bez wšij
posswym.
 4. Ten kdož chce hodně sławiti hody
welikonočne, maw hřich w ofskliwosti wy
et, a jwřiz se koncine: tat geg beranek

ten tichy, obětowany pro hřichy, wlaćni
krjw očisti.
 5. Nehodlji tchdy, křestane w kwasu
nellscheknosti této sławě hody Pane, ni
w gaskoli křosti; nej w přestichy wpr
mnosti, hles swětiti te sławosti, gaš stu
šj na křestana.
 6. Welikonočnj berantu, přeg nam ba
rů twých božnost, (dosud bydlime w tom
stanku) potog, čistotu, swornost: pat sto
wo twe wycisti t nas ten stary, nellschek
ny kwas, t zabełanj nowemu. Amen.

(1769.) Dot. 23. b.
Póte t hody berantowu; sřtwěle rau
cho ducha magice! newěsime w mo
ti čerweném hřichů wje: wdegněš swa
mu wdyz chynalu wdyz horowau.
 2. Želo geho, genj nas syti, na dřeve
křije se wpeko; křew, před křeraj musu
wmlnaut cele peko, tá nas má t žiwoti
wěćnemu pogiti.
 3. Minula wywedenj noc, aš se nas
nedočne ten žbude; po strané nassj zek
Krysus ten sylny wubee, ten sřal t nas
tessi gbo, sřrořotal hřichů moe.
 4. Krysus, ten bod welikonočnj, ge
šij a nas obětowau, od Dřce co přejni
chleš swětu darowau; (genj gest geho
želo,) ren da žiwot wećnu.
 5. Dny wšij etj bodna obet! sřiz te gest
hmad wěćelny žoben; toboj Čatan gimal,
tež gestit wywodožen: tat Krysowau
smřti wisse ošwa ewet.
 6. Wřital t mřtwých moečnē Krysus
Pan, sřrořotal gch wělla propasti, mor
dere tyranna swazal, y geho pastj, žatowu
tasschch brán polamal moečnē sam.
 1. Węgi, 3. 24.
 7. D pátwode twěta wšeho! sřlyš, pro
šim, tau pšien radostinai; wřswobod, co
twuž Gyn dobył smřti boleřtinai, od smř
ti a hřichu y od žabla želo.
 8. Chwala tobe, Gezu Krysie, genj sy
a mřtwých wřtal od žiwota, Dřce tatě Du
chu! o ty Trógice swata, přegj mi twěho
Ducha, t tomu srdce čissi. Amen.

(1770.) Dot. 27. b.
Powřtan srdce t radosti, hleď co se dnes
dege: gati wachaz, po temnosti bles
plny nadege! Pán móg sešel w hrobě,
rowně w tom pšufobě, gako my, tduj
mřeme, a w hrob se bereme.
 2. Do hrobu se wřojit dal; w tom se
směl nepřitel: přwe wřaf nej se nadat,
ble móg wřypucel victoria wělla! w ra
dosti přapola, neb moečnē swřtčyř, zabít
gřa, ted ošil!
 3. Stogi co wřtčs směle, sem tam se o
hřida; přemořel nepřitele, ten mu t nohám
paba, wřij moey žaupem, mřace poru
penj, ted hanebně wřaz w Krysowě re
tčy:

stasich hřichů roztřhan, gij gest w posmj-
chu: Trumf! ic.

8. Mŕka rukogamě mne wyrucil, a n t
bogi mne wyrucil; gij dabel y gebo zlosti,
g roty gŕau to nerozkoſti: Trumf! ic.

9. Bde Belial tezi tupě, s zberi pefel-
nau w potupě; gij sboteny brad propasti,
nic se nesmi w odpor kŕsti: Trumf! ic.

10. Kryste, moenati přeslyny! wěime,
(nebs neomylny,) je nam račis z twěho
boge povři praveho pokoge: Trumf! ic.

11. Trumf! Gěu! tčt ſlawime, degi
at s tebau ſwjetzjme; at gŕauc wčaknj twě
křſte potom wegdem do twě křeyſte:
Trumf! ic.

(1776.) Not. 357.

Wstaamej, Křestane, z apitoanj, z
radoſtnému oflawowanj wykupice-
le naffeho; wſačt gest z mrtwych naſ ſpa-
ſytel, nesmi se wje bautit nevyřitel, tenz
gest pod nobamj gebo. O radoſti! o ra-
doſti! gij mame ſlawy doſt. Alleluja! ſmr-
nam gij dławz ſſoditi nemůj, nebi gi ſwa-
čt ten ſlyny muſ!

2. O knje wpatně w bogi, gač předito-
nau wjřěſtj zbrogi! tčnj se twogat nepra-
tečt domjwſati, je tč žili, tčnj ti wſe-
ekau křew wnečili, wrowine ſe na twem
rele, redzj powſtač z brobu, w přeſlaw-
něm apitobu, Alleluja! gij ti žadna reſe
neſſtodna, o reſe wčtne cci hodna.

3. Ten genj w prawdě ſmrcen byl, žito
gest w prawdě gač prwe žito byl, a žito bu-
de na wčtnoſti; wjřhnut gest ze wſſi bi-
dy, tčnj muſe dač počert (z naſ ſidi) dnu
žiwota gebo cnoſti? gij ſmr toje nemůje
deſyt toho muſe. Alleluja! tčtoſwě-
gde, nemůj w prawdě gemu ſſoditi ni tam,
ni zde.

4. Mŕky Gěu, wjřtame tč! je ſy twě
nepřetěly ſitě wſpaſl w gegich chytroſti;
tčnj ſe na tebe ſapali, tč zahubiti wſtlowa-
li, přemeliſau wkrutnoſti. Trumf! ra-
dujem ſe, Pán forſnu nefe, Alleluja!
přig, o přig ſe, ſylně křije, gegi žadny
doſt cti nemůje.

5. Wdel bogně twěmu ſidu z laupeže tč
mnoho poſkabl, gegi ſy wjřnſtal w twěm
bogi; ſpaſeni, ſpravedlnosti, a ſwateho
žiwota cnoſti, genj w wjře ducha ſpogogi:
Diabel ſe od žluči ſwe gedem rozpučt. Al-
leluja! o radoſti! wſeho doſt Kryſtus
ſwom dā s ochotnoſti.

6. Kdij by wſſat geſtě wje mŕce hřich
můj popuſowal mē ſroce z ſauſſanj, pro
mnoſtwe gebo: wſſat nemůj nic wyſone-
ti, nebi Kryſtus ſam račit žmazit wſe hřič-
dy padu naffeho: Nam ſpravedlněni
gde z gebo wſtřſſeni, Alleluja! Dſt čis-
něnj! je nic neni w naſ hodněho zatro-
cenj.

7. Kdij naſ deſy wſſa propaſt, a bro-
z ſrocy naſſemu ſraſt, nadſtragie hřela
ſwěho, nemůje dowest nic žbota, truč!
by tomu wſtřoditi mohla; Wjřt gest naſ
a my gime gebo: Wſſo Kryſtus žborit,
ſatanāje žmorit, Alleluja! dābla žnamē,
moſo dāme, tčnj w Kryſtu wjřěſtj
mame.

8. Kdij naſ ſmr tčce formantiti, a
ſwag būw pri naſ promoditi, ba y tčnj
ſwe ſſpy ſtjſi, neſmij nam wſtřoditi pře-
ce; mnohem wje ſe tčſſi mē ſroce, je Kry-
ſtus žiwor doſt. Kryſtus naſ ſe ſmr ſe ra-
čit wjřhnauti. Alleluja! Gedem oia gest
žtāzeng, ſmr gest ſmrj poſklena.

9. Ač pač wjřiti muſime, wſſat proto
w nic nepřichazjme; ſmr naſ gen w ži-
wor promodi; nebi poněwadž Pán z mrt-
wych wſtač, o tčnj by z naſ wje to ſmr
auſtač? ont naſ ſam z brobu wjřwodi. Tč-
to gen wjřjra, duch ſe w tom neſwřjra. Al-
leluja! přigbau tč bñj, je ſmrtdlni bu-
dem od ſmr ſwobodni.

10. Protož o Gěu! tč ſlawi, a o twěm
wjřěſtj ctněm prawit būw mējſ kře-
ſtanſka křſe: tebe twog ſid ſluſjnie chwaſt,
o ty nepřemoženj Krali! tč welebi žadna
duſſe. Tys nam dāč ſwobodu, tys při-
ſtrogil bodu. Alleluja! Tui ſe roznafſt
radoſt naſj, truč! Kdo naſ od nj odbſtraſſi.

11. Džz poněwadž bāzē ſmr ſi naſ ge-
ſtē čaſtoſtrac formant, w tom ſraſti
plněm žiwor; tčbñj přig, o naſ wjř-
ſy! wmož z tč boznej, w křer wjřj ſroce
naſſe, co w klopore. Počtē duſti naſj,
at gi ſmr neſtraſſi. Alleluja! nebi ſlo-
wo twě naſ wāwuzage, tčnj naſ ſrač ſmr-
ti zſaužage.

12. Wžej tčm wſſat deq powſtati z hřič-
ch wſſech, a gich litowati, poſud ſime na
reto zemi; abñchom, tčnj dñ ſawdněho
powſtanem z brobu naffeho, tobe w ſitce
wſſit ſe wſſemi, pſeſagje weſele, w ofla-
wenem těle. Alleluja! ſwe dñatny, naſ
berāntu! tčj ſie gij w twěm ſlawněm
ſtanfu! Amen.

6. D Wstaupenj Kryſta Pána.

(1777.) Not. 40. e.

Dětugem tobe Geliſſi, žes wſtaupil
z nebeſke ſiſti, poſaužage mi w tč
době, je y ga mam přigiti z tobe,
Allelujah.

2. Tč ſe Křeſtianſtvo raduag, tč
weſele propětwoge, tčnj ſe Čnn wčtneho
Džce brāt naſ ſtač naſ wſtupitwe,
Dall.

3. Pán naſ genj wſſe mojnē tidi, ſtač
ſe

*Confervatus Hyymus; et
nunc celebratur.*

se o bydných lidí: králující človek v Bo-
hovi, dělá s nimi moc v panství Hall.

4. Wstaupil mocně na nebela, kde toše
t' geho sládky přelá: Wsaz namí pak tra-
luge, a wšestek tvor swýj zpráwuge.
Hallel.

5. W gabo mocy mjra nasse boží skutky
Satanajle: až do na zemi bydlíme, wšest
děl nás w nebi wjdíme. Hall.

6. Hřích, ďábel y ten swět zradny, gí
wsje nema moc zradny: ďábel, hřích, smrt
gest zmatena, a sula gich porlačena. Hall.

7. Hanka na gich slost a wchlu! wě-
cny gen gšau t' posmichu. Wsaz gen čem,
kdoj na to obagi, a hřichum wjdy odpřa-
si Hall.

8. Wsaz gest hrad naš, stíj y škála, by-
se y propast ržala: Hanka, škoda, strach,
škazení, gšau w wěcném wypořáděnj.
Hallel.

9. Wsaz čem, kdoj w něj dauffagi, sme-
le se nam spoleha: nebi swět gaskoli be-
guge, wšest Krystus naš nize sluge. Hall.

10. Dni gest přitel, genj swíj swau
frewnim swým dobyl wšest wěcnau: On
wězenj w zagezi wšak, nam pak wěcnau
swobodu dal. Hall.

11. Tobě se woračene radugem, t' s to-
e oflawugem, zes se, Gezu človekem
nas do swé společnosti wšak, Hall.

12. Kdoj nam z křstí obnů, nebe, w
prawe wěst w tebe: slawaj Gezu!
se mly, deg nam žiwot twýj spaniřy.
el.

Amen, amen o Gejssij, genj křstí
šau tist: drí nas při twém čistém
u, a zřaz chytrost šatanowan. Hall.

13. Kac Páne brzo přigiti w swé slawě,
se sanditi: Wdem nas brzo z té wšlosti
w nebestě radosti. Hall.

Amen gešstě šazpíwage, a do nebe
jchame, až bychom s Angelj geho-
ti toni wyšleho. Hall. Amen.

(1778.) Not. 223.

Wes tobě připomínáme, že Krystus w
nebe wstaupil: Dělugic, woračene
me, hy nas mólých nepotupil, leč nas
w čestní obboh, genj by sme, gšau w
bách mnohých, pro hřích žynul mlysi.
2. Gest Bohu! česta hotowa, nebe nam
otworené; brana do raje gest nowa, hří-
chy jayce ené: Kdo wěri, ten woračene
přelá, w bogi a w pautce neklesá, neč Kry-
sta nasleduge.

3. Kdo pak mu nenj wšluffny, komu
negde o duši; tohol ortel bude sluffny.
Wšl sandu swých nezruji: Zlořným Boh
nebe zayrř; Kdo pak šlečna gest wira,
tam teš smysl gest wbojaj.

4. Ten smysl swója počatek mjwa, kdoj
Dce nalezáme; w tom důvěrošti přib-
wá, ořkami byž žadame: Četřime se
swěťstých slostí, s bratřimi pak gšau w
šwornosti, wjdy na Wóba bledíme.

5. Ten den bude negtrašněssij, kdoj nas
Pan pogame t' tobě; a nas co sme negmíleg-
ssij, oflawj w swé ofobě: tam bude pokog
do čela, dusle w Bohu wjdy w šela; a
toš sme gí při tobě!

6. Wsaz Páne Gejssij slawaj genj se pro
nas na smrt dal; pro zalkad naššio pras-
wa, také pro nas; mrtwých wšak: By-
chom w padu Adamowém neghnuli, ale
w nowém smjřenj žiwot mēli. Amen.

(1779.) Not. 273. b.

1. Wěst žiwota, Gejssij, genj se nebe
powsyřeny, kdoj w slawě pobožných
čistí s Dcem twým gšau pocrěni: a ga-
šau gšau wernau wědnosti, wěstřiwí twe
sluffně dosti teš mám oflawowati? čim
se odměnowati?

2. Wsaz propast, smrt y moc hřichů na
hlawu gich porazil, nad ďáblem a swěta
wchlu, smrti twau gšau swěťstol: bitmus
po wšem swěte wšak, y gšau budi se
zas neobda? gšau gšau čest wyslo-
wim? coj o twe lašce potim?

3. Posadit se na prawicu Boha, Dce
wěcného, genj wšest oddal do twe mocy:
Tot čest wěstřiwí tweho! Pefelně o-
bry porazil, hradu a propast gich zřazil,
a tweš sy ge gatě, t' twe slawě w pautach
zřatě.

4. Wsaz gšau wšest gest pod twým pan-
stwím, from Boha, tweho Dce; y An-
gelé gšau twým manštwím, a slawj ti
bez konce: Křstí, knjžata y Páni, wšest-
ni tobě gšau poddánj; Sem, wjry, wo-
da, ohen, tobě slawj každy den.

5. Panownice! tak s přelánim bgi-
máš twe králostwí; wšest ti ode spro-
pětowánim turá přewěstě množstwí:
wstaupugeš w nebe radošně, žow trau-
benj twých mi šwostně; Gšau gšau t' Bo-
že swými zpěw wěrim woračeny!

6. Wstaupil, a oddalšs od nas ne-
přatel naššich slostí, genj nas až t' pláč
w každy čas šlawili, bdných dosti: Pro-
coj t' crime s woračnosti, sluffně, wšlu-
dn, s ochotnosti, za diřona dobrodini, gich
šme dořabl nyni.

7. Wsaz enřtwe twe muš y hláwa, my
pak twogi audomě; tak bnděš aud twých
slawj, moc a brad poborowě; tak t' nam
přispěgš s křstí, kdoj se duch swjřá rž-
šstj; dšš nám potog y radost, moc, žiwot,
y swěřla dosti.

8. Pomažugeš nas Duchem twým, a
dawáš nam pastore, genj nas pash flo-
wem swatom, bješ nas w pramě wřie.
Ty, Břkšupě, nam znat dawáš, že nes
před mšim šlym žasláwáš, ano z řech
swěta šlasti wedsš do wědné wšati.

9. Wsaz nam šřaz twe wstaupenij čestřt
nebi šam zřawil; w t' čestřt slawněm
šgewenj šamš naššim předschůdem byl:

A a a a

A dššš

Don der Himmelstafel

2. Wick. D. constant. Theologus.
Halleluja! In der corda!

6. Gašto Samgar, sám hrđinskó pobír
woasťo nepřateľský: Hall-luzab rcemež
wisicknj wefele.

7. V těchto hodech přeweselých slawně:
ho wtrěsytele, Hallelujah, pjsně gemu apj-
wame.

*. Pochwalmež swatau Trogion, Boha
nerozdijné mocy: Hallelujah, rcemež A-
men wesele.

(1783.) Not. 256.

Čuľný reku a wjeňen, geniz rozbiľ brjchu
tetech, a sprostiľ nas wjeňen! Dnes
gh se na Božim trůně posadiľ w slawně
forůně, po nassim wykaupeni: Celě,
směľě trnupfueš, a panugeš; dni y
noey, smrt y žiwot gsaľ w tve moy.

2. Tobie wojska Cherubini, w zastęp
Serafini, gąszo wziętych sław; i
nas wykaupić z poddanstw, a że se w
tym wszystkim panstwu twa moc a sława
mnogi: zwycięże, błęsk, zwycięż, w słab-
szym znęni, swemu Panu, on, on! gest
wojski obronai.

3. Tys hlava, my pak twé audy, od
tebe nam gdeu pámody wéčného žitwib-
tí: Swérlo, pokoj, sytu, radost, čest y
wšeho dobrého dost, můžeme w tobě msti:
ach wzbuď, a miť tělo, duši, at gak slu-
ssi té s wděčností ctí a slawy w yprímnosti.

4. Zabili nas, Gezu, po tobe, vydom
nadaage te sobe, kralomstvi tve hledali ;
patk w pokore a tichosti, magie hrichy w
ostlivosi, pred tebou oboovali, smichy,
pochy, netyplivosti, lest a chtivosti, od
nas vzdaluj, lastku patk tvaui nas ob-
daruj.

7. Gezu! my tě, svého Pána prosíme,
duš nasse schrána, čest, poklad, potěšení!
deh hledati, co ti nebi gest, neb tv světe
bydli pauba leží, hřích, blaud, strach y
zsauzení: Laupež, a lež posměvačů, a
rauabačů wždy se množj; wosse se trba na
lid Boží.

6. Ach prigg, Segu miskořny, niše n
 řetu nař wernu, prigg, wu naře dychet-
 ři; Eře nař odbil řlemu wřu, a woffel
 řu řřerřew drahawo biřup nař w řwa-
 řni. Prigg ř nem, řař řam nař dhaniti
 a řiditi řařaw węcnař; wřdameř dhwetu
 neřoneřan. Amen.

(1784.) Not. 40. e.

Z Ahni nas za sebau Kryste! galsi sy nam
sflowo dal giste, ita: ze jase t Drey
pugdes, a troych miloch t sobe pogmes,
Hallel.

2. Kdŕi nas taŕneš, poběhneme, a m
smyslu tvojím prospějeme: vč nas po tobě
dychtiti, a nad světém wjtěhyt, Šall.

3. Žaden pat w nebe newchazy bez snije
nj a nesnazy: bez kije, tela mrtwenj, a
poform slawy nenj. Hall.

4. Cestu, giž šel naš vůdce sám, zřídil
a pokazal y nam: Kdo pak by z m chcel
vystoupit, ten nemuj s Krystem společ
nst. Hall.

5. Ty neopustiš twých wěrných, poslu-
šných, mđlých a pokorných: Wedeš ge
přimě za ruky, a nenecháš ge syrotků.
Hall.

6. Tyž do nebes odbjranj přinassi nam
radowanj: Tos twym milym dal t spa-
tkenj, tdnj čas buł t gich potěšenj. Hall.

7. Tyś nąpied w twian sławu wystaupil,
bys nam (twym) mjeło pripravil: Toł
wérnych twych poténienj, w smutku, stra-
chu h trápenj. Doll.

8. Wlasti gich tam gest pripravena, kde
pohodli; konce nemá: Zde y tam s tebau
bywaj, s tebau obchod mify maj. Hall.

9. Ide ge newiſtewugeš mile, odu
magi wzrost ſiwé chwile: tam fiwinauc
neſau owoce, gſauc pŕi tobé w domu Dce.
Hall.

10. Tys wŏdn y wssudy prŏtomny, faj-
dŏmu, fdoj chce prŏgemny: Ponŏwadŏ
trŏn twŏg wysoty drŏj cŏly swŏt Ńiroky.
Hallel.

11. Strz tebe Bůh wssecko řidi, zwlašt
pat twé gměnj, nas ldi: Ty gfa Pánem
po wssem swěte, welš, by každy wěříł w
te, Hallel.

12. Lide! buďtež mi poddani, nedbajte na světské zdání: kdo s světem chce rozkoš míti, ten nemůž k Otci přijíti. Hall.

13. Stoyffte se k nemu in swē duffi, ab-
gen to in in wasssi vss, co en wain & last
zwēstuge ; in tom nech se was dych raduge.
Hassel.

14. To wam přinassí spasení, to wam
zlehčuje trpení: Kdo Krysta má, má zboží
dost, a vši Boží welebność. Hall. Amen.

7. Swatodussini.

(1785.) Not. 52. 6.

Słuchaj Panie, gen³ Boża pochodzi,
a wstał z nim w rowne podstate
chodzi: Moe i wysofi, pod je mne
zapinuti, rac chwaśu ciwa a prosbu mau
słuti.

2 Džiw srdce a žapal mysl mau, by
 řuřky nowau dobrotu twau: o Bařžame

sylně, tě očešávám, wětrjčku ctěný, o
wěg we mně, tě žádám.

3. Mandrosti praud, propast nepřebra-
ná! Rozum y tunst, to gšau swěta mar-
ná! deg; poznání, a twau teqnau demtis-
nost, gjš Ešalomaun prosyc dostanpřil-
hoanost.

4. Slovo, w němž se Bůh ráčil zje-
witi

wa: Kdo gest richy a pokorny, w pokani a wje werny, ten mu přemily bywa.

11. On wšepch twornom žitane, on w smrti nad nami stane, kdož nas wšepko opusti: on nam vmejši težkost, on nas do wečne radosti smělghy a wodečnych wpuští.

12. Dće wšši do brotawosti! ach wleq do našich wonitností ten dar Duchu swateho: at nas tobe jde zprawuge, porom wečne občerštinge młostí srdec tweho. Amen.

(1790.) Not. 315. c.

Přiwěti swěťš lecnice? ey! w potog se wždy wice, potog, laska, tichost, smírěni, gšau toho času znamení, w kterymž Duch swaty kraluje; On, on t dobrejší wabuzuge, a nemáš swěťšich hlafu šneři, kdo geg chce mši, má se dat wešši do tichosti, w pokřisností.

2. Tam se chram Boží otevírá, tam se třpiti wdečna mra; a tam se pšma hrunt pozna dosti, tam on swym dáwa moudrosti: Tam on tagemšw žetwuge, a smyšlám šchopnost daruge, ano swym dá moc t wmyšlowení, co y moudrum šne anám není; tře chyrošti, a swěťšich šši.

3. To wšše čini ten Duch s Boha, genž swym dáwa pboží mnohá, šagichy se rad wdeuge, w smělghu pak zlehčuge: Ten gest činy, w kteromž špěwá, přiklošingch (přisňoch) pak on nebywa; on rogdáwa potory čmostí, chudy duchem gidy ná mši dosti; co wpenj marné není.

4. On gest ten toir y dymutj, genž dušše t dobrejší nuri; on s Božho srdec pochodi, a co wremé znoum rovi: Za moc wšše dobre wšedon, w skutku se žnat dáma gico, gest šmedecny genž t wite nuri, a šakon chce w srdec wtejšnuri, toť gest anámé w Božim chramě.

5. On gest šola, genž wšim wšadne, hrom před nimž šal twrdost chřadne, prudž břeš, genž nas ošwěćuge, šwěćlo, genž čmu odpugne: Wšir genž wede t dobrejší, a da sám šly šademu; šadba genž s wšech blaudu wšwodi, občeršingch, genž šladtoš přodi, a špawenych řěši co šwch.

6. Gest praud genž tře s wšostí, more hluboké mairdost, woda genž nas s hřichu obmywa, pramen genž šžen šakwa: študnice wšedně přehřije, srdec potogem plnien, šlenot genž nam wšecto daruge, rosa genž wšecfo občeršinguge, at gde t wšřštu, w Panu Kryštu.

7. On gest ten oleg w swatyni, genž třněm: a kralni čini, to wěrnou daně pomazání, genž hřichu ged wne obhán: Prošast, w níz ta prawda buwa, genž se potornom oděpná, proti níz šwěťšé šunšlowání gest co blažowštwy a amatánj; On nas přewi šši a šlosti.

8. Drabho poklade a hoši, buš nam šfejtem y perwiošj, na níz se duch naš wždy

špoljha, šdž geg pokassenj šija: množ to nas šynau dautanliwost, šrot šrach, nezweru, řěšliwost, nedeg nam to naušy omdlewati, než y to šariti čtne obolat, šdž po štanj pugdem t španj. Amen.

(1791.) Not. 366.

Přigš Duchu swaty s džřkam swym, at šgme wšasim přibytkem twym, ach! přigš šlunce šwěćné! Št. beře šwěćlo, at twig břeš do nas přonšagien gest, š radosti nekonečné: Šlunce! šlon se t nam bobatě, deg nam šwatě žiwot wešti, na tē čefame s bolešti.

2. Študnice, s níz moudrosti tře, w wšřich a šich šřec! dež šlyšti potěšenj; bychem w twe wšw gednotě, prošpřinguge w twe dobrotě měli prawě wčeni: Šlyš hlas, wš nas, bychom w brze cele šřec odemždali, a šebau čtne obemoli.

3. Buš našim šadau y šaudem; buš nam yo wšech čestach wšedem, neb šhe nam glau neznamé; špřeg šonečn šl. šlošti, at dokážeme wěrnosti, šdž se w šjdach šwřame. Dohleš, a řěš, tož šboreš ne a řemšleně, at se tobe dwešime w řašde dobe.

4. Dež at twau přěššnau moč wšewneni gšau, přemocy mšžem wšse nepřatečj; at pod šřitēm twym w tichosti odola wšech šřadčů šlosti šd twig dūwěrně smělghy: Wrat se šaš t nam to te dobe, at tē w šobě pochymě, a w řěššřech šwřšymě.

5. Deg nam, o škalu špaweni! at šlowēm twim občeršingeni w twe lasece přapokame; at se wšdž t wčenz twēm a twedenj předobremu wšřimně přignawáme: Wleg nam ty šam praud młostí do wonitnosti, at šezšisse žugie wšgnam co negšpisse.

6. O roso nebeš! padniš w šymně naše šřec, at gš lasku twau w nēm čtyrme; at šgme w prawdě twig šd nowo, bližnim šwim t šlužbě horow, a w tom se wšdž čwřime: Žaden plamen hñewiwošit at šwotrosti twē nermuti! potog s laskau ma wšadnuti.

7. Deg nam žiwot w tē neřěšti pobožny a šwaty wešti, buš šyža našich duši: at budueně o marnostřch nic newime, ni čhupněšřech, genž wšřem nešřšiti. Šeš nam ty šam wšše činēni y myšlenti zde na šemi, at šgme w nebi dēćicem. Amen.

(1792.) Not. 277. f.

Přigš do chramu šwěho, buš w šřech mem hošem, šdž s šřitowanj tweho nowu prozengy šgme, Duchu negšwěćěšš! w gednē s Dcem byřnosti, gš s šymem w špalečnosti, wčēně neamilegšš.

2. Ach! dež at tē poentim, a otušim twau moc; moc, gš dušši twau šřim, genž w šřichu dá pomoc: Šřšym gla wčēni.
A a a a a 4

chob tebe wraucem duchem stawit a slau-
sit we wsem, wiset sem ti powinen.

3. Gat gsem byl raubem wshlom, tys
mne zase wostitit; hich mne pronisl, ge-
dem swom, tys pak mi gedem byl: Sta-
wus smrt mau pres Krest, co to welkem
potopeni, stra trem, w kterej smrteni a ja-
klad nebes gest.

4. Ty gsh ten oleg Boji, nemj telo me
s dussi pomagano gest, t zboji milému Ge-
jissi: bych byl geho ameni, magie knes-
towo kralowste, a gsa dedjetw Bojste,
mel t nemu swe ztenj.

1. Petr. 2, 5, 9.

5. Tys Duch prosob pokornych, aeni
modlit se wci; Bsh neoskusti slom twych,
twog ipeto lbe amici: Klanj twe wstupu-
ge aj t trani Hospodina, tak prigde ta ho-
dina, w ni nas Bsh retuge. Zach. 12, 10.

6. Ty gsh Duch weselosti, o smrtku
nebrjsi, ty wsticich w restosi sam swet-
lem twom testis: D gsto mi mnozitiw frat-
twomi sladomi slom t potesse byl hoto-
wo, tiwic mne mille rad.

7. Tys Duch prtwicivosti, a pritel pra-
telstwi: mroj te neswornosti, jowist,
hnet w klauzji: Nechaj, abydom se
swary a lsi trapii, nez w laste se spogili,
gsau w laste twe dase.

8. W twog, Pane, rukach stoji tento
swet welko; tweho laudu se wogi duch a
lid wseleto: ach! spogi twe Krestianu, at
se twa lasta draba, mezy nami rozmaha,
jde y na wse stranj.

9. Ach wstan! a odwrat od nas obecne
restosi, stieg se, a deg nam las poholnu
t milosti: Wsch, gat prwe, twelti tragi-
ny ted spustit, enrtie sem tam zbo-
ne, spreji nas wlech nersti.

10. Sprawug staw politycky, chrai nasse
twchnosti; at co Krestiane twidcky gsme
w twe poddanosti: Dat starych rozumeni,
mladej pak poslupnosti, twjed pokoru a
cnoti, at twdy gsme twom chramem.

11. Napln srdce twornosti, erj a bazni
Boji; domy pak twau hognosti pokoe a
zboji: odpus Satanasse, genj sturcum
twom odpira, a pred rebau jawra zrat y
smyslu nasse.

12. Deg moey a snelosti, t duchownimu
wogi: neb se dabelste alosti twidcky na
nas strog: Enj nas twau pomocy, by lai-
dy zmusile stal, a jaden se nepodal dabela
stosne mocy.

13. Sprawuga swot nas celj, podle sro-
ce twego; Rdyj pak prigde wesele ten den
pristi twego, w tom poslednim wogi, deg
nam slafne bmtiti, pak do nebe prigiti t
wecnemu pokoji. Amen.

(1793.) Not. 272. a.

Sladka dusse me rozstosi, swetlo neg-
rostosneassi, twau pritomnosti se
tessi Duch mug w chroli nupnissi: Duchu
cemu, knie slawu, ty gsh Pan a Bsh pra-
wy, ty wse adriugez twau rest, ach me-
kani me na peči!

2. Tys klenot negtwobornegssi, kren-
gen mri mobu, tdy te mam, o negtwere-
ssi: nedbam na slawu mnobau: Ach!
deg mi se, prjd se mne, twem mne sobe
primne, wstas mne sobe za chram zwolit,
hned gat sem se byl narodil.

3. Ty co wrodmu desti zemi sroce plo-
ditiwe knis, aby cplwako wsemu wsticj,
gato minis; wyleg y na mne stede po-
zehnanj twe dobre, napln telo me y dussi,
bych se chowal gato slusi.

4. Ty sam negmaudregssi sluge, ta-
gemstwi gsau ti zgetwe, ty wse morky
pocutaz, znas wcu newymkwinu: Ws-
tehdz bez pochby, me neduho y chyb; pro-
toj deg mi twe mawrosti; at sem jiw ale
twe jadosti.

5. Ty gsh swatj, das se nalezi, kdo gest
luteho sedec; pak nenawidz hich a lest, co
smradu holtwic: T studne milosti, ach!
ocist me wtnicnosti, bych wstak co gest
leho, nasledowal co dobreho.

6. Ty jw gat owetca mila twdy sroce
pobojneho, twa lasta gest t nam spanik,
neprege nic stfodneho: Wsch y ga aud twe
tisse, chowam se w swete tisse, bych y
studee me mlowal, jadneho negawmo-
wal.

7. Sladke ameni! gat mam dosti, tdy
te mam co wslatinho, a tdy wsticj, me
jodosti drj se te sameho: deg al sem ga
celj twag, oddawam ti swot mug; tobe
se erj chjw ade casne jiwu byi, y potom
twene.

8. Dostitam se wseho sleho, co twau
cest wmenstuge; chjw priga do sroce me-
ho, co twa milosti daruge: co dabel ple a
hada, tohot duch mug nejada, cesty geho
pretwecene budu mji za kofecene.

9. Gen abys mne poslinowal twau wern-
nosti a moc: Rdy wstak oslabomaj duch
mug; ral mi pomocy: zlom ty dabelstau
huli, twem je mne wslatni wuli; ach ob-
now gen me wtnicnosti, bych slau, wose!
twau lsbosti.

10. Bud mjm wyswobodilem, nedeg
mje podwratiti; Rdy budu wmrat celem,
ral mjm swotem bnti; Rdy ewet a bro-
bu wstanu, deg al se zcam dostanu, fde ty
budeš twowolengch past na pastwach zele-
nych. Amen.

8. Swatecnj a giné.

(1794.) Not. 223.

Dje, aeni nas hionch lodi celom
sroce mltugz, ty nam wsem
pomahas a bdy, ano y Decem stu-

gib; bui tobe diti kneni, za twa hogna
dobrodini, ktere nam profazugz.

2. Swlaste te, wose, chwatime, jes An-
geli

geľt připravil w tom truchlóm Seruzale
me, by tē každý z nich slawil: nas pak a-
by osiřhali, křoty naše zprawowali, by
šme šťastně chodili.

3. Co geľt řekol, milý Dítě, že na ně
vamaturoš, že geg w Krstu tat wysoce
criš, žehná a miluše: dotwaga mu Du-
chu cítě, aby geg na každém místě osiřha-
liob žěho.

4. Pane! toto dobrodiní twé lasty ne-
wyměruně myslidávám dík činěni, a řice-
tožny vyřimně: Protož tē, Bože, slawj-
me, twau milost dobrořečime, za tat bog-
nau dobroti.

8. Řeknuj mne twých sluhůch duchů nas
byla ne branila, až by nas byla s swau
vychau žlost tobě podmanila: Teď cyřem
y mila Obce, a gedna každá zvláštní
tobě, štogi geřře twau mocy.

6. Ach Bože! potřež milosti, at w bá-
ni twe stogme, a duchy twé naši žlosti at
ne zarmucujeme: Dež w čisře potra-
cowať, před tebou swate obcowat, bližni-
mu točěně slawit.

7. Dež tē te Angelšy wěd tobě te cti-
tonat: twé dmy wšludy napotad po-
wšem twéře blasat, kterěž sy nam že
předřawil, a slověm mocnym oslawil,
plně lasty a moey.

8. A geľt sy nas často z bdy řka Ange-
ly twé wuměl! tat se se nas řebých li-
di nemeľ dořnauť řřobny ged: Dež nam
dale řraž až geľt, at se wždy na každém
místě co žeť touřel nas řladau.

9. Šhran twau cyřem y wlasti nesi řřa-
ž řřatčů Angelů z řažen, cokoli nas
řřažij, dež potog wšjemu řěči: Brau ba-
blu a geho moey, řeržj obřažny duem no-
cy, aby nas moř řeržiti.

10. Řdžj budeme mřij, nech twogi an-
gele naše duře, blahořlawěně, w potogi,
wneřen do geřič řiře: Kde se neřonečna
řlawo řlawěněm berantu mřdává, a ři-
řrat řřatny žiwči. Amen.

(1795.) Not. 139. a.

Geu! mřg potog! dež at w každém
bogi, twau milostj řřapolať, at t co-
bē wračeně wolať: at řřwatē twé semeno
wždy melebi twé gmeno.

2. Pane! mne lasty twé, geňj wře řo-
nā twe mne, nech řřice mē obnowi, a tobě
mne připow: at wřřecto mē činěni, geň
t tobě mā řře řřeni.

3. Šřog se, Geu! řemnu, gako y gā
s řebau: Toběť sem se přimolařit, ty ta-
ře řac byť mřa dřl: mřřmť se w milowa-
mž cwičiti bez řřeřānj.

4. Ty až me řřařeni! řřom řē řřu ne-
ni: Ach dāřhā se řřuř mē, tobě až řa-
řnaubene; toběť gā se oddāwām, řřim,
mřřew twog řřařwām.

5. Řřwā, Pane, weseřost, buř w řřij
mā řřeřost; moc twé přiměřimosti nech

pronitā mē řost, bych do ceľa řřařeni, řa-
řlau twau byl řařeni.

6. Geu! geň t twé řřawē připraw mne
řam řrawē: bych při tobě řřařaral, řřwē
pak mne neřřlamawal: oh přigē do řřice
mēho, řřlař hřij a boleřt gebo.

7. Řřřij z twého řřanu, (wōčny Božj
Čynu!) Ducha, geňj wěrných řřili, bych
geg na řēřau řřwili w řřice wozornē cje-
řl, a gemu řřořřuňj byl.

8. Tat se, Pane, tobě řřařuřim w mē
dobē: Řřary Adam mā řřnauť, nomy pak
řřawēř mēadnūť, gā Panem w mē mřřř-
nosti; o Amen! na wřřořti. Amen.

(1796.) Not. 139.

RDež geľt gako ty, Gejšij řřařnj! wny
woleno z mnohých gíných ři-
wor wřřečněč řřatřacenyč, řēř y břeř
gafnj, Gejšij řřařnj!

2. Žiwot ofuřl řřmř, by mne řřařnj:
řřupl mne od řřatřaceni, přřřřgic mā řřo-
řřmēni; řřes řřu mnohu přřijel řřem t
Bohu.

3. Břeřu řřřij řřařnj! geňj řřř přēř řā-
řny nām dan za wřřpřirele, řřā se řřewil w
řřicēm řēle, w řāřu řřnořti, břeřu z wř-
řořti!

4. Řēřu weliřy! řřā řřij wřřeliřy,
řřwē y řābla se řřř moey řāčl řřwēř
twau řřemoy; řřořřil nas z řēřā weliřy
wřřēř!

5. Dřřřognoř řřawny, ty řřāřti řřawny!
beřtu twau budni řřariti, a při nocy
twých řēřati, gāř Marya cřna, řřawo řře-
řwāřerna!

6. Dežj, albych twau řēřti, geňj twā
wřřřnoř geľt w řřwēřle Ducha twého řō-
noř, w řāře pak twé wždy řřapolať, gāř-
to řřawha twāř Pane, řřāř mřg!

7. Wem mne w řřice řřwē, at od řāřty
twé w řřice se na řřř rozřopim, w břeř
pak se řēř wřřopim, řřř cřtim w sobē, řāřnj
mne t tobē.

8. Obřāř řřichořti, přřřřāř wřřeč cřnořti
ođēř mē, a řřřwēř se twe mne, at řřořně
a wřřimāně gā obřāřem twōm, Dečy se
řřbim.

9. Řřřočnj mē řřmřřy, by w řēř řřwēř
neřřřy, at geň při tobē řřřřanu, neřřečse
se na řřramu, budij řřřřem mřm, dāť mne
řřmřřem twōm.

10. Pōwōub mne řřřně, at neomřřně
bēřim t cřli řřřřōřněmū, ođōwāře řāřlu
řřemū, wřōti řřēm gebo, řřraň bēřu mēho.

11. Dež at řřř mē, duchem řřřena,
bōje mōřti se bez řřeřřānj, w potōř, řřře
a řřāřj, řāřřau wřřřmānu, ođōř dūřti
mū.

12. Řdžj wřřnobyř w nocy se řřchřti,
řřřřřřřřřřř řřice řōřiti, řāř mē twé řō-
moy řōřřij; řāř mne řřřāřiti, y w
wřřnobyř.

A a a a s

(1797.)

Di: pak deg mē co dobrého, a tobě přige-
mného.

3. Kdo muž; nečistého semene poslého, kdo, swatým věniti? od hříchů očistiti? ty sám jediný Páne, zřeháš sobě kávil mne.

15. Duffit swan poraučim, & swětem se
rād laučim. Spřiamiz g' Seizsi, chod
müg nemiseqssi! gát chwátám t' tobé Pa-
nu, gen mi ode witi bránu.

5. Udal tedy odemne co zřeho gest při mně! Ach přiliz nežli dosti, wisselše nezdánosti, twe Dci při mně twdij, což twm, žek se netjbi.

6. Vzdáhní se mně ruce, a z mého tvem
srdce, nač vstřítni nemůžeš, mně od toho
pomůžeš: Coť se tobě nelíbí toť mně štodí,
to hubí.

7. Zdravij nemoć má před tebau geš
žgetná: Onono mi zachoweg, a z této mi
pomáheg: vždrav mne a ždrav budu, nedu-
há svůjch požbudu.

8. Deg do srdce mého chut všeho dobrého, abych samého tebe svého přítele z nebe miloval, v srdci nosyl, teba u se u sebe nosil.

9. Napíš na srdcey mém milostným
svým prstem, spádkau pamaru svého gme
na přeroztosíného, w něm wždycky aby by
la, a w bidách mne těšila.

10. Napisz y wuli swau dofonafau li-
bau : a twā osprawiedlnēni, genz gsau peče-
spaseni : aby ch twā pītazāni, mēl w swēm
dwigiomāni.

11. Roznět y mysl mau libosti ohnitvau
Ducha svého svateho, bych gá teč Ducha
svého v obět tobě odvedzal, a v zámut
ech radost bral.

12. Dussi mau žijniwati, trápenjm v
prahpau, rač sám občerstivovati, lasti
svog naléwati, aby ch tvém milován
plápolal bez přestánj.

13. Což je mi se štane mŭg negladišči Pa
ne, gā nic nepochybuji : nŭbrŭt se dověru
gi, že mine po ddegŭši ŭrasti do twěné pŭg
meš tŭpasti.

14. Pogmi, neprodávaj, hotovéh
mne zneg! rád púgdu fdež mám tebe, do
rozkošného nebe. Sen přigmi pať duš
mau do stvých milostných rukau.

16. Brānu tu nedestau, slawneǵssī neǵ
ragssau, odewī mi mūg mīlō jēnichu sām
spanlō! Al wēcnē gsem gī s tebau, s ce-
lau chrtiwj chotj trow!

(1800.) Not. 19. b.

S Sezu! Sezu mŭg! vřlŭř smutnŭj bĹas
mŭg, w vřkosti polictug; tŭř porŭřse-
nj etnŭ, milŭřku duře mŭ, řetř na puřty
chram řwŭř.

2. Rudytoli chodim, to plači, to smutku
sedim, na te, Gezu, myslim; omdleвам
tauzenj, po tobě s twilenj, w srdcy
widu roaymisl.

3. D Gezu! Gezu mŭg, tns negmilegŭŭ
mŭg, rač mŭg hlas ſlŭſŭſeti: mnau, genŭ
tebe hŭlŭdŭm, ſobŭ mŭti ŭdŭdŭm, nerač pohr-
ŭſeti.

4. Věstí samitati chcéš, a pohládati čer-
 wickém zemlénym : tím wic se kóřiti bu-
 du, a njiiti přéd rebaui, Pánem mým.

5. Bez vody rybička, bez svého samička
nemůž býti hrdlička: gaťž gá mám jítu byti,
tonbych neměl mti Gejssse miláčka.

6. Ach Sejm przigłd femne, a prebnyweg
we mně, w posylnig stalc, bych mohl w
tě dauffari, w dobrem prospjwaci, tjm wi-
ce, tjm dalc.

7. Neb idoz jobe zauffa, a w tebe nedau-
ffa, qist gest po nem weta : pred nim trum
wysost, zawres na wecnost, pri stona
nj sweta.

8. Degri nē ga nēzauššam, ale mīnē dauššam, le po zarmaucenī femnē se naflonīs, swau trīwī obceršwōīs, a dās potēšēnī.

9. Když budu vsmíral, prošim, rač-
mi napřáť prosřed srdce mého gměno-
tvě, Se, iſſi! k sobě vzjít mau duſſi do rá-
ge věčného.

10. S tebau gen žiw byti, s tebau y
vmejši; mŭg Sešiši, šadām: w tobe gen
šwau šadost, y duchownj radost, mŭg
Sešiši, šladām. Amen.

Confe Srdečné Kochánj a radosť w Pánu Gejissi,
natur p. NB. opravdové wérného Křesťána.

1. *Ge* Bako: Gezu má radosťi.

2. *Ge* Radosť má Gejissi! potla-
de mé dussi, s tebauť
gsem spogen; hřichy mé odnáte,
twét gsem dítě swaté, gij, giji
gsem smjřen: Krew draba se
rozmaha, tys žiwot položil za
mne, w smrti své naramně.

3. Gezu, má radosťi! skun-
ce twé milosťi wštol mne swjti;
gij, gijé swědomj mé; saudu
wytržene, pokog má mti: Ach!
necht mne y potomně twa we-
čere občerstwuge, f wděčnosti
wzbuzuge.

4. Gezu, žiwote můg! Tys
můg, a gá asem twůg, tak mi
słowo twé! Když gá gen tebe
mám, na nie giné nedbám,
rozkoš duse mé: Ty mine máš,
mine pak se dās: Ach! galk
mnohé mé radosťi teď wyseo-
wjm dosti!

5. Bako má, Gejissi, aijé
mne nie w mé dussi nezarmu-
cuge; twau přestádla milosť,

srdce mého wnjténost obwefelu-
ge: žádná křij, a žádná tji;
twé a mé srdce w sauzenj, ni
galk neproměni.

6. Gezu, má ljbosťi! chcyť
na tom mje dosti, co mi dat
chceš; gá pugdu pokorně, wérně
a pozorně, sám mne gen we-
deš: w neřešti, y w bolešti, an
y w smrti twom chcy byti, to-
bě chcy wěčiti.

7. Gezu, má hognosťi! swěť
mne swau marnosťi a křij ner-
klamá; darmoť klade šidla,
jboj, čest y šola, Duch můg
tebe má: žádná čest, leň ni
neřešť, mi neshliti wjry w Křesť-
stia; totoť gest wée gista.

8. Gezu, má foršano! gij
slet mne w twé luno, a f Dco
pogmeš; Ach! forož wenž swě-
ta pugdu w wěčné leta? když,
ach! když přigdes? Wěinjs, galk
ty sám wjs; gál pak žadam brj
vměiti, brj Boha wjřiti,
Amen.

